

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

REVISIONSRET TEN

I medfør af artikel 287 stk. 1 og 4, i EUF-traktaten samt artikel 129 og 143 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1081/2010, og artikel 139 og 156 i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond

vedtog Revisionsretten for Den Europæiske Union på mødet den 6. september 2012

ÅRSBERETNINGERNE

for regnskabsåret 2011.

Beretningerne, med institutionernes svar til Rettens bemærkninger, er sendt til dechargemyndigheden og til de øvrige institutioner.

Medlemmerne af Revisionsretten er:

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA (formand), David BOSTOCK, Ioannis SARMAS, Igors LUDBORŽS, Jan KINŠT, Kersti KALJULAIID, Karel PINXTEN, Ovidiu ISPIR, Nadejda SANDOLOVA, Michel CRETIN, Harald NOACK, Henri GRETHEN, Szabolcs FAZAKAS, Louis GALEA, Ladislav BALKO, Augustyn KUBIK, Milan Martin CVIKL, Rasa BUDBERGYTĚ, Lazaros S. LAZAROU, Gijs DE VRIES, Harald WÖGERBAUER, Hans Gustaf WESSBERG, Henrik OTBO, Pietro RUSSO, Ville ITÄLÄ, Kevin CARDIFF, Baudilio TOMÉ MUGURUZA.

ÅRSBERETNING OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

(2012/C 344/01)

INDHOLD

	<i>Side</i>
Generel indledning	7
Kapitel 1 — Revisionserklæring med underbyggende oplysninger	9
Kapitel 2 — Indtægter	51
Kapitel 3 — Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	71
Kapitel 4 — Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	95
Kapitel 5 — Regionalpolitik, energi og transport	119
Kapitel 6 — Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling	151
Kapitel 7 — Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	167
Kapitel 8 — Forskning og andre interne politikker	185
Kapitel 9 — Administrationsudgifter og andre udgifter	205
Kapitel 10 — Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	223

GENEREL INDLEDNING

0.1. Den Europæiske Revisionsret er den institution, der i henhold til traktaten skal varetage revisionen af Den Europæiske Unions (EU's) finanser. Som EU's eksterne revisor fungerer den som den uafhængige beskytter af EU-borgernes finansielle interesser og bidrager til at forbedre EU's finansielle forvaltning. Der er flere oplysninger om Retten i dens årlige aktivitetsrapport, som sammen med dens særberetninger om EU-udgiftsprogrammer og -indtægter og dens udtalelser om ny eller ændret lovgivning er tilgængelig på dens websted: www.eca.europa.eu.

0.2. Dette er Rettens 35. årsberetning om gennemførelsen af EU's budget. Den dækker regnskabsåret 2011. En særskilt årsberetning dækker de europæiske udviklingsfonde.

0.3. EU's almindelige budget vedtages hvert år af Rådet og Europa-Parlamentet. Rettens årsberetning danner sammen med dens særberetninger grundlag for dechargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet afgør, om Kommissionen har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet på tilfredsstillende vis. Retten sender sin årsberetning til de nationale parlamenter samtidig med, at den sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

0.4. Det centrale element i årsberetningen er Rettens revisionserklæring (»DAS«) om rigtigheden af Den Europæiske Unions årsregnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed (i beretningen benævnt »transaktionernes formelle rigtighed«). Selve erklæringen indleder beretningen, og det materiale, der følger, redegør hovedsagelig for den revision, der ligger til grund for erklæringen.

0.5. Årsberetningen er bygget op på følgende måde:

— Kapitel 1 indeholder revisionserklæringen og en oversigt over resultaterne af Rettens revision vedrørende regnskaberne rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed samt en oversigt over forvaltningen af budgettet i 2011. Bilag 1.3 til kapitel 1 indeholder oplysninger fra det konsoliderede årsregnskab for 2011. Dette bilag erstatter til dels bilaget »finansielle oplysninger om det almindelige budget« til tidligere årsberetninger. Uddybende oplysninger om 2011 findes i det offentliggjorte konsoliderede regnskab og Europa-Kommissionens årsrapport, der begge findes på

www.ec.europa.eu/budget/biblio/documents/2011.

— Kapitel 2 til 9 giver detaljerede revisionsresultater i form af »specifikke vurderinger« af EU's indtægter og udgifter. Kapitel 2 omhandler EU-budgettets indtægtsside, og kapitel 3 til 9

omhandler de syv grupper af politikområder, inden for hvilke der anvises og registreres udgifter fra EU's budget. Disse grupper af politikområder svarer stort set til udgiftsområderne i den finansielle ramme for 2007-2013, som udstikker EU's bredt formulerede flerårige udgiftsplaner.

— Kapitel 10 analyserer den vurdering af Kommissionens performance, som fremgår af de årlige aktivitetsrapporter fra tre af dens generaldirektører, der gøres rede for væsentlige fælles temaer i de særberetninger, som Retten vedtog i 2011, og Kommissionens evalueringsrapport dækkes kort.

0.6. De specifikke vurderingers struktur er ændret. I dette års årsberetning er kapitlet om landbrug og naturressourcer i den form, som det har haft i de seneste årsberetninger, blevet erstattet af to specifikke vurderinger og kapitler:

— Landbrug: markedsstøtte og direkte støtteordninger og

— Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed.

0.7. Endvidere er kapitlet om samhørighed, energi og transport blevet erstattet af to specifikke vurderinger og kapitler:

— Regional politik, energi og transport og

— Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling.

0.8. De specifikke vurderinger er hovedsagelig baseret på resultaterne af Rettens test af transaktionernes formelle rigtighed, en vurdering af, om de vigtigste af de overvågnings- og kontrolsystemer, der anvendes i forbindelse med indtægter og udgifter, fungerer effektivt, og en undersøgelse af, om Kommissionens ledelsesudtalelser er pålidelige.

0.9. Som tidligere år indeholder årsberetningen bemærkninger til Europa-Kommissionens sammenfattende rapport, i hvilken Kommissionen påtager sig det politiske ansvar for forvaltningen af EU-budgettet, jf. punkt 1.24 til 1.30. I sin sammenfattende rapport for 2011 har Kommissionen valgt at fremsætte kritiske bemærkninger om den effekt, som Rettens nuværende revisionsmetoder og den planlagte udvikling af dem i 2012 og senere år kan have på skønnene vedrørende fejlføremst.

0.10. Retten mener, at det er for tidligt at fremsætte sådanne bemærkninger, og at de er ukorrekte. Endvidere skal Retten anføre, at en sådan udvikling i revisionsstrategien og -metoden afspejler udviklingen i revisionsforholdene, herunder den måde, hvorpå de reviderede enheder forvalter udgifterne. Retten vil, som altid, give en passende og gennemskuelig forklaring på enhver udvikling i metodologien og virkningen heraf, når tiden er inde.

0.11. Kommissionens svar til Rettens bemærkninger — eller svar fra andre EU-institutioner og -organer, hvor det er relevant — fremlægges i beretningen. I beskrivelsen af sine revisionsresultater og konklusioner tager Retten hensyn til den reviderede enheds svar. Som ekstern revisor har Retten imidlertid til opgave at rapportere sine revisionsresultater og drage konklusioner på grundlag af disse for at give en uafhængig og upartisk vurdering af årsregnskabet's rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed.

KAPITEL 1

Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Rettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet — den uafhængige revisors beretning	I-XI
Indledning	1.1-1.5
Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2011	1.6-1.30
Regnskabernes rigtighed	1.6-1.8
Transaktionernes formelle rigtighed	1.9-1.15
Resumé af de DAS-specifikke vurderinger	1.9-1.13
Sammenligning med de(t) foregående års resultater	1.14-1.15
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	1.16-1.30
Indledning	1.16-1.18
Generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer	1.19-1.23
Kommissionens sammenfattende rapport	1.24-1.30
Budgetforvaltning	1.31-1.38
Budgetbevillinger til forpligtelser og betalinger	1.32-1.34
Udnyttelsen af betalingsbevillinger ved årets udgang	1.35
Uindfriede budgetforpligtelser	1.36-1.38

RETTENS REVISIONSERKLÆRING TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET — DEN UAFHÆNGIGE REVISORS BERETNING

I. I overensstemmelse med artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Retten:

- a) revideret Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab, som omfatter det konsoliderede regnskab ⁽¹⁾ og den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen ⁽²⁾ for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, og
- b) efterprøvet lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette årsregnskab.

Ledelsens ansvar

II. Ifølge artikel 310-325 i TEUF og finansforordningen har ledelsen ansvaret for at udarbejde et konsolideret årsregnskab for Den Europæiske Union, som giver et retvisende billede, og for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for det:

- a) Ledelsens ansvar med hensyn til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af en intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes et retvisende regnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl, samt udvælgelse og anvendelse af hensigtsmæssige regnskabspraksis på grundlag af de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført ⁽³⁾, og foretagelse af regnskabsmæssige skøn, som er rimelige efter omstændighederne. Ifølge finansforordningens artikel 129 godkender Kommissionen Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab, når Kommissionens regnskabsfører har konsolideret det på grundlag af de oplysninger, de øvrige institutioner og organer har meddelt, og udarbejdet en note, der ledsager det konsoliderede årsregnskab, hvori han blandt andet erklærer, at han har rimelig sikkerhed for, at det i alt væsentligt giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling.
- b) Den måde, hvorpå ledelsen udøver sit ansvar for at sikre de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, afhænger af, hvilken metode til gennemførelse af budgettet der er fastsat i finansforordningen. Gennemførelsesopgaverne skal opfylde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, hvilket kræver udformning, gennemførelse og opretholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol, herunder tilstrækkelig overvågning og hensigtsmæssige foranstaltninger til at forhindre uregelmæssigheder og besvigelser samt, om fornødent, anlæggelse af retssager med henblik på at inddrive uretmæssigt udbetalte eller anvendte midler. Uanset gennemførelsesmetoden bærer Kommissionen det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions årsregnskab (artikel 317 i TEUF).

Revisors ansvar

III. Det er Rettens ansvar på baggrund af sin revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Retten har revideret regnskaberne i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision og etiske kodekser og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer. Ifølge disse standarder skal Retten planlægge og udføre revisionen med henblik på at opnå høj grad af sikkerhed for, at det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union er uden væsentlig fejlinformation, og at de transaktioner, der ligger til grund for det, er lovlige og formelt rigtige.

⁽¹⁾ Det konsoliderede regnskab omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver og et resumé af væsentlige regnskabspraksis samt andre forklarende bemærkninger (inklusive segmentoplysninger).

⁽²⁾ Den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen omfatter den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen og et resumé af budgetprincipperne samt andre forklarende bemærkninger.

⁽³⁾ De regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført, er baseret på de internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor (International Public Sector Accounting Standards, IPSAS), som er udgivet af International Federation of Accountants, og - i de tilfælde, hvor der ikke er en sådan standard - på International Accounting Standards (IAS)/International Financial Reporting Standards (IFRS) udgivet af International Accounting Standards Board. Som det har været tilfældet siden regnskabsåret 2005, er det konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2010 i overensstemmelse med finansforordningen opstillet efter de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført, og som bygger på periodiseringsprincippet tilpasset de særlige forhold, som gør sig gældende i Den Europæiske Union, hvorimod den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen fortsat hovedsagelig bygger på kontantbevægelser.

IV. Det indgår i en revision, at der udføres revisionshandlinger for at tilvejebringe revisionsbevis vedrørende beløbene og oplysningerne i det konsoliderede årsregnskab og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Valget af revisionshandlinger foretages på grundlag af revisors vurdering, herunder en vurdering af risikoen for, at der er væsentlig fejlinformation i det konsoliderede årsregnskab, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i Den Europæiske Unions retlige ramme, uanset om det skyldes besvigelser eller fejl. Ved vurderingen af disse risici tager revisor hensyn til den interne kontrol, som skal sikre, at der udarbejdes et retvisende konsolideret årsregnskab, og til de overvågnings- og kontrolsystemer, der er indført for at sikre de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, og udformer revisionshandlinger, som er passende efter omstændighederne. En revision omfatter også en vurdering af, om de anvendte regnskabspraksis er hensigtsmæssige, og om de foretagne regnskabsmæssige skøn er rimelige, samt en vurdering af den samlede præsentation af det konsoliderede årsregnskab og de årlige aktivitetsrapporter.

V. For så vidt angår indtægter tager Rettens revision af egne indtægter baseret på moms og bruttonationalindkomsten udgangspunkt i de makroøkonomiske aggregater, som Kommissionen modtager fra medlemsstaterne, og revisorerne vurderer dernæst det system, Kommissionen bruger til behandling af dataene, indtil de opføres i det konsoliderede årsregnskab, og medlemsstaternes bidrag er modtaget. For så vidt angår traditionelle egne indtægter gennemgår Retten toldmyndighedernes regnskaber og analyserer strømmen af afgiftsbeløb, indtil beløbene registreres i årsregnskabet og modtages af Kommissionen.

VI. Retten mener, at det tilvejebragte revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for denne revisionserklæring.

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

VII. Det er Rettens opfattelse, at Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab i alt væsentligt giver et retvisende billede af Unionens finansielle stilling pr. 31. december 2011 og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen og de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for årsregnskabet

Indtægter

Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for årsregnskabet

VIII. Det er Rettens opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for årsregnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Forpligtelser

Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de forpligtelser, der ligger til grund for årsregnskabet

IX. Det er Rettens opfattelse, at de forpligtelser, der ligger til grund for årsregnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Betalinger*Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for årsregnskabet*

X. Retten konkluderer, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer samlet set er delvis effektive med hensyn til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for årsregnskabet. Gruppen af politikområder landbrug: markedsstøtte og direkte støtte, gruppen udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed, gruppen regionalpolitik, energi og transport, gruppen beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling samt gruppen forskning og andre interne politikker er væsentlig fejlbehæftede. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlforekomst i de betalinger, der ligger til grund for årsregnskabet, ligger på 3,9 %.

Afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for årsregnskabet

XI. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i punktet Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for årsregnskabet, er det Rettens opfattelse, at de betalinger, der ligger til grund for årsregnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, er væsentlig fejlbehæftede.

6. september 2012

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Formand

Den Europæiske Revisionsret

12, rue Alcide De Gasperi, 1615 Luxembourg, LUXEMBOURG

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

1.1. Dette kapitel i årsberetningen:

- beskriver baggrunden for Rettens revisionserklæring (DAS-erklæringen) ⁽⁴⁾ og giver et resumé og en analyse af de revisionsresultater og konklusioner, der ligger til grund for denne erklæring (jf. punkt 1.2-1.30)
- analyserer de centrale data om budgetforvaltningen i 2011 (jf. punkt 1.31-1.38)
- forklarer, hvordan Retten foretager sin DAS-revision (jf. **bilag 1.1**) og
- præsenterer de foranstaltninger, Kommissionen har truffet som reaktion på de foregående års bemærkninger om regnskabernes rigtighed. Det indeholder også Kommissionens reaktion på Rettens anbefalinger i tidligere årsberetninger, særlig om inddrivelse og finansielle korrektioner og om den øgede anvendelse af forfinansiering (jf. **bilag 1.2**).

1.2. Revisionsretten afgiver en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Retten kan supplere denne erklæring med specifikke vurderinger for hvert enkelt af EU's større aktivitetsområder ⁽⁵⁾.

1.3. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive erklæring om rigtigheden af den Europæiske Unions regnskaber, er at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, så den kan drage en konklusion om, i hvor høj grad Den Europæiske Unions indtægter, udgifter, aktiver og passiver er registreret korrekt, og om det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af den finansielle stilling pr. 31. december 2011 og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme i det afsluttede regnskabsår (jf. punkt 1.6-1.8).

⁽⁴⁾ Fra fransk: »Déclaration d'assurance«.

⁽⁵⁾ Jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.4. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for årsregnskabet for 2011, er at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, så den kan drage en konklusion om, hvorvidt disse transaktioner er i overensstemmelse med de gældende forordninger eller kontrakter, og om de er beregnet korrekt (jf. punkt 1.9-1.15, hvor der gives en oversigt over revisionsresultaterne, og kapitel 2-9, hvor der redegøres nærmere herfor).

1.5. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne udtale sig om pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser, dvs. generaldirektøernes erklæringer og de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene og den dertil knyttede sammenfattende rapport, er at vurdere, i hvilken udstrækning de giver en rimelig vurdering af kvaliteten af den økonomiske forvaltning (herunder restfejlfrekvensen), og at bidrage til Rettens samlede sikkerhed (jf. punkt 1.16-1.30 samt »Systemernes effektivitet« i kapitel 2-9).

REVISIONSRESULTATER VEDRØRENDE REGNSKABSÅRET 2011

Regnskabernes rigtighed

1.6. Rettens bemærkninger gælder Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2011, som er opstillet af Kommissionens regnskabsfører og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen ⁽⁶⁾, og som Retten modtog den 31. juli 2012. Det konsoliderede årsregnskab består af:

- a) det konsoliderede regnskab, som omfatter balancen (der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang), resultatopgørelsen (der viser regnskabsårets indtægter og udgifter), pengestrømsopgørelsen (der viser, hvordan bevægelser i regnskabet indvirker på beholdningen af kontanter og likvide midler) og opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver samt de tilhørende bemærkninger
- b) den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen, som omfatter regnskabsårets indtægter og udgifter samt de tilhørende bemærkninger.

⁽⁶⁾ Det er fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1081/2010 (EUT L 311 af 26.11.2010, s. 9), at det endelige konsoliderede årsregnskab skal sendes inden den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår (jf. artikel 129).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.7. Kommissionens regnskabsfører har afgivet en erklæring til Retten om, at det konsoliderede årsregnskab er fuldstændigt og rigtigt på alle væsentlige punkter.

1.8. Rettens revision af det konsoliderede årsregnskab for 2011 viste, at dette var uden væsentlig fejlinformation (jf. også **bilag 1.2**).

Transaktionernes formelle rigtighed*Resumé af de DAS-specifikke vurderinger*

1.9. Rettens specifikke vurderinger vedrørende indtægter findes i kapitel 2 og vedrørende udgifter i kapitel 3-9 om de forskellige grupper af politikområder i den aktivitetsbaserede budgetlægning (ABB) (jf. **tabel 1.1**).

Tabel 1.1 — Betalinger i 2011 fordelt på kapitlerne i årsberetningen

(millioner euro)

Sektioner (S), afsnit (A) ⁽¹⁾ og kapitler (K) ⁽²⁾ svarende til kontoplanen for 2011, fordelt på kapitlerne i Rettens årsberetning	Betalinger afholdt i 2011 ⁽²⁾	I % af det samlede beløb
Kapitler i årsberetningen		
Kapitel 3: Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	43 809	33,9 %
Den Europæiske Landbrugsgarantifond (A.05 K01-03, 06-08)	43 809	33,9 %
Kapitel 4: Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	13 876	10,7 %
Udvikling af landdistrikter (A.05 C04-05)	12 399	9,6 %
Miljø og klimaindsats (A.07)	240	0,2 %
Fiskeri og maritime anliggender (A.11)	731	0,6 %
Sundhed og forbrugerbeskyttelse (A.17)	506	0,4 %
Kapitel 5: Regionalpolitik, energi og transport	34 842	26,9 %
Mobilitet og transport (A.06)	1 042	0,8 %
Regionalpolitik (A.13)	32 911	25,4 %
Energi (A 32)	889	0,7 %
Kapitel 6: Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling	10 299	8,0 %
Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling (A.04)	10 299	8,0 %
Kapitel 7: Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	6 201	4,8 %
Eksterne forbindelser (A.19)	3 156	2,4 %
Udvikling og forbindelser med AVS-lande (A.21)	1 175	0,9 %
Udvidelse (A.22)	835	0,6 %
Humanitær bistand (A.23)	1 035	0,8 %
Kapitel 8: Forskning og andre interne politikker	10 591	8,2 %
Økonomiske og finansielle anliggender (A.01)	319	0,2 %
Erhvervspolitik (A.02)	1 213	0,9 %
Konkurrence (A.03)	0	0,0 %
Forskning (A.08)	4 283	3,3 %
Informationssamfundet og medier (A.09)	1 357	1,0 %
Direkte forskning (A.10)	89	0,1 %
Det indre marked (A.12)	34	0,0 %
Uddannelse og kultur (A.15)	2 283	1,8 %
Kommunikation (A.16)	134	0,1 %
Et område med retfærdighed, frihed og sikkerhed (A.18)	868	0,7 %
Handel (A.20)	11	0,0 %
Kapitel 9: Administrationsudgifter og andre udgifter	9 777	7,6 %
Parlamentet (S. I)	1 580	1,2 %
Rådet (S. II)	547	0,4 %
Kommissionen (S. III)	6 264	4,8 %
Domstolen (S. IV)	334	0,3 %
Revisionsretten (S. V)	137	0,1 %
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (S. VI)	126	0,1 %
Regionsudvalget (S. VII)	91	0,1 %
Den Europæiske Ombudsmand (S. VIII)	9	0,0 %
Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (S. IX)	7	0,0 %
Tjenesten for EU's optræden udadtil (S.X)	682	0,5 %
I alt	129 395	100,0 %

⁽¹⁾ Budgetafsnit 14 og 24-31 i sektion III i det almindelige budget, som primært vedrører administrationsudgifter, behandles i afsnittet om Europa-Kommissionen i kapitel 9.

⁽²⁾ Administrationsudgifterne er trukket fra i grupperne af politikområder og vises særskilt under egen overskrift. Det giver en difference i forhold til kapitel 3-9.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.10. Retten konkluderer, at indtægterne (130 000 millioner euro) ⁽⁷⁾ og betalingerne vedrørende gruppen administrationsudgifter og andre udgifter (9 777 millioner euro) var uden væsentlig fejlforekomst, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer var effektive (jf. **tabel 1.2** samt punkt 2.35, 2.36 og 9.30-9.32). Forpligtelserne vedrørende samtlige grupper af politikområder var også uden væsentlig fejlforekomst.

1.11. Retten konkluderer, at gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse (6 201 millioner euro) var uden væsentlig fejlforekomst, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer var delvis effektive. Der var imidlertid en væsentlig fejlforekomst i de mellemliggende og endelige betalinger (jf. **tabel 1.2** samt punkt 7.26 og 7.27).

1.12. Retten konkluderer, at følgende grupper af politikområder var væsentlig fejlbehæftede: landbrug: markedsstøtte og direkte støtte (godtgjorte udgifter: 43 801 millioner euro ⁽⁸⁾), udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed (godtgjorte udgifter: 13 310 millioner euro ⁽⁸⁾), regionalpolitik, energi og transport (godtgjorte udgifter: 33 373 millioner euro ⁽⁸⁾), beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling (godtgjorte udgifter: 10 171 million euro ⁽⁸⁾) samt forskning og andre interne politikker (betalinger: 10 591 million euro). Retten konkluderede endvidere, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende disse grupper af politikområder var delvis effektive (jf. **tabel 1.2** samt punkt 3.42 og 3.43, 4.51 og 4.52, 5.70 og 5.71, 6.27 og 6.28 samt 8.37 og 8.38).

1.13. Retten konkluderer, at betalingerne samlet set var væsentlig fejlbehæftede, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende betalinger generelt var delvis effektive (jf. **tabel 1.2**).

1.11. Kommissionen har udformet sine kontroller, så de dækker de flerårige projekters samlede løbetid. Den er af den opfattelse, at disse tilsyns- og kontrolsystemer er effektive og er forbedret væsentligt år for år.

1.12-1.13 Landbrug: Med hensyn til spørgsmålet om markedsstøtte og direkte støtte, så er der ifølge Kommissionen ganske vist sket en stigning i den mest sandsynlige fejlprocent, som Retten har konstateret for regnskabsåret 2011, sammenlignet med året forinden, men den ligger stadig inden for det normale statistiske udsving fra et år til et andet, og der er ikke tegn på, at kvaliteten af forvaltningen og kontrollen af medlemsstaternes udgifter generelt er faldet. Taget under et er de fejlprocenter, som Retten har konstateret i de seneste år, ifølge Kommissionen tilstrækkeligt overbevisende til, at det kan fastslås, at den mest sandsynlige fejlprocent for EGFL ligger forholdsvis tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %. Hvad udviklingen af landdistrikter angår, så viser Kommissionens egen vurdering af, hvor mange uberettigede betalinger der har fundet sted, at udviklingen er gået den gale vej. Kommissionens vurdering er foretaget på grundlag af det statistiske kontrolmateriale, som medlemsstaterne har indsendt i 2011. Det fik generaldirektøren for GD AGRI til at tage forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2011. Der er blevet anvist en række korrigerende foranstaltninger til at rette op på situationen. Med hensyn til de gældende tilsyns- og kontrolordninger på landbrugsområdet er det Kommissionens opfattelse, at IACS, som har dækket 91 % af alle EGFL-udgifter, generelt udgør en effektiv kontrolordning i bestræbelserne på at begrænse risikoen for fejl eller uberettigede udgifter, og den vil gerne gøre opmærksom på, at de resterende risici for EU-budgettet i tilstrækkeligt omfang er dækket af den efterprøvede regnskabsafslutning. Jf. svarene på punkt 3.10, 3.14-3.15, 3.42, 4.10, 4.43, 4.51 og 4.52.

⁽⁷⁾ Omfanget af revisionen af indtægter er beskrevet i punkt 2.9-2.13.

⁽⁸⁾ Mellemliggende og endelige betalinger baseret på anmeldelser af udgifter afholdt af de endelige støttemodtagere (jf. punkt 3.9, 4.9, 5.27 og 6.12).

KOMMISSIONENS SVAR

Den sammenlagt mest sandsynlige fejlprocent for regionalpolitik, transport, energi og beskæftigelse og sociale anliggender er, således som det fremgår af tabel 1.3, faldet markant i forhold til 2010, nemlig fra 7,7 % til 5,1 %. Fejlprocenten for alle dele af det tidligere politikområde for samhørighed, energi og transport (mest sandsynlige fejlprocent på 6 % for regionalpolitik, energi og transport og 2,2 % for beskæftigelse) ligger for tredje år i træk langt under de satser, som Revisionsretten konstaterede i perioden 2006-2008. Denne positive udvikling skyldes, at kontrolbestemmelserne er blevet forstærket i programmeringsperioden 2007-2013, at Kommissionen fører den konsekvente politik, at betalingerne afbrydes/suspenderes, hvis der konstateres mangler, hvilket er i overensstemmelse med dens 2008-handlingsplan, og at forenklingsforanstaltningerne i bestemmelserne for den nuværende programmeringsperiode har båret frugt. Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats mod de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater.

Med hensyn til forskning og andre interne politikker mener Kommissionen, at dens ledelses- og kontrolsystemer set ud fra et forvaltningsperspektiv — dvs. en afbalancering af målsætningerne for lovlighed og regelmæssighed i forhold til betragtningerne om en kontrols risiko-proportionalitet og omkostningseffektivitet — giver en fornuftig sikkerhed afhængig af de forbehold, som de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede måtte tage.

Kommissionen vil overveje fordele og omkostninger ved Rettens anbefalinger, inden den træffer og/eller fremsætter forslag om passende foranstaltninger, idet den især henviser til finansforordningen vedrørende EU's budget (artikel 22a, stk. 2, litra f), i forordningen om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen og artikel 28, stk. 2b, litra g), i den nye finansforordning) og de foreslåede reduktioner i de ressourcer, som Kommissionen har til sin rådighed, og de tiltag, der for øjeblikket træffes i medlemsstaterne.

Tabel 1.2 — Sammendrag af resultaterne af revisionen med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed i 2011

Gruppe af politikområder	Betalinger (millioner euro)	Vurdering af de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer ⁽²⁾	Mest sandsynlige fejlføremkomst (%)	Konfidensinterval (%)		Fejlfre- kvens ⁽³⁾ (%)	Revisionskonklusioner
				Nedre fejlgænse	Øvre fejlgænse		
Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte ⁽¹⁾	43 801 ⁽⁴⁾	Delvis effektive	2,9 ⁽⁹⁾	1,1	4,7	39	Væsentlig fejlbehæftede
Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed ⁽¹⁾	13 310 ⁽⁵⁾	Delvis effektive	7,7 ⁽¹⁰⁾	4,5	10,9	57	Væsentlig fejlbehæftede
Regionalpolitik, energi og transport ⁽¹⁾	33 373 ⁽⁶⁾	Delvis effektive	6,0	3,0	9,0	59	Væsentlig fejlbehæftede
Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling ⁽¹⁾	10 171 ⁽⁷⁾	Delvis effektive	2,2	0,9	3,4	40	Væsentlig fejlbehæftede
Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	6 201	Delvis effektive	1,1	0,0	2,4	33	Uden væsentlig fejlføremkomst
Forskning og andre interne politikker	10 591	Delvis effektive	3,0	1,1	4,9	49	Væsentlig fejlbehæftede
Administrationsudgifter og andre udgifter	9 777	Effektive	0,1	0,0	0,3	7	Uden væsentligt fejlføremkomst
Samlet revideret population	127 224 ⁽⁸⁾	Delvis effektive	3,9 ⁽¹¹⁾	3,0	4,8	44	Væsentlig fejlbehæftede
Indtægter	130 000 ⁽¹²⁾	Effektive	0,8	0,0	2,4	2	Uden væsentligt fejlføremkomst

⁽¹⁾ I årsberetningen for 2010 udgjorde grupperne landbrug: markedsstøtte og direkte støtte samt udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og forbrugerbeskyttelse én gruppe af politikområder, og tilsvarende udgjorde grupperne regionalpolitik, energi og transport samt beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling én gruppe af politikområder. De aggregerede resultater for 2011 baseret på den tidligere struktur vises i **tabel 1.3**.

⁽²⁾ Et system betegnes som »delvis effektivt«, når det vurderes, at nogle kontrolordninger har fungeret tilfredsstillende, mens andre ikke har. Det betyder, at systemet som helhed måske ikke kan begrænse fejlene i de underliggende transaktioner til et acceptabelt niveau. Nærmere oplysninger i afsnittet »Revisionens omfang og revisionsmetoden« i kapitel 2-9.

⁽³⁾ Fejlfrekvensen angiver, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl. Procenterne er afrundede.

⁽⁴⁾ Godtgjorte udgifter (jf. punkt 3.9).

⁽⁵⁾ Godtgjorte udgifter (jf. punkt 4.9).

⁽⁶⁾ Godtgjorte udgifter (jf. punkt 5.27).

⁽⁷⁾ Godtgjorte udgifter (jf. punkt 6.12).

⁽⁸⁾ Differencen mellem betalingerne i 2011 (129 395 millioner euro — jf. **tabel 1.1**) og det samlede beløb for den samlede reviderede population med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed svarer til betalte forskud vedrørende følgende grupper af politikområder: landbrug: markedsstøtte og direkte støtte (8 millioner euro), udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed (565 millioner euro), regionalpolitik, energi og transport (1 469 millioner euro), og beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling (128 millioner euro) (jf. punkt 3.9, 4.9, 5.27 og 6.12).

⁽⁹⁾ I modsætning til de foregående år er manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende krydsoverensstemmelse medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlføremkomst. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,2 procentpoint af den samlede mest sandsynlige fejlføremkomst (jf. punkt 4.9, andet led, og punkt 3.13).

⁽¹⁰⁾ I modsætning til de foregående år er manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende krydsoverensstemmelse medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlføremkomst. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,2 procentpoint af den samlede mest sandsynlige fejlføremkomst (jf. punkt 4.9, andet led, og punkt 4.16-4.18).

⁽¹¹⁾ I modsætning til de foregående år er tilfælde, hvor modtagere af betalinger under FLP ikke har opfyldt krydsoverensstemmelsesforpligtelserne, medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlføremkomst. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,1 procentpoint af Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlføremkomst i betalingerne som helhed (jf. også fodnote 9 og 10).

⁽¹²⁾ I revisionen indgik en undersøgelse i Kommissionen af en stikprøve af indtægtsordrer vedrørende alle typer af indtægter (jf. punkt 2.8, 2.9 og 2.13).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Sammenligning med de(t) foregående års resultater

1.14. Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlforekomst for betalingerne i 2011 er højere end i 2010 med hensyn til følgende grupper af politikområder:

— Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte samt udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed (sammenlignet med den tidligere gruppe af politikområder landbrug og naturressourcer)

— Forskning og andre interne politikker.

1.14.

— Landbrug: Hvad angår spørgsmålet om markedsstøtte og direkte støtte, så ligger den mindre stigning, der er sket i forhold til sidste år, stadig inden for det normale statistiske udsving, der kan ske fra år til år, og der er ikke tegn på, at kvaliteten af forvaltningen og kontrollen af medlemsstaternes udgifter generelt er faldet.

Hvad angår udvikling af landdistrikter, er Kommissionen enig i, at situationen er blevet forværret, dog i et mere begrænset omfang end beskrevet af Retten.

Kommissionen konstaterer, at Rettens konklusion drejer sig om hele gruppen af politikområder og ikke enkeltområder.

Med hensyn til programmerne for forskning og andre interne politikker mener Kommissionen, at dens ledelses- og kontrolsystemer set ud fra et forvaltningsperspektiv — dvs. en afbalance-ring af målsætningerne for lovlighed og regelmæssighed i forhold til betragtningerne om en kontrols risikoproportionalitet og omkostningseffektivitet — giver en fornuftig sikkerhed afhængig af de forbehold, som de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede måtte tage.

RETTENS BEMÆRKNINGER

I gruppen af politikområder regionalpolitik, energi og transport samt gruppen beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (sammenlignet med den tidligere gruppe af politikområder samhørighed, energi og transport) faldt Rettens skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst.

Med hensyn til de andre grupper af politikområder (eksterne forbindelser, bistand og udvidelse samt administrationsudgifter og andre udgifter) er Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlforekomst stort set uændret (jf. **tabel 1.3**).

1.15. Tilsammen forblev Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne som helhed stort set uændret i forhold til 2010 (3,9 % i 2011 og 3,7 % i 2010, jf. også **tabel 1.3** og **figur 1.1**)⁽⁹⁾. Retten konstaterede, at ca. to femtedele af de testede transaktioner var behæftet med fejl (2010: ca. en tredjedel af transaktionerne). I alle grupper af politikområder konstaterede Retten, at fejlfrekvensen var steget, undtagen i den tidligere gruppe af politikområder samhørighed, energi og transport samt i administrationsudgifter og andre udgifter, hvor den stort set var uændret (jf. **tabel 1.3**).

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen bemærker, at fejlniveauet for tredje år i træk ligger et godt stykke under de fejlniveauer, som blev konstateret af Retten i perioden 2006-2008. Denne positive udvikling kan tilskrives udvidelsen af kontrolbestemmelserne i programmeringsperioden 2007-2013 og den stramme afbrydelses- og suspensionspolitik i tilfælde, hvor der konstateres mangler, som beskrevet i 2008-handlingsplanen. Som det fremgår af tabel 1.3, så er den sammenlagt mest sandsynlige fejlprocent for regionalpolitik, transport, energi og beskæftigelse og sociale anliggender også faldet markant i forhold til 2010, nemlig fra 7,7 % til 5,1 %.

1.15. Efter at have anvendt den nye værdiansættelse på krydsoverensstemmelsesfejlene inden for landbrug konstaterer Kommissionen, at den mest sandsynlige fejlprocent anslået af Retten ligger meget tæt på procenten i 2010 på trods af en række negative tekniske og strukturelle faktorer (EU's flerårige programmer befinder sig i en kritisk fase med et stigende antal komplekse betalinger, som nødvendigvis medfører flere fejl).

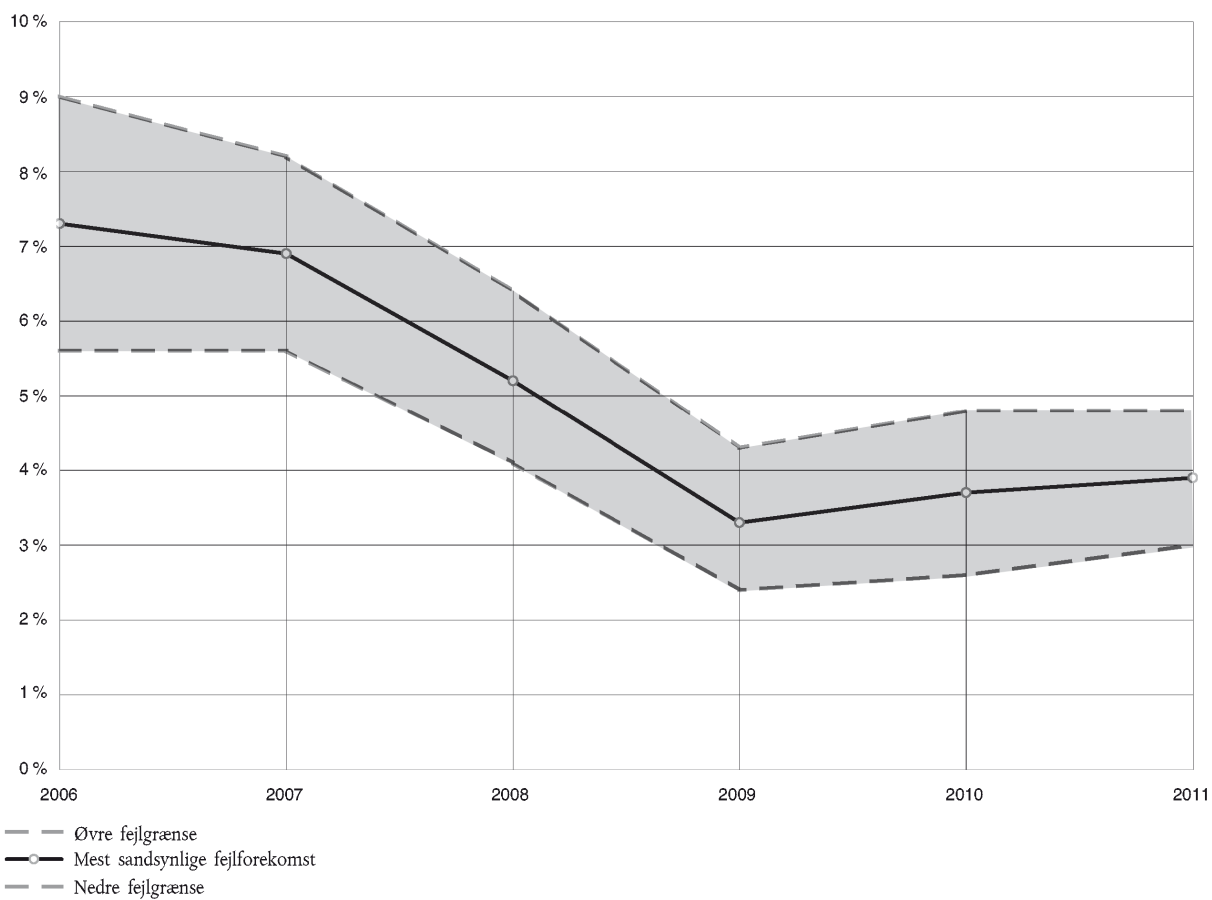
⁽⁹⁾ I modsætning til de foregående år er tilfælde, hvor modtagere af betalinger under FLP ikke har opfyldt krydsoverensstemmelsesforpligtelserne, medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlforekomst. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,1 procentpoint af Rettens skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne som helhed (jf. punkt 3.9, andet led, punkt 3.13, punkt 4.9, andet led, og punkt 4.16-4.18).

Tabel 1.3 — Sammenligning af revisionsresultaterne for 2010 og 2011

Gruppe af politikområder	Mest sandsynlige fejlforekomst (%)		Konfidensinterval (%)						Fejlfrekvens (%)		Revisionskonklusioner			
			Nedre fejlgrænse			Øvre fejlgrænse								
	2010	2011	2010	2011	2010	2011	2010	2011	2010	2011				
Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	2,3	4,0 ⁽¹⁾	2,9	0,8	2,5	1,1	3,8	5,6	4,7	37	48	39	Væsentlig fejlbehæftede	Væsentlig fejlbehæftede
Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed			7,7			4,5			10,9			57		Væsentlig fejlbehæftede
Regionalpolitik, energi og transport	7,7	5,1	6,0	4,7	3,2	3,0	10,7	7,1	9,0	49	50	59	Væsentlig fejlbehæftede	Væsentlig fejlbehæftede
Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling			2,2			0,9			3,4			40		Væsentlig fejlbehæftede
Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	1,7	1,1	0,1	0,0	3,3	2,4	23	33	Uden væsentlig fejlforekomst	Uden væsentlig fejlforekomst				
Forskning og andre interne politikker	1,4	3,0	0,6	1,1	2,1	4,9	39	49	Uden væsentlig fejlforekomst	Væsentlig fejlbehæftede				
Administrationsudgifter og andre udgifter	0,4	0,1	0,0	0,0	1,1	0,3	7	7	Uden væsentlig fejlforekomst	Uden væsentlig fejlforekomst				
Samlet revideret population	3,7	3,9 ⁽²⁾	2,6	3,0	4,8	4,8	36	44	Væsentlig fejlbehæftede	Væsentlig fejlbehæftede				
Indtægter	0,0	0,8	I/R	0,0	I/R	2,4	I/R	2	Uden væsentlig fejlforekomst	Uden væsentlig fejlforekomst				

⁽¹⁾ I modsætning til de foregående år er manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlforekomst (jf. punkt 3.9, 3.13, 4.9 og 4.16-4.18). De konstaterede fejl svarer til ca. 0,2 procentpoint af den samlede mest sandsynlige fejlforekomst.

⁽²⁾ I modsætning til de foregående år er tilfælde, hvor modtagere af betalinger under FLP ikke har opfyldt krydsoverensstemmelsesforpligtelserne medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlforekomst. De konstaterede fejl svarer til ca. 0,1 procentpoint af Rettens skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne som helhed (jf. også fodnote 1).

Figur 1.1 — Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlforekomst (2006-2011) ⁽¹⁾

(1) I modsætning til de foregående år er tilfælde, hvor modtagere af betalinger under FLP ikke har opfyldt krydsbestemmelsesforpligtelserne, medtaget i beregningen af den mest sandsynlige fejlforekomst i 2011. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,1 procentpoint af Rettens skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne som helhed.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser*Indledning*

1.16. Ifølge artikel 317 i TEUF har Kommissionen det endelige ansvar for at gennemføre EU's budget. Generaldirektørens ansvar er en af hjørnestenene i Kommissionens nuværende system for forvaltning af EU-midler (som blev taget op til gennemgribende revision på grundlag af den reform, der blev iværksat i april 2000⁽¹⁰⁾ som reaktion på en beslutning vedtaget af Europa-Parlamentet⁽¹¹⁾). Generaldirektøerne skal indføre effektive overvågnings- og kontrolsystemer, som overholder foruddefinerede normer⁽¹²⁾.

1.17. I aktivitetsrapporter redegør Kommissionens generaldirektører hvert år for, hvordan de har udført deres opgaver⁽¹³⁾. Aktivitetsrapporterne er vedlagt erklæringer, blandt andet om hvorvidt ressourcerne er blevet anvendt til de planlagte formål, og om kontrolprocedurerne sikrer, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige. Når generaldirektøerne konstaterer væsentlige problemer på disse områder, kan de fremsætte forbehold i deres erklæringer.

1.18. Med den sammenfattende rapport påtager Kommissionen sig det politiske ansvar for generaldirektørernes forvaltning. Denne rapport trækker både på generaldirektørernes erklæringer i de årlige aktivitetsrapporter og på andre kilder, som for eksempel den interne revisors generelle udtalelse. Rapporten beskriver også de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at rette op på forvaltnings- og kontrolsvagheder.

⁽¹⁰⁾ Reformen af Kommissionen — En hvidbog (KOM(2000) 200 endelig af 5.4.2000).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar om opfølgning af anden beretning fra den uafhængige ekspertgruppe om reform af Kommissionen (EFT C 304 af 24.10.2000, s. 135).

⁽¹²⁾ Kommissionens interne kontrolstandarder er i vid udstrækning inspireret af COSO-principperne. COSO er en frivillig privat organisation, som arbejder på at sikre bedre kvalitet i finansiel forvaltning og rapportering ved hjælp af forretningsetik, effektiv intern kontrol og regler for god virksomhedsledelse (corporate governance).

⁽¹³⁾ Betegnelsen »generaldirektør« er her brugt i bred betydning om de ansvarlige personer. Konkret er de 48 erklæringer underskrevet af henholdsvis 1 generalsekretær, 36 generaldirektører, 7 direktører og 4 ledere af de pågældende tjenester.

RETTENS BEMÆRKNINGER

*Generaldirektørernes
årlige aktivitetsrapporter og erklæringer* ⁽¹⁴⁾**Beløbet for betalinger, som der er taget forbehold over for, er steget**

1.19. Selv om alle generaldirektørerne erklærede, at de kontrolprocedurer, der er indført, giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige, steg antallet af generaldirektører eller tjenestegrene, som har fremsat et eller flere forbehold i 2011 til 16 (2010: 13). Det samlede antal forbehold steg til 27 i 2011 (2010: 17), hvoraf de fleste ligesom i de foregående år vedrører svagheder med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. Den anslåede finansielle virkning af forbeholdene steg til i alt 1 959 millioner euro eller 1,5 % af de betalinger, der blev afholdt i 2011 (2010: 423 millioner euro eller 0,3 %) (jf. **tabel 1.4** og kapitel 2-9).

⁽¹⁴⁾ Aspekter vedrørende resultaterne i de årlige aktivitetsrapporter behandles i kapitel 10.

Tabel 1.4 — Forbehold fremsat af Kommissionens generaldirektorater vedrørende 2011

(millioner euro)

GD/tjenestegrene ⁽¹⁾	Forbehold	Betalinger til ABB-aktiviteter i alt ⁽²⁾	Forbeholdenes finansielle virkninger ⁽³⁾
AGRI	1 — Alvorlige mangler i IFKS-kontrollen i BG og PT.		Omdømmemæssig risiko
	2 — Udgifter til udvikling af landdistrikter.	12 292,02	278,00
	3 — Mangler i overvågningen og kontrollen af certificerede økologiske produkter.		Omdømmemæssig risiko
BUDG	1 — Tvivl med hensyn til, om de belgiske procedurer for regnskabsafslutning og regnskabssystemet er pålidelige, og om de beløb i traditionelle indtægter, der er overført til EU's budget, er korrekte.		Ikke vurderet
CLIMA	1 — Efter cyberangreb i flere medlemsstater i 2010 og 2011 blev der konstateret en betydelig svaghed ved sikkerheden af de nationale registre vedrørende EU's emissions-handelssystem (ETS).		Omdømmemæssig risiko
COMM	1 — Potentiel overtrædelse af den gældende lovgivning om intellektuelle ejendomsret-tigheder.		Ikke vurderet
EACEA	Væsentligheden af den potentielle risikoværdi for 2011 som følge af fejlprocenterne i tilskudsbetalinger over budgettet for livslang læring (2007-2013) i 2011.	1 189,68	4,26
EMPL	1 — Mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne (perioden 2007-2013) vedrørende identificerede ESF-OP'er i BE, CZ, DE, ES, IT, LV, RO, SK og UK og vedrørende IPA-komponent IV-programmet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik, Makedonien.	9 557,19	58,70
	2 — Mangler i overvågnings- og kontrolsystemerne (perioden 2000-2006) vedrørende identificerede ESF-OP'er i DE, FR, IT og ES, hvor de nationale myndigheder ikke havde truffet tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og afhjælpende foranstaltninger.	437,04	0,00
ENER	1 — Restfejlfrekvensen med hensyn til omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende RP6-kontrakter.	25,79	1,15
	2 — Restfejlfrekvensen med hensyn til omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende RP7-kontrakter.	133,43	5,26
ENTR	1 — Omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende RP6.	4,17	0,16
	2 — Omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende RP7.	419,65	0,93
	3 — Pålideligheden af ESA's regnskabsafklæggelse om den fælles implementering af rumkomponenten i GMES og gennemførelsen af Egnos- og Galileo-programmerne.		Ikke vurderet
HOME	1 — Restfejlfrekvensen i de populationer af tilskud i programmerne under ABB-aktiviteten »Sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder«, der ikke er blevet revideret.	132,90	3,09
	2 — Den fortsatte risiko for, at SIS II-projektet bliver forsinket.		Omdømmemæssig risiko
INFISO	1 — Nøjagtigheden af omkostningsanmeldelserne vedrørende tilskudsafalterne under RP7.	1 217,06	22,60
MARE	1 — Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende FIUF-OP'er i DE (mål 1).		Omdømmemæssig risiko
	2a — Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende EFF-programmer i CZ, ES, IT, NL, RO, SK, FI og SE.	444,42	9,11
	2b — Støtteberettigelsen af udgifter til investeringer om bord.		10,71
MOVE	1 — Omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende RP6-kontrakter.	19,29	0,86
	2 — Omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende RP7-kontrakter.	39,68	1,23
REA	Nøjagtigheden af omkostningsanmeldelser, som påvirker ydelsen af EU-støtte til temaerne rumfart og sikkerhedsforskning i særprogrammet »Samarbejde« under RP7.	423,82	3,63
REGIO	1 — Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden/IPA (perioden 2007-2013) i BG, CZ, DE, EE, ES, FR, IT, LV, LT, NL, AT, PL, SI, SK, UK og programmerne vedrørende territorielt samarbejde.	30 044,46	1 427,00
	2 — Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden/IPA (perioden 2000-2006) i DE, IE, ES, IT, HU og grænseoverskridende programmer.		Omdømmemæssig risiko
RTD	1 — Omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende tilskud under RP6.	517,11	20,56
	2 — Omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed vedrørende tilskud under RP7.	3 765,16	100,80
SANCO	1 — Nøjagtigheden af medlemsstaternes omkostningsanmeldelser under programmerne for udryddelse og overvågning af dyresygdomme inden for politikområdet fødevarer og foder.	256,23	10,70
I alt		60 919,09	1 958,74

(1) Den fulde liste over Kommissionens GD'er/tjenester fås på <http://publications.europa.eu/code/en/en-390600.htm>.

(2) Kilde: det konsoliderede regnskab for 2011.

(3) Kilde: de årlige aktivitetsrapporter for 2011. REGIO og REA har anført minimums- og maksimumsbeløb. Kun sidstnævnte er blevet taget i betragtning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.20. Stigningen i antallet af forbehold og berørte generaldirektorer samt de anslåede finansielle virkninger afspejler, at generaldirektorerne erkender, at der er en høj risiko for fejl på nogle områder, f.eks. udvikling af landdistrikter, samhörighed og det syvende rammeprogram (RP7). Dette bekræfter også Rettens revisionsresultater for 2011 (jf. punkt 1.10-1.15).

Kommissionen skøn vedrørende »restfejlfrekvensen«

1.21. Hvert generaldirektorat skal vurdere, i hvilket omfang transaktionerne stadig er fejlbehæftede, efter at der er udført kontrol og overvågning. Dette kan gøres ved at beregne en restfejlfrekvens. Helt enkelt sagt er det den fejlprocent, der fremkommer ved en undersøgelse af en repræsentativ stikprøve af transaktioner minus korrektioner som følge af anvendelsen af overvågnings- og kontrolsystemerne. Hvis restfejlfrekvensen er på over 2 %, skal generaldirektorerne tage forbehold i erklæringen, som er en del af den årlige aktivitetsrapport.

1.22. I retningslinjerne for udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter for 2011 gav Kommissionen for første gang generaldirektorerne vejledning i, hvordan de skulle beregne restfejlfrekvensen. Det har medført, at nogle af erklæringerne er blevet bedre, særlig erklæringerne fra samhörighedsgeneraldirektoraterne (jf. punkt 5.66 og 6.25), Generaldirektoratet for Forskning og Innovation og Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier (jf. punkt 8.35 og 8.36). Retten konstaterede imidlertid svagheder i disse retningslinjer og i anvendelsen af dem. Nogle generaldirektorer gav uklare oplysninger og/eller satte restfejlfrekvensen for lavt, hvilket betød, at de ikke tog forbehold eller underdrev disses betydning⁽¹⁵⁾. Som eksempler kan nævnes:

- Retningslinjerne forklarede ikke godt nok, hvad der skulle ske, når det var umuligt at foretage en pålidelig beregning af restfejlfrekvensen.
- Beløb var medtaget i beregningen, selv om de på grund af store forsinkelser ikke var blevet indbetalt eller på anden måde inddrevet.

KOMMISSIONENS SVAR

1.20. Kommissionen har meddelt sin analyse af de forskellige årsager, der ligger bag denne stigning, i den sammenfattende rapport for 2011. De er angivet i punkt 1.27 nedenfor. Inden for regionalpolitik kan det stigende antal forbehold især forklares med, at der anvendes en strengere metode, især i forbindelse med vurderingen af den samlede restrisiko, ved behandlingen af Rettens bemærkninger i de tidligere årsberetninger. Dette er første år, hvor programmerne bliver omfattet af et forbehold, hvis den samlede restrisiko er på over 2 %.

1.21. Der er ikke andre generaldirektorater og tjenester end de fire hovedudgiftsområder (landbrug, strukturfonde, ekstern bistand og forskning), der har ressourcerne til at foretage den revisionsindsats, der typisk kræves for at gennemgå et repræsentativt udsnit af transaktioner. I retningslinjerne for udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter forklares det indgående, hvordan der kan opnås sikkerhed, når de tilgængelige kontrolindikatorer ikke er statistisk repræsentative for den pågældende type transaktion. Med henblik på samhörighedspolitikken fastsættes det i reglerne, at medlemsstaterne hvert år skal revidere et repræsentativt udsnit af transaktioner for programmer eller grupper af programmer. Fejlfrekvensen vurderes og bekræftes herefter af Kommissionens tjenestegrene, som anvender den til udarbejdelse af deres erklæring.

1.22. Kommissionen har med tilfredshed noteret sig, at man har bemærket, at den har forbedret sin vejledning i overensstemmelse med Rettens anbefalinger i årsberetningen for 2010.

Det er Kommissionens opfattelse, at de GD'er, som Retten henviser til, har fulgt vejledningen, og at de relevante forbehold er taget.

- Det forklares skridt for skridt specifikt i retningslinjerne for udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter, hvordan man skal forholde sig i tilfælde, hvor disse oplysninger ikke foreligger.
- I overensstemmelse med Kommissionens vejledning tages der ved beregningen af restfejlprocenten kun hensyn til finansielle korrektioner, som officielt er godkendt af de nationale myndigheder, og som den attesterende myndighed har bogført. Hvis disse krav er opfyldt, sikrer Kommissionen, at alle godkendte finansielle korrektioner fratrækkes den følgende betalingsanmodning fra den pågældende myndighed.

⁽¹⁵⁾ Jf. punkt 3.40 og 3.41, 4.48-4.50, 5.67-5.69, 6.24-6.26 og 7.25.

RETTENS BEMÆRKNINGER

— Forskellige typer af korrigerende foranstaltninger (finansielle korrektioner/tilbageføringer og inddrivelses) indgik i beregningen af restfejlfrekvensen på trods af den iboende forskel imellem dem ⁽¹⁶⁾. Endvidere skulle suspensioner ifølge instrukserne også medregnes.

1.23. Retten konkluderer, at restfejlfrekvensen endnu ikke er en pålidelig indikator for, i hvilken udstrækning transaktionerne stadig er behæftet med fejl.

Kommissionens sammenfattende rapport

1.24. I indledningen til den sammenfattende rapport ⁽¹⁷⁾ tager Kommissionen det overordnede politiske ansvar for EU-budgettets forvaltning, hovedsagelig på grundlag af de forsikringer og forbehold, Kommissionens generaldirektører og lederne af dens tjenester har fremsat.

1.25. De vigtigste kilder til den sammenfattende rapport er de årlige aktivitetsrapporter. Kommissionen noterer, at de alle giver rimelig sikkerhed med hensyn til de underliggende transaktioners formelle rigtighed. Retten har bemærket forbedringer i nogle af de årlige aktivitetsrapporter, hvor generaldirektørerne erkender, at der er en høj risiko for fejl, og definerer kvantitative indikatorer til måling af transaktionernes formelle rigtighed (jf. punkt 1.20 og 1.22). Retten understreger imidlertid, at tidligere konstaterede forhold stadig ikke er løst (jf. punkt 1.22 og **bilag 1.2**, punkt 2).

1.26. Den sammenfattende rapport trækker også på den generelle udtalelse, som Kommissionens interne revisor for anden gang har afgivet. Den generelle udtalelse er baseret på det arbejde, som Kommissionens interne revisionstjeneste (IAS) og de interne revisionsfunktioner udførte i 2009-2011, samt den øverste ledelses forsikringer i de årlige aktivitetsrapporter for 2011. Sammenlignet med sidste år er den generelle udtalelse blevet bedre og giver nu flere oplysninger om de rejste spørgsmål. Udtalelsen er fortsat positiv og bygger i de fleste tilfælde på de samme forbehold som dem, der er fremsat i de årlige aktivitetsrapporter. På de områder, hvor den interne revisor har fremhævet en række forhold, som vil kræve særlig opmærksomhed – for eksempel svagheder i den eksterne bistand ⁽¹⁸⁾ – bør de berørte generaldirektører efter Rettens mening træffe de fornødne foranstaltninger.

⁽¹⁶⁾ Jf. punkt 1.32-1.50 i Rettens årsberetning for 2009.

⁽¹⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten — Sammenfatning af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2011 (KOM(2012) 281 endelig af 6.6.2012).

⁽¹⁸⁾ Der er ingen oplysninger om den økonomiske forvaltnings samlede kvalitet i de GD'er, der beskæftiger sig med ekstern bistand, men der er ikke af den grund taget noget forbehold (jf. punkt 7.25 og punkt 52 og 53 i årsberetningen om EUF for 2011).

KOMMISSIONENS SVAR

— Kommissionen er enig i, at suspensioner ikke bør medregnes i restfejlprocenten, og ingen generaldirektører har gjort dette.

1.23. Kommissionen tilslutter sig, at der er brug for en bredere og mere konsekvent brug af restfejlprocenten. Den gør dog opmærksom på, at den ikke er beregnet til at blive anvendt alene eller universelt. De fleste GD'er og tjenester vil fortsætte med at bruge andre indikatorer til at vurdere, hvor store beløb der evt. er fejlbehæftede. Det er især mellemstore generaldirektører, der oplever et ugunstigt forhold mellem kontrollen og omkostningseffektiviteten.

1.25. Se Kommissionens svar til punkt 1.22 og bilag 1.2, stk. 2.

1.26. Den interne revisor sikrer gennem hele forløbet fra afslutningen af hans revision, og indtil revisionserklæringen er undertegnet, gennem en dialog, at der er sammenhæng mellem forbeholdene i hans sammenfattende udtalelse og de forbehold, som generaldirektørerne og lederne af tjenesterne tager. Udtalelsen er baseret på det revisionsarbejde, der er udført i en treårs periode af alle væsentlige områder.

Risici, som den interne revisor gør de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede opmærksom på, behandles på passende vis af de pågældende generaldirektører, idet de tager skridt til at udarbejde og gennemføre en handlingsplan, som følges nøje af generaldirektørerne og Kommissionens revisionsopfølgingsudvalg.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.27. Med hensyn til betalinger er det beløb, som forbeholdene vedrører, steget, og Kommissionen erkender hermed, at der er stor risiko for fejl (jf. punkt 1.20). Den anfører, at dette skyldes en række faktorer, hvoraf kan nævnes:

- for de fleste af 2007-2013-programmerne er gennemførelsen af den flerårige budgetcyklus nu oppe i fuld hastighed
- for mange udgiftsområder foreligger der nu mere pålidelige indikatorer for kvaliteten af den økonomiske forvaltning, og
- de nye retningslinjer vedrørende disse indikatorer har forhindret, at effekten af forfinansiering nedjusterer de fejlprocenter, der er konstateret i mellemliggende og endelige betalinger.

1.28. I den forbindelse erkender Kommissionen også, at der er behov for yderligere forbedring med henblik på at kunne fremlægge gennemsigtige oplysninger om den økonomiske forvaltnings kvalitet og foreslår en række tiltag for at imødekomme dette, herunder:

- at der i de relevante årlige aktivitetsrapporter redegøres for anvendelsen af finansielle instrumenter, for de opnåede resultater og for de revisioner, der foretages af deres aktiviteter
- at det, som det er tilfældet i forbindelse med samhørighed, i de relevante årlige aktivitetsrapporter oplyses, hvilke indikatorer der er relevante for en flerårig kontrolstrategi, og at samhørighedsgeneraldirektoraterne og de andre generaldirektorater, der er ansvarlige for midler, der forvaltes ved delt forvaltning, anmodes om at fortsætte med at harmonisere det væsentlighedskriterium, de anvender i deres årlige aktivitetsrapporter samt

KOMMISSIONENS SVAR

1.27. Se Kommissionens svar til punkt 1.20.

1.28.

- Med ændringen af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 13. december 2011, som Kommissionen indledte i juli 2011, blev det et formelt krav, at forvaltningsmyndighederne skal redegøre for de finansielle instrumenter (FI) i de årlige og de endelige rapporter om gennemførelsen af de operationelle programmer. Kommissionen vil fremlægge et sammendrag af disse oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter og redegøre for forløbet af finansieringen og anvendelsen af finansieringsinstrumenter. Kommissionens sammenfattende rapport vil blive udarbejdet pr. 1. oktober 2012.

Kommissionen har i forlængelse heraf og med henvisning til Rettens bemærkninger til aktiviteterne vedrørende finansieringsinstrumenter i årsberetningen for 2010 foretaget en speciel revision i 2011, hvor der blev fokuseret på dette område, og resultaterne blev omtalt i de årlige aktivitetsrapporter for GD REGIO (side 73) og GD EMPL (side 45-46). Kommissionen planlægger at fortsætte revisionsarbejdet på dette område i 2012 og følgende år.

- Anvendelsen af indikatorer i de årlige aktivitetsrapporter, f.eks. den kumulative restrisiko for de flerårige strategier, vil så vidt muligt blive yderligere standardiseret i overensstemmelse med andre generaldirektorater beskæftiget med strukturforanstaltninger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

— Kommissionens forslag til ændring af finansforordningen og sektorforordningerne for perioden 2014-2020 (som for øjeblikket drøftes i Europa-Parlamentet og Rådet) med henblik på at forbedre indretningen af finansieringsordningerne, mindske risikoen for fejl, mindske den administrative byrde for støttemodtagerne og andre aktører, mindske udgifterne til kontrol og indhente årlige forvaltningserklæringer for alle programmer, der er underlagt delt forvaltning.

1.29. Retten mener, at Kommissionens initiativer til at styrke ansvarligheden og afgive mere gennemsigtige oplysninger om kvaliteten af den økonomiske forvaltning er et skridt i den rigtige retning. Retten har imidlertid for nylig påpeget, at selv om disse forslag måske vil kunne bidrage til at øge sikkerheden for, at udgifterne er lovlige og formelt rigtige, så har Kommissionen ikke vist, hvordan den vil bruge disse oplysninger til at komme frem til en situation, hvor transaktionerne er uden væsentlig fejlforekomst ⁽¹⁹⁾.

1.30. Afbrydelse og suspendering af betalinger kan være et nyttigt redskab til at forhindre mangler, der kan føre til uretmæssige betalinger, men disse instrumenter skal suppleres med foranstaltninger, som kan sikre, at fejlene korrigeres (dvs. finansielle korrektioner og inddrivelses). Når Kommissionen fremlægger tal vedrørende finansielle korrektioner og inddrivelses, er den efter Rettens opfattelse nødt til at sætte disse tal i en passende sammenhæng — de tilknyttede data fra medlemsstaterne er stadig ufuldstændige eller er ikke blevet kontrolleret og/eller godkendt fuldt ud, og der tages stadig ikke tilstrækkelig hensyn til den iboende forskel mellem disse to instrumenter og til virkningerne af dem.

BUDGETFORVALTNING

1.31. I denne del af kapitlet analyseres en række centrale data om budgetforvaltningen i 2011, særlig anvendelsen af bevillingerne til forpligtelser og betalinger, udnyttelsen af betalingsbevillinger pr. årets udgang og omfanget af uindfrie budgetforpligtelser.

KOMMISSIONENS SVAR

— Det er Kommissionens mål at forbedre de ordninger, der blev indført for perioden 2007-2013, samtidig med at der skal sikres en tilstrækkelig kontinuitet, og en gennemgribende ændring af ordningerne undgås. Et mere resultatorienteret arbejde er blandt Kommissionens overordnede mål. Med det formål at gøre det lettere at opnå resultater og måle disse er planlægnings-, gennemførelses-, overvågnings- og evalueringselementerne og kontrol- og revisionsordningerne blevet tilpasset eller omlagt.

1.29. Kommissionens forslag om at indføre et enkelt logisk sikkerhedsforløb, som Kommissionens tjenestegrene kan basere deres forvaltningserklæringer på, opfattes — dog forudsat at lovgivningsmyndigheden vedtager det — som et vigtigt fremskridt, da det vil skabe sikkerhed på alle niveauer af forvaltningen af EU's midler.

De pågældende managere i Kommissionen er fuldt ud opmærksom på de bagvedliggende sikkerhedserklæringer, når de udformer deres egne erklæringer, hvorved der skabes et solidt grundlag for sikkerheden og de foranstaltninger, der træffes for at rette op på svagheder i forvaltnings- og kontrolordningerne i de tilfælde, hvor det er nødvendigt.

1.30. Kommissionen er enig i, at en konsekvent afbrydelses- og suspensionspolitik er et effektivt redskab til at forebygge mangler på grund af uberettigede udgifter, hvilket også blev påvist i arbejdsdokumentet SEK(2011) 1179. Sideløbende med disse forebyggelsesmekanismer foretager Kommissionen klare finansielle korrektioner, når det er nødvendigt. Kommissionen har i de relevante årlige aktivitetsrapporter redegjort for de første resultater af den risikobaserede revision af medlemsstaternes evne til at foretage korrektioner, og den har ved hjælp af en detaljeret vejledning anvist, hvordan medlemsstaterne kan forbedre indberetningen af tal. Resultaterne af den igangværende revision af medlemsstaternes tal vil blive brugt til yderligere at forbedre vejledningen, hvis det viser sig nødvendigt, og viden om god praksis vil blive delt med medlemsstaterne.

⁽¹⁹⁾ Jf. Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 6/2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget (EUT C 334 af 10.12.2010, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Budgetbevillinger til forpligtelser og betalinger

1.32. I 2011 beløb bevillingerne til forpligtelser ⁽²⁰⁾ på EU's budget sig til 142,5 milliarder euro ⁽²¹⁾, og bevillingerne til betalinger ⁽²²⁾ beløb sig til 128,3 milliarder euro ⁽²³⁾. De gennemførende organer nåede op på en høj udnyttelsesgrad: 99,3 % af bevillingerne til forpligtelser (samme udnyttelsesgrad som i 2010) og 98,6 % af bevillingerne til betalinger (2010: 96,6 %) ⁽²⁴⁾. Eksklusive fremførsler lå bevillingerne til forpligtelser og betalinger henholdsvis 0,1 milliard euro og 7,0 milliarder euro under de lofter, der er fastsat i den finansielle ramme, inklusive alle reserver.

1.33. Gennemførelsen af budgettet som helhed resulterede i et budgetoverskud ⁽²⁵⁾ ved udgangen af 2011 på 1,5 milliarder euro (2010: 4,5 milliarder euro). Dette vil i princippet blive modregnet i de egne indtægter fra medlemsstaterne i de(t) følgende år.

⁽²⁰⁾ Beløb, som der kan indgås forpligtelser for i det indeværende og i senere regnskabsår.

⁽²¹⁾ Inklusive 259 millioner euro i bevillinger til forpligtelser fremført fra 2010 og en samlet stigning i bevillingerne til forpligtelser på 284 millioner euro som følge af de syv ændringsbudgetter, der blev godkendt i 2011. I dette tal indgår ikke formålsbestemte indtægter, som i 2011 beløb sig til 6,2 milliarder euro til forpligtelser og 6,7 milliarder euro til betalinger. Formålsbestemte indtægter anvendes til finansiering af specifikke udgiftsposter (jf. artikel 18 i finansforordningen – forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002). Der er bl.a. tale om indtægter fra tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte beløb, der føres tilbage på de oprindelige budgetposter, bidrag fra EFTA-medlemmer, der forhøjer budgetposter, og indtægter fra tredjemand i henhold til aftaler, som fastsætter, at der skal ydes et finansielt bidrag til EU-aktiviteter.

⁽²²⁾ Beløb, som der kan afholdes betalinger for i regnskabsåret.

⁽²³⁾ Inklusive 1 582 millioner euro i fremførte bevillinger fra 2010 og en samlet stigning i bevillingerne til betalinger på 200 millioner euro som følge af de syv ændringsbudgetter, som blev godkendt i 2011.

⁽²⁴⁾ I 2011 var bevillingerne til forpligtelser 0,6 milliarder euro (0,4 %) højere end i 2010, og bevillingerne til betalinger var 3,6 milliarder euro (2,9 %) højere.

⁽²⁵⁾ Budgetoverskuddet (budgetresultatet) er resultatet af gennemførelsen af budgettet. Det er ikke en reserve, og det kan ikke kumuleres og anvendes til finansiering af udgifter i senere regnskabsår.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.34. For så vidt angår de tre største fonde under udgiftsområde 1b i den flerårige finansielle ramme »Samhørighed med henblik på vækst og beskæftigelse« (Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden), steg antallet af betalingsanmodninger fra medlemsstaterne imidlertid hen imod slutningen af året. Betalingerne kunne således have været op til 5 milliarder euro højere, hvis det øgede behov for midler var blevet anslået korrekt, og hvis de nødvendige betalingsbevillinger var blevet stillet til rådighed, f.eks. i form af overførsler af udnyttede beløb på andre områder ⁽²⁶⁾.

Udnyttelsen af betalingsbevillinger ved årets udgang

1.35. Retten noterer, at der i december måned under en række budgetafsnit blev afholdt uforholdsmæssigt mange betalinger sammenlignet med de samlede betalinger i resten af året ⁽²⁷⁾. En sådan koncentration af en væsentlig andel af betalingerne i en begrænset periode vil kunne indvirke negativt på overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet og øge risikoen for fejl.

KOMMISSIONENS SVAR

1.34. Generelt er det i retsgrundlaget fastsat, at der skal indgives betalingsanmodninger tre gange om året, og at den sidste anmodning skal være indgivet inden udgangen af oktober. Denne bestemmelse er imidlertid ikke bindende, og medlemsstaterne kan indsende deres anmodninger indtil årets udgang, hvorved de undgår en automatisk frigørelse, hvilket forklarer, hvorfor der indkommer så mange anmodninger ved årets udgang.

Endelig er det næppe muligt at tage hensyn til beslutninger om afbrydelser og suspensioner, når det skal anslås, hvor store bevillinger der er brug for. Ifølge bestemmelserne kan afbrydelser være op til seks måneder. Når medlemsstaten har korrigeret for manglen, og de eventuelle finansielle korrektioner er foretaget, ophæver Kommissionen afbrydelsen, og betalingerne kan følgelig genoptages.

Kommissionen skrev i begyndelsen af 2012 til medlemsstaterne for at minde dem om, at størstedelen af anmodningerne bør indsendes senest 31. oktober. På denne måde ville Kommissionen i forlængelse af de samlede overførsler kunne anmode budgetmyndigheden om et ændringsbudget og derved få betalingsbevillingerne forhøjet, så det var muligt at foretage udbetalingerne på grundlag af de betalingsanmodninger, der rent faktisk er indkommet, og ikke på grundlag af skøn.

1.35. Det er hyppigheden af medlemsstaternes og andre støttemodtageres indsendelse af betalingsanmodninger til Kommissionen, der er afgørende for, om der sker en ophobning af betalingerne. Det er ikke Kommissionens opfattelse, at alle de budgetafsnit, der nævnes i fodnoten, er berørt af store betalingskoncentrationer ved årets udgang.

⁽²⁶⁾ For ESF's vedkommende førte underudnyttelsen i 2010 (jf. Rettens årsberetning for 2010, punkt 1.41) til ekstra betalinger i 2011. Sammen med det øgede antal betalingsanmodninger ved årets slutning fik dette de faktiske betalinger op på 114 % af det oprindelige budget. De ekstra anmodninger om betalinger fra ESF blev hovedsagelig dækket af overførsler fra EFRU og Samhørighedsfonden. Men en uforudset mængde anmodninger om betalinger fra EFRU og Samhørighedsfonden mod slutningen af året overgik prognoserne og øgede de faktiske betalinger til et så højt niveau, at der kunne have været afholdt yderligere betalinger over disse fonde, hvis der havde været bevillinger til rådighed – jf. også den beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's årsregnskab for regnskabsåret 2011, s. 42-45.

⁽²⁷⁾ En høj procentdel af betalinger i december i forhold til årets faktiske betalinger: Afsnit 06 — Mobilitet og transport 26 % (295 millioner euro), Afsnit 17 — Sundhed og forbrugerbeskyttelse 44 % (266 millioner euro), Afsnit 19 — Eksterne forbindelser 31 % (1 016 millioner euro), Afsnit 21 — Udvikling og forbindelser med AVS-lande 27 % (403 millioner euro), Afsnit 22 — Udvidelse 28 % (264 millioner euro) og Afsnit 32 — Energi 23 % (219 millioner euro).

Uindfrie budgetforpligtelser

1.36. De uindfrie forpligtelser (»UF«) ⁽²⁸⁾, for hvilke der endnu ikke er foretaget betalinger, og/eller som endnu ikke er frigjort ⁽²⁹⁾, steg med 13 milliarder euro (6,7 %) til 207 milliarder euro, hovedsagelig på politikområder, der finansieres med opdeltte bevillinger ⁽³⁰⁾, og svarer i værdi til 2,3 års opdeltte forpligtelser eller 2,7 års opdeltte betalinger med det betalingstempo, der var i 2011.

1.37. De fleste af de udestående forpligtelser vedrører samhørighed ⁽³¹⁾ (jf. **figur 1.2**). På dette område androg de uindfrie forpligtelser 136 milliarder euro ⁽³²⁾ (ca. 65,5 % af det samlede beløb), svarende til værdien af 2,7 års forpligtelser eller 3,2 års betalinger med det betalingstempo, der var på området i 2011. Det store flertal af disse udestående forpligtelser (124,6 milliarder euro eller 92 % af det samlede beløb) vedrører den igangværende periode 2007-2013 ⁽³³⁾.

1.36-1.37 De uindfrie forpligtelser stammer fra den normale forvaltning af flerårige programmer og fra væksten i det overordnede niveau for nye forpligtelser. Hvad strukturfondene angår, bestemmes de uindfrie forpligtelsers størrelse af N+2/N+3-reglen, som er defineret i de relevante forordninger. I henhold til denne regel skal det forventede niveau af uindfrie forpligtelser svare til 2 eller 3 års forpligtelser. Situationen for de uindfrie forpligtelser er således normal, således som det fremgår af figur 1.2, der er en sammenligning mellem uindfrie forpligtelser for 2000-2006 og de første års gennemførelse i perioden 2007-2013.

Indikatoren for »betalingstempoet i 2011« er kun gyldig i begrænset omfang, da der kun er begrænset adgang til bevillinger ved årets udgang (se punkt 1.34, sidste sætning).

⁽²⁸⁾ Eller »RAL« fra fransk: »Reste à liquider«.

⁽²⁹⁾ Uindfrie budgetforpligtelser opstår som en direkte konsekvens af ordningen med opdeltte bevillinger (jf. fodnote 28), hvor det tager flere år at gennemføre udgiftsprogrammerne, og de forpligtelser, der er indgået i de foregående år, henstår uudnyttede, indtil de tilsvarende betalinger foretages.

⁽³⁰⁾ Budgettet skelner mellem to former for bevillinger: ikke-opdelte bevillinger og opdeltte bevillinger. De ikke-opdelte bevillinger skal dække de transaktioner, der er etårige, f.eks. administrationsudgifter. Opdelte bevillinger blev indført med henblik på foranstaltninger, som gennemføres over flere år, og de tilknyttede betalinger kan foretages i forpligtelsesåret og i de følgende år. Opdelte bevillinger anvendes hovedsagelig i forbindelse med strukturfondene og Samhørighedsfonden.

⁽³¹⁾ I den finansielle ramme for 2000-2006 var der i alt planlagt følgende forpligtelser til samhørighed: 261 milliarder (jf. årsregnskabet for 2006) og i den finansielle ramme for 2007-2013: 348 milliarder euro (jf. årsregnskabet for 2011), dvs. en stigning på 33 %.

⁽³²⁾ Med hensyn til samhørighed henvises til den beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's årsregnskab for regnskabsåret 2011, s. 28, 42-45.

⁽³³⁾ Den automatiske frigørelsesregel (n + 2-reglen/n + 3-reglen) er med til at klare udestående forpligtelser. Denne regel betyder, at alle midler, der ikke er udnyttet, eller som ikke er omfattet af en betalingsanmodning ved udgangen af det andet/tredje år efter, at midlerne blev bevilget, automatisk frigøres. Som led i den »tredje forenklingspakke« er n + 2/n + 3-reglen senest blevet ændret med hensyn til forpligtelserne for 2007 til samhørighed (jf. Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 26), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 539/2010 (EUT L 158 af 24.6.2010, s. 1)).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.38. Det væsentligt større omfang af akkumulerede udestående forpligtelser, der kan konstateres i programmeringsperioden 2007-2013, kan i vid udstrækning forklares med den forsinkede gennemførelse af programmerne⁽³⁴⁾. Der kunne først afholdes betalinger, når Kommissionen havde godkendt medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, som fastsat i de relevante forordninger for strukturfondene. Ifølge den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽³⁵⁾ skal det sikres, at der er tilstrækkelig mange betalingsbevillinger til rådighed i de kommende år til at dække den stadig større kløft mellem udestående forpligtelser og bevillinger til betalinger (jf. også punkt 1.34).

KOMMISSIONENS SVAR

1.38. *Kravet om forudgående godkendelse af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, inden der kan foretages nogen mellemliggende betaling, som blev indført for første gang i forbindelse med 2007-2013-perioden, er en væsentlig forbedring af sikkerheden i EU's betalinger til fordel for samhørigheden. I løbet af programmeringsperioden blev kravene til, hvordan betalingsanmodninger skal fremsættes ændret for 2007-forpligtelserne, og der blev indført større fleksibilitet for større projekter. Det medførte, at udgiftsniveauet faldt.*

Eftersom strukturfondsbevillingerne blev brugt fuldt ud i både 2010 og 2011, kan væksten i uindfrie forpligtelser altså også være et resultat af manglende budgetbevillinger ved årets udgang (se desuden punkt 1.34).

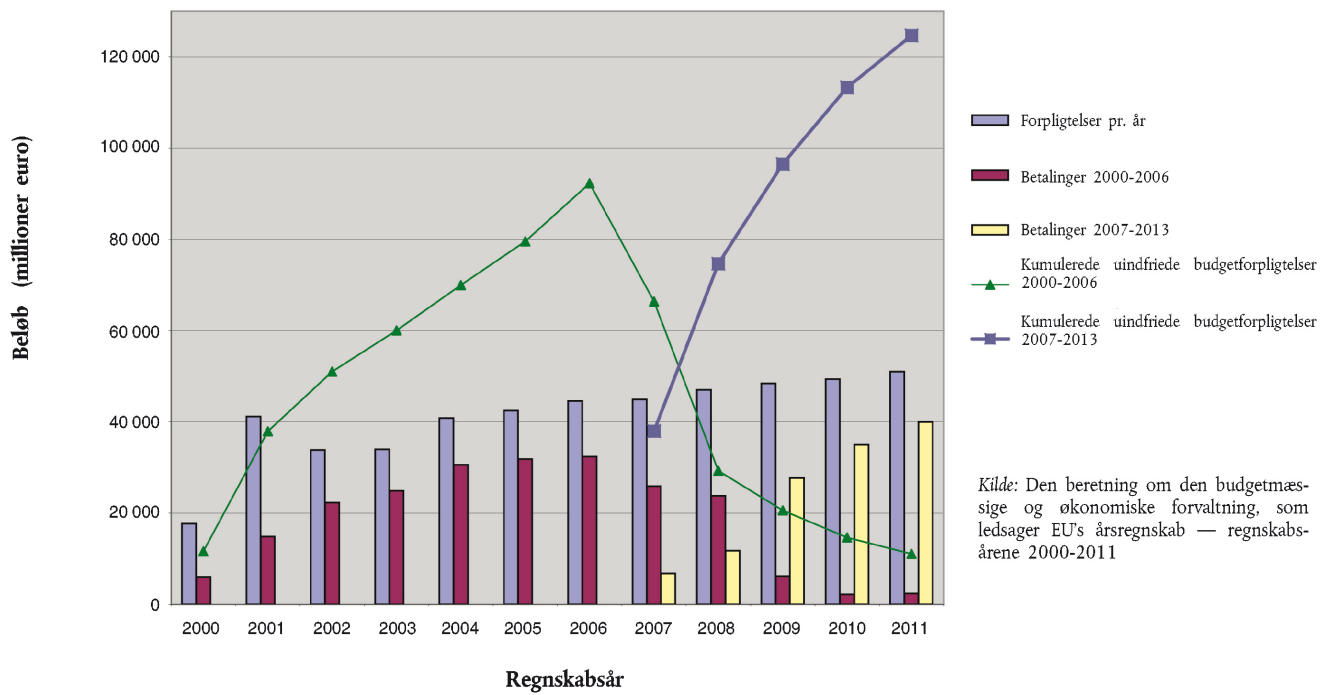
Den vedlagte figur 1.2 viser, hvordan de uindfrie forpligtelser, som er opstået i løbet af programmeringsperioden under den finansielle ramme, forventes at blive afviklet.

Endelig er Kommissionen enig i, at der bør stilles tilstrækkelige betalingsbevillinger til rådighed i de kommende år. Kommissionen er fast besluttet på, at de budgetforslag, som den fremlægger, skal dække den stadig større kløft mellem uindfrie forpligtelser og betalingsbevillinger.

⁽³⁴⁾ Jf. Rettens årsberetning for 2008, punkt 6.8 og 6.26-6.28. Flere oplysninger kan fås i Kommissionens beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's årsregnskab for regnskabsåret 2008, s. 42, og i Kommissionens analyse af budgetgennemførelsen af struktur- og samhørighedsfondene i 2008, s. 5 og s. 13-17.

⁽³⁵⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1. Jf. også artikel 3 i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17).

Figur 1.2 — Udvikling i de samlede uindfrie forpligtelser vedrørende strukturfondene og Samhørighedsfonden 2000-2006 og samhørighedsområdet 2007-2011

BILAG 1.1

REVISIONSTILGANG OG -METODE

DEL 1 — Revisionstilgang og -metode vedrørende regnskaberne rigtighed (finansiel revision)

1. Når Retten skal vurdere, om det konsoliderede årsregnskab, som består af det konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen ⁽¹⁾, i alt væsentligt giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme ved årets udgang, er de vigtigste vurderingskriterier følgende:

- a) *Lovlighed og formel rigtighed*: Årsregnskabet er opstillet i overensstemmelse med reglerne, og der er budgetbevillinger til rådighed.
- b) *Fuldstændighed*: Alle indtægts- og udgiftstransaktioner og alle aktiver og passiver (herunder også poster uden for balancen), der vedrører perioden, er opført i årsregnskabet.
- c) *Transaktionerne har reelt indhold, og aktiverne og passiverne er til stede*: Hver indtægts- eller udgiftstransaktion er begrundet med en begivenhed, som vedrører enheden og perioden. Aktivet eller passivet er til stede på balancetidspunktet og vedrører den regnskabsafslæggende enhed.
- d) *Måling og værdiansættelse*: Indtægts- eller udgiftstransaktionen samt aktivet eller passivet er opført i årsregnskabet med et passende beløb i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.
- e) *Fremlæggelse af oplysninger*: Indtægts- eller udgiftstransaktionen samt aktivet eller passivet er oplyst og beskrevet i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -konventioner samt princippet om gennemsigtighed.

2. Revisionen består af følgende grundelementer:

- a) En ajourføring af Rettens evaluering af regnskabskontrollen
- b) Kontrol af, hvordan de centrale regnskabsprocedurer og årsafslutningsprocessen fungerer
- c) Analytisk kontrol af de vigtigste regnskabsdata (sammenhæng og rimelighed)
- d) Analyse og afstemning af konti og/eller saldi
- e) Substansrevision af forpligtelser, betalinger og specifikke poster på balancen baseret på repræsentative stikprøver.

DEL 2 — Revisionstilgang og -metode vedrørende transaktionernes formelle rigtighed (overensstemmelsesrevision)

3. Med hensyn til den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for årsregnskabet, omfatter Rettens revisionsmetode følgende:

- Direkte test af transaktioner vedrørende indtægter og vedrørende hvert enkelt udgiftsområde (jf. **tabel 1.1**) for at undersøge, i hvilken udstrækning de er formelt rigtige.
- En vurdering af, om overvågnings- og kontrolsystemerne effektivt sikrer transaktionernes formelle rigtighed.

4. Dette suppleres med bevis opnået fra arbejde udført af andre revisorer (hvis relevant) og en analyse af Kommissionens ledelsesudtalelser.

Rettens test af transaktioner

5. Den direkte test af transaktioner i hver specifik vurdering (kapitel 2-9) foretages på en **repræsentativ stikprøve** af indtægtsordrer (når der er tale om indtægter) og betalinger i den pågældende gruppe af politikområder ⁽²⁾. Disse test giver et statistisk skøn over, i hvilken udstrækning transaktionerne i den pågældende population ikke er formelt rigtige.

⁽¹⁾ Inklusive de forklarende bemærkninger.

⁽²⁾ Retten udtager desuden en horisontal, repræsentativ stikprøve af forpligtelser og undersøger, om de relevante regler og forordninger er overholdt.

6. Retten bruger en **sikkerhedsmodel** til at fastlægge, hvor store stikprøver der er nødvendige for at opnå et pålideligt resultat. I den forbindelse foretager Retten en vurdering af risikoen for, at der er fejl i transaktionerne (den iboende risiko), og risikoen for, at systemerne ikke forhindrer eller påviser og korrigerer sådanne fejl (kontrolrisikoen).
7. Rettens test af transaktioner omfatter en **detaljeret undersøgelse** af hver enkelt transaktion i stikprøverne, herunder en kontrol af, om betalingsanmodningen eller betalingen er beregnet korrekt, og om den er i overensstemmelse med de relevante regler og forordninger. Retten udvælger transaktioner, som er registreret i bevillingsregnskabet, og sporer de enkelte betalinger helt ned til den endelige modtager (f.eks. en landbruger, en kursusarrangør eller en leder af et udviklingsprojekt) og undersøger på hvert niveau, om betingelserne er opfyldt. Når transaktionen (på et hvilket som helst niveau) er beregnet forkert, eller ikke opfylder en af de gældende betingelser eller kontrakter, anses den for at være behæftet med en **fejl**.

Rettens vurdering og fremlæggelse af testresultaterne

8. **Fejl** i transaktioner opstår af mange forskellige årsager og manifesterer sig forskelligt, afhængigt af overtrædelsens art og af den specifikke regel eller kontraktbestemmelse, som ikke er fulgt. Fejl i de individuelle transaktioner påvirker ikke altid det samlede beløb, der er udbetalt.
9. Retten **klassificerer fejl** på følgende måde:
- som *kvantificerbare* eller *ikke-kvantificerbare*, afhængigt af, om det kan måles, hvor stor en del af det beløb, der er betalt eller modtaget fra EU-budgettet, der var behæftet med fejl
 - efter deres *art*, især som *støtteberettigelsesfejl* (betalingen er ikke i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse), *fejl med hensyn til forekomst* (der er godtgjort en udgift, som ikke bevisligt er afholdt) eller *nøjagtighedsfejl* (betalingen er beregnet forkert).
10. Offentlige indkøb er et område, hvor Retten ofte finder væsentlige fejl. EU-lovgivningen og den nationale lovgivning om offentlige indkøb består grundlæggende af en række procedurekrav. For at sikre overholdelse af traktatens princip om konkurrence skal kontrakter annonceres, bud skal vurderes på grundlag af specificerede kriterier, der må ikke foretages kunstig opdeling af kontrakter for at komme under bestemte beløbsgrænser osv.
11. Med henblik på sin revision sætter Retten en værdi på manglende overholdelse af procedurekrav. Retten:
- a) definerer fejl, der modvirker opfyldelsen af målene for reglerne om offentlige indkøb – fair konkurrence og tildeling af kontrakten til den bedst kvalificerede bydende ⁽³⁾ – som »alvorlige«
 - b) betragter »alvorlige« overtrædelser af reglerne om offentlige indkøb som fejl, der indvirker på den samlede værdi af den pågældende kontraktbetaling – en kvantificerbar fejl på 100 % ⁽⁴⁾
 - c) behandler mindre alvorlige fejl uden effekt på udbuddets udfald som ikke-kvantificerbare fejl ⁽⁵⁾.

Rettens kvantificering kan være forskellig fra den kvantificering, som Kommissionen eller medlemsstaterne foretager, når de skal beslutte, hvordan der skal reageres på en forkert anvendelse af reglerne om offentlige indkøb.

12. Retten angiver, med hvilken **frekvens** fejlene forekommer ved at oplyse, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl. Det giver en indikation af, hvor udbredte fejlene sandsynligvis er i den pågældende gruppe af politikområder som helhed. Disse oplysninger findes i bilag X.1 til kapitel 2-9, når der er en væsentlig fejlforekomst.
13. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anvender Retten statistiske standardteknikker til at anslå den **mest sandsynlige fejlforekomst** (MSF) vedrørende hver af de specifikke vurderinger og for budgetudgifterne som helhed. Den mest sandsynlige fejlforekomst er det vægtede gennemsnit af de konstaterede fejlprocenter i stikprøven ⁽⁶⁾. Retten anvender også statistiske standardteknikker til at anslå det interval, hvor den har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten for populationen ligger i hver enkelt specifik vurdering (og i udgifterne som helhed). Det er intervallet mellem den nedre fejlgrænse (NF) og den øvre fejlgrænse (ØF) ⁽⁷⁾ (jf. følgende tegning).

⁽³⁾ Der er grundlæggende to tildelingssystemer: den laveste pris eller det mest fordelagtige tilbud.

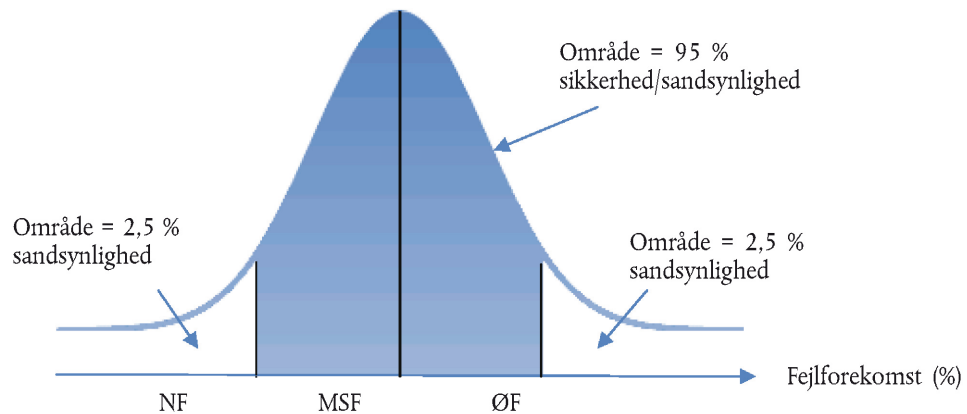
⁽⁴⁾ Eksempler på kvantificerbare fejl: ingen eller kun begrænset konkurrence om en hoved- eller tillægskontrakt (undtagen hvis retsgrundlaget specifikt tillader dette), ukorrekt vurdering af bud med effekt på udbuddets udfald, væsentlige ændringer i kontraktens omfang, opdeling af kontrakter om forskellige byggearbejder, som har samme økonomiske formål.

Retten anvender generelt en anden metode med hensyn til EU-institutioners forkerte anvendelse af reglerne for offentlige indkøb, fordi de pågældende kontrakter normalt stadig er gyldige. Sådanne fejl kvantificeres ikke i DAS'en.

⁽⁵⁾ Eksempler på ikke-kvantificerbare fejl: ukorrekt vurdering af bud uden effekt på udbuddets udfald, formelle svagheder i udbuddet eller udbudsbetingelserne, manglende overholdelse af formelle aspekter ved gennemsigthedskravene.

⁽⁶⁾ $MSF = \frac{1}{\sum GS_i} * \sum_i \left(GS_i * \frac{\text{fejlbeløb}_i}{\text{revideret beløb}_i} \right)$, hvor GS er det gennemsnitlige stikprøveinterval, og *i* er nummereringen af transaktioner i stikprøven.

⁽⁷⁾ $NF = MSF - t_{n,97,5\%} * \frac{s}{\sqrt{n}}$ og $ØF = MSF + t_{n,97,5\%} * \frac{s}{\sqrt{n}}$, hvor *t* er t-fordelingsfaktoren, *n* er stikprøvestørrelsen, og *s* er standardafvigelsen for fejlprocenterne.

14. Procenten i det skraverede område under kurven angiver sandsynligheden for, at den faktiske fejlforekomst i populationen ligger mellem den nedre og den øvre fejlgrænse.

15. Ved planlægningen af sit arbejde søger Retten at inkludere revisionshandlinger, som sætter den i stand til at sammenligne den anslåede fejlforekomst i populationen med et planlagt **væsentlighedsniveau** på 2 %. I sin vurdering af revisionsresultaterne tager Retten udgangspunkt i dette væsentlighedsniveau og tager hensyn til fejlenes art, omfang og kontekst, når den udarbejder sin revisionserklæring.

Hvordan Retten vurderer systemer og fremlægger resultaterne

16. Kommissionen — samt medlemsstaterne og modtagerstaterne, når der er tale om delt eller decentral forvaltning — indfører **overvågnings- og kontrolsystemer** med det formål at styre risiciene for budgettet, herunder med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. Det er derfor en central revisionshandling at vurdere, om systemerne sikrer formel rigtighed, og den er i særdeleshed nyttig til at identificere områder, hvor der kan foreslås forbedringer.

17. Der findes en lang række forskellige systemer for hver gruppe af politikområder og også for indtægterne. Retten udtager derfor normalt hvert år en stikprøve af systemer, som skal undersøges. Resultaterne af **systemvurderingerne** præsenteres i en tabel kaldet »Resultaterne af systemundersøgelsen«, som findes i bilag X.2 til kapitel 2-9. Systemerne klassificeres som *effektive* med hensyn til at mindske risikoen for fejl i transaktionerne, *delvis effektive* (når der er svagheder, som svækker den operationelle effektivitet) eller *ikke effektive* (når der er gennemgribende svagheder, som fuldstændig undergraver den operationelle effektivitet).

18. Hvis der er bevis herfor, giver Retten desuden en **samlet vurdering** af overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen af politikområder (også i bilag X.2 til kapitel 2-9), som både tager hensyn til vurderingen af de udvalgte systemer og til resultaterne af testen af transaktioner.

Hvordan Retten vurderer Kommissionens ledelsesudtalelser og fremlægger resultaterne

19. I overensstemmelse med Internationale Standarder om Revision modtager Retten en regnskaberklæring fra Kommissionen, hvori denne bekræfter, at den har opfyldt sit ansvar og fremlagt alle de oplysninger, som kunne være relevante for revisor. Dermed bekræfter Kommissionen også, at den har fremlagt alle oplysninger om sin vurdering af risikoen for svig, alle oplysninger om svig eller mistanke om svig, som den kender til, og alle væsentlige overtrædelser af love og bestemmelser.

20. I kapitel 2-9 gennemgår Retten desuden de relevante generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter. I disse rapporter redegøres der for opfyldelsen af politikmål og for de forvaltnings- og kontrolsystemer, der skal sikre, at transaktionerne er formelt rigtige, og at ressourcerne er anvendt forsvarligt. Hver årlig aktivitetsrapport ledsages af en erklæring, hvor generaldirektøren bl.a. udtaler sig om, hvorvidt ressourcerne er blevet anvendt til det planlagte formål, og hvorvidt kontrolprocedurerne sikrer, at transaktionerne er formelt rigtige⁽⁸⁾.

21. Retten vurderer de årlige aktivitetsrapporter og de ledsagende erklæringer for at undersøge, om de giver et retvisende billede af den finansielle forvaltning med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed, og om de definerer de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe eventuelle alvorlige kontrolsvagheder. Retten redegør for resultaterne af denne vurdering i afsnittet »Systemernes effektivitet« i kapitel 2-9⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Flere oplysninger om disse processer og link til de seneste rapporter findes på adressen http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/index_da.htm

⁽⁹⁾ I de foregående år stod denne vurdering i et særligt afsnit med titlen »Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser«.

Hvordan Retten når frem til sin revisionserklæring

22. Retten når frem til sin erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions årsregnskab, på grundlag af hele sit revisionsarbejde, som er beskrevet i kapitel 2-9, og som omfatter en vurdering af, om transaktionerne er behæftet med gennemgribende fejl. Et centralt element i vurderingen gælder resultaterne af Rettens test af udgiftstransaktioner. Taget under ét er Rettens bedste skøn over fejlforekomsten i de samlede udgifter i 2011 3,9 %. Retten har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten for populationen ligger mellem 3,0 % og 4,8 %. Den anslåede fejlprocent for de forskellige grupper af politikområder varierer som beskrevet i kapitel 3-9. Retten vurderer, at der er tale om gennemgribende fejl — fejl som strækker sig over de fleste af udgiftsområderne. Retten afgiver en samlet erklæring om forpligtelsernes formelle rigtighed på grundlag af en supplerende horisontal stikprøve.

Uregelmæssigheder eller svig

23. Langt de fleste fejl opstår, fordi de ofte komplekse regler vedrørende EU's udgiftsordninger bliver anvendt forkert eller misforstået. Hvis Retten har en begrundet mistanke om svig, meddeler den dette til OLAF, Unionens kontor for bekæmpelse af svig, som har ansvaret for at foretage eventuelle undersøgelser. Retten indberetter ca. fire sager om året til OLAF på grundlag af sit revisionsarbejde.

BILAG 1.2

OPFØLGNING AF DE FOREGÅENDE ÅRS BEMÆRKNINGER OM REGNSKABERNES RIGTIGHED

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Retten's analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</p>	<p>1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</p>	<p>1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</p>
<p>Med hensyn til forfinansiering, kreditorer og periodeafgrænsning (cut-off) i forbindelse hermed har Retten siden regnskabsåret 2007 konstateret bogføringsfejl, hvis finansielle effekt samlet set er uvæsentlig, men som forekommer hyppigt. Det viser, at de grundlæggende regnskabsdata bør forbedres yderligere i nogle generaldirektorater.</p> <p>Med hensyn til bogføring af forfinansieringer konstaterede Retten også:</p> <ul style="list-style-type: none"> — at udestående forfinansieringer ikke altid blev afviklet korrekt. I en række tilfælde var forfinansieringen enten slet ikke afviklet eller afviklet med det forkerte beløb — at nogle generaldirektorater ikke behandlede de tilgængelige oplysninger om de fremskridt, der var gjort, og de udgifter, der var afholdt, og ikke afviklede den relevante forfinansiering i takt med disse fremskridt. De anvendte i stedet approksimative metoder ved cut-off-beregningen 	<p>Kommissionen fortsatte arbejdet med at forbedre nøjagtigheden af sine regnskabsdata ved hjælp af igangværende tiltag som f.eks. regnskabskvalitetsprojektet og godkendelsen af lokale systemer.</p> <p>Under sin revision af repræsentative stikprøver af forfinansieringer og af fakturaer/omkostningsanmeldelser konstaterede Retten igen fejl, hvis finansielle effekt samlet set er uvæsentlig, men som forekommer hyppigt. Kommissionen bør derfor fortsat bestræbe sig på at forbedre de grundlæggende regnskabsdata i visse generaldirektorater.</p> <p>Trods regnskabsførerens tjenesters bestræbelser på at forbedre situationen konstaterede Retten, at flere generaldirektorater stadig opfører skøn i årsregnskabet, selv om de har tilstrækkeligt grundlag for at klare de relevante forfinansieringer.</p>	<p><i>Kommissionen vil fortsat bestræbe sig på at forbedre kvaliteten af bogføringsoplysningerne, og de lokale systemer opdateres løbende, så de overholder bogføringskravene.</i></p> <p><i>Regnskabsafdelingerne har udarbejdet et sæt retningslinjer om afslutningen af forfinansiering, som vil blive runddelt, når revisionen af finansforordningen er færdiggjort.</i></p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>— for første gang i forbindelse med sin årsberetning for 2010, at Kommissionen i et stigende antal sager ikke korrekt havde registreret, at betalinger førte til, at der opstod et aktiv, særlig i forbindelse med finansieringstekniske instrumenter og forskud til andre støtteordninger.</p> <p>Hertil kommer, at nogle generaldirektorater — som allerede nævnt i Rettens årsberetning for 2009 — ikke overholdt kravet om, at fakturaer og omkostningsopgørelser skal registreres senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.</p> <p>Retten bemærkede i sin årsberetning for 2010, at den øgede brug af forfinansiering i EU-budgettet og af nye typer finansielle instrumenter betød, at Kommissionen hurtigst muligt måtte tage den relevante regnskabsregel op til fornyet overvejelse med henblik på at give tilstrækkelig vejledning om registrering og udligning af forfinansiering.</p>	<p>Forholdet vedrørende de finansieringstekniske instrumenter var allerede blevet behandlet i årsregnskabet for 2010 på grundlag af oplysninger, som medlemsstaterne indsendte på frivillig basis. Kommissionen har også foreslået at ændre det gældende retsgrundlag og har fremsat hensigtsmæssige forslag for perioden efter 2013 med henblik på at gøre det obligatorisk at indsende de nødvendige oplysninger.</p> <p>Med hensyn til de forskud, der udbetales til medlemsstaterne i forbindelse med andre støtteordninger og som bidrag til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, er der for første gang opført et tilsvarende aktiv på 2 512 millioner euro i det konsoliderede årsregnskab for 2011.</p> <p>Før 2011 fik Kommissionen ikke de data fra medlemsstaterne, som kunne have givet den mulighed for at foretage et pålideligt skøn. De oplysninger, der nu er til rådighed, viser, at der ikke ville have været tale om væsentlige beløb.</p> <p>Når der ses bort fra forskud til de støtteordninger, der er knyttet til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, er de uudnyttede beløb, der er opført vedrørende ovennævnte finansieringstekniske instrumenter og andre støtteordninger, beregnet på grundlag af de beløb, Kommissionen har bevilget, under hensyntagen til et skøn over de uudnyttede beløb foretaget efter den lineære metode. De manglende oplysninger om de beløb, der reelt er udnyttet, forringer væsentligt disse oplysningers brugbarhed til forvaltningsformål.</p> <p>Retten konstaterede forbedringer med hensyn til den tid, det tager at registrere nye omkostningsopgørelser, men nogle generaldirektorater overholder stadig ikke fuldt ud kravet om, at fakturaer og omkostningsopgørelser skal registreres straks.</p> <p>Den relevante regnskabsregel er blevet opdateret i 2012, så der nu tages hensyn til, at uudnyttede beløb vedrørende bidrag til finansieringstekniske instrumenter og forskud betalt til andre støtteordninger skal opføres som et aktiv.</p>	<p>Retsgrundlaget er gennemført for de finansieringstekniske instrumenter og for den forudbetalte statsstøtte, inkl. et bilag til udgiftserklæringen (ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 13. december 2011). Efter denne ændring har Europa-Kommissionen et retsgrundlag, som den kan henvise til, når den anmoder om de ønskede oplysninger fra medlemsstaterne.</p> <p>Ovenstående oplysninger vil blive brugt til regnskabsmæssige formål i forbindelse med afslutningen af 2012-regnskaberne. Beløb, som endnu ikke er udbetalt til de endelige modtagere, baseres på tidsproportionale skøn.</p> <p>GD REGIO's programmeringsperiode er på 7 år, og da man nu befinder sig i det 6. år, er det ikke tilrådeligt at ændre metoden. Det er dog planen, at fremgangsmåden skal ændres i den næste programmeringsperiode, forudsat at medlemsstaterne godkender det i den nye finansforordning.</p> <p>Når retsgrundlaget for strukturfondenes nye programmeringsperiode er trådt i kraft, vil Kommissionen være berettiget til at modtage oplysninger om, hvor store beløb der rent faktisk bruges, hvilket vil indgå i udarbejdelsen af årsregnskaberne. Disse nye krav forventes også at medføre bedre forvaltningsoplysninger.</p> <p>Den metode, som Kommissionen har benyttet til 2011-regnskaberne, er den mest omkostningseffektive, og den blev allerede brugt i forbindelse med 2010-regnskaberne.</p> <p>Kommissionens tjenestegrene vil fortsætte deres bestræbelser i så henseende. Med henblik herpå ajourføres de lokale systemer løbende, f.eks. behandles udgiftsanmodninger, som modtages i GD AGRI og GD REGIO inden for fristen.</p> <p>Tjenesterne anvender bestemmelserne under hensyntagen til de finansielle instrumenter og de statsstøtterelaterede betalinger (se svar ovenfor).</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2. Oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner	2. Oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner	2. Oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner
<p>Allerede i årsberetningen for 2007 anførte Retten, at selv om Kommissionen havde taget skridt til at fremlægge flere og bedre oplysninger om de korrektionsmekanismer, der anvendes i forbindelse med EU-budgettet, var oplysningerne endnu ikke fuldstændig pålidelige, fordi Kommissionen ikke altid modtog pålidelige oplysninger fra medlemsstaterne.</p> <p>Desuden opfordredes Kommissionen til at undersøge behovet for at præcisere de retningslinjer for finansiell rapportering, der definerer, hvilke oplysninger der skal fremlægges, og hvordan de skal behandles.</p> <p>I årsberetningen for 2009 kritiserede Retten for første gang, at Kommissionen vedrørende nogle udgiftsområder ikke systematisk fremlægger oplysninger, der etablerer sammenhængen mellem det år, hvor en betaling afholdes, det år, hvor den dermed forbundne fejl påvises, og det år, hvor den deraf følgende finansielle korrektion oplyses i bemærkningerne til årsregnskabet.</p>	<p>På trods af svagheder, der fortsat forringer pålideligheden og fuldstændigheden af medlemsstaternes data, særlig på samhørighedsområdet, har Retten i årenes løb noteret en række forbedringer. I begyndelsen af 2011 iværksatte Kommissionen en revision vedrørende medlemsstaternes inddrivelsessystemer på samhørighedsområdet. Kommissionens kontrol på stedet viste, at de systemer, der anvendes til registrering og rapportering af data, endnu ikke er fuldstændig pålidelige i alle de besøgte medlemsstater. Derfor er medlemsstaternes data vedrørende samhørighedsområdet ikke nævnt i bemærkningerne til regnskabet for 2011.</p> <p>Regnskabsførerens instrukser giver de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede vejledning i, hvilke data der skal tilvejebringes. Retten konstaterede forbedringer med hensyn til anvendelsen af denne vejledning. Der skal dog gøres en yderligere indsats for at forbedre kvaliteten af de fremlagte data.</p> <p>Der fremlægges endnu ikke oplysninger om sammenhængen mellem betalinger, fejl og finansielle korrektioner. Det er fortsat Rettens opfattelse, at der, når det er muligt, bør etableres en sådan sammenhæng. Der bør endvidere etableres en klar forbindelse mellem beløbene i de årlige aktivitetsrapporter, særlig dem, der indgår i beregningen af restfejlfrekvensen, og oplysningerne om inddrivelses/finansielle korrektioner i årsregnskabet.</p>	<p>På landbrugsområdet har Kommissionen opført de udestående fordringer på medlemsstatsniveau, og den tilsvarende nedskrivning og beløb inddrevet af medlemsstaterne er bogført i 2011-regnskaberne.</p> <p>På samhørighedsområdet er pålideligheden af de inddrivelsesdata, der er modtaget fra medlemsstaterne, blevet bedre sammenlignet med forrige periode, men Kommissionen er enig i, at den bør forbedres yderligere. Derfor iværksatte Kommissionen i begyndelsen af 2011 en risikobaseret revision af medlemsstaternes inddrivelsessystemer, som er baseret på de indberetninger, der foretages hvert år pr. 31. marts, med det formål at forbedre indberetningen af de nationale finansielle korrektioner til Kommissionen og sikre, at de indberettede data er fuldstændige, nøjagtige og rettidige. Generaldirektoraterne berørt af strukturforanstaltninger har redegjort for de første resultater i deres aktivitetsrapporter for 2011.</p> <p>Kommissionen vil fortsat bestræbe sig på at øge kvaliteten af de fremlagte data.</p> <p>Kommissionen har mærket sig Rettens anmodning, men understreger, at det sjældent er muligt.</p> <p>Det er ikke meningen, at finansielle korrektioner i forbindelse med delt forvaltning skal bruges til at inddrive uberettigede udgifter (som medlemsstaterne fortsat har ansvaret for), men snarere til at beskytte EU-budgettet mod sådanne uregelmæssigheder. Det er derfor ikke korrekt at forbinde fejlfrekvenserne for et givet år med de finansielle korrektioner og inddrivelses, der er opført i årsregnskaberne for det pågældende år.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
		<p>En sådan sammenhæng umuliggøres også af, at der er tidsforskelle mellem de finansielle korrektioner og inddrivelses på den ene side og fejlfrekvenserne på den anden. Sidstnævnte er ikke kun relevant for situationer med delt forvaltning, men også i forbindelse med direkte forvaltning, hvor der udstedes en tilbagebetalingsanmodning ved afslutningen af den (flerårige) støtteperiode, eller støttemodtageren fremlægger en korrigeret udgiftsoversigt.</p> <p>Kommissionen understreger endnu en gang, at udgifterne kontrolleres flere år efter, at en given betaling reelt har fundet sted, nemlig først og fremmest ved programafslutningen. Det er desuden muligt, at den finansielle korrektion er et resultat af, at der er opdaget svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer, og i så fald er der ikke nogen direkte forbindelse til betalingerne. Som følge heraf er det hverken muligt eller relevant at sammenholde det år, hvor betalingen har fundet sted, med det år, hvor den finansielle korrektion opføres i bemærkningerne til regnskabet. Endelig er medlemsstaterne især ansvarlige for forebyggelse, konstatering og korrektion af fejl og uregelmæssigheder i forbindelse med delt forvaltning.</p> <p>På landbrugsområdet kan alle beløb i de forskellige tabeller i bemærkning 6 sammenholdes enten med data, der foreligger på kommissionsplan, eller med medlemsstaternes erklæringer.</p> <p>Med hensyn til regionalpolitikken er det muligt at forbinde beløbene, der anvendes til restfejlsprocenten i de årlige aktivitetsrapporter, og oplysningerne i de foreløbige regnskaber for de tidligere års indberetninger og de oplysninger, som medlemsstaterne fremlægger forud for den lovbestemte frist den 31. marts, som også er frist for opstilling af de foreløbige regnskaber. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at indberette korrektioner så tidligt som muligt før den 31. marts for at undgå tidsproblemer.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>Ved udgangen af 2010 var et samlet beløb på 2,5 milliarder euro vedrørende samhørighed endnu ikke implementeret (dvs. inkasseret ved, at Kommissionen modtager en tilbagebetaling, eller ved at Kommissionen udbetaler et beløb på grundlag af en anmeldelse, hvorfra medlemsstaten har fratrukket beløb, som ikke er støtteberettigede). Den lave implementeringsgrad på 71 % skyldtes den igangværende afslutning af programmeringsperioden 2000-2006. De betalingsanmodninger, der blev modtaget ved udgangen af 2010, var endnu ikke blevet godkendt, og derfor kunne de dermed forbundne finansielle korrektioner ikke tages i betragtning i implementeringstallene for 2010.</p> <p>Bemærkningerne til det konsoliderede årsregnskab indeholder oplysninger om, at nogle transaktioner sandsynligvis vil blive korrigeret på et senere tidspunkt af Kommissionens tjenester eller af medlemsstaterne. På trods af Rettens gentagne anmodninger siden 2005 er det imidlertid stadig ikke anført i bemærkningerne, hvor store beløb og hvilke udgiftsområder der eventuelt vil skulle kontrolleres yderligere som led i regnskabsafslutningen.</p>	<p>Ved udgangen af 2011 var et beløb på 2,5 milliarder euro endnu ikke implementeret (implementeringsgrad 72 %). Både beløbet og implementeringsgraden lå på omtrent samme niveau som det foregående år, fordi de betalingsanmodninger, der blev modtaget ved udgangen af 2010, stadig ikke kunne godkendes.</p> <p>Bemærkningerne til det konsoliderede årsregnskab indeholder stadig ingen oplysninger om de beløb, der skal kontrolleres yderligere og cleares (til forskel fra kvantificerede beløb vedrørende potentielle inddrivelser).</p>	<p>Det er en kompleks procedure at afslutte et program, idet en række dokumenter, som er indberettet af medlemsstaten, kontrolleres, og Kommissionen kan anmode om yderligere oplysninger for at få sikkerhed for, at medlemsstaten rent faktisk har fratrukket de finansielle korrektioner, der er blevet besluttet, især i forbindelse med komplekse operationelle programmer, hvorved beregningen af den endelige saldo til udbetaling udsættes. Herudover godkender Kommissionen kun gennemførelsen af en finansiell korrektion, når den anvisningsberettigede på behørig vis har givet sin tilladelse til endelig betaling, hvilket finder sted til allersidst i kontrolforløbet.</p> <p>På samhørighedsområdet vedrører de korrektionsbeløb, som medlemsstaterne har godkendt, men som endnu ikke er gennemført, programmerne for 2000-2006, og de optræder i de anmodninger om endelig betaling, som Kommissionen har modtaget, men endnu ikke godkendt som følge af afslutningsforløbet, hvor Kommissionen skal vurdere, om alle oplysninger er sammenhængende og fuldstændige. Retten har anbefalet Kommissionen at indtage denne forsigtige holdning og således ikke anføre korrektionerne som gennemført, førend de endelige betalinger er godkendt.</p> <p>Finansforordningen giver Kommissionen mulighed for efterfølgende at kontrollere alle udgifter flere år efter det faktiske udgiftsår. Men at der sidenhen kan foretages kontrol bør ikke have til virkning, at alle udgifter i regnskabet opføres som endnu ikke godkendt. Ellers ville alle budgetudgifter blive betragtet som foreløbige, indtil der efterfølgende er foretaget en kontrol, eller fristen er udløbet. Overalt, hvor der kan sættes tal på potentielle inddrivelser, er de angivet i bemærkning 6 til de konsoliderede regnskaber.</p> <p>På landbrugsområdet træffes der ca. seks måneder efter udløbet af det pågældende regnskabsår en finansiell regnskabsafslutningsbeslutning, hvori Kommissionen fastslår størrelsen af de udgifter, der anerkendes som udgifter for EU-budgettet i det pågældende år. At medlemsstaterne senere vil kunne få pålagt finansielle korrektioner via regnskabsafslutningsbeslutninger, ændrer intet ved den rolle, som de finansielle regnskabsafslutningsbeslutninger spiller. Størrelsen af de udgifter, som skønnes at kunne blive udelukket fra EU-finansiering som følge af sådanne fremtidige regnskabsafslutningsbeslutninger, er angivet i en bemærkning til årsregnskaberne.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Retts analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>3. Overførsel af Galileos aktiver</p>	<p>3. Overførsel af Galileos aktiver</p>	<p>3. Overførsel af Galileos aktiver</p>
<p>Aftalerne om overførsel af ejerskabet til alle aktiver, der skabes, udvikles eller erhverves under Galileoprogrammet, var endnu ikke fuldt gennemført. Eftersom alle de udgifter, der var afholdt siden 2003, blev behandlet som forskningsudgifter, havde det ingen effekt på balancen pr. 31. december 2010. Med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af aktiverne opfordredes Kommissionen imidlertid til at sørge for, at alle oplysninger foreligger, når overførslen finder sted.</p> <p>I sin årsberetning for 2010 gjorde Retten opmærksom på, at den ansvarlige generaldirektør i sin årlige aktivitetsrapport for 2010 tog forbehold med hensyn til pålideligheden af Den Europæiske Rumorganisations regnskab.</p>	<p>For at garantere en smidig overførsel samarbejder Kommissionen med Den Europæiske Rumorganisation om at sikre, at alle de nødvendige regnskabsoplysninger og tekniske oplysninger foreligger, når overførslen finder sted. Efter planen skal overførslen ske ved afslutningen af fasen med validering i kredsløb (tidligst ved udgangen af 2012). I mellemtiden har Kommissionen opført et beløb på 219 millioner euro som aktiver under opførelse vedrørende Galileoprojektet. Dette beløb afspejler Kommissionens omkostninger siden 22. oktober 2011, datoen for den vellykkede opsendelse af de første to satellitter. Inden denne dato betragtede Kommissionen stadig projektet som værende i forskningsfasen, og alle påløbne omkostninger var udgifter.</p> <p>Retten gennemgang viste imidlertid, at der var uvæsentlige svagheder i cut-off-proceduren med hensyn til fastlæggelsen af beløbet for aktiver under opførelse.</p> <p>Den ansvarlige generaldirektør har igen taget forbehold i sin årlige aktivitetsrapport for 2011 og har udvidet forbeholdets omfang.</p>	<p><i>Kommissionen betragter de beløb, der er opført på balancen, som rimeligt nøjagtige og pålidelige.</i></p> <p><i>Den regnskabsmetode og de procedurer, der følges ved opgørelsen af Galileos aktiver, er i fuld overensstemmelse med EU's regnskabsbestemmelser og IPSAS's standarder.</i></p> <p><i>Aktivernes værdi er blevet fastsat ved hjælp af uafhængige eksterne regnskabs eksperter og er baseret på grundlag af data fremlagt af ESA. Kommissionen har foretaget den nødvendige kontrol for med rimelig stor sikkerhed at kunne fastslå, at resultatet er pålideligt.</i></p> <p><i>Kommissionen vil også fremover revidere ESA's regnskaber, og den vil opmuntre og støtte ESA i gennemførelsen af foranstaltninger, som har til formål fortsat at forbedre kvaliteten af de regnskaber, der forelægges Kommissionen. Der er i løbet af 2012 blevet afsluttet en ekstern kontrol af Den Europæiske Rumorganisations kontrolsystemer, og resultaterne var tilfredsstillende. Kommissionen forventer med henvisning til de foranstaltninger, der er ved at blive iværksat, at de pågældende problemer hurtigt vil blive løst, hvorefter forbeholdet vil kunne reduceres for til sidst at blive ophævet.</i></p>

BILAG 1.3

UDDRAG FRA DET KONSOLIDEREDE ÅRSREGNSKAB FOR 2011 ⁽¹⁾

Tabel 1 — Balance (*)

	(millioner euro)	
	31.12.2011	31.12.2010
Langfristede aktiver:		
Immaterielle aktiver	149	108
Materielle anlægsaktiver	5 071	4 813
Langsigtede investeringer:		
<i>Investeringer bogført efter equity-metoden</i>	374	492
<i>Finansielle aktiver: Aktiver disponible for salg</i>	2 272	2 063
Finansielle aktiver: Langfristede lån	41 400	11 640
Langfristede tilgodehavender og beløb, der kan tilbagekræves	289	40
Langsigtet forfinansiering	44 723	44 118
	94 278	63 274
Omsætningsaktiver:		
Lagerbeholdninger	94	91
Kortsigtede investeringer:		
<i>Finansielle aktiver: Aktiver disponible for salg</i>	3 619	2 331
Kortfristede tilgodehavender og beløb, der kan tilbagekræves:		
<i>Finansielle aktiver: Kortfristede lån</i>	102	2 170
<i>Andre tilgodehavender og beløb, der kan tilbagekræves</i>	9 477	11 331
Kortsigtet forfinansiering	11 007	10 078
Kassebeholdning og tilsvarende likvide midler	18 935	22 063
	43 234	48 064
Aktiver i alt	137 512	111 338
Langfristet gæld:		
Pension og ydelser til medarbejdere	(34 835)	(37 172)
Langfristede hensættelser	(1 495)	(1 317)
Langfristede finansielle forpligtelser	(41 179)	(11 445)
Anden langfristet gæld	(2 059)	(2 104)
	(79 568)	(52 038)
Løbende gæld:		
Kortsigtede hensættelser	(270)	(214)
Kortfristede finansielle forpligtelser	(51)	(2 004)
Diverse kreditorer	(91 473)	(84 529)
	(91 794)	(86 747)
Passiver i alt	(171 362)	(138 785)
Nettoaktiver	(33 850)	(27 447)
Reserver	3 608	3 484
Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne	(37 458)	(30 931)
Nettoaktiver	(33 850)	(27 447)

(*) Balancen vises med samme opstilling som i det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ Der henvises til den fulde ordlyd af det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union for regnskabsåret 2011, som omfatter både det konsoliderede regnskab med forklarende bemærkninger og den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen med forklarende bemærkninger.

Tabel 2 — Resultatopgørelse (*)

	(millioner euro)	
	2011	2010
Driftsindtægter		
Egne indtægter og indtægter fra bidrag	124 677	122 328
Andre driftsindtægter	5 376	8 188
	130 053	130 516
Driftsudgifter		
Administrationsudgifter	(8 976)	(8 614)
Driftsudgifter	(123 778)	(103 764)
	(132 754)	(112 378)
(Underskud)/overskud på driften	(2 701)	18 138
Finansielle indtægter	1 491	1 178
Finansielle udgifter	(1 355)	(661)
Bevægelser i forpligtelser vedrørende pension og ydelser til medarbejdere	1 212	(1 003)
Andel af nettounderskud fra joint ventures og associerede selskaber	(436)	(420)
Regnskabsårets økonomiske resultat	(1 789)	17 232

(*) Resultatopgørelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 3 — Pengestrømsopgørelse (*)

	(millioner euro)	
	2011	2010
Regnskabsårets økonomiske resultat	(1 789)	17 232
Pengestrømme fra driften		
Nedskrivning	33	28
Afskrivning	361	358
(Stigning)/fald i langfristede lån	(29 760)	(876)
(Stigning)/fald i langsigtet forfinansiering	(605)	(2 574)
(Stigning)/fald i langfristede tilgodehavender og beløb, der kan tilbagekræves	(249)	15
(Stigning)/fald i lagerbeholdninger	(3)	(14)
(Stigning)/fald i kortsigtet forfinansiering	(929)	(642)
(Stigning)/fald i kortfristede tilgodehavender og beløb, der kan tilbagekræves	3 922	(4 543)
(Stigning)/fald i langfristede hensættelser	178	(152)
(Stigning)/fald i langfristede finansielle forpligtelser	29 734	886
(Stigning)/fald i anden langfristet gæld	(45)	(74)
(Stigning)/fald i kortfristede hensættelser	56	1
(Stigning)/fald i kortfristede finansielle forpligtelser	(1 953)	1 964
(Stigning)/fald i diverse kreditorer	6 944	(9 355)
Det foregående års budgetoverskud bogført som ikke-likvid indtægt	(4 539)	(2 254)
Andre ikke-likvide bevægelser	(75)	(149)
Stigning/(fald) i forpligtelser vedrørende pension og ydelser til medarbejdere	(2 337)	(70)
Investeringsaktiviteter		
(Stigning)/fald i immaterielle aktiver og materielle anlægsaktiver	(693)	(374)
(Stigning)/fald i langsigtede investeringer	(91)	(176)
(Stigning)/fald i kortsigtede investeringer	(1 288)	(540)
Nettopengestrøm	(3 128)	(1 309)
Nettostigning/(-fald) i kassebeholdning og tilsvarende likvide midler	(3 128)	(1 309)
Kassebeholdning og likvide midler ved årets begyndelse	22 063	23 372
Kassebeholdning og likvide midler ved årets udgang	18 935	22 063

(*) Pengestrømsopgørelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 4 — Bevægelser i nettoaktiver (*)

(millioner euro)

	Reserver (A)		Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne (B)		Nettoaktiver = (A) + (B)
	Dagsværdireserve	Andre reserver	Akkumuleret overskud/(underskud)	Regnskabsårets økonomiske resultat	
Balance pr. 31. december 2009	69	3 254	(52 488)	6 887	(42 278)
Bevægelser i Garantifondens reserve		273	(273)		0
Bevægelser i dagsværdien	(130)				(130)
Andet		4	(21)		(17)
Tildeling af det økonomiske resultat for 2009		14	6 873	(6 887)	0
Budgetresultat for 2009 krediteret medlemsstaterne			(2 254)		(2 254)
Regnskabsårets økonomiske resultat				17 232	17 232
Balance pr. 31. december 2010	(61)	3 545	(48 163)	17 232	(27 447)
Bevægelser i Garantifondens reserve		165	(165)		0
Bevægelser i dagsværdien	(47)				(47)
Andet		2	(30)		(28)
Tildeling af det økonomiske resultat for 2010		4	17 228	(17 232)	0
Budgetresultat for 2010 krediteret medlemsstaterne			(4 539)		(4 539)
Regnskabsårets økonomiske resultat				(1 789)	(1 789)
Balance pr. 31. december 2011	(108)	3 716	(35 669)	(1 789)	(33 850)

(*) Bevægelserne i nettoaktiver vises med samme opstilling som i det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 5 — Resultatet af gennemførelsen af EU's budget (*)

Den Europæiske Union	<i>(millioner euro)</i>	
	2011	2010
Regnskabsårets indtægter	130 000	127 795
Betalinger over regnskabsårets bevillinger	(128 043)	(121 213)
Betalingsbevillinger fremført til år N+1	(1 019)	(2 797)
Annullering af uudnyttede betalingsbevillinger fremført fra år N-1	457	741
Valutaforskelle i regnskabsåret	97	23
Resultatet af budgetgennemførelsen (**)	1 492	4 549

(*) Resultatet af gennemførelsen af EU's budget vises med samme opstilling som i det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union.

(**) Heraf udgør beløbene for EFTA i alt (5) millioner euro i 2011 og 9 millioner euro i 2010.

KAPITEL 2

Indtægter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	2.1-2.14
Særlige karakteristika ved indtægter	2.2-2.7
Revisionens omfang og revisionsmetoden	2.8-2.14
Traditionelle egne indtægter	2.9-2.12
Moms- og BNI baserede egne indtægter	2.13-2.14
Transaktionernes formelle rigtighed	2.15-2.18
Traditionelle egne indtægter	2.16
Moms- og BNI-baserede egne indtægter	2.17
Andre indtægter	2.18
Systemernes effektivitet	2.19-2.34
Traditionelle egne indtægter	2.20-2.22
Momsbaserede egne indtægter	2.23-2.25
BNI-baserede egne indtægter	2.26-2.28
Generelle og specifikke forbehold	2.26-2.27
Verificering af BNI-oversigter	2.28
Andre indtægter: Bøder og strafgebyrer	2.29-2.34
Tvangsinddrivelse	2.29-2.31
Minimumskreditvurdering af finansieringsinstitutter, der udsteder garantier	2.32-2.34
Konklusioner og anbefalinger	2.35-2.38
Konklusioner	2.35-2.36
Anbefalinger	2.37-2.38

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

2.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af indtægter, som består af egne indtægter og andre indtægter. **Tablet 2.1** indeholder de centrale oplysninger om indtægter i 2011. Egne indtægter er langt den største kilde til finansiering af budgetudgifter (91 %).

Tablet 2.1 — Indtægter — Centrale oplysninger 2011

Budget-afsnit	Indtægtsart	Beskrivelse	Indtægter 2011	
			millioner euro	%
1	Traditionelle egne indtægter	Sukkerafgifter	132	0,1
		Told	16 646	12,8
	Momsbaserede egne indtægter	Regnskabsårets momsindtægter	14 077	10,8
		BNI-baserede egne indtægter	Regnskabsårets BNI-baserede egne indtægter	87 258
	Korrektion af budgetulige vægte	UK-korrektion	52	0,0
	Reduktion af det BNI-baserede bidrag	Nederlandene og Sverige	- 1	0,0
EGNE INDTÆGTER I ALT			118 164	90,9
3		Overskud, saldi og tilpasninger	6 370	4,9
4		Indtægter fra personer, der er knyttet til EU-institutionerne og andre EU-organer	1 207	0,9
5		Indtægter i forbindelse med institutionernes administration	587	0,5
6		Bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med Unionens/Fællesskabets aftaler og programmer	2 454	1,9
7		Morarenter og bøder	1 183	0,9
8		Lånoptagelse og långivning	1	0,0
9		Diverse indtægter	34	0,0
ANDRE INDTÆGTER I ALT			11 836	9,1
REGNSKABSÅRETS SAMLEDE INDTÆGTER			130 000	100,0

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved indtægter

2.2. Der er tre kategorier af egne indtægter ⁽¹⁾: traditionelle egne indtægter (told på importerede varer og produktionsafgift for sukker), egne indtægter beregnet på grundlag af merværdiafgiften (moms), som medlemsstaterne opkræver, og egne indtægter beregnet på basis af medlemsstaternes bruttonationalindkomst (BNI).

2.3. Medlemsstaterne fastlægger og opkræver de traditionelle egne indtægter. Tre fjerdedele af disse beløb indbetales til Unionens budget (16 778 millioner euro, 12,9 % af indtægterne), og den resterende fjerdedel tilbageholdes til dækning af opkrævningsomkostningerne. Hver medlemsstat sender Kommissionen en månedlig opgørelse over fastlagte afgifter (A-regnskabet) og en kvartalsopgørelse over de fastlagte afgifter, der ikke er medtaget deri (B-regnskabet) ⁽²⁾. De største risici med hensyn til traditionelle egne indtægter vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rettidigheden af de afgifter, der overdrages til Unionen.

2.4. Momsbaserede egne indtægter er bidrag, der fremkommer ved, at der anvendes en ensartet sats på medlemsstaternes teoretisk harmoniserede momsgrundlag (14 077 millioner euro, 10,8 % af indtægterne). De BNI-baserede egne indtægter fremkommer ved, at der anvendes en ensartet sats på medlemsstaternes BNI (87 258 millioner euro, 67,1 % af indtægterne). Den største risiko med hensyn til disse egne indtægters formelle rigtighed er, at de underliggende statistikker enten ikke er kompileret i overensstemmelse med Unionens regler, eller at de ikke er behandlet i overensstemmelse med disse regler, og at alle medlemsstater som følge heraf betaler et ukorrekt beløb i moms- og/eller BNI-baserede egne indtægter.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 105/2009 (EUT L 36 af 5.2.2009, s. 1).

⁽²⁾ Hvis der ikke er blevet betalt told eller afgifter, og der ikke er stillet nogen sikkerhed, eller hvis der er stillet sikkerhed, men beløbene er blevet anfægtet, kan medlemsstaterne udsætte overdragelsen af midlerne ved at opføre dem i dette særskilte regnskab.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.5. Det Forenede Kongerige indrømmes en korrektion af budgetuligevægte («UK-korrektionen»), som indebærer en reduktion af landets betaling af egne indtægter baseret på BNI ⁽³⁾. Endvidere indrømmes Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige en reduceret momsbidragsats, og Nederlandene og Sverige har en bruttoreduktion af deres årlige BNI-bidrag for perioden 2007-2013 ⁽⁴⁾. Den største risiko er, at Kommissionen begår en fejl i disse beregninger, navnlig i de komplekse beregninger af UK-korrektionen.

2.6. Når der er taget hensyn til de samlede traditionelle egne indtægter, momsaserede egne indtægter og andre indtægter, bruges de BNI-baserede egne indtægter til at skabe balance på budgettet. Det påvirker ganske vist ikke den samlede BNI-baserede indtægt, hvis nogle medlemsstaters BNI ansættes for lavt (eller for højt), men det bevirker, at de andre medlemsstater skal betale større (eller mindre) bidrag, indtil problemet er løst.

2.7. De væsentligste risici i forbindelse med andre indtægter omfatter Kommissionens forvaltning af bøder og fastsættelsen af de finansielle korrektioner, Kommissionen pålægger i forbindelse med landbrugs- og samhørighedsudgifterne.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

2.8. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende indtægter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse i Kommissionen af en stikprøve på 55 indtægtsordrer ⁽⁵⁾, der omfattede alle typer af indtægter (jf. **bilag 2.1**).

⁽³⁾ Artikel 4 i afgørelse 2007/436/EF, Euratom. Denne reduktion var på ca. 4 milliarder euro i 2011. De 52 millioner euro, der henvises til i **tabel 2.1**, er effekten af valutakursforskelle.

⁽⁴⁾ Artikel 2, stk. 4 og 5, i afgørelse 2007/436/EF, Euratom. Reduktionen på 1 million euro i det BNI-baserede bidrag i **tabel 2.1** er effekten af valutakursforskelle.

⁽⁵⁾ Et tilgodehavende til Kommissionen registreres af den anvisningsberettigede på en indtægtsordre med henblik på at inkassere det skyldige beløb.

RETTENS BEMÆRKNINGER

b) Vurderingen af systemerne omfattede:

- i) traditionelle egne indtægter samt momsaserede og BNI-baserede egne indtægter
- ii) de systemer, der ligger til grund for Kommissionens beregning af UK-korrektionen (herunder beregningen af det endelige beløb for 2007) ⁽⁶⁾
- iii) Kommissionens forvaltning af bøder og strafgebyrer
- iv) Kommissionens ledelsesudtalelser, navnlig den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG).

Traditionelle egne indtægter

2.9. Rettens revision af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, kan ikke dække indførsler, der ikke er blevet angivet, eller som er sluppet uden om toldkontrollen.

2.10. Retten gennemførte en vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne i Tyskland, Spanien og Frankrig, der tilsammen bidrager med over en tredjedel af de samlede traditionelle egne indtægter. Den gennemgik deres regnskabs-systemer og undersøgte strømmen af traditionelle egne indtægter, fra de blev fastlagt, og til de blev anmeldt til Kommissionen, med henblik på at få rimelig sikkerhed for, at de registrerede beløb var nøjagtige og fuldstændige. I revisionen indgik test af centrale kontroller vedrørende anvendelsen af præferencetoldsatser i Frankrig, hjemstedsordninger i Tyskland og Spanien og oplagring samt behandling af fragt- og forsikringsomkostninger i Tyskland, Spanien og Frankrig.

2.11. Endvidere sammenholdt Retten de syv indtægtsordrer vedrørende traditionelle egne indtægter i stikprøven, som der henvises til i punkt 2.8a), med den tilsvarende månedlige opgørelse fra de pågældende medlemsstater ⁽⁷⁾.

2.12. Endelig vurderede Retten overvågnings- og kontrolsystemerne i Kommissionen, herunder Kommissionens kontrolbesøg i medlemsstaterne, proceduren for afskrivning af uinddrivelige beløb og proceduren for opfølgning af både Kommissionens og af Rettens tidligere bemærkninger.

⁽⁶⁾ Jf. punkt 2.16 i årsberetningen for 2010.

⁽⁷⁾ Belgien, Tyskland, Spanien og Nederlandene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Moms- og BNI-baserede egne indtægter

2.13. Moms- og BNI-indtægterne er baseret på statistiske data, hvor de underliggende transaktioner ikke kan undersøges direkte. Revisionen tog derfor udgangspunkt i de makroøkonomiske aggregater, som Kommissionen modtager fra medlemsstaterne, og revisorerne vurderede dernæst de systemer, Kommissionen bruger til behandling af dataene for at finde ud af, hvilke beløb der skal opføres i det endelige budgetregnskab. Retten gennemgik således opstillingen af EU-budgettet og undersøgte, om medlemsstaternes bidrag var korrekte.

2.14. Retten vurderede Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, der har til formål at give rimelig sikkerhed for, at disse indtægter beregnes og opkræves korrekt. Revisionen omfattede også Kommissionens forvaltning af moms- og BNI-forbehold og dens verificering af BNI-oversigterne i medlemsstaterne. Rettens revision kan ikke give en bedømmelse af kvaliteten af de moms- og BNI-data, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

2.15. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 2.1**. Ved Rettens test konstateredes det, at 1,8 % af transaktionerne i stikprøven var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er 0,8 % ⁽⁸⁾.

2.15. Se svaret til punkt 2.18.

Traditionelle egne indtægter

2.16. Retten konstaterede, at de indtægtsordrer, Kommissionen havde udstedt, samlet set afspejlede de opgørelser over A-regnskaberne, som medlemsstaterne havde indsendt.

Moms- og BNI-baserede egne indtægter

2.17. Retten konstaterede ingen fejlforekomst i beregningen af medlemsstaternes bidrag og betalingen heraf.

⁽⁸⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,0 % og 2,4 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

Andre indtægter

2.18. Retten konstaterede en fejl i en af de seks testede transaktioner vedrørende andre indtægter. Retten gennemgik beregningen af en finansiel korrektion, som Kommissionen havde pålagt en medlemsstat på området landbrugsudgifter (afsnit 6 i **tabel 2.1**). Retten rejser ikke tvivl om den metodologi, Kommissionen anvender, men den fandt en fejl i anvendelsen heraf, der havde medført, at Kommissionen havde ansat tabet for EU-budgettet for lavt. Den finansielle korrektion skulle have været 30 millioner euro i stedet for de beregnede 21 millioner euro ⁽⁹⁾.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

2.19. Resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemer er sammenfattet i **bilag 2.2**. Der blev konstateret en række mangler i systemerne, som beskrives i det følgende.

Traditionelle egne indtægter

2.20. I de besøgte medlemsstater viste Rettens revision (jf. punkt 2.10) mangler i det nationale toldtilsyn med hensyn til:

- a) anvendelsen af præferencetoldsatser ⁽¹⁰⁾
- b) kontrollen og den efterfølgende kontrol af hjemstedsordningen ⁽¹¹⁾

2.18. Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten ikke betvivler dens metode til vurdering af tab for EU-budgettet. Denne blev anvendt i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling om at beregne tabet i stedet for at bruge en fast korrektion.

Med hensyn til det tilfælde, der nævnes af Revisionsretten, var beregningen af fejlprocenten blevet udført af medlemsstaten på grundlag af en metode, der var accepteret af Kommissionen, og under anvendelse af de bedste foreliggende oplysninger på daværende tidspunkt. Denne medlemsstat gav senere yderligere og mere præcise oplysninger om den pågældende risikopopulation, og Kommissionen fandt det berettiget at tage disse oplysninger i betragtning uden på dette meget sene tidspunkt at genåbne hele den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure for at genberegne fejlprocenten.

2.20. Kommissionen vil udtømmende følge op på Revisionsrettens resultater, idet der tages hensyn til, at medlemsstaternes toldkontrol skal være risikobaseret.

- a) I forbindelse med to toldangivelser ud af 50 fandt Revisionsretten ikke i de undersøgte sager noget dokument, der beviser direkte transport af varerne til EU.

De to tilfælde, hvor dokumentation for direkte transport mangler, vil blive fulgt op af Kommissionen med henblik på at afgøre, om der er nogen økonomiske konsekvenser.

- b) Ved den risikoanalyse, der bliver udført af medlemsstaterne, bør der tages behørigt hensyn til forældelsesfristen, og i nogle tilfælde kan det ikke kræves, at en kontrol af hjemstedsordningen foretages hvert tredje år.

⁽⁹⁾ I 2006 konstaterede Kommissionen, at en medlemsstat havde brugt forældede ortofotos. Kommissionen beregnede en fejlprocent på 1,34 %, idet den fejlagtigt medregnede regioner, som problemet med forældede ortofotos ikke vedrørte. Ifølge Retten skulle der have været anvendt en fejlprocent på 1,91 %, hvilket medførte en difference på 9 millioner euro.

⁽¹⁰⁾ Frankrig.

⁽¹¹⁾ Tyskland og Spanien. Endvidere afslørede Kommissionens egen kontrol af hjemstedsordningen systemsvagheder i 11 af de 21 medlemsstater, den kontrollerede i 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) den efterfølgende kontrol af toldoplagsproceduren ⁽¹²⁾
- d) den risikoanalyse, der var anvendt på et vigtigt stadium ⁽¹³⁾
- e) behandlingen af fragt- og forsikringsomkostninger ⁽¹⁴⁾.

Når de nationale toldmyndigheders tilsyn kun er delvis effektivt, øger det risikoen for, at der opkræves forkerte beløb i traditionelle egne indtægter.

2.21. I sin årsberetning for 2010 anførte Retten, at det for en opgørelse over A-regnskabet vedrørende en medlemsstat ⁽¹⁵⁾ ikke var muligt at afstemme det opgivne beløb i egne indtægter med de underliggende regnskabsbilag. I GD BUDG's årlige aktivitetsrapport for 2011 er der nu et forbehold med hensyn til pålideligheden af regnskabsdataene fra denne medlemsstat.

2.22. Retten konstaterede, at adskillige bemærkninger, som den eller Kommissionen havde fremsat i de foregående år, fortsat blev fremsat af begge institutioner, uden at de berørte medlemsstater traf afhjælpende foranstaltninger (f.eks. bemærkningerne i Rettens særberetning nr. 1/2010 ⁽¹⁶⁾ »Bliver de forenklede toldprocedurer ved indførsel kontrolleret effektivt?«).

KOMMISSIONENS SVAR

- c) Ved den risikoanalyse, der bliver udført af medlemsstaterne, bør der tages behørigt hensyn til forældelsesfristen, og i nogle tilfælde kan det ikke kræves, at en kontrol af toldoplagsproceduren foretages hvert tredje år.
- d) Kommissionen vil følge op på dette fund med de berørte medlemsstater.
- e) Kommissionen vil følge op på de individuelle tilfælde med de berørte medlemsstater med henblik på at afgøre, om der er økonomiske konsekvenser.

2.21. GD Budget har på grundlag af tre på hinanden følgende inspektioner fra Kommissionens side og Revisionsrettens resultater taget forbehold over for pålideligheden af denne medlemsstats clearance- og regnskabsprocedurer og TOR-systemer.

Afhjælpende foranstaltninger er i gang. Den pågældende medlemsstat forelagde i slutningen af november 2011 en handlingsplan, der udstikker de korrigerende foranstaltninger, der vil blive truffet. Planen indeholder mål på kort (2012), mellemlang (2012-2013) og lang sigt (2013 til 2014 og efterfølgende år). Kommissionen overvåger gennemførelsen af planen. Den første fase består i at udføre en eksternt revision af regnskabssystemet.

2.22. Revisionsrettens og Kommissionens konklusioner er udtømmende blevet fulgt op. Det kan tage tid for medlemsstaterne at forbedre deres systemer, især når der opstår uoverensstemmelser, eller systemiske og strukturerede ændringer er nødvendige. Kommissionens tjenestegrene anvender alle de midler, der er til deres rådighed for at sikre, at medlemsstaterne i tilstrækkeligt omfang imødekommer resultater og kræver, hvor det er relevant, at medlemsstaterne tilbage-søger eventuelt underbetalte traditionelle egne indtægter. Dette kan omfatte at iværksætte en traktatbrudsprocedure, hvor der er tale om en klar vedvarende overtrædelse af EU-toldlovgivningen. I de senere år har Kommissionen foretaget inspektioner af forenklede procedurer, toldkontrolstrategi og hjemstedsordningen. En tematisk rapport om toldkontrolstrategi blev givet til Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter i 2011 og den tematiske rapport om hjemstedsordningen vil blive præsenteret i 2012.

⁽¹²⁾ Spanien og Frankrig.

⁽¹³⁾ Tyskland og Frankrig.

⁽¹⁴⁾ Spanien og Frankrig.

⁽¹⁵⁾ Punkt 2.15: Belgien.

⁽¹⁶⁾ Jf. Revisionsrettens websted: <http://eca.europa.eu>

Momsbaserede egne indtægter

2.23. Et forbehold er et middel, som bruges til at holde problematiske elementer i en momsopgørelse fra en medlemsstat åbne for korrektion efter den fastsatte tidsfrist på fire år. Forbehold er dermed en del af den interne kontrolproces. Men Kommissionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at løse problematiske forhold så hurtigt som muligt.

2.24. I 2011 tog Kommissionen 46 forbehold og hævdede 42. Ifølge Kommissionen var nettoeffekten, at den momsbase-rede egne indtægt faldt med ca. 88 millioner euro⁽¹⁷⁾. Ved årets udgang var der i alt 156 forbehold (jf. **tabel 2.2**). 51 af de forbehold, Kommissionen havde taget, vedrørte overtrædelser af momslovgivningen. Disse kan kun haves, når overtrædelsesproceduren er afsluttet, og effekten på momsgrundlaget for de pågældende år er fastlagt.

2.25. Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at få ophævet momsforbehold, der har eksisteret længe. Retten definerer sådanne forbehold som forbehold, der vedrører et år, der ligger mindst 10 år tilbage, dvs. forbehold vedrørende 2002 og tidligere år, der stadig ikke var ophævet ved udgangen af 2011. Der var 15 sådanne forbehold ved årets udgang, hvoraf nogle gik helt tilbage til 1995, mod 16 ved udgangen af 2010 (punkt 2.23 i årsberetningen for 2010).

2.24. *De tal, der anvendes i denne beretning, er lidt forskellige fra dem, Kommissionen giver i de relevante bilag til årsregnskabet. Dette skyldes, at Revisionsretten og Kommissionen bruger lidt forskellige metoder til at optælle bestanden af forbehold. Retten anvender datoen for meddelelsen, og Kommissionen den dato, de forbundne interne administrative procedurer er afsluttet.*

2.25. *Der har været en løbende forbedring i hyppigheden af konsultationer med medlemsstaterne samt en øgelse af niveauet for samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne, som vil fortsætte. Andelen af forbehold, som Revisionsretten definerer som længerevarende fortsætter med at falde — og er nu mindre end 10 % af det samlede beløb. Selv med forstærket samarbejde vil der altid være nogle længerevarende forbehold, da nogle har mange forgreninger, der skal udforskes, herunder spørgsmål af principiel karakter, og som kan medføre mere end ét forsøg på at finde en løsning. Definitionen af længerevarende forbehold, som vedtaget af Revisionsretten, risikerer at lægge for meget vægt på den tid, der tilsyneladende medgår til at løse forbehold. Af de nye forbehold, som Kommissionen påpegede i 2011, vedrørte 75 % 2007, og er således ifølge Revisionsrettens definition allerede næsten halvvejs til at blive længerevarende.*

⁽¹⁷⁾ Dette tal fremkommer ved en stigning på 8 millioner euro og et fald på 96 millioner euro.

Tabel 2.2 — Momsforbehold pr. 31. december 2011

Medlemsstat	Forbehold pr. 31.12.2010	Forbehold taget i 2011	Forbehold ophævet i 2011	Forbehold pr. 31.12.2011	De ældste forbehold vedrører
Belgien	0	1	0	1	2007
Bulgarien	2	5	1	6	2007
Den Tjekkiske Republik	8	9	4	13	2004
Danmark	9	2	3	8	2005
Tyskland	1	5	0	6	2003
Estland	9	1	0	10	2004
Irland	10	2	7	5	1998
Grækenland	7	0	0	7	1999
Spanien	1	2	0	3	2003
Frankrig	6	1	0	7	2001
Italien	8	2	3	7	1995
Cypern	6	0	2	4	2004
Letland	6	0	1	5	2004
Litauen	2	0	0	2	2005
Luxembourg	2	0	2	0	
Ungarn	4	0	0	4	2004
Malta	10	0	0	10	2004
Nederlandene	8	6	5	9	2004
Østrig	6	0	0	6	2002
Polen	6	0	1	5	2004
Portugal	14	0	9	5	2003
Rumænien	0	5	1	4	2007
Slovenien	0	0	0	0	
Slovakiet	0	0	0	0	
Finland	8	3	1	10	1995
Sverige	10	2	1	11	1995
Det Forenede Kongerige	9	0	1	8	1998
I ALT	152	46	42	156	

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

BNI-baserede egne indtægter

Generelle og specifikke forbehold

2.26. Ved udgangen af 2011 var der taget generelle forbehold⁽¹⁸⁾ med hensyn til EU-15 medlemsstaternes BNI-data vedrørende perioden 2002-2007, EU-10 medlemsstaterne vedrørende 2004-2007, og over for Bulgarien og Rumænien vedrørende 2007.

2.27. I begyndelsen af 2011 var der fire åbne specifikke BNI-forbehold⁽¹⁹⁾ vedrørende perioden 1995-2001. Kommissionen ophævede efterfølgende to forbehold vedrørende Det Forenede Kongerige, således at der var to⁽²⁰⁾ tilbage ved udgangen af 2011.

Verificering af BNI-oversigter

2.28. På grundlag af Eurostats verificering af BNI-opgørelserne vedtog BNI-udvalget vurderingsrapporterne for EU-25 medlemsstaterne i juli og oktober 2011. Der blev ikke hævet nogen generelle forbehold og heller ikke taget specifikke forbehold vedrørende BNI-data for perioden fra og med 2002 frem til udgangen af januar 2012 (jf. punkt 2.29 og 2.41, fjerde led, i årsberetningen for 2010).

2.26. Som Revisionsretten har anerkendt i punkt 2.28, havde situationen ændret sig markant inden januar 2012, hvor der kun resterende generelle forbehold for Bulgarien og Rumænien.

2.27. Kommissionen gør fremskridt via sit samarbejde med de to lande, som stadig har BNI-forbehold for perioden 1995-2001 (1 for Grækenland og 1 for Det Forenede Kongerige ultimo 2011), således at disse forbehold kan ophæves.

2.28. Som et resultat af konklusionerne fra de to BNI-udvalgs-møder i anden halvdel af 2011 fortsatte arbejdet indtil udgangen af året med at identificere og præcisere udforme de konkrete forbehold, der er nødvendige for at erstatte de eksisterende generelle forbehold. De administrative processer, der er nødvendige for samtidigt at give hver af de 25 medlemsstater bekræftende officiel meddelelse om ophævelsen af de generelle forbehold og de særlige forbehold, der vedrører dem, blev afsluttet i begyndelsen af 2012.

⁽¹⁸⁾ I artikel 10, stk. 7, i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 som ændret, hedder det, at der efter den 30. september i det fjerde år efter et givet regnskabsår ikke længere tages hensyn til eventuelle korrektioner i BNP/BNI, undtagen på de punkter, hvor enten Kommissionen eller medlemsstaten forinden har givet meddelelse om en sådan korrektion. Disse punkter kaldes forbehold. Et generelt forbehold vedrører en medlemsstats samlede data.

⁽¹⁹⁾ Et specifikt forbehold vedrører enkelte elementer i BNI-oversigten (BNP frem til 2001, derefter BNI), f.eks. bruttoværditilvækst for udvalgte aktiviteter, de samlede endelige udgifter til konsum eller bruttooverskuddet af produktionen og blandet indkomst.

⁽²⁰⁾ Disse forbehold vedrørte Grækenland og Det Forenede Kongerige og har relation til aspekter vedrørende metodevalg og kompilering.

Andre indtægter: Bøder og strafgebyrer

Tvangsinddrivelse

2.29. Ifølge gennemførelsesbestemmelserne ⁽²¹⁾ til finansforordningen skal Kommissionen iværksætte inddrivelsesproceduren ved hjælp af alle til rådighed stående midler, når debitorerne hverken har foretaget foreløbige betalinger eller stillet en garanti for at dække det fulde beløb på forfaldsdatoen. Ved udgangen af 2011 var ca. 2 % ⁽²²⁾ af de bøder, som der endnu ikke var truffet afgørelse om, hverken dækket af en foreløbig betaling eller af en garanti efter forfaldsdatoen.

2.30. Retten undersøgte en stikprøve på 14 sådanne bøder og konstaterede, at i otte tilfælde havde Kommissionen ikke brugt alle de til rådighed stående midler til iværksættelse af inddrivelsen.

2.31. Alle disse tilfælde vedrørte debitorer, som Kommissionen hævdede var i en vanskelig finansiel situation. GD BUDG erklærer i sin årlige aktivitetsrapport for 2011, at det ikke vil forsøge at foretage inddrivelse, hvis det vurderer, at Unionens finansielle interesser bedst beskyttes ved, at man forhandler om en betalingsordning. Kommissionen foreslår, at gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen ændres, således at denne fremgangsmåde undtagelsesvis kan tillades.

2.29. Tvangsinddrivelse for enhver pris kunne få uoprettelige konsekvenser, og ødelægge eller gøre selskaber, der straffes med bøde, konkursramte. Kommissionen søger at opnå dækning af sine bøder ved at forhandle med selskaberne for at sikre bøden enten gennem regelmæssige delbetalinger eller garantier.

Det er takket være sådanne forhandlinger, at en del af de udækkede bøder (herunder morarenter), der pålægges virksomheder i en svag finansiel situation kan inddrives eller dækkes af en garanti og en betalingsplan, der er dækket af en finansiel garanti, som kan aftales under de nuværende regler (se punkt 2.32). Nogle bøder kan dog ikke opkræves, fordi de pålægges virksomheder i konkurs, i en økonomisk vanskelig situation, eller som er etableret uden for EU.

2.30. For så vidt angår de otte sager, som Revisionsretten nævner, er Kommissionen af den opfattelse, at bøderne enten vedrører tilfælde, hvor foreløbige forholdsregler eller ITP-ansøgninger (manglende evne til at betale i henhold til § 35 i bøderetningslinjerne for 2006) var under behandling, og/eller tilfælde, hvor fuldbyrdelsen ville have medført en øjeblikkelig konkurs for den pågældende virksomhed, med den konsekvens, at Kommissionen ville have tabt bøden, fordi den ikke er en privilegeret kreditor.

Disse eksempler viser, at Kommissionen, med hensyn til debitorer i en økonomisk vanskelig situation, altid søger at opnå dækning af bøder ved at forhandle med virksomhederne for at sikre inddrivelse af bøden.

⁽²¹⁾ Artikel 84, 85 og 85a i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 (EUT L 111 af 28.4.2007, s. 13).

⁽²²⁾ Ca. 240 millioner ud af 13 milliarder euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Minimumskreditvurdering af finansieringsinstitutter, der udsteder garantier

2.32. I medfør af finansforordningens artikel 28a⁽²³⁾ er beskyttelse af aktiver et forvaltningsmål for Kommissionen. For at sikre, at de garantier, der dækker bøder, er beskyttet, fastsætter Kommissionen krav til kreditvurderingen af de finansieringsinstitutter, der stiller garantien. Retten fandt tilfælde, hvor disse krav ikke var opfyldt.

2.33. Den 13. maj 2011 slækkede Kommissionen på betingelserne for sådanne garantistillelser for at afspejle de forringede markedsforhold. Retten fandt tilfælde, hvor selv disse opdaterede betingelser ikke var opfyldt.

2.34. I lyset af banksektorens nuværende tilstand erklærer Kommissionen i GD BUDG's årlige aktivitetsrapport, at den tager sin politik for risikostyring op til fornyet overvejelse.

2.32-2.35. Kommissionen mener, at det i et meget begrænset antal tilfælde var umuligt at opnå garantier, der overholder de opstillede krav under hensyntagen til det forværrede finansielle miljø.

2.33-2.34. I lyset af den aktuelle situation i den europæiske finansielle sektor er det uundgåeligt, at Kommissionen regelmæssigt gennemgår sin risikostyringspolitik om garantierne for ubetalte bøder. Faktisk har de fleste store banker nu mistet deres »acceptable« rating fra alle de tre store ratingbureauer, og i et stort flertal af medlemsstaterne er det umuligt at finde en bank med en »acceptabel« rating, hvilket gør det meget vanskeligt f.eks. for en lille eller mellemstor virksomhed at opnå en sådan garanti. På grund af markedsforholdene blev Kommissionen den 13. maj 2011 nødsaget til at gennemgå kravene til disse garantier.

I de eksempler, Revisionsretten henviser til, respekterede de pågældende garantier den gældende risikopolitik, da de accepteredes af Kommissionen. Garantierne blev senere nedgraderet, hvilket i betragtning af det reducerede antal af banker, der opfylder disse kriterier, og som stadig er på markedet, førte Kommissionen til i juni 2012 igen at genoverveje sin risikopolitik for bankgarantier. Samtidig med at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, sikrer den nye afgørelse også en tilstrækkelig grad af diversificering i Kommissionens samlede eksponering over for til de enkelte garantier.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER**Konklusioner**

2.35. På grundlag af sin revision⁽²⁴⁾ konkluderer Retten for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, at:

- a) medlemsstaternes angivelser og betalinger af traditionelle egne indtægter

⁽²³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1081/2010 (EUT L 311 af 26.11.2010, s. 9).

⁽²⁴⁾ Af de årsager, der beskrives i punkt 2.13 og 2.14, omfatter denne konklusion ikke en vurdering af kvaliteten af de moms- og BNI-data, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Kommissionens beregning af medlemsstaternes bidrag på grundlag af de moms- og BNI data, den har modtaget fra medlemsstaterne
- c) beregningen af UK-korrektionen, og
- d) de andre indtægter

var uden væsentlig fejlforekomst.

2.36. På grundlag af revisionen konstaterede Retten, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende indtægter var effektive. Retten henleder imidlertid opmærksomheden på de svagheder, der beskrives i det følgende:

- a) Rettens revision afslørede svagheder i den nationale toldkontrol (punkt 2.20). Retten konkluderer, at de reviderede medlemsstaters overvågnings- og kontrolsystemer kun er delvis effektive med hensyn til at sikre, at de traditionelle egne indtægter regnskabsføres korrekt og med det fulde beløb.
- b) Der findes stadig længerevarende forbehold i forbindelse med momsbaseede egne indtægter (punkt 2.25).
- c) Ved udgangen af 2011 havde Kommissionen stadig ikke hævet generelle forbehold og taget specifikke BNI-forbehold over for EU-25 medlemsstaterne for perioden fra og med 2002 (punkt 2.28).
- d) Ved udgangen af 2011 havde Kommissionen endnu ikke hævet de to sidste specifikke BNI-forbehold vedrørende perioden 1995-2001 (punkt 2.27).
- e) Retten tager begrundelserne for ikke at foretage inddrivelse i alle tilfælde til efterretning (punkt 2.31). Kommissionen foreslår, at gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen ændres, så det undtagelsesvist bliver muligt at anvende denne fremgangsmåde.

KOMMISSIONENS SVAR

2.36.

- a) *Kommissionen vil følge op på Revisionsrettens konstateringer med de berørte medlemsstater.*
- b) *Antallet og andelen af forbehold, som Revisionsretten definerer som længerevarende, fortsætter med at falde — og er nu mindre end 10 % af det samlede beløb. Der vil altid være nogle længerevarende forbehold, da nogle har mange forgreninger, der skal udforskes og afhjælpes af medlemsstaterne.*

Der har været en løbende forbedring i hyppigheden af konsultationer med medlemsstaterne samt en øgelse af niveauet for samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne, der vil fortsætte.

- c) *De administrative processer, der er nødvendige for samtidigt at give hver af de 25 medlemsstater bekræftende officiel meddelelse om ophævelsen af de generelle forbehold og de særlige forbehold, der vedrører dem, blev afsluttet i begyndelsen af 2012.*
- d) *Kommissionen gør fremskridt via sit samarbejde med de to lande, som stadig har BNI-forbehold for perioden 1995-2001 (1 for Grækenland og 1 for Det Forenede Kongerige ultimo 2011), således at disse forbehold kan ophæves.*
- e) *Kommissionen søger altid at opnå den bedste dækning af en appelleret bøde (gennem en foreløbig betaling eller en garanti), men i nogle tilfælde, hvor en bødedømt virksomhed er i en vanskelig økonomisk situation, kan forhandlingerne om denne dækning være langvarige og inddrage andre interessenter (aktionærer, moderselskaber eller banker). En ny regel, der, i særlige tilfælde, vil tillade en udskudt betaling uden garanti, vil gøre det muligt at inddrive en del af en bøde, selv om virksomheden ikke kan få en bankgaranti.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

- f) For at afspejle situationen i banksektoren tager Kommissionen også sin politik for risikostyring op til fornyet overvejelse, for så vidt angår pålideligheden af de garantier, der dækker udestående bøder og strafgebyrer (punkt 2.34).

Anbefalinger

2.37. **Bilag 2.3** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne i Rettens tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Følgende punkter skal bemærkes:

- a) I sine tidligere årsberetninger (f.eks. punkt 4.14 i årsberetningen for 2008 og punkt 2.20 i årsberetningen for 2009) anførte Retten, at den fortsat fandt problemer i forbindelse med brugen af B-regnskaberne. I 2011 konstaterede Kommissionen stadig sådanne problemer under sine kontrolbesøg.
- b) Med hensyn til de BNI-baserede egne indtægter har Retten anbefalet (f.eks. i punkt 2.38 i årsberetningen for 2009), at Kommissionen i) klart angiver rækkevidden af den erklæring, den giver i sin vurdering af medlemsstaternes BNI-data og ii) tager hensyn til sin evaluering af overvågnings- og kontrolsystemer i de nationale statistiske kontorer med hensyn til kompileringen af de nationale regnskaber. Kommissionen har ikke implementeret disse anbefalinger i sin vurdering af EU-25 medlemsstaternes BNI-data (jf. punkt 2.28).

KOMMISSIONENS SVAR

- f) Risikostyringspolitikken er blevet revideret og tilpasset for at tage hensyn til den nuværende økonomiske og finansielle miljø, samtidig med at sikre, at sikkerhedsniveauet for de finansielle aktiver forbliver på det højeste mulige niveau. Kreditvurderinger giver en indikation for vurdering af risikoen, men bruges ikke entydigt, og uden at tage hensyn til andre kriterier for beslutninger om risikostyring.

2.37.

- a) Kommissionen undersøger som led i sin kontrol hvert år B-regnskaberne. Et B-regnskab, hvor der er opført gæld, der ikke er garanteret, og/eller som er anført, indeholder i sagens natur forhold, der kan føre til problemer, og dette er grunden til, at Kommissionens tjenestegrene undersøger sådanne konti hvert år. Det skal dog bemærkes, at B-regnskaberne nu er edb-baserede i de fleste af medlemsstaterne, og antallet af beløb, der uberegtiget er opført i B-regnskaber, er faldende. De fleste af de konstateringer, som Kommissionen fremsætter, vedrører det økonomiske ansvar i den pågældende medlemsstat, for eksempel når et beløb ikke kan inddrives (og er afskrevet), eller når en gæld er aflyst på grund af en administrativ fejl. I disse tilfælde er forvaltningen af B-regnskaberne, som sådan, ikke omtvistet.
- b) Kommissionen mener, at den strategi, den anvender (skrivebordskontrol af BNI-spørgeskemaerne, verifikation af BNI-oversigterne ved hjælp af GIAQ suppleret med en direkte kontrol) er passende for en endelig vurdering af medlemsstaternes BNI. I denne sammenhæng er overvågnings- og kontrolsystemerne (SCS) af organisatorisk art og giver ingen specifik angivelse af regnskaberne's rigtighed, som primært afhænger af de statistiske kilder og de anvendte metoder, selv om SCS kan hjælpe til at mindske risikoen for fejl i nationalregnskabet. Kommissionen vil, under hensyntagen til bemærkningerne fra Revisionsretten, fortsætte sine bestræbelser på at udvikle SCS-retningslinjer for medlemsstaternes udarbejdelse af de nationale regnskaber.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.38. På baggrund af denne gennemgang og revisionsresultaterne og konklusionerne for 2011 anbefaler Retten, at Kommissionen:

- **Anbefaling 1:** opfordrer medlemsstaterne til at styrke toldkontrollen for at opkræve det størst mulige beløb i traditionelle egne indtægter
- **Anbefaling 2:** fortsat gør en indsats for at sikre, at B-regnskabet anvendes korrekt, og at regnskabssystemerne muliggør, at medlemsstaternes A- og B-regnskaber påviseligt er fuldstændige og korrekte.

KOMMISSIONENS SVAR

2.38.

Kommissionen vil fortsætte med at kontrollere, at medlemsstaterne har indført hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger til at beskytte EU's finansielle interesser på området traditionelle egne indtægter.

Kommissionen vil fortsætte med at kontrollere, at B-regnskaberne anvendes korrekt, og at regnskabssystemerne giver mulighed for, at medlemsstaternes A-regnskaber er fuldstændige og korrekte.

BILAG 2.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE INDTÆGTER

	2011				2010	2009	2008			
	Traditionelle egne indtægter	Moms/BNI, korrektioner under budgetafsnit 1	Andre indtægter	I alt						
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR										
Transaktioner i alt (bestående af):	7	42	6	55	55	62	60			
Indtægtsordrer	7	42	6	55	55	62	60			
RESULTATERNE AF TESTEN (1) (2)										
Testede transaktioner:										
som ikke var behæftet med fejl	100 %	(7)	100 %	(42)	83 %	(5)	98 % (54)	100 %	95 %	100 %
som var behæftet med en eller flere fejl	0 %	(0)	0 %	(0)	17 %	(1)	2 % (1)	0 %	5 %	0 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL										
Mest sandsynlige fejlprocent				0,8 %						
Øvre fejlgrænse				2,4 %						
Nedre fejlgrænse				0,0 %						

(1) For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.

(2) Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 2.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE INDTÆGTER

Vurdering af de undersøgte systemer

System	Kommissionens kontrol i medlemsstaterne	Kommissionens beregning/skrivebordskontrol af fordringer	Kommissionens forvaltning af forbehold	Centrale interne kontroller i de reviderede medlemsstater	Samlet vurdering
Traditionelle egne indtægter	Effektiv	Effektiv	I/R	Delvis effektive	Effektive
Moms/BNI	Effektiv	Effektiv	Effektiv	I/R	Effektive
UK-korrektion	I/R	Effektiv	I/R	I/R	Effektive
Bøder og strafgebyrer	I/R	Effektiv	I/R	I/R	Effektive

BILAG 2.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM INDTÆGTER

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	<p>Med hensyn til de BNI-baserede egne indtægter anbefalede Retten (f.eks. i punkt 2.38 i årsberetningen for 2009), at Kommissionen</p> <p>i) klart skulle angive rækkevidden af den erklæring, den giver i sin vurdering af medlemsstaternes BNI-data, og</p> <p>ii) at den skulle tage hensyn til evalueringen af de nationale statistiske kontorer overvågnings- og kontrolsystemer i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale regnskaber.</p>	<p>i) I rapporterne om EU-25 medlemsstaterne foretog Kommissionen en vurdering af kvaliteten af BNI-dataene og af deres overensstemmelse med ESA95 uden klart at angive rækkevidden af og målene for den verificering, Eurostat foretog til underbygning af den generelle konklusion.</p> <p>ii) Da Eurostat i 2011 stadig ikke havde vedtaget retningslinjer for bedste praksis for overvågnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale regnskaber, kunne evalueringen heraf efter Retten mening ikke gennemføres ordentligt inden for rammerne af den endelige vurdering af EU-25 medlemsstaternes BNI-data.</p>	<p><i>Kommissionen mener, at den strategi, den anvender (skrivebordskontrol af BNI-spørgeskemaerne, verifikation af BNI-oversigterne ved hjælp af GIAQ suppleret med en direkte kontrol) er passende for en endelig vurdering af medlemsstaternes BNI. I denne sammenhæng er overvågnings- og kontrolsystemerne (SCS) af organisatorisk art og giver ingen specifik angivelse af regnskabernes rigtighed, som primært afhænger af de statistiske kilder, og de anvendte metoder, selv om SCS kan hjælpe til at mindske risikoen for fejl i nationalregnskabet. Kommissionen vil, under hensyntagen til bemærkningerne fra Revisionsretten, fortsætte sine bestræbelser på at udvikle SCS-retningslinjer for medlemsstaternes udarbejdelse af de nationale regnskaber.</i></p>
2009 og 2008	<p>Retten har ofte rapporteret om uhensigtsmæssig brug af B-regnskaberne (f.eks. i punkt 2.20 i årsberetningen for 2009 og punkt 4.14 i årsberetningen for 2008)</p>	<p>Kommissionen gennemgår B-regnskaberne hvert år og finder stadig eksempler på uhensigtsmæssig brug heraf.</p>	<p><i>Kommissionen undersøger som led i sin kontrol hvert år B-regnskaberne. Kommissionen vil fortsætte med denne kontrol.</i></p>

KAPITEL 3

Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	3.1-3.9
Særlige karakteristika ved politikområdet	3.2-3.8
Revisionens omfang og revisionsmetoden	3.9
Transaktionernes formelle rigtighed	3.10-3.13
Krydsoverensstemmelse	3.13
Systemernes effektivitet	3.14-3.41
Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed	3.14-3.24
Administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet	3.18-3.22
Kontrolsystemer baseret på stedlig kontrol	3.23
Procedurer til sikring af inddrivelse af uretmæssige betalinger	3.24
Kommissionens overvågningssystem og ledelsesudtalelser	3.25-3.41
Kommissionens vurdering af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer tilfredsstillende	3.27-3.39
GD AGRI's ledelsesudtalelser — den årlige aktivitetsrapport	3.40-3.41
Konklusioner og anbefalinger	3.42-3.45
Konklusioner	3.42-3.43
Anbefalinger	3.44-3.45

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

3.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af markedsstøtte og direkte støtte til landbrug, som er en del af politikområde 05 — Landbrug og udvikling af landdistrikter. **Tabel 3.1** indeholder de centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2011.

3.1. De administrationsomkostninger, som der henvises til i **Tabel 3.1**, dækker også aktiviteter, der ikke har med EGFL at gøre. EGFL finansierer en budgetpost (05 01 04 01) med betalinger for 7,7 mio. EUR i 2011 ud af i alt 133,7 mio. EUR (kapitel 05 01) i administrationsomkostninger.

Tabel 3.1 — Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
05	Landbrugsudgifter finansieret over Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)	Administrative udgifter ⁽¹⁾	134	Direkte central forvaltning
		Interventioner på landbrugsmarkeder	3 533	Delt forvaltning ⁽²⁾
		Direkte støtte	40 178	Delt forvaltning
		Andet	98	Direkte central forvaltning/Delt forvaltning
			43 943	

	Administrative udgifter i alt ⁽³⁾	134
	Aktionsudgifter i alt	43 809
	Bestående af: — forskud	8
	— mellemliggende/endelige betalinger	<u>43 801</u>
	Regnskabsårets betalinger i alt	<u>43 943</u>
	Regnskabsårets forpligtelser i alt	<u>43 950</u>

⁽¹⁾ Dette beløb er de samlede administrative udgifter for afsnit 05.

⁽²⁾ Dette beløb indbefatter 1,5 millioner euro, som forvaltes centralt (budgetpost 05 02 20 02).

⁽³⁾ Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 9.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved politikområdet

3.2. Målene ⁽¹⁾ for den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt i traktaten, er at forøge landbrugets produktivitet for at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, at stabilisere markederne, at sikre forsyningerne og sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

3.3. EU-budgettet finansierer hovedsagelig udgifterne til den fælles landbrugspolitik gennem to fonde ⁽²⁾: Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), der finansierer alle EU's udgifter til direkte støtte og markedsforanstaltninger ⁽³⁾, og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som medfinansierer programmer vedrørende udvikling af landdistrikter. Dette kapitel omhandler EGFL-udgifterne, mens der redegøres for udgifterne til udvikling af landdistrikterne i kapitel 4.

3.4. De vigtigste foranstaltninger, som finansieres af EGFL, er:

- Ordningen for direkte støtte »Enkeltbetalingsordningen (SPS)«. SPS-betalinger er baseret på »betalingsrettigheder« ⁽⁴⁾; hver enkelt betalingsrettighed aktiveres sammen med en hektar støtteberettiget jord, som landbrugeren har anmeldt. I 2011 beløb udgifterne under SPS-ordningen sig til 31 082 millioner euro (77 % af den direkte støtte).
- Ordningen for direkte støtte, »den generelle arealbetalingsordning« (SAPS). Under denne ordning betales der samme beløb for hver støtteberettiget hektar landbrugsjord. For øjeblikket anvendes ordningen i ti af de medlemsstater ⁽⁵⁾, der tiltrådte EU i 2004 og 2007. I 2011 beløb udgifterne til SAPS sig til 5 084 millioner euro (13 % af den direkte støtte).
- Andre ordninger for direkte støtte, som er knyttet til specifikke typer landbrugsproduktion (som for eksempel ammekøer, bomuld). I 2011 tegnede disse ordninger sig for 4 012 millioner euro i udgifter (10 % af den direkte støtte).
- Interventioner på landbrugsmarkeder for eksempel interventionsoplagring, eksportrestitutioner, fødevarerprogrammer og specifik støtte til frugt- og grøntsagssektoren samt vinsektoren (i alt 3 533 millioner euro i 2011).

⁽¹⁾ Artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Bortset fra visse foranstaltninger som for eksempel salgsfremstød og skolefrugtordningen, som medfinansieres.

⁽⁴⁾ De nationale myndigheder beregnede antallet og værdien af de enkelte landbrugeres betalingsrettigheder efter en af de modeller, der er defineret i EU-lovgivningen.

⁽⁵⁾ Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.5. Under alle EGFL-ordningerne for direkte støtte ⁽⁶⁾ er modtagerne af EU-støtte retligt forpligtede til at opfylde en række »krydsoverensstemmelseskrav« med relation til miljøbeskyttelse, folkesundhed og dyre- og plantesundhed samt dyrevelfærd (de lovgivningsbestemte forvaltningskrav) og til at bevare landbrugsjord i god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) ⁽⁷⁾. Hvis landbrugerne ikke overholder disse betingelser, nedsættes deres støtte ⁽⁸⁾.

3.6. Udgifterne til den fælles landbrugspolitik afholdes under delt forvaltning af Kommissionen og medlemsstaterne. Udgifterne kanaliseres gennem 81 nationale og regionale betalingsorganer. Disse betalingsorganer er ansvarlige for at foretage betalinger til modtagerne, og før de gør det, skal de enten direkte eller gennem bemyndigede organer forvisse sig om, at støtteansøgningerne opfylder betingelserne. Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) er det vigtigste forvaltnings- og kontrolsystem med hensyn til at sikre den formelle rigtighed af de direkte støttetransaktioner, der finansieres over EGFL. Betalingsorganernes regnskaber og bilag gennemgås af uafhængige revisionsorganer (godkendelsesorganer), som aflægger beretning til Kommissionen via årlige attester og rapporter.

3.7. Kommissionen skal skaffe sig sikkerhed for, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, som overholder kravene i forordningerne, og at systemerne fungerer effektivt.

3.8. For så vidt angår direkte støtte er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der udbetales arealstøtte for ikke-støtteberettigede arealer eller for det samme jordstykke til to eller flere modtagere, eller at der betales dyrepremier for flere dyr, end ansøgeren ejer. For så vidt angår interventioner på landbrugsmarkeder er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der godtgøres ikke-støtteberettigede eller for højt ansatte omkostninger.

KOMMISSIONENS SVAR

3.5. EU-lovgivningen fastlægger, at i tilfælde, hvor disse vilkår ikke opfyldes, pålægges sanktioner på det samlede beløb i direkte betalinger for de ansøgninger, der er indgivet af landbrugeren i løbet af det kalenderår, for hvilket den manglende opfyldelse af vilkårene er konstateret, såfremt den manglende opfyldelse skyldes en handling eller udeladelse, som direkte kan tilskrives landbrugeren, og hvis handlingen eller udeladelsen ikke er ubetydelig.

3.6. I henhold til artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 efterprøver godkendelsesorganerne årligt både betalingsagenturens interne kontrolprocedurer og deres regnskaber.

⁽⁶⁾ Artikel 4 til 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

⁽⁷⁾ Betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i bilag III til forordning (EF) nr. 73/2009 gælder i alle medlemsstaterne, hvorimod de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i samme forordnings bilag II kun er obligatoriske i EU-15. For EU-10 indføres de lovgivningsbestemte forvaltningskrav gradvist mellem 2009 og 2013 og for EU-2 mellem 2012 og 2014.

⁽⁸⁾ Ifølge artikel 70 og 71 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65) kan den nedsættelse, der foretages ved manglende overholdelse af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, variere mellem 1 % og 5 %, hvis der er tale om forsømmelse, og medføre, at hele beløbet udelukkes, hvis den manglende overholdelse er forsættelig.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

3.9. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2 i bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af markedsstøtte og direkte støtte skal følgende særlige punkter bemærkes:

- Revisorerne gennemgik en stikprøve på 180 mellemliggende og endelige betalinger.
- Med hensyn til krydsoverensstemmelse var Rettens test koncentreret om udvalgte betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand⁽⁹⁾ og lovgivningsbestemte forvaltningskrav⁽¹⁰⁾. Hvis krydsoverensstemmelseskravene ikke var opfyldt, betragtede Retten dette som fejl⁽¹¹⁾. Disse fejl blev medtaget i beregningen af den samlede fejlfrekvens, såfremt det kunne godtgøres, at fejlen allerede eksisterede det år, landbrugeren ansøgte om støtte⁽¹²⁾. Det er en ændring i forhold til tidligere år, hvor manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskravene ikke var medtaget i beregningen af fejlfrekvensen.
- Nedsættelser og udelukkelse (anvendt i tilfælde, hvor modtagerne af EU-støtte har anmeldt et for stort areal eller for mange dyr⁽¹³⁾) er ikke medtaget i Rettens beregning af fejlfrekvensen.

3.9.

- *De fleste krydsoverensstemmelser, dvs. de lovgivningsmæssige forvaltningskrav, skal overholdes af alle EU-borgere og ikke blot landbrugere, som modtager EU-støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Overholdelsen af krydsoverensstemmelserne udgør ikke et støtteberettigelseskræterium, og kontrollen af disse krav er således ikke relevante for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Landbrugere, som ikke overholder disse krav, er berettigede til at modtage betalinger, men straffes under hensyntagen til, hvor alvorlig og omfattende den manglende overholdelse er, hvor længe og hvor tit den har fundet sted, og om der er tale om forsømmelighed eller bevidst adfærd hos støttemodtageren. Dette fremgår endvidere af, at betalingerne kan udføres, før kontrollerne af krydsoverensstemmelserne er afsluttet, og af, at sanktioner ikke anvendes på betalinger for kalenderåret, i hvilket landbrugeren ikke opfyldte kravene, men på betalinger for det kalenderår, da den manglende opfyldelse af kravene blev konstateret af de nationale myndigheder. Af disse grunde tager Kommissionen ikke selv hensyn til manglende opfyldelse af krydsoverensstemmelseskravene i beregningen af fejlfrekvensen for Kommissionens årlige aktivitetsrapport.*

⁽⁹⁾ Undgåelse af, at uønsket vegetation spreder sig, bevarelse af terrasser, opretholdelse af olivenlunde og overholdelse af minimumsbelægningsgrader for dyr eller forpligtelser med hensyn til mejning.

⁽¹⁰⁾ Lovgivningsbestemt forvaltningskrav nr. 4 vedrørende nitratdirektivet.

⁽¹¹⁾ Krydsoverensstemmelseskrav er en række materielle retlige krav, som alle modtagere af direkte støtte skal opfylde, og de er de grundlæggende og i mange tilfælde de eneste betingelser, modtagerne skal opfylde for at få udbetalt det fulde beløb i direkte betalinger. Retten har derfor besluttet at behandle manglende opfyldelse af sådanne krav som fejl.

⁽¹²⁾ I forbindelse med hver enkelt overtrædelse er den nationale ordning for nedsættelse af betalinger blevet anvendt til at kvantificere fejlen.

⁽¹³⁾ Forordning (EF) nr. 1122/2009 fastsætter, at hvis det konstateres, at det anmeldte areal er sat mere end 3 % eller to hektarer for højt, beregnes støtten på grundlag af det fastslåede areal reduceret med det dobbelte af det uretmæssigt anmeldte areal. Er forskellen på over 20 %, ydes der ingen arealstøtte for den pågældende afgrødegruppe. Der gælder tilsvarende bestemmelser for dyrepræmier.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Vurderingen af systemer omfattede IFKS i fem betalingsorganer i medlemsstater, som anvender SPS-ordningen — Østrig, Danmark, Finland, Italien (Lombardia) og Spanien (Galicien) — og i et betalingsorgan i en medlemsstat, der anvender SAPS-ordningen (Ungarn).

- Retten undersøgte gennemførelsen (i medlemsstaterne) af krydsoverensstemmelseskravene og de kontrolsystemer, som medlemsstaterne havde indført. Der redegøres for resultaterne af dette arbejde i kapitel 4 i punkt 4.30 til 4.32, men de gælder også for dette kapitel.

- Retten gennemgik det arbejde, som godkendelsesorganer i Rumænien og Bulgarien havde gennemført under den nye procedure for styrkelse af sikkerheden ⁽¹⁴⁾.

- Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser dækkede den årlige aktivitetsrapport for GD AGRI vedrørende EGFL-relaterede aspekter.

- Inden for rammerne af Kommissionens regnskabsafslutningsprocedure gennemgik Retten 17 af godkendelsesorganernes attester vedrørende EGFL og rapporter vedrørende 17 betalingsorganer. Der redegøres for resultaterne i kapitel 4 (jf. punkt 4.36).

⁽¹⁴⁾ Jf. punkt 3.34 og 3.35.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

3.10. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 3.1**. Ved Rettens test af stikprøven af transaktioner konstateredes det, at 39 % var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er på 2,9 % ⁽¹⁵⁾.

3.11. Af de 70 fejlbehæftede transaktioner var 60 (86 %) behæftet med kvantificerbare fejl, hvoraf 45 (75 %) var nøjagtighedsfejl, 14 (23 %) støtteberettigelsesfejl og 1 (2 %) fejl med hensyn til forekomst.

3.12. Eksempel 3.1 beskriver nogle af de kvantificerbare fejl, Retten fandt, og tekstboks 3.2 beskriver en ikke-kvantificerbar fejl. De fleste fejl med hensyn til nøjagtighed er, at der er anmeldt et for stort areal, men overanmeldelsen er oftest under 5 % i de enkelte anmeldelser. De større fejl med hensyn til nøjagtighed er tilfælde, hvor støtteberettigelsen af permanente græsarealer ikke er blevet vurderet og registreret korrekt i markidentifikationssystemet (LPIS) (jf. også punkt 3.20).

3.10. Revisionsretten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i finansåret 2011 udgør en lille stigning sammenlignet med året før, men at den stadig er inden for det normale for statistisk variation fra et år til et andet og ikke peger i retning af et generelt fald i kvaliteten af forvaltningen og kontrollen af medlemsstaternes udgifter. Dette bekræftes af, at én af de sager, som efter Kommissionens opfattelse var en fuldstændig fejl, var af en usædvanlig karakter og ikke peger i retning af en iboende svaghed i systemet. Kommissionen vurderer, at de fejlprocenter, som Revisionsretten har anslået gennem de seneste år, samlet set giver et pålideligt bevis for, at EGFL's mest sandsynlige fejlprocent er relativt tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %.

Den lave fejlprocent, der angives i kontrolstatistikken, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne, og som i meget stor udstrækning er blevet verificeret og godkendt af godkendelsesorganerne, bekræfter også, at EGFL's udgifter i budgetåret 2011 generelt er blevet godt forvaltet.

Endelig er risikoen for EU's budget tilstrækkeligt dækket af Kommissionens efterprøvende regnskabsafslutning.

Se også det samlede svar på punkterne 3.11 og 3.12.

3.11 og 3.12. Kommissionen bemærker, at de fleste kvantificerbare fejl finansielt set er relativt små og især vedrører små forskelle i Revisionsrettens ommåling af parceller (se punkt 3.12). Faktisk var 42 af de fejl, Revisionsretten fandt, meget små forskelle vedrørende ommåling af parceller (24 fejl var på under 2 %).

⁽¹⁵⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 1,1 % og 4,7 % (dvs. mellem den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 3.1**Overanmeldelse af arealer (eksempel på nøjagtighedsfejl)**

I en medlemsstat anses referenceparceller, der klassificeres som permanente græsarealer, for at være fuldt støtteberettigede, selv hvis de i stor udstrækning er dækket af klippestykker eller tætte buske, som gør, at det tilsvarende areal ikke er støtteberettiget. Retten fandt to transaktioner i denne medlemsstat, hvor arealer var overanmeldt med henholdsvis 28 % og 36 %.

Manglende overholdelse af reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler (eksempel på støtteberettigelsesfejl)

Kontrakten vedrørende en foranstaltning til fremme af forbruget af mælk blev tildelt en operatør på det nationale marked, uden at udbudsproceduren var blevet offentliggjort på EU-niveau som krævet i EU-bestemmelserne og de nationale bestemmelser. Det begrænsede de muligheder, potentielle operatører fra andre medlemsstater havde for at få tildelt kontrakten, og det er et alvorligt brud på reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, som gør støtteleveringen regelstridig.

Anmeldelse af ikke-eksisterende dyr (eksempel på fejl med hensyn til forekomst)

En landbruger fik tildelt en særlig præmie for 150 får. Retten konstaterede, at modtageren ikke havde nogen får. Betalingen er derfor regelstridig.

Eksempel 3.2 — Eksempel på ikke-kvantificerbar fejl

I en medlemsstat oversteg den samlede værdi af de betalingsrettigheder, der var tildelt og registreret i IFKS-databasen, det loft, der er fastsat i EU-bestemmelserne ⁽¹⁶⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 3.1**Overanmeldelse af arealer (eksempel på nøjagtighedsfejl)**

Kommissionen er bekendt med de problemer, der vedrører græsarealers støtteberettigelse i denne medlemsstat. De nationale myndigheder blev anmodet om at reagere på dette spørgsmål og præsenterede i november 2010 LPIS-forbedringsplanen, som især omfattede foranstaltninger til at gennemføre anvendelsen af en støtteberettigelseskoeficient for græsarealer samt for at sikre systematisk opdatering af LPIS med resultaterne af kontroller foretaget på stedet. Kommissionen vil fortsat overvåge de nationale myndigheders gennemførelse af denne plan.

Manglende overholdelse af reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler (eksempel på støtteberettigelsesfejl)

Kommissionen konstaterer, at medlemsstaten ikke deler Revisionsrettens konklusion. Kommissionen vil bedømme, om og i givet fald hvordan man skal gå videre med sagen, om nødvendigt gennem efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure, idet der også tages hensyn til proportionalitetsprincippet.

Anmeldelse af ikke-eksisterende dyr (eksempel på fejl med hensyn til forekomst)

De nationale myndigheder er i færd med at inddrive de uretmæssigt udbetalte beløb, og Kommissionen vil følge op på dette. Desuden vil der blive iværksat en efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure for at verificere overensstemmelsen i medlemsstatens forvaltnings- og kontrolsystem.

Eksempel 3.2 — Eksempel på ikke-kvantificerbar fejl:

Kommissionen bemærker, at medlemsstaten mindskede udbetalingerne til landbrugere og dermed respekterede loftet for alle udbetalinger af direkte støtte, jf. Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

Kommissionen vil vurdere Revisionsrettens oplysninger og på grundlag heraf træffe beslutning om eventuel opfølgning.

⁽¹⁶⁾ Loftet var overskredet med mere end 280 millioner euro, men da der ikke forelå relevante oplysninger om grundlaget for tildelingen af rettighederne, var Retten ikke i stand til at kvantificere effekten på EU-budgettet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Krydsoverensstemmelse

3.13. Retten undersøgte udvalgte krydsoverensstemmelseskrav (jf. punkt 3.9, andet led) og konstaterede overtrædelser i 22 ⁽¹⁷⁾ af de 155 betalinger, der var underlagt disse krav ⁽¹⁸⁾. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,2 procentpoint af den samlede fejlfrekvens, jf. punkt 3.10.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET**Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed**

3.14. **Bilag 3.2** giver et resumé af resultaterne af Rettens undersøgelse af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) ⁽¹⁹⁾. I alle de seks betalingsorganer, Retten reviderede, fandt den, at IFKS-systemerne var delvis effektive.

3.15. Rettens revision viste, at unøjagtige data i de forskellige databaser og ukorrekt administrativ håndtering af anmeldelser fra betalingsorganernes side indvirker negativt på effektiviteten af IFKS i de reviderede betalingsorganer. Dertil kommer, at en række alvorlige systemsvagheder, som Retten har påpeget i tidligere årsberetninger, endnu ikke er afhjulpet (jf. punkt 3.19-3.22).

3.13. Se svaret på punkt 3.9.

3.14 og 3.15. Kommissionen anser generelt IFKS, der står for 91 % af EGFL's samlede udgifter, for at være et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for fejl eller uregelmæssige udgifter.

At IFKS generelt er effektivt og løbende forbedres, bekræftes af resultaterne af de overensstemmelsesrevisioner, som Kommissionen har foretaget i de seneste år i alle medlemsstater, og af den lave fejlprocent, som fremgår af kontrolstatistikkerne fra medlemsstaterne. Disse statistikker verificeres og efterprøves af godkendelsesorganerne og viser et niveau af uberettigede betalinger, der ligger under væsentlighedstærsklen på 2 %.

De resterende mangler er generelt mindre betydelige. Mange af disse mangler vedrører et ret begrænset anvendelsesområde, f.eks. en form for alpine græsarealer i Østrig, og underminerer ikke i alvorlig grad IFKS' effektivitet. Alle disse mangler følges op af den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure, der sikrer, at risikoen for EU's budget er behørigt dækket.

Eftersom de mangler, som Revisionsretten opdagede i Østrig, er ubetydelige, vurderer Kommissionen, at overvågnings- og kontrolsystemet i Østrig er effektivt.

⁽¹⁷⁾ 14 af de 22 sager indvirkede på den reviderede betaling, mens de 8 resterende sager kun indvirkede på fremtidige betalinger.

⁽¹⁸⁾ De hyppigst forekommende overtrædelser af krydsoverensstemmelseskravene vedrørte ingen eller utilstrækkelig lagerkapacitet for nitrat af animalsk oprindelse, overskridelse af maksimumsgrensen for nitratudledning pr. hektar og manglende fortegnelser over næringsstofbalancer.

⁽¹⁹⁾ Disse revisionsresultater, bortset fra dem, der vedrører betalingsrettigheder, gælder også for areal- og dyrerelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikter, der er omfattet af IFKS.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.16. IFKS dækker de vigtigste ordninger, der finansieres over EGFL, dvs. SPS- og SAPS-ordningerne og alle arealrelaterede ordninger for koblet støtte samt dyrepræmieordningerne. IFKS består af databaser over bedrifter og støtteansøgninger, systemer til identificering af landbrugsparceller og registrering af dyr, samt et register over betalingsrettigheder i de medlemsstater, der anvender SPS-ordningen. Systemet indebærer flere forskellige kontroller af støtteberettigelse, herunder krydskontrol mellem databaser.

3.17. I Rettens revision af IFKS indgik en undersøgelse af, om bestemmelserne i de relevante forordninger var overholdt, og revisorerne vurderede også systemernes effektivitet med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed. Revisorerne undersøgte navnlig følgende elementer:

- a) administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet
- b) kontrolsystemer baseret på fysisk kontrol på stedet
- c) procedurer til sikring af inddrivelse af uretmæssige betalinger.

Administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet

3.18. Når det er muligt og relevant, skal betalingsorganernes administrative kontrol⁽²⁰⁾ indbefatte krydskontrol, bl.a. med alle IFKS-databaser. Retten undersøgte, om databaserne var fuldstændige og pålidelige, om kontrollen gjorde det muligt at identificere usædvanlige forhold, og om der blev truffet korrigerende foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede fejl. De største systemsvagheder, der blev konstateret, beskrives i det følgende.

3.19. Det fremgår af EU-lovgivningen, at landbrugere efter udløbet af en nærmere fastsat frist ikke længere kan anmelde supplerende parceller, og at alle usædvanlige forhold, som betalingsorganet konstaterer, vil føre til en nedsættelse af støttebeløbet. Administrationen kan imidlertid til enhver tid korrigere en anmeldelse uden at foretage en nedsættelse af støttebeløbet i tilfælde af indlysende fejl, som defineres som en uoverensstemmelse⁽²¹⁾, og som viser sig i dataene i selve anmeldelsen. Retten konstaterede, at fire betalingsorganer (Danmark, Finland, Italien (Lombardia) og Rumænien) ikke anvendte begrebet »indlysende fejl« korrekt, da de tillod udskiftning af ikke-støtteberettigede parceller eller parceller, der var anmeldt to gange. Det resulterede i, at betalingsorganerne ikke foretog nedsættelser af støttebeløbene (jf. eksempel 3.3).

3.19. *Hvad angår Danmark, Finland og Italien, har de nationale myndigheder truffet eller er i færd med at træffe korrigerende foranstaltninger ved at ændre deres interne instruktioner og procedurer samt, hvor det er nødvendigt, ved at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.*

Hvad angår Rumænien, konstaterede Kommissionens egen revision, at de nationale retningslinjer for at bestemme indlysende fejl ikke altid anvendtes korrekt af de regionale betalingsorganer.

⁽²⁰⁾ Artikel 28 og 29 i forordning (EF) nr. 1122/2009.

⁽²¹⁾ Som for eksempel skrivefejl, uoverensstemmelser mellem grafiske og alfanumeriske oplysninger i ansøgningen, kortlæsningsfejl mv.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 3.3 — Ukorrekt anvendelse af begrebet »indlysende fejl«

I Rumænien blev begrebet »indlysende fejl« systematisk anvendt forkert. Parceller, der er overanmeldt eller anmeldt to gange, udskiftes i mange tilfælde med andre parceller, der ligger andre steder, og som har en anden størrelse eller form. Sådanne udskiftninger kan ikke betragtes som korrektion af »indlysende fejl« (22).

3.20. LPIS er en database over alle landbrugsarealer (referenceparceller) i en medlemsstat og over de støtteberettigede arealer, og den er af stor betydning for kvaliteten af den administrative krydskontrol (jf. eksempel 3.4).

Eksempel 3.4 — Ukorrekte data i LPIS

I to medlemsstater (23) (Italien (Lombardia) og Spanien (Galicien)) konstaterede Retten tilfælde, hvor referenceparceller med »permanente græsarealer« var registreret i LPIS som værende 100 % støtteberettigede på trods af, at de var helt eller delvist dækket med tæt skov eller andre ikke-støtteberettigede elementer. Retten observerede også, at LPIS ikke var opdateret med resultaterne af betalingsorganernes stedlige kontrol (Ungarn, Italien (Lombardia) og Spanien (Galicien)).

3.21. For at der kan ydes SPS-støtte, skal hver enkelt betalingsrettighed, som modtageren råder over, anmeldes sammen med en hektar støtteberettiget jord. Retten observerede, at dette princip i særlige tilfælde ikke overholdes i Østrig (jf. eksempel 3.5).

(22) Retten bemærkede allerede i sin årsberetning for 2008 (punkt 5.38), at 5 500 landbrugere i Rumænien modtog et samlet beløb på 2,2 millioner euro i SAPS-støtte fra EU, fordi begrebet »indlysende fejl« blev anvendt forkert.

(23) Retten bemærkede allerede dette om Spanien i årsberetningen for regnskabsåret 2008, punkt 5.36, i årsberetningen for regnskabsåret 2009, punkt 3.38, og i årsberetningen for regnskabsåret for 2010, punkt 3.31, og om Italien i årsberetningen for regnskabsåret 2009, punkt 3.38.

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 3.3 — Ukorrekt anvendelse af begrebet »indlysende fejl«

Fra og med 2010 har de rumænske myndigheder gennemført et webbaseret LPIS (IPA online), som forbedrer lokaliseringen af parcellerne. Hvad angår henvisningen til Revisionsrettens konklusioner vedrørende Rumænien i dens årsberetning for 2008 (punkt 5.38), og som det allerede er konstateret i Kommissionens respektive svar, deler Kommissionen ikke Revisionsrettens opfattelse vedrørende anvendelsen af begrebet »indlysende fejl« i tilfælde af forkert placering af parceller.

3.20.

Eksempel 3.4 — Ukorrekte data i LPIS

Ifølge de italienske myndigheder er dette korrigeret fra og med 2011. Kommissionen følger dette gennem den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

Kommissionen er bekendt med de problemer, der vedrører græsarealers støtteberettigelse i Spanien. De spanske myndigheder blev anmodet om at reagere på dette spørgsmål og præsenterede i november 2010 LPIS-forbedringsplanen, som især omfattede foranstaltninger til at gennemføre anvendelsen af en støtteberettigelseskoeficient for græsarealer samt for at sikre systematisk opdatering af LPIS med resultaterne af kontroller foretaget på stedet. Kommissionen vil fortsat overvåge de nationale myndigheders gennemførelse af denne plan.

Kommissionen fandt også tilfælde i Ungarn, hvor LPIS ikke var opdateret med resultaterne af kontroller foretaget på stedet, og har skriftligt anmodet de ungarske myndigheder om at rette op på sagen.

3.21. Kommissionen har indtil videre pålagt Østrig 0,214 mio. EUR i finansielle korrektioner vedrørende betalingsrettigheder for alpine græsarealer for ansøgningsårene 2005, 2006 og 2007 i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

Se også svarene på punkt 3.14 og 3.15.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 3.5 — Ukorrekt aktivering af betalingsrettigheder

Når en ansøger, der anmelder alpine græsarealer i Østrig, ikke har nok hektarer til at aktivere alle sine betalingsrettigheder, reducerer de nationale myndigheder i strid med EU-bestemmelserne antallet af ansøgerens betalingsrettigheder (for at afpasse det til antallet af hektarer) og øger rettighedernes værdi proportionalt ⁽²⁴⁾.

3.22. Alle betalingsrettigheder skal registreres i databasen over betalingsrettigheder, og den samlede værdi heraf må ikke overstige det loft, der er fastsat i EU-lovgivningen. I to medlemsstater fandt Retten unøjagtige oplysninger i databaserne over betalingsrettigheder, som skyldtes ukorrekt behandling af ikke-anvendte betalingsrettigheder ⁽²⁵⁾ (Danmark) og forskelle mellem regionale databaser og den centrale database (Spanien ⁽²⁶⁾).

Kontrolsystemer baseret på stedlig kontrol

3.23. Kvaliteten af de opmålinger, der foretages på stedet, er af afgørende betydning for, at støttebeløbene fastsættes korrekt. Retten genudførte en række opmålinger, som betalingsorganerne havde foretaget. I tre medlemsstater adskilte Rettens opmålinger sig fra de resultater, som betalingsorganerne havde indberettet (i Danmark var det tilfældet for fem ud af 18 opmålinger, og i både Spanien (Galicien) og Finland for fire ud af 21 opmålinger).

Procedurer til sikring af inddrivelse af uretmæssige betalinger

3.24. Retten gennemgik regnskabsregistreringerne for de reviderede betalingsorganer for at fastslå, om de beløb, der skal inddrives, er regnskabsført korrekt, og om disse beløb er indberettet korrekt til Kommissionen. I Danmark kunne Retten ikke afstemme de indberettede beløb med de underliggende registreringer.

⁽²⁴⁾ Retten har allerede påpeget dette i årsberetningen for regnskabsåret 2006 (punkt 5.23).

⁽²⁵⁾ I henhold til EU-bestemmelserne skal betalingsrettigheder, der ikke er blevet aktiveret i to år, overføres til den nationale reserve, jf. artikel 42 i forordning (EF) nr. 73/2009.

⁽²⁶⁾ Retten påpegede allerede dette i årsberetningen for regnskabsåret 2008 (punkt 5.37).

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 3.5 — Ukorrekt aktivering af betalingsrettigheder

Se svaret på punkt 3.21.

3.22. *Hvad angår Danmark, har Kommissionen fundet lignende problemer, og de danske myndigheder har indvilliget i at tage passende korrigerende foranstaltninger. Kommissionen vil følge op på sagen i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.*

3.23. *Hvad angår Danmark, har Kommissionen fundet lignende problemer, og de danske myndigheder har indvilliget i at tage passende korrigerende foranstaltninger. Kommissionen vil følge op på sagen i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.*

Efter Kommissionens revisioner fremlagde de spanske myndigheder en LPIS forbedringsplan i november 2010, som omfattede foranstaltninger til at øge kvaliteten af kontroller foretaget på stedet. Disse foranstaltninger er i kraft fra og med ansøgningsår 2012.

3.24. *Kommissionen er enig i Revisionsrettens vurdering af, at 4 ud af 6 systemer, der blev revideret, var effektive, og 2 var delvist effektive (se bilag 3.2). Det er desuden Kommissionens opfattelse, at gældsstyringen og inddrivningssystemerne er blevet forbedret de seneste år, ikke mindst som følge af indførelsen af den såkaldte 50/50-regel i 2006, som giver medlemsstaterne et stærkt incitament til at inddrive uberettigede betalinger så hurtigt og effektivt som muligt. Dette er grunden til, at Kommissionen har foreslået en »100 %«-regel for perioden 2014-2020 (dvs. 100 % af beløb, der ikke er inddrevet efter 4 eller 8 år, afhængigt af, om sagen er under administrativ eller en retslig procedure, vil blive opkrævet af den pågældende medlemsstat) ⁽¹⁾.*

⁽¹⁾ Artikel 56, stk. 2 i (SEK(2011) 1153).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens overvågningssystem og ledelsesudtalelser

3.25. Kommissionen baserer sin vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne inden for dette politikområde på fire grundlæggende elementer:

- en vurdering af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer tilfredsstillende
- resultaterne af sine egne revisioner
- opfølgning på tidligere års forbehold og handlingsplaner
- erklæringer fra andre anvisningsberettigede i tilfælde af subdelegation.

3.26. Retten analyserede navnlig Kommissionens vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion som beskrevet i Kommissionens årlige aktivitetsrapport for 2011.

Kommissionens vurdering af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer tilfredsstillende

3.27. De vigtigste elementer i Kommissionens vurdering af effektiviteten af medlemsstaternes forvaltning er de revisionserklæringer, som lederne af betalingsorganerne udarbejder om lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, og godkendelsesorganernes revision af disse transaktioner.

Hvad angår det specifikke tilfælde Danmark, identificerede godkendelsesorganet også nogle afstemningsproblemer i forbindelse med de inddrevne beløb eller mellem rapporteringen til Kommissionen via Bilag III-tabellerne og betalingen til betalingsorganets debitorregnskab. Kommissionen vil gennemgå efterlevelsen af godkendelseskriterier og infrastrukturen samt de kontrolsystemer, der anvendes.

3.27. Som det er anført i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport, vurderer Kommissionen lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner på grundlag af resultater og indikatorer, som kan opsummeres i tre sikkerhedsblokke:

- 1) betalingsorganernes funktionsmåde
- 2) kontrolresultaterne på de endelige støttemodtageres niveau
- 3) Kommissionens overensstemmelsesrevisioner af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.28. Kommissionen rapporterer, at for EGFL var alle de 81 revisionserklæringer, som lederne af betalingsorganerne udarbejdede vedrørende 2011, uden forbehold, og at alle udtalelser undtagen én (Spanien (Cantabrien)) fra de respektive godkendelsesorganer også var uden forbehold⁽²⁷⁾. Godkendelsesorganerne gennemfører deres revision på grundlag af Kommissionens retningslinjer i henhold til en »standardprocedure« eller på frivillig basis i henhold til en »procedure for styrkelse af sikkerheden«, som omfatter supplerende kontroller.

Standardrevisionskrav for godkendelsesorganerne

3.29. Godkendelsesorganerne kontrollerer betalingsorganernes godkendelseskriterier, vurderer det interne kontrolsystem, validerer udarbejdelsen af kontrolstatistikker og afgiver en udtalelse om de revisionserklæringer, som lederne af betalingsorganerne har udarbejdet.

3.30. I sin årlige aktivitetsrapport for 2011 anfører Kommissionen, at 91 % af godkendelsesorganerne havde kontrolleret udarbejdelsen af kontrolstatistikker for EGFL-IFKS, og at 92 % af disse nåede en positiv konklusion, nemlig at der var mindre end 2 % fejl i de udarbejdede statistikker. Godkendelsesorganerne har således kun valideret 84 % af betalingsorganernes statistikker.

3.31. I henhold til Kommissionens retningslinjer bør godkendelsesorganernes validering af kontrolstatistikker baseres på en gennemgang af en stikprøve på 20 kontrolrapporter⁽²⁸⁾. Det fremgår imidlertid ikke, hvor udtømmende kontrolstatistikkerne skal være, eller hvordan resultaterne skal indberettes⁽²⁹⁾.

3.32. I forbindelse med vurderingen af kvaliteten af den stedlige kontrol åbner Kommissionens retningslinjer mulighed for, at godkendelsesorganerne enten kan overvære eller genudføre stedlige kontroller. På basis af sine erfaringer mener Retten, at kvaliteten af kontrollerne ville blive bedre, hvis godkendelsesorganerne var pålagt systematisk at genudføre tidligere kontroller⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ Der forelå ingen rapporter fra godkendelsesorganet om de to rumænske betalingsorganer.

⁽²⁸⁾ Kommissionens retningslinjer foreskriver, at godkendelsesorganerne som minimum gennemgår en stikprøve på 20 kontrolrapporter vedrørende arealstøtte omfattet af IFKS og en anden stikprøve på 20 kontrolrapporter vedrørende dyrepremier omfattet af IFKS.

⁽²⁹⁾ Det er en forudsætning, at der er fuld overensstemmelse mellem de tilfældigt udvalgte stikprøver, der udtages og indgår i statistikkerne, for at der kan foretages en meningsfuld vurdering af restfejlfrekvensen i de afholdte betalinger.

⁽³⁰⁾ Jf. også årsberetningen for 2010, punkt 3.46.

KOMMISSIONENS SVAR

3.30. Sammenlignet med tidligere år vedtog GD AGRI en strengere tilgang i sin årlige aktivitetsrapport, hvad angår det udførte arbejde og de konklusioner, man drog af godkendelsesorganernes arbejde: kun i tilfælde, hvor godkendelsesorganet udførte alt pålagt arbejde, blev det vurderet i evalueringen af arbejdet.

3.31. Hvad angår rapporteringen som sådan, er Kommissionens tjenestegrene ved at udvikle redskaber, som giver fuldstændige oplysninger og muliggør mere generelle kontroller af resultaterne af de kontroller, som foretages på stedet. En test er planlagt for ansøgningsår 2012 for ansøgninger om arealstøtte.

3.32. Selv om Kommissionen er enig i, at en rettidig gentagelse af kontrollen giver en bedre vurdering af stedlige kontrollers kvalitet, er det stadig muligt at evaluere kontrolmiljøet gennem inspektioner under ledsagelse af godkendelsesorganet. I nogle tilfælde er det måske ikke engang muligt at gentage kontrollen i rette tid. Disse begrænsninger gælder for mange efterfølgende kontroller foretaget af eksterne revisorer. I disse situationer er det et godt alternativt at ledsage inspektørerne på kontroller. Det har også den yderligere fordel at mindske den administrative byrde for landbrugeren, fordi man undgår en akkumulering af kontroller.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.33. Det fremgår endvidere af flere godkendelsesorganers rapporter, at Kommissionen anmodede betalingsorganerne om yderligere præcisering ⁽³¹⁾ af de kontrolstatistikker, de oprindeligt havde forelagt. Potentielle ændringer af kontrolstatistikkerne på baggrund af disse anmodninger analyseres ikke inden for rammerne af godkendelsesorganernes revisioner.

Den nye procedure for styrkelse af sikkerheden

3.34. I 2010 indførte Kommissionen en ny frivillig ⁽³²⁾ kontrolramme »Reinforcement of assurance on the legality and regularity of the transactions at the level of the final beneficiaries through the work of the certification bodies« (Styrkelse af sikkerheden, hvad angår lovligheden og regelmæssigheden af transaktioner på slutmodtagerniveau inden for rammerne af godkendelsesorganernes arbejde). I henhold til denne procedure skal godkendelsesorganerne for hvert betalingsorgan og for hver af de fire populationer af udgifter, EGFL-IFKS, EGFL-ikke-IFKS, ELFUL-IFKS og ELFUL-ikke-IFKS, genduføre kontrollen af en repræsentativ stikprøve af transaktioner, som betalingsorganet har kontrolleret på stedet.

3.35. Hvis Kommissionen vurderer, at medlemsstaterne anvender denne procedure korrekt, vil de finansielle korrektioner, der foretages som led i regnskabsafslutningen, være begrænset til den fejlprocent, der fremgår af de godkendte kontrolstatistikker.

Begrebsmæssig inkonsekvens

3.36. Det endelige mål for proceduren for styrkelse af sikkerheden er at gøre det muligt for Kommissionen at fastslå en pålidelig restfejlprocent for de forskellige populationer af udgifter. Retten har analyseret Kommissionens vejledninger til godkendelsesorganerne om proceduren for styrkelse af sikkerheden ⁽³³⁾. For så vidt angår substansrevision foreskriver vejledningen en stikprøve på mellem 110 og 180 transaktioner og en væsentlighedstærskel på 2 %.

3.37. Kommissionens vejledninger tillader imidlertid en tolerancemargen på 2 % mellem det støttebeløb, som er valideret af betalingsorganet, og det beløb, som er fastsat af godkendelsesorganet, og en supplerende tolerancemargen på 2 % for fejl i udarbejdelsen af betalingsorganets kontrolstatistikker. De to tolerancemargener gør det muligt for godkendelsesorganet at validere restfejlfrekvenser, som kan være vurderet op til 4 procentpoint for lavt, hvilket underminerer den fastsatte væsentlighedstærskel.

3.33. *Kommissionen bemærker sig, at det arbejde, der skal udføres af godkendelsesorganet, skal dække de efterfølgende fremsendelser af kontrolstatistikker frem til det tidspunkt, hvor der forberedes en rapport over dem.*

3.37. *Instruktionerne forudsætter en 2 % margin for hver af udtalelserne: udarbejdelsen af statistikkerne og oplysningerne som sådan. Den finansielle effekt af disse to marginer er ikke nødvendigvis kumulativ.*

⁽³¹⁾ Det fremgår af godkendelsesorganets rapport, at kontrolstatistikkerne for Tyskland (Bayern) var blevet justeret seks gange som følge af Kommissionens anmodninger om præcisering. Den sidste endelige version blev modtaget den 7. november 2011.

⁽³²⁾ For så vidt angår regnskabsåret 2011 valgte kun Luxembourg, Bulgarien og Rumænien at anvende proceduren for styrkelse af sikkerheden.

⁽³³⁾ AGRI/D(2010) 248617Rev1 — Del A — Revisionsstrategi og AGRI/D(2010) 251540Rev1 — Del B — Indberetning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemførelsesfejl

3.38. Retten noterede væsentlige svagheder i gennemførelsen af proceduren for styrkelse af sikkerheden i begge de reviderede medlemsstater (Bulgarien og Rumænien, jf. eksempel 3.6).

Eksempel 3.6 — Svagheder i godkendelsesorganernes arbejde

I Bulgarien outsourcete godkendelsesorganet genudførelsen af kontrollen på stedet til en tjenesteyder. Ved flere af de kontroller, Retten udførte, havde tjenesteyderen ikke vurderet arealernes støtteberettigelse korrekt. Hertil kommer, at godkendelsesorganet ikke havde bemærket, at betalingsorganet ikke havde modregnet arealoverskud, der var konstateret på en parcel, i arealunderskud på en anden parcel, som fastsat i EU-bestemmelserne. En anden mangel, som godkendelsesorganet ikke havde opdaget, var, at når to landbrugere havde anmeldt det samme areal (flere ansøgninger), udskiftede betalingsorganet det areal, som en af de pågældende landbrugere havde anmeldt, med et tilsvarende ikke-anmeldt areal i en andel del af referenceparcellen, hvilket er i strid med EU-bestemmelserne.

I Rumænien tilbageholdt betalingsorganet alle de betalinger, som godkendelsesorganet havde udvalgt, og forelagde betalingssimulationer baseret på lister over parceller, hvor der ikke var medtaget nogen ikke-støtteberettigede parceller. Efter at revisionen var afsluttet og godkendelsesorganet havde valideret betalingssimulationerne, tilføjede betalingsorganet nye parceller til listen ved at anvende begrebet »indlysende fejl«⁽³⁴⁾ forkert og udbetalte beløb, der var højere end de beløb, som godkendelsesorganet havde valideret. Godkendelsesorganet afgav således en udtalelse uden forbehold om betalingernes lovlighed og formelle rigtighed på trods af de svagheder, som Retten har påpeget.

3.39. Generelt vurderer Retten, at det arbejde, som de reviderede godkendelsesorganer har udført under proceduren for styrkelse af sikkerhed, er utilstrækkeligt.

3.38.**Eksempel 3.6 — Svagheder i godkendelsesorganernes arbejde**

Se svaret på punkt 3.39.

3.39. Kommissionen ønsker at pointere, at godkendelsesorganet ikke i noget tilfælde godkendte statistikkerne. Følgelig vil statistikkerne ikke blive benyttet til de formål, der er angivet i punkt 3.35.

Hvad angår Revisionsrettens konklusioner, vil Kommissionen rejse spørgsmålene med de berørte medlemsstater og rette sin opmærksomhed mod disse spørgsmål i enhver fremtidig vejledning, som Kommissionen vil give.

⁽³⁴⁾ Jf. også eksempel 3.3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

GD AGRI's ledelsesudtalelser — den årlige aktivitetsrapport

3.40. GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2011 indeholder et forbehold med hensyn til alvorlige svagheder i IFKS i Bulgarien og Portugal. Kommissionen ophævede imidlertid sit tidligere forbehold med hensyn til IFKS-udgifter i Rumænien. I lyset af de bemærkninger, der henvises til i punkt 3.19 og eksempel 3.6, mener Retten, at dette var forhastet.

3.41. GD AGRI mener endvidere, at de usædvanlige forhold, som betalingsorganerne fandt under de tilfældigt udvalgte stedlige kontroller, afspejler restfejlprocenterne. Retten gentager den kritik, som den allerede fremsatte om denne metode i årsberetningen for regnskabsåret 2010, fordi:

- den er baseret på inspektioner, hvis kvalitet Kommissionens egen revision⁽³⁵⁾ og Rettens revisioner (jf. punkt 3.23) har vist, er utilfredsstillende for flere betalingsorganers vedkommende
- den bygger på kontrolstatistikker, som ifølge godkendelsesorganernes rapporter, er behæftet med opstillingsfejl (jf. punkt 3.30)
- den er ufuldstændig, fordi den ser bort fra de resterende fejl i den administrative forvaltning af anmeldelser, som Rettens (jf. punkt 3.19, 3.21 og 3.22) og Kommissionens egne revisioner har vist, var mangelfulde⁽³⁶⁾.

3.40. Der mindes om, at forbeholdet for Rumænien blev udstedt på et rent omdømmemæssig grundlag på grund af alvorlige mangler i IFKS, som er det vigtigste kontrolsystem for den fælles landbrugs-politik, og forbeholdet indebar en finansiel risiko, som ikke lå over væsentlighedstærsklen på 2 % på EU-plan. I februar 2012 slog Kommissionens revisioner fast, at den rumænske handlingsplan var afsluttet, korrekt gennemført, og at systemet fungerede med en tilstrækkelig god kvalitet for ansøgningsår 2011. Kommissionen fandt derfor, at det var berettiget at hæve forbeholdet uafhængigt af, om fejlprocenten i Rumænien var over væsentlighedstærsklen. En revision af gennemførelsen af det reviderede IFKS-system vil blive udført som en del af det normale revisionsprogram i 2012.

3.41. Medlemsstaternes kontrolstatistikker bliver i vid udstrækning efterprøvet og verificeret af godkendelsesorganerne, således som Retten anbefalede i årsberetningen for 2005, og resultaterne af dette arbejde er beskrevet i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport.

- For at undgå risikoen for, at de fejlprocenter, der er udledt af disse kontrolstatistikker, kan være ansat for lavt på grund af unøjagtigheder i databaserne eller utilstrækkelig opfølgning på uregelmæssigheder som nævnt af Retten, anvendte GD AGRI en sikkerhedsmargen på 25 %, som ifølge generaldirektoratet er fuldt tilstrækkeligt til at dække de risici, som Revisionsretten nævner.
- Se ovenstående svar.
- Se ovenstående svar.

⁽³⁵⁾ Rapporter om regnskabsafslutningen AA/2011/15 (Portugal), punkt 3.2, AA/2011/09 (Finland), punkt 3.2.1, AA/2011/05 (Tyskland, Mecklenburg-Vorpommern), punkt 6.2, AA/2011/12 (Italien, Emilia-Romagna), punkt 3.4.2, AA/2010/16 (Rumænien), punkt 3.3, AA/2011/17 (Slovenien), punkt 3.2, AA/2011/06 (Spanien, Navarra), punkt 3.4, AA/2011/07 (Spanien, Castilla y Leon), punkt 3.4.

⁽³⁶⁾ For eksempel rapporter om regnskabsafslutningen AA/2011/01 (Bulgarien), punkt 3.3, AA/2010/15 (Portugal), punkt 3.3, AA/2011/12 (Italien), punkt 3.2, AA/2011/06 (Spanien), punkt 3.2, og AA/2011/13 (Litauen, punkt 3.3).

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Konklusioner

3.42. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne til markedsstøtte og direkte støtte til landbrug for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, var væsentlig fejlbehæftede.

3.43. På grundlag af revisionen konkluderer Retten, at de gennemgåede overvågnings- og kontrolsystemer for markedsstøtte og direkte støtte til landbrug var delvis effektive.

3.42. Revisionsretten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i finansåret 2011 udgør en lille stigning sammenlignet med året før, men at den stadig er inden for det normale for statistisk variation fra et år til et andet og ikke peger i retning af et generelt fald i kvaliteten af forvaltningen og kontrollen af medlemsstaternes udgifter. Dette bekræftes af, at én af de sager, som efter Kommissionens opfattelse var en fuldstændig fejl, var af en usædvanlig karakter og ikke peger i retning af en iboende svaghed i systemet. Kommissionen vurderer, at de fejlprocenter, som Revisionsretten har anslået gennem de seneste år, samlet set giver et pålideligt bevis for, at EGFL's mest sandsynlige fejlprocent er relativt tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %.

Den lave fejlprocent, der angives i kontrolstatistikken, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne, og som i meget stor udstrækning er blevet verificeret og godkendt af godkendelsesorganerne, bekræfter også, at EGFL's udgifter i budgetåret 2011 generelt er blevet godt forvaltet.

Endelig er risikoen for EU's budget tilstrækkeligt dækket af Kommissionens efterprøvende regnskabsafslutning.

Se desuden svaret til punkt 3.12.

3.43. Kommissionens anser generelt IFKS for at være et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for fejl eller uregelmæssigt udgifter og finder på baggrund af kontrolstatistikkerne fra medlemsstaterne og resultaterne af Kommissionens egne revision, at niveauet af uretmæssige direkte betalinger, der blev dækket af IFKS i 2011 var under væsentlighedstærsklen på 2 %. Se også svaret på punkt 3.15. Risikoen for EU's budget er desuden tilstrækkeligt dækket af den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

Anbefalinger

3.44. **Bilag 3.3** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne i Rettens tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Retten erkender, at Kommissionen har truffet afhjælpende foranstaltninger med hensyn til at forbedre pålideligheden og fuldstændigheden af oplysningerne i LPIS, som for eksempel indførelse af obligatoriske kvalitetsvurderinger, der skal foretages af alle betalingsorganer, og handlingsplaner i de medlemsstater, der er berørt af alvorlige svagheder. Retten bemærkede imidlertid, at Kommissionen ikke sikrede, at en række medlemsstater afhjælpede svagheder i LPIS og de administrative svagheder, som Retten har påpeget i tidligere årsberetninger (jf. punkt 3.15).

3.45. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2011 anbefaler Retten, at Kommissionen og medlemsstaterne for den nuværende programmeringsperiode træffer hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre, at:

— **Anbefaling 1:** støtteberettigelsen for permanente græsarealer vurderes korrekt, navnlig i tilfælde hvor arealerne er delvist dækket af buske, tæt skov eller klippestykker (jf. punkt 3.12 og 3.20).

— **Anbefaling 2:** betalingsorganerne øjeblikkeligt træffer afhjælpende foranstaltninger, hvis deres administrative systemer og kontrolsystemer og/eller IFKS-databaser viser sig at være mangelfulde (jf. punkt 3.19-3.22).

— **Anbefaling 3:** kvaliteten af den stedlige kontrol er tilstrækkelig til, at det støtteberettigede areal kan fastlægges på pålidelig vis (jf. punkt 3.23).

3.44. Fra og med 2010 skal medlemsstaterne udføre en årlig kvalitetsvurdering af LPIS i henhold til fastlagte procedurer, og Kommissionen vil fortsætte med at overvåge resultaterne heraf i de følgende år. Desuden indførte Kommissionen i 2010 en ny frivillig kontrolramme »Reinforcement of assurance on the legality and regularity of the transactions at the level of the final beneficiaries through the work of the certification bodies« (Styrkelse af sikkerheden, hvad angår lovligheden og regelmæssigheden af transaktioner på slutmodtagerniveau inden for rammerne af godkendelsesorganernes arbejde). Endelig har flere medlemsstater udviklet handlingsplaner, og Kommissionen vil overvåge færdiggørelsen af disse.

3.45. Se samlet svar til punkterne 1.12-1.13.

Kommissionen er bekendt med dette problem og har fremsat forslag, som sigter på at præcisere støtteberettigelseskriterierne i forbindelse med den igangværende reform af den fælles landbrugspolitik frem mod 2020.

For den indeværende periode får medlemsstaterne, hvor Kommissionen finder sådanne svagheder, anbefalinger fra Kommissionen til at udbedre fejlene, og der indføres finansielle korrektioner under den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure for at beskytte EU's finansielle interesser.

Kommissionen er enig med Revisionsretten og anbefaler systematisk medlemsstaterne at forbedre kontrolsystemerne samt at sikre en mere energisk gennemførelse af dem.

Desuden har Kommissionens tjenestegrene konstateret lignende mangler i kvaliteten af de kontroller, som blev foretaget på stedet, og disse svagheder bliver fulgt op af regnskabsafslutningsprocedurer, som sikrer, at risikoen for EU's budget er behørigt dækket.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 4:** godkendelsesorganernes arbejde er udformet således og er af en sådan kvalitet, at der kan foretages en pålidelig vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af betalingsorganernes transaktioner (jf. punkt 3.29 ff).

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen anser den overordnede struktur og rapporteringskravene med hensyn til godkendelsesorganernes gennemgang af de kontroller, der foretages på stedet, for at være hensigtsmæssig. Der forventes derfor ikke foretaget ændringer i Kommissionens retningslinjer for godkendelsesorganerne for regnskabsåret 2012. Kommissionen vil dog fortsat overvåge kvaliteten af organernes arbejde.

Godkendelsesorganerne skal dog ikke for indeværende afgive en udtalelse om lovligheden og den formelle rigtighed af transaktionerne. Et sådant arbejde er i øjeblikket kun muligt på frivillig basis. Kommissionens forslag både til finansforordningen og til den horizontale forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik kræver, at godkendelsesorganerne⁽²⁾ fra starten af den ny programmeringsperiode afgiver en udtalelse om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

⁽²⁾ Artikel 9 — Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik — KOM(2011) 628 endelig/2.

BILAG 3.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER FOR LANDBRUG: MARKEDSSTØTTE OG DIREKTE STØTTE

	2011	2010	2009	2008
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR				
Transaktioner i alt (bestående af):	180	146	148	151
Forskud	0	0	0	0
Mellemliggende/endelige betalinger	180	146	148	151
RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER ⁽¹⁾				
Andel (antal) af de testede transaktioner, der:				
ikke var behæftet med fejl	61 % (110)	73 %	76 %	72 %
var behæftet med en eller flere fejl	39 % (70)	27 %	24 %	28 %
Analyse af fejlbehæftede transaktioner				
Analyse efter fejltipe				
Ikke-kvantificerbare fejl	14 % (10)	26 %	31 %	29 %
Kvantificerbare fejl:	86 % (60)	74 %	69 %	71 %
Støtteberettigelse	23 % (14)	3 %	13 %	10 %
Forekomst	2 % (1)	0 %	0 %	0 %
Nøjagtighed	75 % (45)	97 %	87 %	90 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL				
Den mest sandsynlige fejlprocent	2,9 %			
Øvre fejlgrænse	4,7 %			
Nedre fejlgrænse	1,1 %			

⁽¹⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 3.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE LANDBRUG: MARKEDSSTØTTE OG DIREKTE STØTTE

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer — EGFL

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Ordning	IFKS-relaterede udgifter (nationalt loft, bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009) (1 000 euro)	Administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet	Metode til stedlig kontrol, udvælgelse, gennemførelse, kvalitetskontrol og indberetning af de enkelte resultater	Procedurer til inddrivelse af uretmæssige betalinger	Samlet vurdering
Østrig	SPS	745 235	Delvis effektive 1, 9	Effektiv	Effektive	Delvis effektive
Danmark	SPS	1 030 478	Delvis effektive 1, 4, 7, 8	Delvis effektiv b	Delvis effektive A	Delvis effektive
Finland	SPS	565 520	Delvis effektive 3, 5, 7, 8	Delvis effektiv b, c	Effektive	Delvis effektive
Ungarn	SAPS	1 073 824	Delvis effektive 2, 6, 9	Delvis effektiv a, b	Delvis effektive B	Delvis effektive
Italien (Lombardia)	SPS	4 227 177	Delvis effektive 2, 5, 8	Effektiv	Effektive	Delvis effektive
Spanien (Galicien)	SPS	5 108 650	Delvis effektive 1, 2, 3, 4	Delvis effektiv b, c	Effektive	Delvis effektive

1 Svagheder vedrørende LPIS.

2 LPIS ikke opdateret efter den stedlige kontrol.

3 Utilstrækkeligt revisionsspor i IFKS-databaser.

4 Unøjagtigheder i databasen over betalingsrettigheder.

5 SPS-ansøgninger indeholder ikke oplysninger, som gør det muligt at lokalisere landbrugsparceller.

6 Kun begrænset tilbagevirkende kontrol af potentiel overanmeldelse i tidligere år.

7 Svagheder i procedurerne for registrering af anmodninger.

8 Indlysende fejl korrigeres ikke i overensstemmelse med begrebet »indlysende fejl«.

9 Ukorrekt grundlag for beregning af betalingen.

a Ingen modregning af overanmeldte arealer og underanmeldte arealer inden for samme afgrødegruppe.

b Utilstrækkelig kvalitet af arealopmålinger under de stedlige kontroller.

c Ukorrekte oplysninger i rapporterne om den stedlige kontrol.

A Unøjagtigheder i debitorregnskabet.

B Svagheder i anvendelsen af håndhævelsesprocedurer.

BILAG 3.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM EGFL

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	Med hensyn til IFKS konkluderede Retten, at der var behov for betydelige forbedringer, særlig i tre af de otte reviderede betalingsorganer (nemlig Cypern, Grækenland, Malta) (punkt 3.72).	I de tre betalingsorganer er der truffet følgende korrigerende foranstaltninger: — Grækenland: Myndighederne gennemførte en handlingsplan for at afhjælpe svaghederne. Der er indført et nyt LPIS-GIS-system og en ændret procedure for anmodning om betaling. — Cypern: Der er gennemført en femårig fornyelsesplan. Pr. 2011 blev referenceparcellerne omdefinert på basis af de seneste billeder. — Malta: Betalingsorganet opdaterede LPIS i 2009 med anvendelse af ortofotos fra 2008 og skulle efter planen færdiggøre en fuldstændig opdatering af LPIS med billedemateriale fra 2010 for anmodningsåret 2011.	
	Retten mente, at Kommissionens retningslinjer om det arbejde, godkendelsesorganerne skal udføre, bør tages op til fornyet overvejelse for så vidt angår arbejdets art og dækning samt rapporteringsforpligtelserne, særlig med hensyn til valideringen af medlemsstaternes kontrol og inspektionsstatistikker (punkt 3.75).	Kommissionen indførte et nyt system for validering af medlemsstaternes kontrol- og inspektionsstatistikker fra 2010, den såkaldte procedure for »styrkelse af sikkerhed« (jf. punkt 3.34 og 3.35). Retten revision af to af de tre betalingsorganer, der valgte at anvende denne procedure, viste, at der som følge af begrebsmæssige og gennemførelsesrelaterede svagheder ikke kan opnås nogen eller kun meget begrænset sikkerhed fra disse revisioner for så vidt angår de to reviderede betalingsorganer (jf. punkt 3.36 ff).	<i>Kommissionen deler ikke den opfattelse, at »styrkelse af sikkerheden« er berørt af begrebsmæssige mangler. Kommissionen har desuden kontrolleret det arbejde, godkendelsesorganerne har foretaget i forbindelse med kontrolstatistikkerne fra de to berørte betalingsorganer, og er enig i, at der i disse to specifikke tilfælde kun kan opnås begrænset sikkerhed.</i>
2009 og 2008	Retten anbefalede, at de konstaterede systemsvagheder blev afhjulpet. De mest presserende spørgsmål, der skal behandles med hensyn til SPS og SAPS, er (punkt 3.73 (!)).		
	a) at fjerne de systemsvagheder, som resulterer i fejl vedrørende jord, der ikke er støtteberettiget, eller over anmeldelse af det støtteberettigede areal samt unøjagtigt beregnede betalingsrettigheder, navnlig ved i højere grad at sørge for, at de data, der er registreret i LPIS, er pålidelige og fuldstændige (f.eks. de seneste ortofotos)	a) Fra anmodningsåret 2010 blev der ved Kommissionens forordning (EU) nr. 146/2010 indført krav om, at medlemsstaterne årligt skal foretage en kvalitetsvurdering af LPIS-GIS efter forudfastlagte procedurer.	a) <i>Kommissionen tilslutter sig Revisionsrettens evaluering. Den vil fortsat overvåge resultaterne i de kommende år.</i>
	b) at sørge for, at alle IFKS-databaserne sikrer, at det er muligt at få et pålideligt og fuldstændigt revisionsspor af alle foretagne ændringer	b) Der blev ikke iværksat specifikke korrigerende foranstaltninger som følge af Rettens anbefaling.	b) <i>Som led i sine revisioner vil Kommissionen fremsætte anbefalinger til medlemsstaterne for løbende at forbedre situationen. I årenes løb har revisionerne vist, at der sker fremskridt med kvaliteten af oplysningerne i databaserne.</i>

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009 og 2008	c) at tydeliggøre og i højere grad håndhæve reglerne, så der ikke udbetales direkte EU-støtte til ansøgere, som hverken har anvendt jorden til landbrugsformål eller aktivt bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand	c) Inden for rammerne af »sundhedstjekket« gav Kommissionen medlemsstaterne mulighed for at udelukke fysiske og juridiske personer, hvis målet for deres virksomhed ikke var landbrug, eller landbrugsaktiviteterne var ubetydelige. Retten mener, at der stadig er en risiko for, at der udbetales støtte til ansøgere, som hverken har anvendt jorden til landbrugsformål eller aktivt bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand. I sit forslag om den fælles landbrugspolitik efter 2013 præciserede Kommissionen definitionen af en landbruger. Retten mener, at der stadig er en risiko for, at der udbetales støtte til modtagere, som ikke udøver nogen form for landbrugsaktivitet.	c) <i>Som følge af Revisionsrettens anbefaling har Kommissionen fremlagt en definition af begrebet »aktiv landbruger« i forbindelse med sit forslag til den fælles landbrugspolitik efter 2013, som der stadig forhandles om i den lovgivende myndighed.</i>
	d) på EU-niveau at fastsætte årlige minimumskrav til bevaring af græsarealer, som skal overholdes for at være berettiget til at modtage støtte fra EU.	d) Der er ikke sket fremskridt i den nuværende programmeringsperiode.	d) <i>Det nuværende system skaber fælles retlige rammer, inden for hvilke medlemsstaterne er ansvarlige for at fastlægge vedligeholdelseskriterier under GLM. Dette giver mulighed for at tage hensyn til de mange forskellige landbrugsområder og -traditioner i EU.</i>
2008	På grundlag af forekomsten af fejl i testen af transaktioner og på grundlag af sin vurdering af systemerne gentog Retten som i de foregående år, at IFKS generelt er et effektivt kontrolsystem til begrænsning af risikoen for fejl eller uregelmæssige betalinger. Men revisorerne konstaterede også, at der er behov for væsentlige forbedringer i udvalgte betalingsorganer i tre medlemsstater (nemlig Det Forenede Kongerige (Skotland), Bulgarien, Rumænien) (punkt 5.64).	Kommissionen iværksatte følgende korrigerende foranstaltninger: — Bulgarien: Der blev udviklet en handlingsplan for perioden 2009-2011 med det formål primært at afhjælpe det høje niveau af uagtsomhedsfejl i landbrugernes støtteansøgninger, erhvervelsen af nyt orto-billedmateriale og opdatering af LPIS-GIS med oplysninger fra nye ortofotos og resultaterne af kontrollen på stedet. — Rumænien: Der blev udarbejdet en handlingsplan for årene 2009-2011 for at tage nyt orto-billedmateriale i betragtning og opdatere LPIS-GIS med oplysninger fra nye ortofotos og resultaterne af kontrollen på stedet. — Det Forenede Kongerige (Skotland): De nationale myndigheder har gennemgået og opdateret oplysningerne i LPIS-GIS.	<i>Handlingsplanerne for Rumænien og Bulgarien blev færdige i henholdsvis november 2011 og februar 2011.</i>

(¹) Der blev fremsat lignende anbefalinger i punkt 5.65 i årsberetningen for 2008.

KAPITEL 4

Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	4.1-4.9
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	4.2-4.8
Udvikling af landdistrikter	4.2-4.5
Miljø og klimaindsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse	4.6-4.8
Revisionens omfang og revisionsmetoden	4.9
Transaktionernes formelle rigtighed	4.10-4.19
Udvikling af landdistrikter	4.12-4.18
Krydsoverensstemmelse	4.16-4.18
Miljø og klimaindsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse	4.19
Systemernes effektivitet	4.20-4.50
Udvikling af landdistrikter	4.20-4.44
Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed	4.20-4.32
Kommissionens regnskabsafslutning og ledelsesudtalelser	4.33-4.44
Miljø og klimaindsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse	4.45-4.50
GD MARE's interne kontrolsystem	4.46
Andre ledelsesudtalelser — GD'ernes årlige aktivitetsrapporter	4.47-4.50
Konklusioner og anbefalinger	4.51-4.55
Konklusioner	4.51-4.52
Anbefalinger	4.53-4.55

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

4.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed, som omfatter udvikling af landdistrikter (en del af politikområde 05 — Landbrug og udvikling af landdistrikter) og politikområderne 07 — Miljø og klimaindsats, 11 — Maritime anliggender og fiskeri samt 17 — Sundhed og forbrugerbeskyttelse. De centrale oplysninger om de omhandlede foranstaltninger og udgifterne i 2011 gives i **tabel 4.1**.

Tabel 4.1 — Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
05	Udvikling af landdistrikter	Udvikling af landdistrikter	12 292	Delt forvaltning
		Førtiltrædelsesforanstaltninger	102	Decentral forvaltning
		Internationale aspekter af politikområdet »Landbrug og udvikling af landdistrikter«	5	Direkte central forvaltning
		12 399		
07	Miljø og klimaindsats	Administrative udgifter	92	Direkte central forvaltning
		Aktionsudgifter	240	Direkte central forvaltning/ Indirekte central forvaltning
		332		
11	Maritime anliggender og fiskeri	Administrative udgifter	41	Direkte central forvaltning
		Aktionsudgifter	731	Central/delt forvaltning
		772		
17	Sundhed og forbrugerbeskyttelse	Administrative udgifter	117	Direkte central forvaltning
		Aktionsudgifter	506	Direkte central forvaltning/ Indirekte central forvaltning
		623		

Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	250
Aktionsudgifter i alt	13 876
Bestående af: — forskud	566
— mellemliggende/endelige betalinger	13 310
Regnskabsårets betalinger i alt	14 126

Regnskabsårets forpligtelser i alt **16 779**

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 9.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2011.

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

Udvikling af landdistrikter

4.2. Udvikling af landdistrikter er en del af den fælles landbrugspolitik (FLP), hvis overordnede målsætninger og finansieringskilder er beskrevet i kapitel 3 (jf. punkt 3.2 og 3.3).

4.3. Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) medfinansierer med forskellige satser udgifter til udvikling af landdistrikter gennem medlemsstaternes programmer til udvikling af landdistrikterne. Udgifterne dækker 45 foranstaltninger, som både omfatter arealrelaterede foranstaltninger (som for eksempel betalinger for miljøvenligt landbrug og godtgørelser til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper) og foranstaltninger, som ikke er arealrelaterede (for eksempel modernisering af landbrugsbedrifter og oprettelse af basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne) (12 394 millioner euro) ⁽¹⁾.

4.4. Forvaltningen og kontrollen af FLP-udgifter er beskrevet i kapitel 3 (jf. punkt 3.6 og 3.7). Under en række ELFUL-støtteordninger ⁽²⁾ er modtagerne af EU-støtte retligt forpligtet til at overholde krav om »krydsoverensstemmelse« som beskrevet i punkt 3.5.

4.5. I årsberetningen for 2010 bemærkede Retten, at der navnlig er tendens til fejl i udgifterne til udvikling af landdistrikter ⁽³⁾. Den største risiko med hensyn til formel rigtighed skyldes de ofte komplicerede regler og støtteberettigelseskriterier. I forbindelse med nogle af programmerne er udnyttelsesgraden endvidere lav ⁽⁴⁾, og der er derfor risiko for, at der for at undgå frigørelser anmeldes udgifter, som ikke er støtteberettigede, især hen imod slutningen af programmeringsperioden.

4.4. Se svarene til punkt 3.5.

4.5. Kommissionen deler Rettens opfattelse af, at visse af udgifterne til udvikling af landdistrikter har en højere forekomst af fejl sammenlignet med den fælles landbrugspolitik første søjle. Ikke desto mindre skal den relativt højere fejlprocent for udvikling af landdistrikter også ses på baggrund af målene for politikken til udvikling af landdistrikterne, som kun kan nås gennem de mere komplicerede regler og støtteberettigelseskriterier, Retten henviser til.

⁽¹⁾ Dette beløb omfatter udgifter til fuldførelse af tidligere (2000-2006) programmer (500 millioner euro) og førtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling i landdistrikterne (102 millioner euro).

⁽²⁾ Artikel 50a i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽³⁾ Jf. punkt 3.18 i Rettens årsberetning for 2010.

⁽⁴⁾ Fem år efter starten af programmeringsperioden 2007-2013 var gennemførelsesgraden (dvs. betalingerne/gennemførelsen af finansieringsplanen) stadig meget lav i Bulgarien (29,1 %), Rumænien (34,3 %) og Italien (36,2 %) (på grundlag af data fra GD AGRI pr. 31.12.2011).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Miljø og klimaindsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse

4.6. Unionens miljøpolitik skal bidrage til beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, menneskers sundhed og en rationel udnyttelse af naturressourcerne, herunder også på internationalt niveau. Udtrykt i beløb er det finansielle instrument for miljøet (LIFE) ⁽⁵⁾ det største program (udgifter på 184 millioner euro i 2011) til medfinansiering af projekter i medlemsstaterne vedrørende natur og biodiversitet, miljøpolitik og -governance samt information og kommunikation.

4.7. Den fælles fiskeripolitik under maritime anliggender og fiskeri forfølger samme overordnede mål som den fælles landbrugspolitik (jf. punkt 3.2). Den Europæiske Fiskerifond ⁽⁶⁾ (EFF) er det vigtigste instrument (udgifter på 441 millioner euro i 2011).

4.8. Med hensyn til sundhed og forbrugerbeskyttelse bidrager EU både til at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed og til forbrugervelfærd. Størstedelen af betalingerne går til programmer for udryddelse af dyresygdomme og til EU-agenturer ⁽⁷⁾ (henholdsvis 186 millioner euro og 171 millioner euro i 2011).

Revisionens omfang og revisionsmetoden

4.9. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- Revisionen omfattede en undersøgelse af en stikprøve på 178 mellemliggende og endelige betalinger, herunder 160 betalinger til udvikling af landdistrikter og 18 vedrørende miljø og klimaindsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse

4.9.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 149 af 9.6.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ EFF har erstattet det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) i den igangværende programperiode (2007-2013) - Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og Det Europæiske Lægemedielagentur.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- For så vidt angår krydsoverensstemmelse havde Rettens test fokus på overholdelse af forpligtelserne vedrørende GLM (god landbrugs- og miljømæssig stand) og et udvalg af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav (SMR)⁽⁸⁾, for hvilke revisorerne kunne fremskaffe dokumentation og drage en konklusion på det tidspunkt, hvor revisionsbesøget fandt sted
- Nedsættelser og udelukkelse (som medlemsstaterne skal foretage i tilfælde, hvor modtagere af EU-støtte over anmelder det faktiske areal, det faktiske antal dyr eller de støtteberettigede udgifter⁽⁹⁾) er ikke medtaget i Rettens beregning af fejlprocenten⁽¹⁰⁾
- Vurderingen af de systemer, der anvendes i forbindelse med udvikling af landdistrikter, omfattede et betalingsorgan i hver af følgende seks medlemsstater: Danmark, Spanien (Galicien), Italien (Lombardiet), Ungarn, Østrig og Finland. For så vidt angår maritime anliggender og fiskeri testede Retten det interne kontrolsystem i GD MARE
- Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser dækkede de årlige aktivitetsrapporter fra GD AGRI (udvikling af landdistrikter), GD CLIMA, GD ENV, GD MARE og GD SANCO
- For at kunne vurdere grundlaget for Kommissionens beslutninger om finansiel regnskabsafslutning gennemgik Retten endvidere GD AGRI's revision i tilknytning til regnskabsafslutningen og godkendelsesorganernes attester og rapporter vedrørende 15 betalingsorganer (ELFUL).

- *Se svaret til punkt 4.16-4.18.*

⁽⁸⁾ Alle krav vedrørende SMR 6-8 (om identifikation og registrering af husdyr) og åbenbar misligholdelse med hensyn til SMR 4 (nitratdirektivet) og 18 (dyrevelfærd).

⁽⁹⁾ Artikel 16, 17 og 30 i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25 af 28.1.2011, s. 8).

⁽¹⁰⁾ Undtagen i tilfælde, hvor medlemsstaterne allerede havde konstateret uregelmæssigheder uden at foretage de behørigt nedsættelser/udelukkelse.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

4.10. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 4.1**. Ved Rettens test konstateredes det, at 57 % af transaktionerne i stikprøven var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlprocent er på 7,7 % ⁽¹¹⁾.

4.11. For så vidt angår udgifterne til udvikling af landdistrikter var 93 (58 %) af de 160 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl, heraf var de 61 (66 %) kvantificerbare fejl. For så vidt angår miljø og klimainsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse var 8 (44 %) af de 18 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl, heraf 2 (25 %) kvantificerbare fejl.

Udvikling af landdistrikter

4.12. Med hensyn til ELFUL medførte Rettens test af transaktioner, at 26 forskellige foranstaltninger blev gennemgået. 75 transaktioner vedrørte arealrelaterede foranstaltninger og 85 foranstaltninger, som ikke var arealrelaterede. Den største andel af den mest sandsynlige fejlprocent, der anføres i punkt 4.10, vedrørte støtteberettigelse i forbindelse med ikke-arealrelaterede foranstaltninger. Retten konstaterede også en høj fejlforekomst i tilfælde, hvor modtagerne var offentlige organer, som f.eks. kommuner eller betalingsorganet selv: I de 34 undersøgte transaktioner, som involverede offentlige modtagere, var der 17 fejl (50 %) vedrørende spørgsmål som anmeldelse af ikke-støtteberettiget moms eller manglende overholdelse af reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler.

4.13. I stikprøven på 160 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter indgik 43 betalinger til landbrugsmiljøordninger. Retten konstaterede 10 tilfælde (23 %), hvor landbrugerne ikke havde opfyldt de forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, de havde indgået. I eksempel 4.1 gives en beskrivelse af en af de fejl, Retten konstaterede. Retten gennemgik 21 betalinger under foranstaltningen »modernisering af landbrugsbedrifter« og konstaterede 8 tilfælde (38 %), hvor der var anmeldt udgifter, som ikke var støtteberettigede.

4.10 og 4.11. Kommissionen tager Rettens estimat af den mest sandsynlige fejlprocent til efterretning. Selv om Kommissionen i visse tilfælde ikke er enig i Rettens vurdering, viser Kommissionens eget estimat af niveauet af uretmæssigt udbetalte beløb på baggrund af kontrolstatistikkerne fra medlemsstaterne i 2011 også en forværring af situationen, selv om den er af et mindre omfang. Derfor har generaldirektøren for GD AGRI taget forbehold for så vidt angår udgifter til udvikling af landdistrikterne i sin erklæring for 2011.

Dette forbehold ledsages af en række korrigerende foranstaltninger, som skal fastlægges af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne for at forbedre situationen.

Ikke desto mindre skal den relativt højere fejlprocent for udvikling af landdistrikter sammenlignet med den fælles landbrugspolitikkes første søjle, også ses i sammenhæng med målene for politikken til udvikling af landdistrikter, som kun kan nås gennem de mere komplicerede regler og støtteberettigelseskriterier, Retten henviser til i punkt 4.5.

Kommissionen bemærker, at halvdelen af de kvantificerbare fejl finansielt set er ganske små (under 5 %).

4.12. Kommissionen tager Rettens resultater til efterretning, selv om de ikke altid stemmer overens med medlemsstaternes kontrolstatistik, og den vil tage dem i betragtning ved gennemførelsen af handlingsplanen for udvikling af landdistrikter, hvis det findes nødvendigt.

4.13.

⁽¹¹⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger på mellem 4,5 % og 10,9 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 4.1 — Manglende overholdelse af forpligtelserne til at drive miljøvenligt landbrug (eksempel på en støtteberettigelsesfejl)

Modtageren havde ansøgt om støtte under to landbrugsmiljøordninger. Med hensyn til den første ordning havde landbrugeren forpligtet sig til på 14 parceller at undlade at dyrke afgrøder på et én meter bredt bælte og lade være med at opdyrke, pløje, gøde eller sprøjte denne jord. Revisionen viste, at denne forpligtelse ikke var opfyldt på nogen af de 14 parceller. Med hensyn til den anden ordning forpligtede landbrugeren sig til at drive sin plantage efter egnede metoder og følge god landbrugspraksis, herunder beskæring og udtynding af frugttræer. Revisionen viste, at træerne ikke var beskåret, og de dele af parcellerne, hvor træerne groede, var dækket med affald. Ifølge de gældende nationale regler burde dette væsentlige brud på kravene vedrørende de to ordninger medføre en nedsættelse af betalingen med 100 %.

4.14. I forbindelse med 31 af de reviderede transaktioner var det et krav, at modtageren overholdt reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler. I 12 tilfælde (39 %) konstaterede Retten, at en eller flere af disse regler ikke var overholdt (jf. eksempel 4.2).

Eksempel 4.2 — Brud på reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler (eksempel på en støtteberettigelsesfejl)

Betalingsorganet selv stod som modtager af 5,1 million euro i EU-støtte. Beløbet blev udbetalt under foranstaltningen »teknisk bistand« og var en del af en større operation vedrørende organets service og vedligeholdelse af it-systemet. Retten konstaterede, at de to kontrakter vedrørende denne større operation, værdi ca. 58 millioner euro, var blevet tildelt en virksomhed efter forhandling uden offentliggørelse. Betalingsorganet fremlagde ikke den nødvendige analyse eller den krævede begrundelse for, at disse kontrakter blev tildelt efter denne procedure og ikke efter et åbent eller begrænset udbud.

4.15. I mere end en tredjedel af sagerne konstaterede Retten, at den fejl, der var påvist som led i testen af transaktioner, var systematisk, dvs. at den indvirkede på flere betalinger end den, der indgik i revisionen (jf. eksempel 4.3).

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 4.1 — Manglende overholdelse af forpligtelserne til at drive miljøvenligt landbrug (eksempel på en støtteberettigelsesfejl)

Kommissionen finder, at Rettens resultat vedrører et enkeltstående tilfælde, hvor en forpligtelse i forbindelse med en miljøvenlig landbrugsforanstaltning ikke er blevet overholdt.

Kommissionen vil bede det ansvarlige godkendelsesorgan overvåge inddrivelsen af det uretmæssigt udbetalte beløb.

4.14. Kommissionen bemærker, at visse af Rettens bemærkninger vedrører nationale regler for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, og at visse medlemslande har en anden fortolkning af reglerne end Retten.

Eksempel 4.2 — Brud på reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler (eksempel på en støtteberettigelsesfejl)

Kommissionen bemærker, at var den krævede begrundelse for tildelingen blevet fremlagt, ville det i princippet være lovligt for modtageren at tildele kontrakterne gennem et udbud efter forhandling. I et sådant tilfælde ville Kommissionen muligvis ikke udelukke hele udgiften fra EU-finansiering i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning for at overholde proportionalitetsprincippet.

4.15.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 4.3 — Medregning af ikke-støtteberettiget moms (eksempel på en systematisk støtteberettigelsesfejl)

En af de betalinger, der indgik i revisionen, vedrørte tjenesteydelser leveret til et offentligt organ i forbindelse med et uddannelses- og informationsprogram. Det offentlige organ anmeldte betalingen med det fulde beløb, herunder også momsen, som ikke er støtteberettiget, og hele beløbet blev udbetalt og afholdt over EU-budgettet. Denne systematiske fejl påvirkede alle udgifterne til denne foranstaltning til udvikling af landdistrikter i den pågældende medlemsstat, i alt 0,8 millioner euro.

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 4.3 — Medregning af ikke-støtteberettiget moms (eksempel på en systematisk støtteberettigelsesfejl)

I forbindelse med regnskabsafslutningen vil Kommissionens tjenestegrene følge op på Rettens resultater over for de nationale myndigheder med henblik på at inddrive de uberettigede støtteudbetalinger.

Krydsoverensstemmelse

4.16. Som bemærket i kapitel 3 (jf. punkt 3.9) har Retten for første gang medtaget fejl med hensyn til krydsoverensstemmelse i sin beregning af fejlprocenten.

4.17. I forbindelse med DAS-erklæringen for 2011 konstaterede Retten på grundlag af sin undersøgelse (jf. punkt 4.9, andet led) en eller flere overtrædelser i 26⁽¹²⁾ af de 73 betalinger, som var underlagt bestemmelserne om krydsoverensstemmelse (36 %). For hver enkelt overtrædelse anvendte Retten den nationale ordning for nedsættelse af betalinger til at kvantificere fejlen. I alle tilfældene var nedsættelsen på mellem 0 % og 5 %. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,2 procentpoint af den samlede fejlprocent, der henvises til i punkt 4.10.

4.18. Retten konstaterede især væsentlige problemer vedrørende anvendelsen af krydsoverensstemmelseskravene til identifikation og registrering af husdyr. For de 46 landbrug med husdyr i stikprøven blev der konstateret 16 tilfælde (35 %), hvor krydsoverensstemmelseskravene ikke var overholdt.

Miljø og klimainsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse

4.19. En af de fejl, der blev konstateret på politikområderne miljø og klimainsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse, beskrives i eksempel 4.4.

4.16-4.18. De fleste krav om krydsoverensstemmelse, dvs. de lovfæstede forvaltningskrav (SMR), skal overholdes af alle EU-borgere, uanset om det drejer sig om en landmand, der får EU-støtte gennem den fælles landbrugspolitik. Overholdelse af bestemmelserne om krydsoverensstemmelse er ikke et støtteberettigelseskriterium, og derfor vedrører kontrollen med disse krav ikke de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Landmænd, der ikke overholder disse krav, er berettiget til at modtage deres udbetalinger, men de straffes under hensyntagen til, hvor alvorlig og omfattende, den manglende overholdelse er, hvor længe og hvor tit den har fundet sted, og om der er tale om forsømmelighed eller bevidst adfærd hos landmanden. Dette fremgår også af det forhold, at udbetalinger kan foretages, før der er blevet foretaget kontrol med bestemmelserne om krydsoverensstemmelse, og at udbetalinger ikke sanktioneres i det kalenderår, hvor landmanden undlod at overholde kravene, men i det kalenderår, hvor de nationale myndigheder fandt ud af det. Af disse årsager tager Kommissionen ikke selv overtrædelser af bestemmelserne om krydsoverensstemmelse i betragtning ved beregningen af fejlniveauet i sin egen erklæring.

4.19.

⁽¹²⁾ 17 af de 26 tilfælde indvirkede også på den undersøgte betaling, mens de 9 resterende tilfælde kun vil få indvirkning på fremtidige betalinger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 4.4 — Udgifter anmeldt efter den støtteberettigede periode

For programmer til udryddelse af dyresygdomme skal de nationale myndigheder i medlemsstaterne indsende udgifts-anmeldelser for det foregående kalenderår til Kommissionen senest den 30. april. I en medlemsstats anmeldelse af udgifter for 2010 (12,4 millioner euro) var medregnet udgifter på 0,3 millioner euro, som var blevet betalt efter 30. april 2011.

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 4.4 — Udgifter anmeldt efter den støtteberettigede periode

Kommissionen besluttede at foretage en forudbetaling af den første rate, før det endelige finansielle bidrag lå fast, eftersom medlemsstaternes udgifts-anmeldelser ikke kunne godkendes i 2011 på grund af en igangværende kontrol på stedet (K(2011)9743, artikel 1 og 2). Kontrol af om de anmeldte udgifter blev udbetalt efter den 30. april, er med i standardkontrollisten for kontroller på stedet.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

Udvikling af landdistrikter

Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed

4.20. **Bilag 4.2** giver et sammendrag af Rettens undersøgelse af de overvågnings- og kontrolsystemer, medlemsstaterne anvender i forbindelse med udvikling af landdistrikter. For så vidt angår de seks overvågnings- og kontrolsystemer, som indgik i revisionen, konstaterede Retten, at et af de anvendte kontrolsystemer ikke var effektivt (Danmark), fire var delvist effektive (Spanien (Galicien), Italien (Lombardiet), Ungarn og Finland), og et var effektivt (Østrig) med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed.

4.21. For så vidt angår arealrelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som for eksempel miljøvenligt landbrug, er kontrollen af visse nøgleelementer, som f.eks. det støtteberettigede areal, omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), som beskrives i kapitel 3 (punkt 3.16). Andre støtteberettigelseskrav er underlagt specifikt udformede kontroller⁽¹³⁾. Som beskrevet i kapitel 3 (punkt 3.14-3.17) konstaterede Retten, at IFKS-systemet i 2011 var delvist effektivt i alle de undersøgte betalingsorganer.

4.22. I Rettens revision indgik en undersøgelse af, om bestemmelserne i de relevante forordninger var overholdt, og en vurdering af systemernes effektivitet med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed. Revisorerne undersøgte navnlig følgende elementer:

- a) Administrative procedurer og kontrolprocedurer, som skal sikre, at betalingen er korrekt.
- b) Kontrolsystemer baseret på fysisk kontrol på stedet.

4.20. Kommissionen bemærker, at de fremlagte resultater ligner sidste års resultater.

4.21. Kommissionen finder, at IFKS generelt er et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for fejl eller uregelmæssige udgifter.

Se også Kommissionens svar til punkt 3.14 og 3.15.

4.22. Se samlet svar til punkt 4.16-4.18.

⁽¹³⁾ For så vidt angår foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne i programmeringsperioden 2007-2013 er de detaljerede bestemmelser herom defineret i forordning (EU) nr. 65/2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

c) Systemer til sikring af krydsoverensstemmelse og kontrol heraf.

Administrative procedurer og kontrolprocedurer, som skal sikre, at betalingen er korrekt

4.23. Betalingsorganernes administrative kontrol bør omfatte en undersøgelse af, om de anmeldelser, ansøgeren har indgivet, er korrekte, og om betingelserne, for at der kan ydes støtte, er opfyldt.

4.24. Retten konstaterede svagheder i udførelsen af den administrative kontrol af opfyldelsen af betingelserne for støtteberettigelse og forpligtelser i fem af de seks reviderede medlemsstater (Danmark, Italien (Lombardiet), Ungarn, Østrig og Finland). En illustration heraf gives i eksempel 4.5. I én medlemsstat (Danmark) undersøgte Retten en stikprøve på fem tilfældigt udvalgte projekter om ikke-arealrelaterede foranstaltninger. I fire af projekterne påviste revisionen udgifter, som ikke var støtteberettigede, og som betalingsorganet ikke havde opdaget.

4.25. Retten konstaterede endvidere, at tre af de seks reviderede medlemsstater (Danmark, Italien (Lombardiet) og Finland) ikke foretog nedsættelserne korrekt som fastsat i lovgivningen.

4.26. En af de centrale administrative kontroller⁽¹⁴⁾ af foranstaltninger til forbedring af landbrugssektorens konkurrenceevne, som f.eks. modernisering af landbrugsbedrifter og forbedring og udvikling af landdistrikternes infrastruktur, har til formål at vurdere, om de anmeldte omkostninger er rimelige. Medlemsstaterne skal derfor implementere egnede systemer til evaluering af de beløb, som støttemodtagerne anmelder. Retten konstaterede, at fire af de seks nationale myndigheder, som indgik i revisionen, ikke effektivt havde implementeret dette lovkrav (Danmark, Spanien (Galicien), Italien (Lombardiet) og Ungarn). Stikprøven af transaktioner bekræftede dette: Der blev fundet fejl i 21 af de 70 undersøgte transaktioner (30 %). Samme forhold gjorde sig gældende sidste år, men her var der tale om andre betalingsorganer (jf. punkt 3.35 i Rettens årsberetning for 2010).

Kontrolsystemer baseret på fysisk kontrol på stedet

4.27. Medlemsstaterne skal udføre stedlig kontrol, som afhængigt af støtteordningen mindst skal omfatte 5 % af alle støttemodtagere eller af udgifterne⁽¹⁵⁾. Rettens revision havde fokus på, om procedurerne til udvælgelse af støttemodtagere til denne kontrol var hensigtsmæssige, om kontrollen og rapporteringen af den var af god kvalitet, og om de korrektioner, der var foretaget, var tilstrækkelige.

4.25. Når Kommissionen gennem sin egen revision konstaterer svagheder i de administrative kontroller, forfølger den disse gennem den efterprøvende regnskabsafslutning for at beskytte EU's finansielle interesser.

4.26. Kommissionen er enig i, at administrative kontroller af omkostningernes rimelighed er essentielle for at sikre hele kontrolsystemets effektivitet. Disse essentielle kontroller efterprøves systematisk under Kommissionens kontrolbesøg. Kommissionen bemærker imidlertid, at Rettens resultater i Italiens tilfælde angår beløb (generelle omkostninger), som normalt udbetales som en standardsats på maksimalt 10 % eller sågar et fast beløb eller et beløb, som er uden for støttemodtagerens indflydelse (skatter, omkostninger i forbindelse med systemkvalitetscertificering osv.).

4.27-4.29. De problemer, Revisionsretten nævner, bliver også systematisk undersøgt under Kommissionens kontrolbesøg. Når der bliver fundet svagheder, fører de til finansielle korrektioner, som bliver pålagt medlemsstaterne gennem den efterprøvende regnskabsafslutning, samt til anbefalinger til forbedring af kontrolsystemerne.

⁽¹⁴⁾ Jf. artikel 24 i forordning (EU) nr. 65/2011.

⁽¹⁵⁾ Artikel 12 og 25 i forordning (EU) nr. 65/2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.28. I fem af de seks reviderede medlemsstater (Danmark, Spanien (Galicien), Italien (Lombardiet), Ungarn og Finland) konstaterede Retten, at kontrollen ikke, som fastsat i lovgivningen, omfattede alle de af støttemodtagerens forpligtelser, som det er muligt at kontrollere på tidspunktet for kontrolbesøget.

4.29. I hver af de seks medlemsstater, som Retten besøgte, genudførte den fire tilfældigt udvalgte kontroller («re-performance»). Det betød, at Retten genudførte alle de kontroller, som betalingsorganet oprindeligt havde udført, herunder alle administrative og stedlige kontroller. Under genudførelsen af betalingsorganernes kontrol på stedet konstaterede Retten, at kontrollen ikke altid var blevet udført tilfredsstillende. En illustration heraf gives i eksempel 4.5.

Eksempel 4.5 — Medlemsstatens administrative kontrol og kontrol på stedet er ikke god nok

En af de kontroller, Retten genudførte i Italien (Lombardiet), vedrørte et projekt om opførelse af en toetages bygning på en bedrift, herunder også et laboratorium til forarbejdning af frugt og andre landbrugsprodukter, et lagerområde og en terrasse til tørring af frugt.

Efter at have foretaget både administrativ kontrol og kontrol på stedet godkendte betalingsorganet det fulde beløb i den endelige betalingsanmodning, 221 205 euro.

Retten konstaterede imidlertid, at bygningen overvejende havde de karakteristika, der kendetegner en privat bolig og ikke en landbrugsbygning, og at de dermed forbundne omkostninger dermed ikke var støtteberettigede. At de nationale myndigheder godkendte det fulde anmeldte udgiftsbeløb, viser, at der er en væsentlig systemsvaghed i den administrative kontrol og i kontrollen på stedet.

Eksempel 4.5 — Medlemsstaternes administrative kontrol og kontrol på stedet er ikke gode nok

Kommissionen vil følge op på sagen med de italienske myndigheder i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.

Systemer til sikring af krydsoverensstemmelse og kontrol heraf

4.30. Rettens undersøgelse af udformningen og anvendelsen af de systemer, der skal sikre krydsoverensstemmelse, påviste en række alvorlige svagheder, som også er relevante for kapitel 3. Ingen af de seks reviderede medlemsstater havde indført eller udførte kontrol af alle de gældende krav, der er defineret i lovgivningen.

4.30. Kommissionen har gennemført kontroller af krydsoverensstemmelse i seks medlemsstater, som er blevet revideret af Retten (dog ikke i de samme regioner i Spanien og Italien), og den har ligeledes observeret alvorlige svagheder i definitionen og kontrollen af GLM-normerne og de lovfæstede forvaltningskrav (SMR). Når det i disse seks medlemsstater klart er blevet fastslået, at der har været en risiko for fondene, har Kommissionen foretaget en finansiel korrektion for flere af disse undersøgelser (Danmark, Ungarn, Østrig og andre regioner i Italien og Spanien), eller der er en regnskabsafslutning i gang i forbindelse med undersøgelserne vedrørende disse seks medlemsstater.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.31. I fem af de seks reviderede medlemsstater (Danmark, Spanien (Galicien), Italien (Lombardiet), Ungarn og Finland) var der endvidere svagheder i planlægningen af kontrollen og i dens timing. Én medlemsstat (Italien (Lombardiet)) udførte for eksempel alle kontroller vedrørende tre SMR⁽¹⁶⁾ mellem oktober og december. Der var derfor ingen effektiv kontrol af, om krav, der ikke vedrører disse måneder, f. eks. forbud mod spredning af husdyrgødning og andre nitratholdige stoffer på markerne i nitratfølsomme områder indtil 28. februar, var overholdt.

4.32. I tre af de reviderede medlemsstater (Italien (Lombardiet), Ungarn og Finland) konstaterede Retten også, at, når kontrollerne blev udført, resulterede misligholdelse ikke altid i de nødvendige nedsættelser. I én medlemsstat (Italien (Lombardiet)) blev der for så vidt angår de seks SMR, der vedrører husdyr, ikke foretaget nogen nedsættelser på grundlag af kriterierne i lovgivningen (hvor alvorlig, omfattende og varig misligholdelsen er). Medlemsstaten vurderede i stedet, om fejlen var korrigerbar, og om det var første gang, at man konstaterede en fejl hos den pågældende støttemodtager. De fleste sager om misligholdelse blev derfor behandlet som mindre væsentlige, og der blev ikke foretaget nogen nedsættelse.

KOMMISSIONENS SVAR

4.31. Under kontrollen af krydsoverensstemmelse efterprøver Kommissionen systematisk, om kravene til planlægning og timing af kontroller på stedet overholdes (om medlemsstaterne har nået et passende kontrolniveau i årets løb, om kontrollerne fortsættes i det følgende år, om meddelelsesfrister er overholdt osv.). Kommissionen har også observeret disse svagheder i Ungarn, Italien og andre medlemsstater og følger op på dem gennem den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

4.32. Kommissionen er særligt opmærksom på medlemsstaternes evaluerings- og sanktioneringssystem til overholdelse af krydsoverensstemmelse (systemets lempelighed, passende brug og opfølgning på mindre overtrædelser, overtrædelser der ikke medfører en nedsættelse på grund af ukorrekt anvendelse af tolerancer osv.). Kommissionen har også observeret de svagheder, Retten nævner, i de nævnte medlemsstater, og der følges op på den deraf følgende risiko for fondene gennem den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

Kommissionen har også observeret alvorlige specifikke svagheder i forbindelse med kontrol af krydsoverensstemmelse med de lovfæstede forvaltningskrav (SMR) vedrørende dyr i Italien, og den følger op på dette gennem den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

⁽¹⁶⁾ SMR 1 (Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1)), SMR 4 (Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)) og SMR 5 (Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)).

Kommissionens regnskabsafslutning og ledelsesudtalelser

Kommissionens procedure for regnskabsafslutning

4.33. Forvaltningen af de fleste af udgifterne til landbrug er delt mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Støtten udbetales af medlemsstaterne, som derefter får udgifterne refunderet af Kommissionen (kvartalsvis, når der er tale om ELFUL, og hver måned for EGFL). Den endelige godkendelse af udgifterne sker i en procedure i to etaper kaldet regnskabsafslutningen. De to etaper består af en årlig beslutning om finansiel regnskabsafslutning og flerårige overensstemmelsesbeslutninger, som Kommissionen træffer ⁽¹⁷⁾.

4.34. I tidligere årsberetninger samt i særberetning nr. 7/2010 om revisionen vedrørende proceduren for regnskabsafslutning ⁽¹⁸⁾ har Retten kritiseret, at det er medlemsstaterne og ikke de endelige modtagere, der får pålagt de finansielle korrektioner, og at der i forbindelse med justeringerne i stor udstrækning anvendes faste korrektioner, som ikke har direkte relation til de beløb, som faktisk er blevet udbetalt uretmæssigt. Ordningen for efterprøvende regnskabsafslutning fortsatte uændret i 2011.

4.34. Det, Retten kritiserer i systemet for den efterprøvende regnskabsafslutning, er en del af systemet. Formålet med den efterprøvende regnskabsafslutning er at forhindre, at udgifter, der ikke er afholdt i overensstemmelse med EU's regler, finansieres af EU. Det er derimod ikke en mekanisme til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb hos modtagerne, hvilket ifølge princippet om delt forvaltning udelukkende er medlemsstaternes ansvar.

Hvis det under den efterprøvende regnskabsafslutning konstateres, at der uretmæssigt er udbetalt støtte, skal medlemsstaterne følge op på dette ved at inddrive beløbet hos modtagerne. Men selv i tilfælde hvor det ikke er nødvendigt at inddrive betalinger fra modtagerne, fordi den finansielle korrektion kun vedrører mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystem og ikke uberettigede betalinger, er disse korrektioner et vigtigt middel til at forbedre medlemsstaternes systemer og derved forhindre eller opdage og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb hos støttemodtagerne.

Ifølge Domstolen er anvendelsen af faste beløb i overensstemmelse med den lovgivning, der ligger til grund for overensstemmelsesarbejdet, og anvendelsen af faste beløb blev på visse betingelser godkendt af Europa-Parlamentet i dets beslutning om decharge for 2007 ⁽¹⁾.

Endelig har Kommissionen præciseret ⁽²⁾ over for medlemsstaterne, at den, hvis deres godkendelsesorganer gentager en fuldstændig, repræsentativ stikprøve af transaktioner, som betalingsorganet har kontrolleret på stedet, og på dette grundlag bekræfter pålideligheden af medlemsstaternes kontrolstatistik, vil acceptere, at den deraf resulterende fejlprocent repræsenterer den højst mulige risiko, og at eventuelle finansielle korrektioner for det pågældende år ikke vil overstige dette niveau.

⁽¹⁷⁾ Betalingsorganernes regnskaber og betalinger gennemgås af et uafhængigt organ (godkendelsesorganet), som aflægger beretning til Kommissionen i februar det følgende år. Inden den 30. april det år skal Kommissionen beslutte, om den kan godkende regnskabet (beslutning om finansiel regnskabsafslutning), eller om den skal bede om yderligere revision eller flere oplysninger. Kommissionen udfører også revision, som har til formål at kontrollere, at medlemsstaterne har fulgt EU-reglerne for at kontrollere, om udgifterne er lovlige og formelt rigtige (overensstemmelsesrevision). På grundlag af disse revisioner kan Kommissionen pålægge medlemsstaterne en korrektion, og disse kan påberåbe sig en forligsprocedure. Når denne procedure er afsluttet, kan Kommissionen inkludere en finansiel korrektion i en overensstemmelsesbeslutning.

⁽¹⁸⁾ <http://eca.europa.eu>.

⁽¹⁾ Se punkt 83 i Europa-Parlamentets dechargebeslutning fra 2007.

⁽²⁾ Dokument D/413722/2009.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.35. Første etape i regnskabsafslutningen er baseret på revisioner, som uafhængige godkendelsesorganer i medlemsstaterne udfører. Disse organer sender en godkendelsesrapport til Kommissionen om betalingsorganets regnskaber og dets interne kontrolsystem samt en udtalelse om den revisionserklæring, som betalingsorganets direktør har afgivet.

4.36. Rettens gennemgang af en stikprøve på 32 af disse revisioner vedrørende EGFL og ELFUL viste, at godkendelsesorganerne generelt nøje følger den rapporteringsmodel, som GD AGRI foreskriver. I forbindelse med revisionerne skal godkendelsesorganerne anvende de internationale standarder om revision, som også omfatter anvendelsen af andre kilder, f.eks. foregående revisioner⁽¹⁹⁾. Retten konstaterede imidlertid, at godkendelsesorganerne sjældent tager hensyn til bemærkninger fremsat under Kommissionens eller Rettens foregående revisioner og f.eks. rapporterer, om de foranstaltninger, betalingsorganet har truffet for at rette op på de påpegede forhold, er tilfredsstillende.

4.37. Retten gennemgik GD AGRI's revision i relation til godkendelsesorganets rapporter og konstaterede, at revisionen var udført på grundlag af detaljerede tjeklister, som behandlede de vigtigste spørgsmål. Men GD AGRI kontrollerer ikke, om godkendelsesorganernes rapporter følger op på tidligere konstaterede forhold, heller ikke hvis disse er blevet påvist som led i Kommissionens efterprøvende regnskabsafslutning. For øjeblikket præciseres det ikke i Kommissionens retningslinjer, at godkendelsesorganerne i deres revisionsstrategi og rapporter skal medtage oplysninger fra andre kilder, såsom Kommissionens og Rettens foregående revisioner. Godkendelsesorganerne skal derfor ikke vurdere risikoen med hensyn til tidligere påpegede forhold eller de finansielle virkninger heraf og heller ikke, om betalingsorganerne har rettet op på disse forhold.

KOMMISSIONENS SVAR

4.36. GD AGRI's retningslinjer minder om, at den Internationale Standard om Revision (ISA) nr. 315, »Identifikation og vurdering af risici for væsentlig fejlinformation igennem forståelse af virksomheden og dens omgivelser«, kræver, at godkendelsesorganerne vurderer kontrollerens design og gennemførelse og ser på organisationens evne til at identificere risici og vurdere de konsekvenser, disse kunne have på regnskaberne.

Derfor finder Kommissionen, at EU's revisorerers resultater, uanset om de stammer fra Revisionsretten eller Kommissionens revisionstjenester, kan være en meget værdifuld informationskilde for godkendelsesorganerne til at forstå og evaluere de udbetalende organers interne kontrolsystemer. Godkendelsesorganerne gøres opmærksom på, at det kan være relevant at tage sådanne resultater op på godkendelsesorganernes ekspertgruppemøder.

4.37. Godkendelsesorganerne skal rapportere om de udbetalende organers opfølgning på deres tidligere resultater, uanset om det drejer sig om finansielle fejl eller anbefalinger til styrkelse af systemsvagheder. Ved gennemgangen af godkendelsesorganernes rapporter sikrer Kommissionen systematisk, at godkendelsesorganerne tilser, at der følges op på deres egne resultater fra tidligere år.

Hvad angår andre revisorerers resultater, finder Kommissionen, at disse kan være en brugbar informationskilde, som godkendelsesorganerne kan overveje at inddrage, når de planlægger deres revisionsstrategi (se svaret til punkt 4.36 ovenfor).

Godkendelsesorganerne har imidlertid ikke mandat til at rapportere systematisk og detaljeret om opfølgning på Kommissionens, Revisionsrettens eller et andet eksternt revisionsorgans resultater.

⁽¹⁹⁾ I Internationale Standarder om Revision (ISA) nr. 200 (Den uafhængige revisors overordnede mål og revisionens gennemførelse i overensstemmelse med Internationale Standarder om Revision) hedder det i A28: »Revisionsbevis er nødvendigt til at understøtte revisors konklusion og erklæringen. Det akkumuleres og opnås fortrinsvis fra revisionshandling, der udføres under revisionen. Det kan imidlertid også omfatte information, der er indhentet fra andre kilder, såsom foregående revisioner [...]«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.38. Retten gennemgik også det arbejde, godkendelsesorganet havde udført i relation til ELFUL i den medlemsstat (Danmark), hvor den havde konstateret de alvorligste svagheder i overvågnings- og kontrolsystemerne. Retten konstaterede, at dette godkendelsesorgan:

- a) ikke, som det juridisk set kræves, var fuldstændig uafhængigt, eftersom det firma, der udførte godkendelsesarbejdet, i 35 % af de 65 sager, der indgik i revisionen, også var involveret i den forudgående (før udbetaling) kontrol af støtteberettigelse
- b) i væsentlig grad forlod sig på arbejde udført af den interne revisionsenhed i betalingsorganet uden dokumentation for, at arbejdet var blevet kontrolleret tilstrækkeligt
- c) ikke havde kontrolleret tilstrækkeligt, at udgifterne overholdt alle betingelser for støtteberettigelse. I 7 af de 11 udvalgte sager, som godkendelsesorganet havde kontrolleret, konstaterede Retten ikke-støtteberettigede udgifter svarende til 8 % af det kontrollerede ELFUL-beløb.

4.39. Anden etape i regnskabsafslutningen er baseret på revisioner udført af Kommissionen. Retten gennemgik alle de 27 revisioner vedrørende ELFUL, som GD AGRI havde udført i 2011, og konstaterede, at disse revisioner generelt udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for den efterprøvende regnskabsafslutning, når der ses bort fra de svagheder, der redegøres for i det følgende. Under sin revision konstaterede Kommissionen lignende svagheder som dem, Retten har påpeget, f.eks. manglende kontrol af, om omkostningerne var rimelige, og i relation til offentlige indkøb og udgifternes støtteberettigelse.

4.40. Kommissionens overensstemmelsesrevision er systemanalytisk og har ikke til formål at kontrollere, om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Stikprøverne udtages skønsmæssigt eller tilfældigt og omfatter udgifter vedrørende flere regnskabsår. Kommissionens revision har således ikke til formål at beregne en årlig fejlprocent.

4.41. Retten konstaterede, at Kommissionen ikke altid havde tilstrækkelig dokumentation for den udførte kontrol. Der var for eksempel ikke anvendt standardtjeklister i forbindelse med de 11 revisioner, der var udført vedrørende ikke-arealrelaterede foranstaltninger. Endvidere blev revisionsarbejdet generelt ikke gennemgået af en uafhængig part.

4.38.

a) og b) I forbindelse med regnskabsafslutningen vil Kommissionen følge op på problemerne med de danske myndigheder, navnlig med henblik på at styrke godkendelsesorganets operationelle uafhængighed.

c) Det arbejde, godkendelsesorganerne skal udføre i forbindelse med regnskabsafslutningen, har primært til formål at kontrollere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende.

4.40. Se samlet svar til punkt 1.12-1.13.

4.41. Kommissionen har tilstrækkelig dokumentation for den udførte kontrol, selv om denne ikke i alle tilfælde foreligger i en standardiseret form. Dette skyldes, at foranstaltningerne er meget forskelligartede, og endvidere er de blevet gennemført i medlemsstaterne på meget forskellige måder. Kommissionens tjenestegrene vil overveje at bruge passende standardiserede tjeklister i alle tilfælde.

Alle resultater af revisionen og de deraf følgende rapporter bliver revideret og godkendt af gruppelederne eller kontorchefen, inden de afsluttes.

GD AGRI's ledelsesudtalelser — den årlige aktivitetsrapport

4.42. I GD AGRI's årlige aktivitetsrapport er der taget forbehold med hensyn til de samlede udgifter for ELFUL i 2011 (11,8 milliarder euro) med et resterende risikofyldt beløb på i alt 278 millioner euro⁽²⁰⁾. Retten mener, at dette forbehold i princippet bekræfter Rettens bemærkninger i det foregående om substanstest og systemrevision.

4.43. GD AGRI's hovedargument for at medtage et forbehold med hensyn til ELFUL er, at generaldirektoratet har rapporteret en restfejlprocent på 2,36 %, som dermed ligger over væsentlighedstærsklen på 2 %. Retten noterede, at GD AGRI i sin årlige aktivitetsrapport⁽²¹⁾:

— ikke analyserer eller forklarer, hvorfor generaldirektoratets restfejlfrekvens for ELFUL er »steget væsentligt sammenlignet med det foregående år«.

— meddeler, at det har udarbejdet en plan med korrigerende foranstaltninger, der skal afhjælpe situationen.

4.44. Retten noterer endvidere, at fejlprocenten i GD AGRI's rapport er baseret på de tal, som medlemsstaterne har indberettet for 2010. En af grundene til, at Retten har konstateret en langt højere fejlprocent end den, GD AGRI angiver, er, at Retten som led i sin revision har konstateret, at medlemsstaterne på grund af svagheder i betalingsorganets administrative kontrol og kontrollen på stedet ikke opdager og indberetter alle ikke-støtteberettigede udgifter. Dette er illustreret i eksempel 4.2 og 4.5, og der redegøres nærmere herfor i punkt 4.24, 4.28, 4.29 og 4.39.

4.43.

— Den højere fejlprocent for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne sammenlignet med den fælles landbrugspolitikens første søjle, som finansieres af EGFL, skyldes primært det faktum, at støtte til visse af disse foranstaltninger, som f.eks. landbrugsmiljøforanstaltninger, er underlagt en lang række betingelser, som ofte er af særdeles specifik art, hvilket kan øge risikoen for fejl hos støttemodtagerne og vanskeliggøre de nationale myndigheders kontrol med området.

Som følge af forholdet vedrørende udgifter til udvikling af landdistrikterne, som generaldirektøren for GD AGRI har taget forbehold for i sin erklæring i den årlige aktivitetsrapport for 2011, har Kommissionens tjenestegrene i samarbejde med medlemsstaterne (juni 2012) igangsat en dybdegående analyse af situationen for at afdække de underliggende årsager til den højere fejlprocent og finde frem til specifikke korrigerende foranstaltninger.

4.44. For at undgå risikoen for at de fejlprocenter, der er udledt af disse kontrolstatistikker, kan være ansat for lavt på grund af unøjagtigheder i databaserne eller utilstrækkelig opfølgning på uregelmæssigheder, som nævnt af Retten, anvendte GD AGRI en sikkerhedsmargin på 25 % ved beregningen af fondens restrisiko. Kommissionen finder, at dette i det store og hele er tilstrækkeligt til at dække de risici, Retten nævner.

Det bør også bemærkes, at medlemsstaternes kontrolstatistikker i vid udstrækning bliver kontrolleret og valideret af godkendelsesorganerne, således som Retten anbefalede i årsberetningen for 2005, og resultaterne af dette arbejde er fremlagt i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport.

Kommissionen bemærker, at visse af Rettens bemærkninger vedrører nationale regler for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, og at visse medlemslande har en anden fortolkning af reglerne end Retten.

⁽²⁰⁾ Forbeholdet vedrører ikke udgifterne til fuldførelse af tidligere (2000-2006) programmer (500 millioner euro) og førtiltrædelsesforanstaltninger vedrørende landbrug og udvikling i landdistrikterne (102 millioner euro).

⁽²¹⁾ S. 58 og 59 samt 79-81 i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport.

Miljø og klimainsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse

4.45. Politikområderne miljø og klimainsats, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse forvaltes af Kommissionen og er underlagt specifikke kontrolsystemer. Retten undersøgte det interne kontrolsystem i GD MARE.

GD MARE's interne kontrolsystem

4.46. Testen omfattede 30 tilfældigt udvalgte betalinger fra GD MARE's største budgetområder. Revisionen viste, at de centrale kontroller ikke altid var fuldstændig dokumenterede, hvilket indebærer en risiko for, at sådanne kontroller ikke gennemføres. Endvidere var overvågningen af fiskefangster under en international fiskeriaftale utilstrækkelig, hvilket medførte uforudsete udgifter for Kommissionen, som vist i eksempel 4.6.

Eksempel 4.6 — Utilstrækkelig overvågning af fiskefangster

Ifølge den firårige fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og et tredjeland, Den Islamiske Republik Mauretanien, som udløb den 31. juli 2012, må fiskerfartøjer, der er registreret i EU, fange op til 300 000 ton fisk hvert år (indtil 31. juli), mod et EU-bidrag på 40 euro pr. ton fangst. Protokollen til denne aftale fastsætter, at hvis Unionen ønsker at få en supplerende kvote, skal den informere de nationale myndigheder herom senest den 15. februar hvert år og betale samme sats pr. ton. I det år, der sluttede den 31. juli 2010, var Kommissionens overvågning af fiskefangster under partnerskabsaftalen utilstrækkelig, og de nationale myndigheder blev ikke inden den 15. februar 2010 informeret om, at man ønskede en supplerende kvote. I oktober 2010 informerede de nationale myndigheder Kommissionen om, at kvoten på 300 000 ton for det år, der sluttede den 31. juli 2010, var overskredet. Kommissionen betalte 1,9 millioner euro til Den Islamiske Republik Mauretanien for de 47 346 ton fisk, der var fanget ud over kvoten. Bedre overvågning af fiskefangster ville have betydet, at Kommissionen kunne have overvejet at træffe forebyggende foranstaltninger med henblik på at undgå at foretage supplerende betalinger.

4.46. Overvågningen af fangster er blevet styrket, og en varslingsmekanisme forebygger nu overskridelser.

Eksempel 4.6 — Utilstrækkelig overvågning af fiskefangster

Kommissionen erkender, at der var nogen forsinkelse med overvågningen af pelagiske fangster i protokolåret 2009/2010 (1. august til 31. juli), og at dette havde visse konsekvenser i form af supplerende betalinger til Mauretanien i 2010.

Dette problem er nu løst fuldt ud ved specifikt at fratække den overskydende mængde (og selvfølgelig de dertil hørende betalinger) fra den supplerende pelagiske fiskekvote for 2011/2012. Med andre ord blev det, der blev fanget og betalt i 2009/2010, fratrukket i 2011/2012. Således er både bæredygtighed og forsvarlig økonomisk forvaltning blevet tilgodeset.

For at styrke fangstovervågningen yderligere er de generelle arbejdsmetoder endvidere blevet forbedret væsentligt fra 2010 og frem. Der er blevet indført en varslingsmekanisme (pelagiske fangster, som er tæt på fangstkvotens grænse, overvåges ugentligt) for at forebygge overskridelser. Efter at hele kvoten var opbrugt i 2011, lukkede Kommissionen for pelagisk fiskeri 16 dage før protokolårets slutning, hvilket skete efter, at de pelagiske fangster var blevet overvåget ugentligt og i den sidste periode også dagligt. Samme forsigtige tilgang var fremherskende i 2012 (hvor det pelagiske fiskeri blev lukket allerede den 23. april 2012).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Andre ledelsesudtalelser — GD'ernes årlige aktivitetsrapporter

4.47. Retten gennemgik de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører for GD ENV, CLIMA, MARE og SANCO.

4.48. GD ENV tog ikke forbehold, fordi restfejlfrekvensen var under væsentlighedstærsklen på 2 %. Retten noterer, at GD ENV's beregning af restfejlfrekvensen var baseret på antagelser, som ikke var fuldstændig underbygget med repræsentative test.

4.49. GD CLIMA fastholdt sit forbehold fra 2010, som var taget af hensyn til omdømmet og vedrørte et alvorligt brud på sikkerheden konstateret i de nationale registre i EU's emissions-handelssystem. Der var ingen forbehold med hensyn til udgifter, hvoraf de fleste vedrører offentlige indkøb.

4.50. GD SANCO's eneste forbehold vedrørte politikområdet fødevarer og foder og var taget, fordi restfejlfrekvensen var på 4,3 %. Alle betalinger på politikområdet folkesundhed i 2011 (bortset fra bidragene til reguleringsorganer) vedrørte offentlige indkøb. GD SANCO udførte ikke efterfølgende kontrol af disse udgifter og antog på grundlag af sin forudgående kontrol, at fejlprocenten for offentlige indkøb er ca. 0 %.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER**Konklusioner**

4.51. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne vedrørende udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed i det regnskabsår, der sluttede den 31. december 2011, var væsentlig fejlbehæftede.

4.48. På linje med retningslinjerne i de årlige aktivitetsrapporters stående instrukser har GD ENV suppleret resultaterne af de efterfølgende kontroller med en analyse af 245 kontrolbesøg på stedet i forbindelse med LIFE-projekter i 2011. Disse kontroller giver et realistisk og rimeligt grundlag for at kunne vurdere den sandsynlige fejlprocent.

4.49. Kommissionen anser de eksisterende procedurer for offentlige indkøbsaftaler for værende tilstrækkelige til at begrænse risikoen for fejl og uregelmæssige udgifter.

4.50. GD SANCO indgår offentlige indkøbsaftaler, for hvilke der skal betales faste priser, når varen er leveret eller tjenesteydelsen udført som ønsket. Når GD SANCO har opnået et tilstrækkeligt godt forhold mellem pris og kvalitet i leverandørens bud og sikret sig, at den ønskede kvalitet bliver leveret, kontrollerer GD SANCO, at leverandørens faktura stemmer overens med priserne i aftalen. Tilfredsstillende indkøbsprocedurer såvel som tekniske og finansielle kontroller inden betaling er tilstrækkeligt til at give en rimelig sikkerhed for, at fejlprocenterne er meget lave. Således er det usandsynligt, at yderligere kontroller efter den endelige betaling (efterfølgende kontrol) vil afsløre væsentlige fejl, og de vil derfor udgøre en overdreven administrativ byrde.

4.51. Kommissionen tager Rettens vurdering af den mest sandsynlige fejlprocent til efterretning. Selv om Kommissionen i visse tilfælde ikke er enig i Rettens vurdering, viser Kommissionens eget estimat af niveauet af uretmæssigt udbetalte beløb også en forværring af situationen på baggrund af kontrolstatistikkerne fra medlemsstaterne i 2011, selv om den er af et mindre omfang. Derfor har generaldirektøren for GD AGRI taget forbehold for så vidt angår udgifter til udvikling af landdistrikterne i sin erklæring for 2011.

Dette forbehold ledsages af en række korrigerende foranstaltninger, som skal fastlægges af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne for at forbedre situationen.

Ikke desto mindre skal den relativt højere fejlprocent for udvikling af landdistrikter sammenlignet med den fælles landbrugspolitik's første søjle også ses i sammenhæng med målene for politikken til udvikling af landdistrikter, som kun kan nås gennem de mere komplicerede regler og støtteberettigelseskriterier, Retten henviser til i punkt 4.5.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.52. På grundlag af sin revision konstaterede Retten, at de gennemgåede overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed var delvist effektive.

Anbefalinger

4.53. **Bilag 4.3** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne i Rettens tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Det skal bemærkes, at Rettens anbefaling om yderligere at forenkle reglerne og betingelserne vedrørende udvikling af landdistrikter stadig gælder.

4.54. Som følge af denne gennemgang og af resultaterne og konklusionerne af revisionen i 2011 anbefaler Retten med hensyn til udvikling af landdistrikter i den aktuelle periode, at:

- **Anbefaling 1:** medlemsstaternes administrative kontrol og kontrol på stedet udføres mere stringent, så risikoen for, at der anmeldes udgifter til EU, som ikke er støtteberettigede, mindskes
- **Anbefaling 2:** Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at de gældende regler håndhæves bedre på følgende områder:
 - indgåelse af offentlige indkøbsaftaler og momsreglerne i tilfælde, hvor offentlige organer står som modtagere af støtte
 - forpligtelserne til at drive miljøvenligt landbrug og reglerne for støtteberettigelse i forbindelse med modernisering af bedrifter
- **Anbefaling 3:** Kommissionen undersøger årsagerne til den væsentlige fejlprocent

KOMMISSIONENS SVAR

4.52. Kommissionen tager til efterretning, at de fremlagte resultater ligner sidste års resultater.

4.53. Kommissionens forslag til et retsgrundlag for den fremtidige programmeringsperiode (Den fælles landbrugspolitik 2020, KOM(2011) 627 endelig/2) indeholder en række forslag til forenkling. Kommissionen foreslår også, at medlemsstaternes myndigheder får større ansvar for at sikre foranstaltningernes verificerbarhed og kontrollerbarhed i programmerne til udvikling af landdistrikterne.

4.54. Se samlet svar til punkt 1.12-1.13.

Kommissionen er enig med Retten og anbefaler systematisk medlemsstaterne at udbedre enhver svaghed i forbindelse med sin efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure.

Kernen i regnskabsafslutningssystemet er håndhævelsen af eksisterende regler. Kommissionen pålægger medlemsstaterne finansielle korrektioner, når der er konstateret risici for fonden, og giver de nationale myndigheder anbefalinger til forbedringer. Dette vil fortsætte med særligt fokus på de problemer, Revisionsretten har fremhævet, da de også er blevet konstateret under Kommissionens egne revisioner.

Generaldirektøren for GD AGRI har i sin årlige erklæring for 2011 taget forbehold for så vidt angår udvikling af landdistrikter på grund af, at den restfejlprocent, som medlemsstaterne har meddelt, overstiger væsentlighedstærskelen, når man medregner en sikkerhedsmargin på 25 %. Forbeholdet er ledsaget af korrigerende foranstaltninger, som har til formål i samarbejde med medlemsstaterne at finde frem til de underliggende årsager til de højere fejlprocenter og specifikke foranstaltninger, som skal implementeres i den nuværende og fremtidige programmeringsperioder.

Der skal i denne sammenhæng mindes om, at i henhold til artikel 4, stk. 5, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 er medlemsstaterne ved evalueringen forpligtet til at fastslå, hvad problemerne skyldes og implementere korrigerende eller forebyggende foranstaltninger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 4:** Kommissionen tager hensyn til resultaterne af Rettens revision, når den udarbejder revisionsstrategien for GD AGRI's regnskabsafslutning
- **Anbefaling 5:** Kommissionen udbygger retningslinjerne for godkendelsesorganerne med et krav om, at disse organer medtager resultaterne fra Kommissionens og Rettens foregående revisioner i deres revisionsstrategi og rapporter
- **Anbefaling 6:** medlemsstaterne, for så vidt angår kryds-overensstemmelse, sørger for, at bestemmelserne om identifikation og registrering af husdyr overholdes, og at kontrollen fordeles bedre over året, så opfyldelsen af alle relevante krav kontrolleres tilfredsstillende.
- 4.55. På politikområderne miljø, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse anbefaler Retten, at:
- **Anbefaling 7:** Kommissionen forbedrer overvågningen af fiskefangster under fiskeripartnerskabsaftaler med lande uden for EU.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen tager behørigt hensyn til Rettens resultater og anser dem for et af de elementer, der skal tages i betragtning i Kommissionens centrale risikoanalyse, når den udarbejder sit revisionsprogram.

Selv om godkendelsesorganerne ikke har mandat til at rapportere detaljeret om opfølgningen på Kommissionens, Revisionsrettens eller et andet eksternt revisionsorgans resultater, er resultater fra Kommissionens og Rettens tidligere revisioner brugbare for godkendelsesorganerne, når de skal planlægge og etablere deres revisionsstrategi.

Kommissionen har mindet godkendelsesorganerne om at tage sådanne resultater op på det næste af godkendelsesorganernes ekspertgruppemøder.

I forbindelse med kontrollen af krydsoverensstemmelse efterprøver Kommissionen systematisk, at medlemsstaterne sikrer overholdelsen af kravene angående identificering og registrering af dyr, såvel som timing af kontroller på stedet.

4.55.

For at styrke fangstovervågningen yderligere er de generelle arbejdsmetoder blevet forbedret væsentligt fra 2010 og frem. Der er blevet indført en varslingsmekanisme (pelagiske fangster, som er tæt på fangstkotens grænse, overvåges ugentligt) for at forebygge overskridelser.

BILAG 4.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER, MILJØ, FISKERI OG SUNDHED

	2011			2010	2009	2008
	Udvikling af landdistrikter	Miljø, fiskeri og sundhed	I alt			
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR						
Transaktioner i alt (<i>bestående af</i>):	160	18	178	92	93	53
Forskud	0	0	0	0	0	0
Mellemliggende/endelige betalinger	160	18	178	92	93	53
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾						
Andel (antal) af de testede transaktioner, der:						
ikke var behæftet med fejl	42 % (67)	56 % (10)	43 % (77)	48 %	67 %	55 %
var behæftet med en eller flere fejl	58 % (93)	44 % (8)	57 % (101)	52 %	33 %	45 %
Analyse af de fejlbehæftede transaktioner						
Fordelt på fejltyper						
Ikke-kvantificerbare fejl:	34 % (32)	75 % (6)	38 % (38)	48 %	42 %	38 %
Kvantificerbare fejl:	66 % (61)	25 % (2)	62 % (63)	52 %	58 %	62 %
Støtteberettigelse	69 % (42)	50 % (1)	68 % (43)	56 %	22 %	40 %
Forekomst	0 % (0)	50 % (1)	2 % (1)	0 %	6 %	7 %
Nøjagtighed	31 % (19)	0 % (0)	30 % (19)	44 %	72 %	53 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL						
Den mest sandsynlige fejlprocent				7,7 %		
Øvre fejlgrænse				10,9 %		
Nedre fejlgrænse				4,5 %		

(¹) For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikker blev stikprøven opdelt i segmenter.

BILAG 4.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Administrative procedurer og kontrolprocedurer	Metode til stedlig kontrol, udvælgelse, gennemførelse, kvali- tetskontrol og indbe- retning af resultater	Implementering og kontrol af krydsøver- ensstemmelse	Samlet vurdering
Danmark	Ikke effektive 1, 2, 3, 4, 5	Delvis effektiv A, B, C	Delvis effektiv 2, A, D, a	Ikke effektive
Spanien (Galicien)	Delvis effektive 2, 3	Delvis effektiv A, C, D	Delvis effektiv 2, C, D, a	Delvis effektive
Italien (Lombardiet)	Delvis effektive 1, 2, 3, 4	Delvis effektiv A, C, D	Ikke effektiv 4, A, B, C, D, a, b	Delvis effektive
Ungarn	Delvis effektive 1, 3	Delvis effektiv B, C, D	Delvis effektiv 2, 4, B, D, a, b	Delvis effektive
Østrig	Delvis effektive 1, 2	Effektiv A	Effektiv a	Effektive
Finland	Delvis effektive 1, 2, 4	Delvis effektiv 2, C, D	Delvis effektiv 2, 4, A, D, a	Delvis effektive

1 Ineffektiv kontrol med hensyn til støtteberettigelsesbetingelser og forpligtelser (f.eks. medregning af ikke-støtteberettiget moms, dobbeltfinansiering).

2 Mangler i den administrative organisation og i den interne kontrol af kontrolundersøgelserne.

3 Der var ikke et passende system til vurdering af, om omkostningerne i støtteansøgningen var rimelige.

4 Forkerte beregninger og betalinger (f.eks. ingen nedsættelse).

5 Systematiske svagheder ved foranstaltningerne under afsnit II (dvs. ikke-arealrelaterede), som medførte, at der blev godkendt udgifter, som ikke var støtteberettigede.

A Utilstrækkelig information om omfanget af de gennemførte kontrolundersøgelser.

B Uoverensstemmelser vedrørende antallet af de gennemførte kontrolundersøgelser.

C Kontrolundersøgelseernes kvalitet utilfredsstillende: misligholdelser ikke opdaget, og/eller kontrollen omfattede ikke alle tilsagn og forpligtelser.

D Mangler i planlægningen af kontrollen og dens timing (f.eks. kontrolundersøgelser udført efter landbrugsåret).

a Ufuldstændige krav (f.eks. de nationale GLM-standarder var utilstrækkelige, der manglede krav med hensyn til visse SMR).

b Den nationale gennemførelse af nitratdirektivet er ikke korrekt.

BILAG 4.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER, MILJØ, FISKERI OG SUNDHED

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	Retten anbefalede, at der sammen med de berørte nationale myndigheder træffes effektive foranstaltninger for at undgå, at fiskeriprojekter får betalt udgifter, som ikke er støtteberettigede (GD MARE, punkt 3.76 i årsberetningen for 2009).	Under Den Europæiske Fiskerifond er kontrollen med støtteberettigede udgifter blevet skærpet i forhold til den kontrol, der blev udført under det tidligere finansielle instrument til udvikling af fiskeriet.	
	Retten anbefalede en klar funktionsadskillelse mellem Kommissionens forskellige tjenester, og at der udvikles hensigtsmæssige formelle kontrolprocedurer for intern kontrol af betalinger til medlemsstaterne for programmer til udryddelse og overvågning af dyresygdomme (GD SANCO, punkt 3.76 i årsberetningen for 2009).	Kommissionens tjenester har præciseret funktionsadskillelsen og har truffet en række afhjælpende foranstaltninger, som for eksempel forenklingen af retsgrundlaget for programmerne i 2012.	
2009 og 2008	Retten gentog, at der på området udvikling af landdistrikter er behov for en yderligere indsats for at forenkle reglerne og betingelserne yderligere (jf. punkt 3.74 ⁽¹⁾).	<p>Kommissionen har omarbejdet forordning (EF) nr. 1975/2006 og erstattet den med forordning (EU) nr. 65/2011 pr. 1. januar 2011.</p> <p>Den nye forordning præciserer i en vis grad bestemmelserne om kontrolprocedurer, krydsoverensstemmelse, nedsættelser, udelukkelse og inddrivelse.</p> <p>Kommissionen mener, at dette initiativ videreføres i bestemmelserne om FLP efter 2013, hvor der fastlægges en række forenklinger med hensyn til udvikling af landdistrikter.</p> <p>I sin udtalelse nr.1/2012 om forslagene til lovgivning vedrørende reformen af den fælles landbrugspolitik pr. 2014 anerkendte Retten det arbejde, Kommissionen har gjort for at forenkle bestemmelserne om FLP, men mente, at retsgrundlaget for politikken stadig var for komplekst.</p>	
2008	Retten anbefalede, at der træffes effektive foranstaltninger til at få løst de problemer, der blev påvist på politikområderne, miljø, fiskeri, sundhed og forbrugerbeskyttelse (GD ENV, MARE og SANCO, punkt 5.67 i årsberetningen for 2008).	Kommissionen har taget flere initiativer for at få løst de problemer, Retten havde påvist (jf. analysen vedrørende 2009).	

⁽¹⁾ Der blev fremsat lignende anbefalinger i punkt 5.66 i årsberetningen for 2008.

KAPITEL 5

Regionalpolitik, energi og transport

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	5.1-5.27
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	5.4-5.26
Politiske mål	5.4-5.5
Politiske instrumenter	5.6-5.21
Risici med hensyn til formel rigtighed	5.22-5.26
Revisionens omfang og revisionsmetoden	5.27
Transaktionernes formelle rigtighed	5.28-5.34
Systemernes effektivitet	5.35-5.69
Revisionsmyndigheder	5.35-5.51
Rettens undersøgelse af syv revisionsmyndigheder	5.39-5.43
Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder	5.44-5.51
Vurdering af afslutningen af programmerne for programmeringsperioden 2000-2006	5.52-5.64
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	5.65-5.69
GD for Regionalpolitik	5.66-5.67
GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi	5.68-5.69
Konklusioner og anbefalinger	5.70-5.73
Konklusioner	5.70-5.72
Anbefalinger	5.73

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

5.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen regionalpolitik, energi og transport, som omfatter politikområderne 06 — Mobilitet og transport, 13 — Regionalpolitik og 32 — Energi. De centrale oplysninger om de dækkede aktiviteter og udgifterne i 2011 gives i **tabel 5.1**.

Tabel 5.1 — Regionalpolitik, energi og transport — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budget- afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
06	Mobilitet og transport	Administrative udgifter	71	Direkte central forvaltning
		Land-, sø- og lufttransport	150	Direkte central forvaltning og indirekte central forvaltning
		Transeuropæiske net (TEN)	833	Direkte central forvaltning og indirekte central forvaltning
		Forskning inden for transport	59	Direkte central forvaltning
		1 113		
13	Regionalpolitik	Administrative udgifter	84	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og andre regionale foranstaltninger	25 841	Delt forvaltning
		Samhørighedsfonden	6 450	Delt forvaltning
		Førtiltrædelsesforanstaltninger i tilknytning til strukturpolitikkerne	351	Decentral forvaltning
		Solidaritetsfonden	269	Indirekte central forvaltning
		32 995		
32	Energi	Administrative udgifter	74	Direkte central forvaltning
		Transeuropæiske net (TEN)	18	Direkte central forvaltning
		Konventionel og vedvarende energi	591	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
		Nuklear energi	121	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
		Forskning inden for energi	159	Direkte central forvaltning
		963		
Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾			229	
Aktionsudgifter i alt			34 842	
Bestående af: — forskud			1 469	
— mellemliggende/endelige betalinger			33 373	
Regnskabsårets betalinger i alt			35 071	
Regnskabsårets forpligtelser i alt			42 964	

(¹) Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 9.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.2. Regionalpolitik finansieres hovedsagelig over Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden. Disse fonde er (medmindre andet er fastsat i de specifikke regler, der gælder for den enkelte fond) underlagt de samme bestemmelser og forvaltes ofte af de samme myndigheder som Den Europæiske Socialfond (ESF). ESF, som omhandles i kapitel 6, omtales i dette kapitel, når der drøftes spørgsmål, der er fælles for alle fondene.

5.3. Regionalpolitikken tegner sig for 94 % af udgifterne i denne gruppe af politikområder, mens de resterende 6 % vedrører områderne energi og transport.

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

Politiske mål

Regionalpolitik

5.4. Regionalpolitikken sigter mod at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Den Europæiske Union ved at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem forskellige regioner.

Energi og transport

5.5. Energi- og transportpolitikken sigter mod at forsyne borgerne og erhvervslivet i Europa med sikre, bæredygtige og konkurrencedygtige energi- og transportsystemer og -ydelser og udvikle innovative løsninger, som bidrager til at formulere og gennemføre disse politikker.

Politiske instrumenter

Regionalpolitik

5.6. EFRU og Samhørighedsfonden er hovedværktøjerne til gennemførelse af regionalpolitikken ⁽¹⁾. EFRU finansierer infrastruktur, oprettelse eller bevarelse af arbejdspladser, regionale økonomiske udviklingsinitiativer og aktiviteter til støtte for små og mellemstore virksomheder (SMV) ⁽²⁾. I medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er lavere end 90 % af gennemsnittet i EU, finansierer Samhørighedsfonden investeringer i infrastruktur på miljø- og transportområdet.

⁽¹⁾ Af andre instrumenter for regionalpolitik kan nævnes instrumentet til førtiltrædelsesbistand, som støtter regionale og grænseoverskridende samarbejdsforanstaltninger i landene på det vestlige Balkan, Tyrkiet og Island, og Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som yder støtte til i tilfælde af naturkatastrofer i medlemsstaterne.

⁽²⁾ EFRU og ESF yder støtte til SMV'er gennem tilskud og finansierings-tekniske instrumenter, jf. særberetning nr. 2/2012, »Finansielle instrumenter for SMV'er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling« (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.7. EFRU (med betalinger på 26 milliarder euro) og Samhørighedsfonden (med betalinger på 6 milliarder euro) tegnede sig for 98 % af udgifterne under budgetafsnit 13 i 2011 ⁽³⁾.

Forvaltning og kontrol af EFRU's, ESF's og Samhørighedsfondens udgifter

5.8. Der gælder fælles regler for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF ⁽⁴⁾, og fondene forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. I specifikke forordninger er der fastsat supplerende bestemmelser for hver enkelt fond. Disse fonde bruges til flerårige programmer.

5.9. På grundlag af forslag fra medlemsstaterne godkender Kommissionen for hver programmeringsperiode de operationelle programmer (OP) og de vejledende finansieringsplaner, hvori også EU's og de nationale bidrag indgår ⁽⁵⁾. Projekterne under OP gennemføres af privatpersoner, sammenslutninger, private eller offentlige virksomheder eller lokale, regionale og nationale offentlige organer.

5.10. I medlemsstaterne er udpegede forvaltningsmyndigheder og formidlende organer ⁽⁶⁾ ansvarlige for den daglige forvaltning. De udvælger de enkelte projekter og skal udføre kontrol med henblik på at forebygge, finde og korrigere fejl i de anmeldte udgifter og verificere, at projekterne rent faktisk gennemføres (»kontroller på første niveau«). Attesteringsmyndighederne kontrollerer, at »kontrollerne på første niveau« rent faktisk bliver udført, og — når det er relevant — udfører de yderligere kontrol, inden udgiftsanmeldelserne sendes til Kommissionen.

⁽³⁾ I 2011 vedrørte 29,9 milliarder euro eller 93 % programmeringsperioden 2007-2013, mens 2,4 milliarder euro (7 %) vedrørte perioden 2000-2006.

⁽⁴⁾ For Rettens revisionsresultater og konklusioner om ESF henvises læseren til kapitel 6.

⁽⁵⁾ I alt har Kommissionen godkendt 434 OP for programmeringsperioden 2007-2013: 317 til EFRU/Samhørighedsfonden (hvoraf 24 OP indeholder samhørighedsfundsprojekter) og 117 til ESF.

⁽⁶⁾ Formidlende organer er offentlige eller private organer, som på en forvaltningsmyndigheds ansvar og på dennes vegne udfører opgaver.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.11. Revisionsmyndighederne i medlemsstaterne har en central funktion med hensyn til at sikre, at de udgifter, der godtgøres under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden er formelt rigtige. Revisionsmyndighederne i medlemsstaterne skal udføre systemrevisioner og revisioner af foranstaltningerne (dvs. projekter eller grupper af projekter) med henblik på at give rimelig sikkerhed for, at programmernes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, og at de udgifter, der er attesteret under de enkelte OP, er formelt rigtige. De rapporter til Kommissionen om disse revisioner i årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser (⁷).

5.12. Ved starten af hver programmeringsperiode betaler Kommissionen et forfinansieringsbeløb til medlemsstaterne (⁸). Finansieringen af et projekt sker normalt i form af godtgørelse af omkostninger baseret på projektledernes udgiftsanmeldelser. Disse individuelle anmeldelser samles i periodiske udgiftsanmeldelser for hvert enkelt OP, som myndighederne i medlemsstaten attesterer og forelægger for Kommissionen. Den del, som EU medfinansierer, godtgøres derefter over EU-budgettet.

5.13. Støtteberettigelsesreglerne fastsættes på nationalt eller undertiden regionalt niveau med forbehold for undtagelser i de specifikke forordninger, der gælder for de enkelte fonde. Medlemsstaterne har hovedansvaret for at forhindre eller opdage og korrigere uregelmæssige udgifter og for at indberette dette til Kommissionen.

5.14. Kommissionen skal skaffe sig sikkerhed for, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, som overholder kravene i forordningerne, og at systemerne fungerer effektivt (⁹). Hvis Kommissionen konstaterer, at en medlemsstat har undladt at korrigere uregelmæssige udgifter, der er attesteret og anmeldt, eller at forvaltnings- og kontrolsystemerne er behæftet med betydelige mangler, kan den afbryde eller suspendere betalingerne (¹⁰). Hvis medlemsstaten ikke trækker de uregelmæssige udgifter (som kan erstattes med udgifter, som er støtteberettigede) tilbage, eller hvis den undlader at afhjælpe de konstaterede systemsvagheder, kan Kommissionen pålægge finansielle korrektioner, som kan medføre en nettonedsættelse af EU-finansieringen (¹¹).

5.13. *Fastsættelsen af støtteberettigelsesregler på nationalt niveau (artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006) var et af de væsentligste elementer i forenklingen, som blev indført i programmeringsperioden 2007-2013. Formålet med at fastsætte støtteberettigelsesreglerne var at give medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til at tilpasse støtteberettigelsesreglerne til de specifikke behov i regionerne eller programmerne og med henblik på at harmonisere dem med de gældende regler for andre nationale offentlige ordninger.*

5.14. *Kommissionen gav i sin årlige aktivitetsrapport for 2011 en detaljeret vurdering af dens sikkerhed i forbindelse med etableringen af forvaltnings- og kontrolsystemer for hvert af de medfinansierede programmer samt en vurdering af, hvordan disse fungerer, såvel som en generel vurdering af de nationale kontrolsystemer.*

I tilfælde af systemmangler afbryder og/eller suspenderer Kommissionen betalingerne i sin funktion af tilsyn. Kommissionen beretter om udøvelsen af dette ansvar i sin årlige aktivitetsrapport. For 2011 beretter GD for Regionalpolitik om 70 afbrydelser af betalingsfrister og indledning af suspensionsprocedurer for 10 programmer. GD for Beskæftigelse beretter om afbrydelse af 21 anmodninger om mellem-liggende betalinger og yderligere 3 suspensionsbeslutninger.

(⁷) Hertil kommer, at revisionsmyndighederne skal indsende kopier af systemrevisionsberetningerne til Kommissionen. Generelt sendes der ikke revisionsberetninger til Kommissionen om revisioner af foranstaltninger.

(⁸) Jf. artikel 82 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

(⁹) Artikel 72 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

(¹⁰) Artikel 39, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1), artikel 91 og 92 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

(¹¹) Artikel 99 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Energi og transport

5.15. Den Europæiske Unions energipolitik skal bidrage til at forsyne borgerne og erhvervslivet med energi til overkommelige og konkurrencedygtige priser samt teknologisk avancerede energitjenesteydelser. Den fremmer bæredygtig energiproduktion og transport samt bæredygtigt forbrug og en sikker energitilførsel i EU og medlemsstaterne. Det væsentligste finansielle instrument er det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (»genopretningsprogrammet«), som yder finansiering til projekter, hovedsagelig i form af tilskud og subsidier.

5.16. Transportpolitikkerne skal udvikle det indre marked, øge konkurrencen og innovationen og integrere transportnettene. På dette område fremmer EU's politikker mobilitet, bæredygtig udvikling og transportsikkerhed. Transportprogrammet under programmet for transeuropæiske net (TEN-T) er det væsentligste finansielle instrument, som yder finansiering til store infrastrukturprojekter.

5.17. Betalingerne på området energi og transport under budgetafsnit 06 og 32 var på 2 milliarder euro i 2011 ⁽¹²⁾.

Forvaltning og kontrol af udgifterne til energi og transport

5.18. Kommissionen (GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi) forvalter energi- og transportudgifterne ved direkte og indirekte central forvaltning (gennem to forvaltningsorganer og et fællesforetagende ⁽¹³⁾) men også ved mekanismer for fælles forvaltning (f.eks. midlerne til nedlæggelse af kernekraftværker eller den europæiske finansieringsfacilitet for energi-effektivitet).

5.19. Kommissionen finansierer generelt projekter efter at have gennemført formelle indkaldelser af forslag til projekter. Betalingerne til godkendte projekter udbetales direkte af Kommissionen til modtagerne på grundlag af tilskudsaftaler eller Kommissionens finansieringsafgørelser. Støttemodtagerne er sædvanligvis medlemsstaternes myndigheder, men kan også være offentlige eller private virksomheder. Næsten alle beløb udbetales i rater: et forskud eller forfinansiering, når tilskuds-aftalen eller finansieringsafgørelsen er underskrevet, efterfulgt af mellemliggende og endelige betalinger, som skal godtgøre de støtteberettigede udgifter, som modtagerne har indberettet.

⁽¹²⁾ Transeuropæiske net (TEN) tegner sig for ca. 41 % af energi og transport-udgifterne, projekter for konventionel og vedvarende energi for 28 %, og forskningsprojekter, der hovedsagelig finansieres af forskningsrammeprogrammerne, for yderligere 11 %. De øvrige to væsentlige udgiftskategorier vedrører projekter for land-, sø- og lufttransport 7 % og kerneenergi 6 %.

⁽¹³⁾ TEN-T-forvaltningsorganet, Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation og SESAR-fællesforetagendet (Single European Sky Air Traffic Management Research).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.20. De vigtigste elementer i Kommissionens kontrol af udgifterne er: evaluering af forslagene i forhold til nærmere beskrevne udvælgelses- og tildelingskriterier, information og vejledning til modtagerne og tilsyn og kontrol med gennemførelsen af projekterne på grundlag af finansielle og tekniske situationsrapporter, som modtagerne indsender. Hvis det er et krav i henhold til finansieringsaftalerne, skal udgiftsanmeldelserne attesteres af en uafhængig ekstern revisor eller et relevant nationalt organ.

5.21. Herudover udfører Kommissionen efterfølgende revisioner, som skal påvise og korrigere fejl, som eventuelt ikke er blevet forhindret ved tidligere kontroller, og tilvejebringe rimelig sikkerhed for, at udgifterne er formelt rigtige.

*Risici med hensyn til formel rigtighed***Regionalpolitik**

5.22. De væsentligste risici i forbindelse med udgifter under EFRU og Samhørighedsfonden er, at der finansieres projekter, som ikke overholder EU's bestemmelser og de nationale bestemmelser for offentlige indkøb, eller som ikke opfylder de støtteberettigelsesbetingelser, der er fastsat i EU-forordningerne eller i OP. Hertil kommer, at der også er risiko for, at modtagerne anmelder specifikke omkostninger, der ikke er støtteberettigede.

5.23. Under gennemførelsen af OP står myndighederne i medlemsstaterne over for indbyrdes konkurrerende prioriteringer. På den ene side skal der udføres passende kontroller af, om udgifterne er formelt rigtige, mens det på den anden side skal sikres, at de EU-midler, der er stillet til rådighed, absorberes i tide. I praksis kan ønsket om at gennemføre programmet til tiden modarbejde en konsekvent anvendelse af solide kontroller.

5.24. Hvis tilfælde af manglende overensstemmelse hverken påvises eller korrigeres af de forskellige kontrolniveauer i en medlemsstat eller af Kommissionen, kan det medføre, at der godtgøres ikke-støtteberettigede udgifter over EU-budgettet.

5.22. Kommissionen tilslutter sig denne vurdering, som anført i dens arbejdsdokument »Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009« (SEC(2011) 1179 af 5.10.2011). I dette dokument angiver Kommissionen konkrete foranstaltninger til at mindske disse risici (især yderligere vejledning og uddannelse for forvaltningsmyndighederne vedrørende identificerede risici, rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner, afbrydelser og suspensionsprocedurer samt mere målrettede revisionsaktiviteter på de mest risikobetonede områder).

5.23. Kommissionen er enig i, at et sundt forvaltnings- og kontrolsystem er et system, der gør det muligt at attestere lovlige og formelt rigtige udgifter, mens det sikrer, at midlerne absorberes rettidigt.

5.24. Eftersom forvaltnings- og kontrolsystemerne kan løbe over flere år, har en overbetaling, som opdages i en betalingsanmodning, der godtgøres af Kommissionen, muligvis endnu ikke været igennem hele kontrolkæden på nationalt niveau og på EU-niveau på attesteringstidspunktet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Energi og transport

5.25. Den væsentligste risiko i forbindelse med udgifter under energi og transport er, at Kommissionen ikke opdager ikke-støtteberettigede omkostninger, som modtagerne har anmeldt, før godtgørelsen finder sted. Ligesom i forbindelse med EFRU og Samhørighedsfonden er der også risici forbundet med manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb. For så vidt angår TEN-T mindskes disse risici potentielle indvirkning på EU-budgettet af, at de støtteberettigede udgifter ofte overstiger det maksimum, der er fastsat i finansieringsaftalerne.

5.26. Når en væsentlig andel af betalingerne koncentrerer sig i en begrænset periode, kan det indvirke negativt på effektiviteten af overvågnings- og kontrolsystemerne og øge risikoen for fejl (jf. punkt 1.35). I 2011 blev 32 % af betalingerne målt i værdi under »genopretningsprogrammet« afholdt i december måned. Hertil kommer, at programmet tilstræber hurtig udbetaling, hvad der også kan gøre det vanskeligt at udføre tilstrækkelig kontrol.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

5.27. I **bilag 1.1, del 2**, til kapitel 1 beskrives Rettens overordnede revisionstilgang og den valgte metode. Med hensyn til regionalpolitik, energi og transport skal følgende særlige punkter bemærkes:

- a) Revisionen omfattede gennemgang af en stikprøve på 180 mellemliggende og endelige betalinger⁽¹⁴⁾ i medlemsstaterne og i Kommissionen.
- b) Vurderingen af systemerne omfattede:

— revisionsmyndigheder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2007-2013⁽¹⁵⁾

⁽¹⁴⁾ Denne stikprøve omfatter 180 betalinger til 129 EFRU-projekter, 39 samhørighedsfondsprojekter, 8 energiprojekter og 4 transportprojekter. 148 af betalingerne til EFRU-/samhørighedsfondsprojekter vedrører programmeringsperioden 2007-2013, og 20 perioden 2000-2006. Stikprøven blev udtaget blandt alle betalingerne bortset fra forskud, som i 2011 beløb sig til 1,4 milliarder euro.

⁽¹⁵⁾ Rettens revision omfattede for revisionsmyndighedernes vedkommende: a) en gennemgang af en stikprøve på syv revisionsmyndigheder (og, hvor det var muligt, bemyndigede revisionsorganer) i syv medlemsstater (Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Italien (Sicilien), Letland, Ungarn, Portugal og Rumænien), og b) en gennemgang af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndighederne som helhed. Jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.37-4.44.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- de procedurer, der er gennemført i Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til afslutningen af programmerne fra programmeringsperioden 2000-2006
- en gennemgang af Kommissionens ledelsesudtalelser i den årlige aktivitetsrapport fra GD for Regionalpolitik, GD for Mobilitet og Transport samt GD for Energi.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

5.28. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 5.1**. Ved testen af stikprøven af transaktioner konstaterede Retten, at 59 % af de 180 reviderede betalinger var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er på 6,0 % ⁽¹⁶⁾.

5.29. For så vidt angår 62 % af de fejlbehæftede transaktioner vedrørende regionalpolitik mener Retten, at myndighederne i medlemsstaterne havde tilstrækkelig mange oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret i hvert fald nogle af fejlene, før de attesterede udgifterne over for Kommissionen.

5.30. For så vidt angår regionalpolitikken konstaterede Retten svagheder ved de nationale myndigheders kontrol, navnlig ved »kontrollerne på første niveau« udført af forvaltningsmyndigheder og formidlende organer.

KOMMISSIONENS SVAR

5.28. Kommissionen bemærker, at fejlniveauet (den mest sandsynlige fejlværdi er 6,0 %) for tredje år i træk forbliver et godt stykke under de fejlniveauer, som blev rapporteret af Revisionsretten i perioden 2006-2008. Denne positive udvikling skyldes de styrkede kontrolbestemmelse fra programmeringsperioden 2007-2013 og dens strenge politik for afbrydelser/suspensioner, når der identificeres mangler, i overensstemmelse med Kommissionens handlingsplan fra 2008.

Som vist i **tabel 1.3** i kapitel 1 faldt den kombinerede mest sandsynlige fejlfrekvens for regionalpolitik, transport, energi og beskæftigelse og sociale anliggender betragteligt sammenlignet med 2010, fra 7,7 % til 5,1 %.

Kommissionen vil fortsat koncentrere sin indsats om de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater.

5.29. Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at de pågældende systemer i fremtiden i højere grad kan forhindre fejl forud for attesteringen.

Forvaltningsmyndighederne skal foretage dokumentkontrol for alle ansøgninger, der indsendes af modtagerne, før attesteringen af udgifterne. Kontrol på stedet af transaktioner kan dog også ske på et senere tidspunkt i gennemførelsen af projektet efter attesteringen og indtil afslutningen, hvilket forklarer, hvorfor en del af fejlene i Revisionsrettens stikprøve ikke kunne opdages (jf. desuden Kommissionens svar til punkt 5.22 og 5.24). Indvirkningen af kontrolsystemet med hensyn til at reducere fejlfrekvensen ses oftest kun i de efterfølgende år, efter at alle lag af kontroller er blevet gennemført.

⁽¹⁶⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 3,0 % og 9,0 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Overtrædelser af reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler i en fjerdedel af transaktionerne

5.31. Revisionerne i tidligere år har vist, at der navnlig er tendens til fejl i forbindelse med procedurerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler⁽¹⁷⁾. I 2011 reviderede Retten 298 tilfælde af indgåelse af offentlige indkøbsaftaler vedrørende arbejder og tjenesteydelser, der lå til grund for udgifterne vedrørende 180 transaktioner, der var attesteret over for Kommissionen⁽¹⁸⁾. Den samlede anslåede kontraktværdi af de offentlige indkøb, revisionen omfattede, er 6,7 milliarder euro⁽¹⁹⁾.

5.32. I 25 % af de 180 transaktioner, revisionen omfattede, konstaterede Retten tilfælde af manglende overholdelse af EU's regler og de nationale regler for offentlige indkøb. I 9 % af de reviderede transaktioner blev der konstateret alvorlige brud på disse regler (jf. eksempel 5.1). Disse fejl tegner sig for 44 % af alle de kvantificerbare fejl og udgør ca. 58 % af den skønnede fejlprocent for denne gruppe af politikområder.

5.31. Fejl i offentlige indkøbsprocedurer har at gøre med manglende overholdelse af reglerne for det indre marked og er ikke specifikke for samhørighedspolitikken, som det anføres i andre kapitler af denne beretning.

5.32. Selv om Kommissionen og Revisionsretten reviderer overholdelse af reglerne for offentlige indkøb på samme måde, anvender Kommissionen proportionale faste korrektioner i samhørighedspolitikken, og derved tages der hånd om risikoen for at skade EU-budgettet, ligesom der tages hensyn til uregelmæssighedernes art og grovhed.

De faste satser anvendes af Kommissionen og af de fleste nationale myndigheder i forbindelse med pålæggelse af finansielle korrektioner for overtrædelser af regler for offentlige indkøb, herunder ved opfølgning på alle fejl mht. offentlige indkøb, der er rapporteret af Revisionsretten.

Eksempel 5.1 — Alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb

- a) *Anvendelse af underhåndsaftale uden begrundelse:* For så vidt angår et projekt under »genopretningsprogrammet« om bygning af en gasledning blev kontrakterne om anlægsarbejdet på andet og tredje stade af projektet uden afholdelse af udbud tildelt det konsortium, der fem år tidligere havde fået tildelt kontrakten om første stade af gasledningen. Det er ikke i overensstemmelse med EU's bestemmelser og de nationale gældende bestemmelser om offentlige indkøb.
- b) *Underhåndsaftale om supplerende arbejde, uden at der forelå uforudselige omstændigheder:* For så vidt angår et samhørighedsfondsprojekt vedrørende vejbygning, blev supplerende arbejder i forbindelse med ændringer, som var foretaget, efter at den oprindelige plan var godkendt, tildelt den samme kontrahent direkte. De supplerende arbejder skyldtes ikke uforudselige omstændigheder, så der var tale om brud på reglerne for offentlige indkøb.

⁽¹⁷⁾ Jf. Europa-Kommissionen: »Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009« (SEK(2011)1179, 5/10/2011).

⁽¹⁸⁾ For så vidt angår 41 % af de 298 tilfælde af indgåelse af offentlige indkøbsaftaler Retten reviderede, var værdien af kontrakten højere end den tærskelværdi, som bevirkede, at EU's regler for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, som de er gennemført i national lovgivning, skulle finde anvendelse på dem.

⁽¹⁹⁾ Beløbet omfatter de samlede udgifter i forbindelse med de tildelte kontrakter, hvoraf en del blev attesteret i forbindelse med de udgiftsanmeldelser, revisionen omfattede.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- c) *Kontrakt tildelt den eneste budgiver, selv om den planlagte prisnedsættelse ikke blev opnået under forhandlingerne:* For så vidt angår et samhørighedsfondsprojekt vedrørende bygning af et slambehandlingsanlæg indkom der kun ét tilbud. Støttemodtageren fandt tilbuddet uacceptabelt, fordi dets høje pris var over det dobbelte af det anslåede budget. Støttemodtageren indledte derpå forhandlinger med den enlige budgiver. Efter forhandlingerne blev kontrakten tildelt med et nedslag i den tilbudte pris på kun 1 %. Når støttemodtageren ikke kunne forhandle sig frem til en bedre pris, burde han have konkluderet, at udbudsproceduren ikke havde givet resultat.
- d) *Kunstig opsplitning af udbud:* For så vidt angår et EFRU-projekt vedrørende rådgivning til et nationalt ministerium blev en række mindre kontrakter om sammenlignelige eller identiske tjenesteydelser tildelt direkte. I henhold til EU's indkøbsbestemmelser og de nationale indkøbsbestemmelser skulle disse tjenesteydelser være blevet indkøbt samlet som én enkelt tjenesteydelse, og eftersom den samlede værdi så ville have oversteget en bestemt tærskel, skulle kontrakten først være tildelt efter en offentlig udbudsprocedure, som ville give flere budgivere mulighed for at indgive bud.
- e) *Væsentlige ændringer af omfanget af de arbejder, der er indgået kontrakt om:* For så vidt angår et samhørighedsfondsprojekt vedrørende bygning af en ny metrolinje blev omfanget af og budgettet vedrørende en tilknyttet tjenesteydelseskontrakt ændret betydeligt, idet der blev involveret eksperter, som der ikke oprindeligt var kalkuleret med. De supplerende opgaver, der skulle udføres, skyldtes ikke uforudselige omstændigheder, men den måde, den ordregivende myndighed havde planlagt projektet på.

5.33. I yderligere 16 % af de 180 reviderede transaktioner konstaterede Retten endvidere andre ikke kvantificerbare fejl i relation til udbuds- og kontraktindgåelsesprocedurer. Disse fejl omfatter tilfælde, hvor kravene om information og offentlig omtale ikke var overholdt (f.eks. hvor bekendtgørelserne om indgåede kontrakter var offentliggjort for sent), mangler i udbudsbetingelserne eller proceduremæssige svagheder i forbindelse med evalueringen af tilbuddene. Disse fejl bidrager ikke til den fejlprocent, Retten har anslået (jf. punkt 5.28) ⁽²⁰⁾.

5.33. Kommissionen følger op på alle fejl, Revisionsretten har rapporteret, og vil anvende finansielle korrektioner, hvor det er passende og juridisk muligt.

⁽²⁰⁾ Nærmere oplysninger om Rettens tilgang til kvantificering af fejl med hensyn til offentlige indkøb gives i **bilag 1.1**, punkt 10 og 11.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Ikke-støtteberettigede omkostninger tegner sig for over halvdelen af alle kvantificerbare fejl, der blev påvist af Retten

5.34. Retten konstaterede, at der var anmeldt ikke-støtteberettigede omkostninger i 12 % af de transaktioner, revisionen omfattede. De tegner sig for 56 % af alle de kvantificerbare fejl og udgør ca. 42 % af den anslåede fejlprocent i denne gruppe af politikområder (jf. eksempel 5.2).

5.34. Kommissionen søger at sikre, at støttemodtagerne og programmernes forvaltningsmyndigheder er bevidste om støtteberettigelsesreglerne. Dette kan gøres gennem uddannelse og vejledning, og for regionalpolitik bør forvaltningsmyndighederne viderebringe denne viden til alle organer med ansvar for forvaltning af midlerne. For regionalpolitikken giver Kommissionen, når den identificerer komplekse regler på programniveau, medlemsstaten anbefalinger om at forenkle reglerne.

Kommissionen vil fortsat koncentrere sin indsats om de programmyn-
digheder, hvor der er identificeret risici (se også svar på punkterne 5.24 og 5.28).

Eksempel 5.2 — Ikke-støtteberettigede omkostninger

- a) *Manglende overholdelse af projektkendelsesbeslutningen:* Et finansieringsteknisk instrument, som EFRU finansierede med henblik på ydelse af finansiel støtte til SMV'er, ydede også finansiering til store virksomheder. Det var ikke tilladt i henhold til den nationale beslutning om godkendelse af dette projekt.
- b) *Der blev ikke taget hensyn til indtægterne fra salg af gamle maskiner, der blev udskiftet ved hjælp af EFRU-finansiering:* For så vidt angår et EFRU-projekt vedrørende indkøb af maskiner til forarbejdning af metal burde der være taget hensyn til indtægterne fra salget af de gamle maskiner, der blev udskiftet, og det ville have reduceret de udgifter, der blev anmeldt vedrørende købet af de nye maskiner.
- c) *Manglende overholdelse af specifikke bestemmelser i nationale støtteberettigelsesregler:* For så vidt angår et samhørighedsfondsprojekt vedrørende bygning af en motorvej blev der godtgjort omkostninger i relation til forsikringsmæssige og finansielle serviceydelser. Sådanne omkostninger er imidlertid ikke støtteberettigede i henhold til de nationale støtteberettigelsesregler.
- d) *Anmeldelse af flere ikke-støtteberettigede omkostninger i forbindelse med et projekt:* For så vidt angår et TEN-T-projekt vedrørende forundersøgelser med henblik på bygning af en tunnel var en faktura anmeldt to gange. Hertil kommer, at der manglede central dokumentation vedrørende offentlige udbud (f.eks. evalueringsudvalgets rapport og tilbudsgiverens vinderbud). Denne over-anmeldelse indvirkede dog ikke på EU's budget, eftersom de samlede anmeldte omkostninger var væsentlig højere end maksimumsbidraget fra EU (jf. punkt 5.25).

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

Revisionsmyndigheder

5.35. De forordninger, som fastlægger bestemmelserne om EFRU, ESF og Samhørighedsfonden for programmeringsperioden 2007-2013, indførte betydelige ændringer for så vidt angår de nationale revisionsmyndigheders funktion og ansvar ⁽²¹⁾.

5.36. I de 27 medlemsstater er der oprettet 112 revisionsmyndigheder med henblik på de 434 OP vedrørende programmeringsperioden 2007-2013. Mere end halvdelen af disse revisionsmyndigheder er ansvarlige for at revidere OP under alle tre fonde (dvs. EFRU, Samhørighedsfonden og ESF) i deres region, mens resten af revisionsmyndighederne reviderer specifikke OP ⁽²²⁾ under én fond.

5.37. De årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser giver oplysninger om den formelle rigtighed af EU-udgifterne under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden vedrørende programmeringsperioden 2007-2013 ⁽²³⁾. Det er nødvendigt at foretage en effektiv verifikation af, at oplysningerne er nøjagtige og pålidelige, så Kommissionen kan bruge de resultater, som revisionsmyndighederne rapporterer i de årlige kontrolrapporter, som én af de vigtigste kilder til sikkerhed. I 2011 fik Kommissionen forelagt i alt 204 årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser ⁽²⁴⁾ vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden og 117 årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser vedrørende ESF.

5.35. Revisionsmyndighederne spiller en central rolle i proceduren for at opnå sikkerhed, fra begyndelsen af programmeringsperioden og indførelsen af systemer. Herefter udsender de hvert år en revisionserklæring om, hvordan Kommissionens forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer, på grundlag af revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne samt statistiske stikprøver af de transaktioner, der blev udført, i overensstemmelse med en revisionsstrategi. Derfor samarbejder og koordinerer Kommissionen tæt med revisionsmyndighederne og begyndte allerede i 2009 at revidere deres metoder og revisionsresultater, som beskrevet i det nedenstående. Dette bidrog til kapacitetsopbygningen ved at give rådgivning, retningslinjer og anbefalinger til revisionsmyndighederne gennem Kommissionens arbejde med gentagen kontrol. Forordningen giver Kommissionen mulighed for at sætte sin lid til en revisionsmyndigheds arbejde for dens sikkerhed under visse omstændigheder (artikel 73).

5.37. I deres årlige kontrolrapporter for 2011, gav GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse en detaljeret vurdering af nøjagtigheden og pålideligheden af oplysningerne fra revisionerne og de resultater, revisionsmyndighederne rapporterede i deres årlige kontrolrapporter for 2011 (se side 63-66 i GD for Regionalpolitik's årlige aktivitetsrapport for 2011 og side 42-45 i GD for Beskæftigelses årlige aktivitetsrapport for 2011).

⁽²¹⁾ Revisionsmyndighederne erstattede de kontrolmyndigheder, der udførte »artikel 10-kontroller« og udstedte »artikel 15-afslutningserklæringer«. Jf. artikel 10 og 15 i Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21).

⁽²²⁾ 63 af disse revisionsmyndigheder er fælles for alle tre fonde. 18 revisionsmyndigheder beskæftiger sig kun med OP under EFRU/Samhørighedsfonden og 31 revisionsmyndigheder beskæftiger sig kun med OP under ESF.

⁽²³⁾ Hver enkelt revisionsmyndighed kan udarbejde én eller flere årlige kontrolrapporter, som så hver kan vedrøre ét eller flere OP.

⁽²⁴⁾ De årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser er baseret på revisionsresultaterne fra revisionsmyndighedernes revisioner af udgifter, der er atterteret over for Kommissionen i det tidligere EU-regnskabsår (jf. artikel 62, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1083/2006).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.38. For så vidt angår 2011 gennemførte Retten sin egen undersøgelse af syv revisionsmyndigheder og vurderede Kommissionens arbejde med at føre tilsyn med revisionsmyndigheder ⁽²⁵⁾.

Retten undersøgelse af syv revisionsmyndigheder

5.39. **Bilag 5.2** viser resultaterne af de individuelle centrale krav, der blev testet, og den samlede vurdering af de revisionsmyndigheder, der blev undersøgt. Ved udarbejdelsen af den samlede konklusion var Retten særlig opmærksom på de årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser samt de elementer i revisionsmyndighedernes arbejde, der indvirkede direkte og væsentligt på de konklusioner, der er rapporteret i dem ⁽²⁶⁾.

5.40. For hver af de syv revisionsmyndigheder i stikprøven gennemgik Retten:

- a) arbejdsgange og revisionsmetoder
- b) arbejdsrapporter vedrørende op til fire systemrevisioner
- c) arbejdsrapporter vedrørende en stikprøve på op til 25 revisioner af transaktioner og gentog mindst fem af disse revisioner
- d) de årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser for 2011 og de dertil knyttede arbejdsrapporter.

5.41. Af de syv revisionsmyndigheder, Retten undersøgte, vurderede den, at fire var »effektive«. For disse fire revisionsmyndigheders vedkommende betragtes de årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser som pålidelige, og alle eller hovedparten af de centrale krav var opfyldt.

5.42. For så vidt angår de tre øvrige revisionsmyndigheder gælder:

- a) To revisionsmyndigheder blev vurderet til at være »delvis effektive«, fordi der blev konstateret problemer vedrørende en række centrale krav, og den fejlprocent, der var rapporteret i den årlige kontrolrapport, var ansat for lavt

⁽²⁵⁾ Kommissionens vurdering er baseret på en intern risikobedømmelse og det samlede beløb for EU's medfinansiering af de OP, revisionsmyndigheden har revideret. I 2010 udførte Retten en indgående vurdering af otte revisionsmyndigheder. Jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.37-4.44.

⁽²⁶⁾ Det bør, som anført i **bilag 5.2**, bemærkes, at revisionsmyndighederne navnlig blev vurderet til at være »ikke effektive«, hvis Retten konstaterede væsentlige mangler i de årlige kontrolrapporter og/eller den årlige udtalelse, eller hvis der var udprægede svagheder ved væsentlige elementer i revisionsmyndighedens arbejde, som undergravede pålideligheden af de årlige kontrolrapporter og de årlige udtalelser.

KOMMISSIONENS SVAR

5.38. På det regionalpolitiske område udførte Kommissionen revisioner helt eller delvist for at revidere 34 revisionsmyndigheders arbejde sidst i 2011 (heraf er revisionen af 29 myndigheder gennemført, 5 er undervejs) som følge af en risikoanalyse fra 2009, der opdateres hvert år.

5.39. Kommissionen tager Revisionsrettens resultater i betragtning i forbindelse med sin vurdering af de nationale revisionsmyndigheder med henblik på at tilskynde til forbedringer, hvor det stadig er nødvendigt, og for at sikre betingelserne for én enkelt revision i de kommende år.

5.40. Kommissionen bemærker sig, at dens metoder til revision af revisionsmyndigheders arbejde er i overensstemmelse med Revisionsrettens metoder.

5.41. Kommissionen deler Revisionsrettens vurdering af disse fire revisionsmyndigheder og kom til tilsvarende konklusioner gennem sine egne revisioner.

5.42. Kommissionen er enig i Revisionsrettens vurdering og træffer korrigerende og forebyggende foranstaltninger.

- a) For de to revisionsmyndigheder, der blev vurderet til at være delvis effektive, accepterede Kommissionen i det ene tilfælde den indrapporterede revisionsudtalelse for dens egen sikkerhed med forbehold. I det andet tilfælde identificerede og korrigerede Kommissionen den ukorrekte ekstrapolation af fejl i revisionsprocessen, som anført i de årlige aktivitetsrapporter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

b) En revisionsmyndighed blev vurderet til at være »ikke effektiv«, fordi der blev konstateret store problemer vedrørende næsten alle de centrale krav, og den fejlprocent, der var rapporteret i den årlige kontrolrapport, derfor blev anset for at være upålidelig. Kommissionen har bemærket samme problemer i forbindelse med denne revisionsmyndighed og derudover i forbindelse med andre aspekter ved systemerne til forvaltning og kontrol af de operationelle programmer, som denne revisionsmyndighed reviderer (jf. punkt 5.49 b)).

5.43. Retten identificerede følgende områder, hvor der bør ske forbedringer:

a) For så vidt angår fire revisionsmyndigheder dækkede tjeklisterne ikke i tilstrækkelig grad de største risici med hensyn til udgifternes formelle rigtighed. Det gør sig navnlig gældende for kontrollernes omfang og for kontrolniveauet for så vidt angår offentlige indkøb, statsstøtteregler, indkomstskabende projekter og projektudvælgelsesprocedurer. For så vidt angår de finansieringstekniske instrumenter var den vejledning, Kommissionen havde udsendt, endnu ikke blevet indarbejdet i revisionsmyndighedernes tjeklister

b) For så vidt angår to revisionsmyndigheder var kvalitetskontrollen af revisionerne af systemerne og/eller transaktionerne ikke i overensstemmelse med deres egen revisionshåndbog, og for så vidt angår to andre revisionsmyndigheder var den ikke dokumenteret

c) For så vidt angår to revisionsmyndigheder var metoden til udtagning af den stikprøve af projekter, der skulle revideres, ikke passende efter den vejledning, der var fastlagt af Koordinationsudvalget for Fondene ⁽²⁷⁾, eller revisionsmyndigheden havde anvendt stikprøveudtagningsmetoden ukorrekt, hvilket medførte, at resultaterne af deres revisioner ikke kunne ekstrapoleres som krævet.

5.43.

a) Som et resultat af Kommissionens omfattende undersøgelse af revisionsmyndighederne i 2009-2011 påviste Kommissionen også et behov for i visse tilfælde og ved særlige forhold at forbedre de eksisterende tjeklister, der anvendes af de nationale revisionsmyndigheder til revision af transaktioner. Som opfølgning sendte Kommissionens sin egen tjekliste til revisioner af transaktioner til medlemsstaternes revisionsmyndigheder i oktober 2011.

Tjeklisterne dækker de spørgsmål, Revisionsretten rejste: offentlige indkøb, regler for statsstøtte, indkomstskabende projekter og projektudvælgelsesprocedurer. Hvad angår offentlige indkøb, har Kommissionen sendt en analyse til medlemsstaterne af de fejltyper, der er opdaget inden for samhörighed ved EU-revisioner i de foregående år, og har iværksat en øvelse med henblik på at indsamle bedste praksis og mulige svar fra medlemsstaterne for at rette op på sådanne fejl samt reducere forekomsten af disse fejl (se desuden punkt 6.29 (a)).

c) Kommissionen fandt tilsvarende svagheder under sine revisioner og intensiverer sine bestræbelser på at give vejledning om stikprøver.

⁽²⁷⁾ Koordinationsudvalget for Fondene er et stående udvalg i Europa-Kommissionen. Dets opgave er at drøfte emner vedrørende anvendelsen af de forordninger, der er gældende for EFRU, ESF og Samhörighedsfonden. Europa-Kommissionen leder udvalgets møder, som embedsmænd fra medlemsstaterne deltager i.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder

5.44. I 2011 udførte Kommissionen undersøgelser af en stikprøve af revisionsmyndigheder⁽²⁸⁾ og vurderede, på grundlag af en skrivebordsgennemgang, gennemførelsen af deres revisionsstrategi og pålideligheden af de fejlprocenter, der blev rapporteret i de årlige kontrolrapporter.

Vurdering af Kommissionens undersøgelser af en stikprøve af revisionsmyndigheder

5.45. Retten gennemgik Kommissionens arbejdsrapporter og dokumentation for GD for Regionalpolitik vedkommende vedrørende 14 revisionsmyndigheder, som dækkede 39 OP, og for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusions vedkommende vedrørende syv revisionsmyndigheder, som dækkede syv OP⁽²⁹⁾.

5.46. Kommissionen fandt svagheder, der svarede til dem, Retten konstaterede i sine egne revisioner af revisionsmyndighederne (jf. punkt 5.42 og 5.43).

5.47. Retten konstaterede, at medlemsstaterne i alle de tilfælde, hvor Kommissionen afdækkede specifikke svagheder, fik meddelelse om, hvilke korrigerende foranstaltninger der burde træffes.

5.44. I perioden 2009-2011 udførte Kommissionen 127 revisionsbesøg, som dækkede 34 revisionsmyndigheder inden for EFRU/Samhørighedsfonden, mens 78 revisionsbesøg dækkede 67 ESF-revisionsmyndigheder. Ved udgangen af 2011 var revisionsarbejdet, både skrivebordsgennemgangen og arbejdet på stedet, gennemført for 29 revisionsmyndigheder inden for EFRU/Samhørighedsfonden og 67 ESF-revisionsmyndigheder og dækkede en gennemgang af revisionerne af systemer, metoder, gentagen kontrol af revisioner af systemer samt revisioner af transaktioner på stedet.

Kommissionen har desuden gennem skrivebordsgennemgang suppleret med kontrolbesøg på stedet, hvor dette var nødvendigt, vurderet gennemførelsen af revisionsstrategien og pålideligheden af de fejlprocenter, der blev rapporteret i de årlige kontrolrapporter for alle revisionsmyndighederne.

5.46. Kommissionen deler Revisionsrettens vurdering af revisionsmyndighedernes overholdelse af kravene og effektivitet.

5.47. I løbet af Kommissionens omfattende revision af revisionsmyndighederne gav Kommissionen målrettede anbefalinger til revisionsmyndighederne for, når det var nødvendigt, at rette op på de svagheder, der blev fundet.

Dette bidrog til en omfattende kapacitetsopbygningsproces, der gjorde det muligt at forbedre arbejdet og generelt øge kvaliteten af resultaterne af revisioner af de revisionsmyndigheder, der blev revideret, hvilket gjorde det muligt for Kommissionen i nogle tilfælde at indgå artikel 73-aftaler og indhente yderligere erfaringer samt udbrede god praksis til alle revisionsmyndighederne.

⁽²⁸⁾ I 2011 afsluttede GD for Regionalpolitik undersøgelser af 14 revisionsmyndigheder vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden. GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion foretog specifikke undersøgelser af 42 OP vedrørende ESF. Heri indgik også en gennemgang af de revisionsmyndigheder, der reviderede de OP, undersøgelsen omfattede.

⁽²⁹⁾ Disse 14 revisionsmyndigheder for GD for Regionalpolitik vedkommende og syv revisionsmyndigheder for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusions vedkommende er eksklusive dem, Retten gennemgik i 2010 (jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.42).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Vurdering af Kommissionens skrivebordsgennemgang af de årlige kontrolrapporter

5.48. For alle 112 revisionsmyndigheders vedkommende kontrollerede Kommissionen, at de årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser var i overensstemmelse med forordningens krav med hensyn til indhold og format. Det gjorde den ved at analysere relevante oplysninger, som revisionsmyndighederne havde rapporteret om forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion, og ved at kontrollere beregningen af den rapporterede fejlprocent. Ved denne gennemgang blev der også taget hensyn til andre oplysninger vedrørende overvågnings- og -kontrolsystemerne for OP, som Kommissionen havde adgang til.

5.49. For så vidt angår 2011 mente Kommissionen, at de fejlprocenter, revisionsmyndighederne rapporterede i de årlige kontrolrapporter, er:

- a) pålidelige for så vidt angår 363 af de 434 OP (84 %). Disse 363 OP tegner sig for 67 % af de anslåede udgifter under programmeringsperioden 2007-2013
- b) ikke-pålidelige for så vidt angår 71 OP (16 %). Disse 71 OP tegner sig for 33 % af de anslåede udgifter vedrørende programmeringsperioden 2007-2013. For disse OP's vedkommende beregnede Kommissionen igen fejlprocenten på grundlag af sin egen vurdering af, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerede, eller anvendte en fast fejlprocent. Disse justerede fejlprocenter anvendte GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion derefter til at opstille et skøn over beløbet for »betalinger forbundet med risiko« i sine årlige aktivitetsrapporter⁽³⁰⁾ (jf. punkt 5.66 og 6.24).

5.50. Samlet set mener Retten, at den tilgang, Kommissionen har anvendt, principielt er hensigtsmæssig. Kommissionens mulighed for at validere og, om fornødent, justere de fejlprocenter, de nationale revisionsmyndigheder fremlægger i deres årlige kontrolrapporter, er dog begrænset, eftersom forordningerne ikke indeholder et krav om, at revisionsmyndighederne skal give Kommissionen oplysninger om deres revisioner af transaktionerne. For så vidt angår de årlige kontrolrapporter for 2011 tilrettelagde GD for Regionalpolitik derfor kontrolbesøg hos 12 revisionsmyndigheder i 11 medlemsstater for at få klarhed over, hvordan den fejlprocent, der blev rapporteret i de årlige kontrolrapporter, blev beregnet. Også GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion foretog supplerende undersøgelser af 12 OP efter at have gennemgået de årlige kontrolrapporter.

⁽³⁰⁾ Jf. den årlige aktivitetsrapport for GD for Regionalpolitik, tabellen om »Shared management: assessment of national control systems«, s. 121, og den årlige aktivitetsrapport for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion, s. 76.

5.48. Analysen af de årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser er en omfattende proces i begyndelsen af hvert år. Den tager både hensyn til alle resultater af de nationale revisioner, som revisionsmyndighederne har modtaget gennem året, og resultaterne af Kommissionens og Revisionsrettens revisioner. Desuden udførte Kommissionen i 2012 kontrolbesøg på stedet i 11 medlemsstater for at indsamle yderligere bevismateriale/opnå forklaringer vedrørende de indsendte årlige kontrolrapporter, især hvad angår metoderne for beregning af fejlprocenterne. Resultaterne af denne analyse er den primære kilde i proceduren for at opnå sikkerhed som forklaret i den årlige aktivitetsrapport.

5.49.

- b) Når Kommissionen kunne genberegne fejlprocenten, betyder det, at den fandt yderligere, pålidelige oplysninger enten i selve den årlige kontrolrapport eller efter at have kommunikeret med revisionsmyndigheden. Kommissionen meddelte den pågældende revisionsmyndighed de genbereggede fejlprocenter, således at revisionsmyndigheden vil kunne give mere pålidelige oplysninger i den næste proces.

Derfor fremlægger Kommissionen i de respektive årlige aktivitetsrapporter de fejlprocenter, den kunne genberegne, adskilt fra dem, Kommissionen anså for at være upålidelige. Kun for de upålidelige fejlprocenter blev risikoen vurderet på grundlag af faste satser. Dette udgjorde 9 % og 7 % af de betalinger, der i alt blev foretaget i 2011 for henholdsvis GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse.

5.50. Kommissionen hilser Revisionsrettens vurdering velkommen for andet år i træk, da analysen af de årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelserne udgør et nøgleelement i proceduren for at opnå sikkerhed i de årlige aktivitetsrapporter. De kontrolbesøg, som GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse organiserede på grundlag af tvivl eller identificerede risici, gjorde det muligt at forbedre tilliden til de rapporterede fejlprocenter eller i nogle tilfælde at give et solidt grundlag for genberegning af fejlprocenterne efter aftale med revisionsmyndigheden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.51. Retten mener, at Kommissionen drog rimelige konklusioner af sin gennemgang af de årlige kontrolrapporter, og at den på grundlag af sin vurdering havde justeret de rapporterede fejlprocenter, hvor det var nødvendigt.

Vurdering af afslutningen af programmerne for programmeringsperioden 2000-2006

5.52. Betalingerne til den enkelte programmeringsperiode fortsætter sædvanligvis i nogle år efter, at perioden er afsluttet. For så vidt angår programmeringsperioden 2000-2006 havde de endelige støttemodtagere lov til at afholde udgifter frem til udgangen af juni 2009 (med nogle undtagelser).

5.53. Ved afslutning af et OP forstås den finansielle afregning af alle udestående EU-budgetforpligtelser over for programmet i form af udbetaling af det endelige restbeløb til medlemsstaten, frigørelse af uudnyttede beløb eller inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

5.54. Retten bemærkede for nylig i en særberetning, at med hensyn til de programmer, hvor Kommissionen ikke fuldt ud kan forlade sig på, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, er Kommissionen selv nødt til at foretage den endelige vurdering af den resterende fejlrisiko ved programmerne i forbindelse med den afslutningsproces, som er i gang ⁽³¹⁾.

5.55. Medlemsstaterne skal sende Kommissionen tre dokumenter med henblik på afslutningen af hvert program:

- a) forvaltningsmyndighedens *endelige gennemførelsesrapport* om opfyldelsen af programmets mål og anvendelsen af de finansielle midler
- b) *afslutningsorganets erklæring* med et sammendrag af konklusionerne af den kontrol, der er gennemført i programmeringsperioden, og en vurdering af holdbarheden af anmodningen om endelig betaling og af den formelle rigtighed af de transaktioner, der er omfattet af den attesterede udgifts-anmeldelse
- c) betalingsmyndighedens *attesterede udgifts-anmeldelse* ledsaget af en anmodning om endelig betaling, hvis saldoen er i medlemsstatens favør.

5.54. *Kommissionens sikkerhed for programmerne for 2000-2006 blev opbygget i løbet af årene, nemlig via Kommissionens tjenestegrenes omfattende revisionsarbejde.*

Kommissionens tjenestegrene har derved fået indgående kendskab til revisionsresultaterne og risiciene i forbindelse med hver medlemsstat, hvilket skaber et solidt grundlag for analysen af afslutningserklæringerne.

⁽³¹⁾ Punkt 65 i særberetning nr. 3/2012 »Strukturfondene — Har Kommissionen truffet hensigtsmæssige foranstaltninger med hensyn til de identificerede mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer?« (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.56. Når Kommissionen har godkendt den endelige gennemførelsesrapport og gennemgået afslutningsdokumenterne, fastlægger den det endelige beløb, der skal udbetales, inddrives eller frigøres. Hvis den endelige fejlforekomst efter Kommissionens validering overstiger 2 % af de samlede støtteberettigede udgifter, pålægger Kommissionen en finansiel korrektion, før den udbetaler det endelige restbeløb eller anmoder om tilbagebetaling.

5.57. Hvis afslutningen skal være effektiv, skal afslutningserklæringerne være pålidelige, og Kommissionen skal adressere eventuelle væsentlige svagheder i disse dokumenter. Retten vurderede, om medlemsstaternes afslutningsdokumenter var pålidelige, og om Kommissionens behandling af dokumenterne havde været hensigtsmæssig.

5.58. Rettens undersøgelse dækkede den indledende fase i afslutningsprocessen og var baseret på:

- a) en gennemgang af procedurer, manualer og tjeklister samt overvågnings- og rapporteringsværktøjer i GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion
- b) en undersøgelse af Kommissionens vurdering af afslutningsdokumenterne vedrørende en stikprøve på 31 OP (under både EFRU og ESF) i otte medlemsstater⁽³²⁾, hvoraf ingen var blevet afsluttet formelt, da revisionen fandt sted
- c) besøg hos ni afslutningsorganer i to medlemsstater, som var ansvarlige for 14 af de 31 programmer i stikprøven, inklusive en analyse af de data, der ligger til grund for oplysningerne i deres afslutningsdokumenter.

5.59. Retten konstaterede, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne havde taget skridt, som betød, at afslutningsprocessen var bedre forberedt end i de foregående programmeringsperioder, f.eks. ved at udsende retningslinjerne tidligt og regelmæssigt drøfte afslutningsspørgsmål.

KOMMISSIONENS SVAR

5.56. Under lovgivningsrammen for 2000-2006 skulle medlemsstaterne revidere en stikprøve af transaktioner, der tager udgangspunkt i risici og sikrer repræsentativitet, hvad angår de vigtigste organer og støttemodtagere.

Den fejlprocent, som afslutningsorganet har indberettet ved afslutningen, skal derfor analyseres grundigt. Der skal tages hensyn til alle afhjælpende foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen har iværksat under gennemførelsen, i konklusionen vedrørende frekvensen af fejl og resterende fejlrisici, inden de mulige yderligere korrektioner evalueres (se Kommissionens retningslinjer for afslutning, afsnit 3.6, 3.7 og 4.2 i bilag 2).

Hvis Kommissionen på grundlag af denne analyse påviser en resterende risiko på over 2 %, anvendes en finansiel korrektion.

5.57 og 5.58. Revisionsretten undersøgte Kommissionens indledende vurdering af de afslutningsdokumenter, medlemsstaterne havde indgivet i Revisionsrettens stikprøve, idet afslutningsprocessen for disse programmer blev indledt på tidspunktet for Revisionsrettens revision. Kommissionen havde inden Revisionsrettens revision påvist og analyseret de svagheder i afslutningserklæringerne, som Revisionsretten påpeger. Kommissionen håndtere disse svagheder i løbet af afslutningsprocessen efter Revisionsrettens revision, og yderligere revision er foretaget eller foretages efter behov i øjeblikket efter den indledende vurdering af afslutningsdokumenterne med henblik på at drage konklusioner om den resterende fejlrisiko. Finansielle korrektioner blev anvendt, hvor det var passende.

5.59. Kommissionen har også nøje overvåget forvaltnings- og kontrolsystemerne samt revisionsarbejdet under gennemførelsen af programmeringsperioden 2000-2006 indtil afslutningsprocessen.

⁽³²⁾ Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig og Det Forenede Kongerige. For Italiens vedkommende blev revisionen udført i samråd med Italiens overordnede revisionsorgan (Corte dei Conti Italiana) på grundlag af et aftalememorandum og en fælles erklæring undertegnet af formændene for henholdsvis Corte dei Conti og Den Europæiske Revisionsret. I forbindelse med denne revision vedrørte de koordinerede aktiviteter hovedsagelig indsamlingen af revisionsbevis.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.60. Retten afdækkede imidlertid svagheder, som undergraver pålideligheden af nogle af de afslutningsdokumenter, medlemsstaterne havde indsendt til Kommissionen, og fremhævede svagheder ved Kommissionens procedurer for den indledende vurdering af afslutningsdokumenterne. Indsendelse af upålidelige dokumenter fra medlemsstaterne lægger yderligere pres på Kommissionen, som så er nødt til selv at udføre mere arbejde for at sikre, at programmerne afsluttes uden en væsentlig restfejlføremst.

5.61. Nogle af de afslutningsdokumenter, som Retten gennemgik, var behæftet med følgende problemer:

- a) Kontrollen på andet niveau, som udføres i medlemsstaterne og danner grundlag for afslutningserklæringerne, var behæftet med en række specifikke svagheder
- b) Afslutningserklæringerne indeholdt ufuldstændige oplysninger
- c) Afslutningsorganerne i en række medlemsstater indsendte erklæringer med uberettigede reduktioner af endelige fejlforekomster samt udtalelser, der ikke var i overensstemmelse med resultaterne af kontrollen (jf. **tabel 5.2**).

KOMMISSIONENS SVAR

Med henblik på at forbedre afslutningsprocessen for programmerne for 2000-2006 blev retningslinjerne til medlemsstaterne om afslutningen af strukturfondene offentliggjort i august 2006 tids nok for afslutningsprocessens påbegyndelse. Kommissionen drøftede spørgsmål vedrørende afslutningen med medlemsstaternes kontrolmyndigheder under deres regelmæssige årlige bilaterale møder. Kommissionen organiserede seminarer om afslutning med medlemsstaterne i september 2008 og december 2009, udarbejdede en liste over »ofte stillede spørgsmål« og afholdt tekniske møder med de organer, der er ansvarlige for at udarbejde afslutningserklæringerne.

5.60. Kommissionen mener at have vurderet alle sager i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder forud for Revisionsrettens revision og behandlet alle identificerede risici på passende vis.

5.61.

- a) Kommissionen er enig i Revisionsrettens vurdering med hensyn til fem ud af de 10 tilfælde, der lå til grund for Revisionsrettens bemærkning.

Revisionsrettens observation var generelt baseret på Kommissionens analyse af afslutningserklæringerne på tidspunktet for revisionen. Kommissionen iværksatte efterfølgende de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe problemerne og mindske de resterende fejlrisici i disse tilfælde. I de resterende tilfælde finder Kommissionen, at kontrol på andet niveau blev udført og indberettet på tilfredsstillende vis i afslutningserklæringerne.

- b) Kommissionen identificerede de samme problemer i to tilfælde, som lå til grund for Revisionsrettens bemærkning i dens revision. Hensigtsmæssige finansielle korrektioner vil blive foreslået ved afslutning.

For de to resterende tilfælde har Kommissionens tjenestegrene vurderet oplysningernes fuldstændighed i afslutningserklæringen efter en grundig analyse.

- c) I de tre tilfælde, som er anført i **tabel 5.2**, anser Kommissionen, at reduktionen af fejlprocenter er blevet behørigt begrundet.

Kommissionens tjenestegrene har vurderet revisionserklæringerne fra afslutningsorganerne i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder på baggrund af alle tilgængelige revisionsresultater og -dokumentation og medlemsstaternes anvendelse af egenkorrektioner, som gik videre end individuelle fejl påvist i den reviderede stikprøve. I alle tilfælde iværksatte Kommissionens tjenestegrene de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe problemerne, herunder afbrydelse af afslutningsprocessen, anmodning om yderligere oplysninger og iværksættelse af en proces, der sigter mod gennemførelse af påkrævede finansielle korrektioner.

Tabel 5.2 — Effekten af uberettigede reduktioner af de endelige fejlforekomster, der blev rapporteret i afslutningserklæringerne

Operationelt program	Samlede attesterede udgifter (euro)	Fejlforekomst før udelukkelse af atypiske fejl	Rapporteret fejlforekomst
Steiermark: mål nr. 2, EFRU	1 643 131 021	2,9 %	0,7 %
West Midlands: mål nr. 2, EFRU	2 131 670 207	10,6 %	6,47 %
Merseyside: mål nr. 1, EFRU	2 495 941 228	2,8 %	1,1 %
Sicilien: mål nr. 1, EFRU	5 557 834 587	11,0 %	1,2 %
Spanien: lokaludvikling, mål nr. 1, EFRU	1 644 137 526	6,7 %	1,2 %

Note: I yderligere to tilfælde (Frankrig, mål nr. 3 under ESF og Det Forenede Kongerige, West Wales and the Valleys, mål nr. 1 under EFRU), kunne effekten af reduktionen ikke kvantificeres på grundlag af oplysningerne i afslutningsdokumenterne. Reduktionen i det spanske EFRU-program vedrører den del, som blev gennemført af den lokale forvaltning, og som tegner sig for ca. 25 % af de samlede udgifter til programmet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.62. De problemer, som Retten konstaterede i medlemsstaternes afslutningserklæringer, gør det vanskeligt for Kommissionen at vurdere erklæringerne og de underliggende oplysninger. I de undersøgte sager var Kommissionens vurdering behæftet med en række proceduresvagheder, især med hensyn til kontakten mellem de forskellige tjenester og overvågningen og rapporteringen i forbindelse med afslutningsprocessen, samt en række mangler ved Kommissionens kontrol.

5.63. Retten noterede også, at i fire ud af seks reviderede programmer, hvor der blev foretaget finansielle korrektioner i løbet af programmeringsperioden, fortsatte fejlforekomsterne efterfølgende med at være høje, hvilket viser, at forvaltnings- og kontrolsystemerne vedvarende var svage. Det betyder, at Kommissionen er nødt til at udføre yderligere arbejde for at opnå tilstrækkelig sikkerhed ved afslutningen af programmerne.

KOMMISSIONENS SVAR

5.62. Kommissionen mener, at dens afslutningsprocedure har gjort det muligt at påvise resterende materielle risici ved afslutning og afhjælper dem ved at foretage yderligere revision og/eller anvende hensigtsmæssige finansielle korrektioner.

Høringer mellem Kommissionens tjenestegrene blev i alle tilfælde gennemført i overensstemmelse med de fastlagte procedurer med undtagelse af enkelte tilfælde, hvor konstateret manglende indberetning til andre tjenestegrene ikke medførte nogen risiko. Kommissionen understreger, at kvaliteten af indberetningen er blevet forbedret med tiden, efterhånden som oplysninger af bedre kvalitet om den igangværende analyse blev tilgængelige. Kommissionen bemærker, at de kontroller, som Revisionsretten rapporterer som manglende, faktisk blev udført af forskellige tjenestegrene inden for generaldirektoraterne.

5.63. Kommissionen beklager, at den resterende fejlrisiko for de fire nævnte programmer ved afslutningen stadig kan være høj trods de finansielle korrektioner i løbet af programmeringsperioden. Derfor har Kommissionen, uanset de finansielle korrektioner, der allerede er foretaget, systematisk vurderet den resterende fejlrisiko ved afslutningen af alle programmer og udfører yderligere kontroller for at mindske risikoen.

Kommissionen har desuden medtaget programmer, hvor der fortsat er en række udestående spørgsmål, i sine afslutningsrevisioner for ligeledes at opnå en høj grad af sikkerhed for disse programmer ved programafslutningen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.64. I betragtning af de problemer, Retten konstaterede — navnlig med hensyn til de uberettigede reduktioner af de endelige fejlforekomster — mener den, at der vedrørende fem af de 31 reviderede programmer er en risiko for, at afslutningen kan blive baseret på upålidelige afslutningsdokumenter, medmindre Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger i de efterfølgende etaper.

Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser

5.65. Retten vurderede årlige aktivitetsrapporter og ledsagende erklæringer for 2011 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og Generaldirektoratet for Energi. Specielt med hensyn til den formelle rigtighed af betalinger, der var godkendt i 2011:

- a) vurderede Retten de forbehold, der var givet udtryk for i de årlige aktivitetsrapporter
- b) kontrollerede Retten, hvor konsekvent og nøjagtigt Kommissionen havde beregnet restfejlfrekvensen og beløbene for »betalinger forbundet med risiko«.

GD for Regionalpolitik

5.66. GD for Regionalpolitik skønnede, at der var en risiko for, at mellem 3,1 % og 6,8 % af de mellemliggende betalinger vedrørende programmeringsperioden 2007-2013, der blev godkendt i 2011 (sidstnævnte udgjorde ca. 29,8 milliarder euro i alt), var fejlbehæftede. Denne vurdering af de betalinger, der er forbundet med risiko, omfatter samtlige OP, såvel dem, der er omfattet af et forbehold, som dem, der ikke er omfattet af et forbehold. Antallet af de OP, som har givet GD for Regionalpolitik anledning til at udtrykke forbehold, steg fra 98 i 2010 til 123 i 2011. Det skyldtes, at Kommissionen anvendte en skærpet vurdering. I alt udgjorde omfanget af de finansielle forbehold, GD for Regionalpolitik har givet udtryk for, 31 % af de samlede betalingsbevillinger, der blev godkendt i året. Ifølge den årlige aktivitetsrapport svarede effekten af disse forbehold til mellem 1,9 % og 4,3 % af de betalinger, GD for Regionalpolitik godkendte i 2011.

KOMMISSIONENS SVAR

5.64. Kommissionen finder, at de resterende risici i alle de tilfælde, som Revisionsretten nævner, er tilstrækkeligt omhandlet i den igangværende afslutningsproces. Kommissionens tjenestegrene har foretaget en grundig vurdering af afslutningsdokumenterne og har iværksat de nødvendige foranstaltninger for at løse de påviste problemer, herunder afbrydelse af afslutningsprocessen, anmodning om yderligere oplysninger, gennemførelse af afslutningsrevisioner og anvendelse af finansielle korrektioner for visse programmer (se desuden Kommissionens svar til punkt 5.61 (c)).

5.66. Kommissionen hilser Revisionsrettens henvisning til Kommissionens strengere vurdering af risikoengagementet velkommen, som havde til formål at imødegå de bemærkninger, Revisionsretten fremsatte i sine tidligere årsrapporter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.67. Retten noterer, at GD for Regionalpolitik gav udtryk for forbehold vedrørende de OP fra programmingsperioden 2000-2006, hvor medlemsstaten endnu ikke havde foretaget passende korrektion for de svagheder, der var konstateret under afslutningsprocessen. Kommissionen kvantificerede ikke disse forbehold (som den omtaler som forbehold »af hensyn til omdømmet«). Som det fremgår af Rettens arbejde, er der stadig risiko for, at afslutningen kan være foretaget på grundlag af upålidelige afslutningsdokumenter, hvorved de finansielle korrektioner kan være utilstrækkelige (jf. punkt 5.60 og 5.61 samt særberetning nr. 3/2012, punkt 65-67).

GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi

5.68. GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi skønnede, at ca. 4,5 % af de betalinger, der blev godkendt i 2011 i relation til sjette og syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, var behæftet med fejl. Begge GD'er gav derfor udtryk for forbehold for hvert af disse to udgiftsprogrammer. I alt omfatter de forbehold, som GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi gav udtryk for, henholdsvis 25,7 % og 18,8 % af de samlede betalingsbevillinger, der blev godkendt i året. Den samlede effekt af disse to forbehold svarede til 0,9 % og 0,8 % af de betalinger, som henholdsvis GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi havde godkendt.

5.69. Retten konstaterede følgende forhold:

- a) For så vidt angår både GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi mener Retten, at beløbet for »betalinger, der er forbundet med risiko« er ansat for lavt for så vidt angår den del af udgifterne, der vedrører syvende rammeprogram. I begge tilfælde er det forbehold, der vedrører syvende rammeprogram, baseret på resultaterne af revisioner udført af GD for Forskning og GD for Informationssamfundet. GD for Mobilitet og Transport og GD for Energis revisioner af projekter under syvende rammeprogram viste imidlertid fejlprocenter, der lå væsentligt over den anslåede fejlprocent for rammeprogrammet som helhed
- b) For så vidt angår GD for Energi mener Retten, at omfanget af den revision, der er udført i relation til »genopretningsprogrammet« i 2011, er utilstrækkelig med hensyn til offentlige indkøb.

KOMMISSIONENS SVAR

5.67. Som anført i Kommissionens svar til punkt 5.62 er det Kommissionens holdning, at afslutningsprocessen har givet mulighed for at påvise resterende materielle risici ved afslutning. Kommissionen har indført afhjælpende foranstaltninger for at imødegå identificerede risici ved programafslutningen. Kommissionen foretager specifikke afslutningsrevisioner for at kontrollere og validere kvaliteten af afslutningserklæringen på grundlag af en risikovurdering.

Oplysningerne fra afslutningsorganet er baseret på kumulative oplysninger fra samtlige revisionskilder (medlemsstaternes, Revisionsrettens og Kommissionens revisioner), herunder fra yderligere påkrævede revisioner foretaget af afslutningsorganet ved programafslutningen.

5.69.

- a) Det er Kommissionens holdning, at begge generaldirektorater fulgte de stående instrukser, da de kvantificerede risikoengagementet for FP7, ved at benytte de bedste oplysninger, som var til rådighed.

Idet generaldirektoraterne GD for Energi og GD for Mobilitet og Transport forvalter et lille antal FP7-projekter, foretog de et lille antal FP7-revisioner. Da man fandt, at dette ikke var tilstrækkelig repræsentativt, vurderede Kommissionen, at det var passende at benytte resultaterne af det betragteligt større antal tilfældige, repræsentative FP7-revisioner, som GD for Forskning og Innovation og GD for Informationssamfundet og Medier havde gennemført.

Fra og med 2012 vil de af Kommissionens generaldirektorater, der forvalter forskningsprojekter, have en fælles repræsentativ revisionsstikprøve for FP7.

- b) Kommissionen vil tage hensyn til Revisionsrettens bemærkninger under sin revision af hver af de 65 støttemodtagere til midler fra det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (EEPR) i programmets løbetid.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Konklusioner

5.70. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at de mellemliggende og endelige betalinger vedrørende gruppen af politikområder regionalpolitik, energi og transport for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, var væsentlig fejlbehæftede.

5.71. På grundlag af sin revision af de gennemgåede overvågnings- og kontrolsystemer mener Retten, at:

a) revisionsmyndighederne delvis effektivt sikrede, at transaktionerne vedrørende EFRU, ESF og Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2007-2013 var formelt rigtige

b) Kommissionens og medlemsstaternes procedurer for gennemførelsen af den indledende fase i afslutningen af programmeringsperioden 2000-2006 har været delvis effektive.

5.72. Rettens revisioner har vist, at der ikke er nogen sikkerhed for, at mekanismerne til finansiel korrektion på passende vis og i alle OP kompenserer for de fejl, der afsløres, eller for, at alle væsentlige spørgsmål afklares. Der er heller ikke bevis for, at mekanismerne til finansiel korrektion nødvendigvis giver sig udslag i vedvarende forbedringer af systemerne, som vil forebygge, at de afslørede fejl atter vil forekomme⁽³³⁾.

5.70. Kommissionen bemærker sig et betragteligt fald i fejlfrekvensen sammenlignet med sidste år, hvilket bekræfter en positiv udvikling for tredje år i træk.

Det er Kommissionens opfattelse, at dette især er et resultat af dens strenge politik om afbrydelser/suspensioner, når der identificeres mangler, i overensstemmelse med Kommissionens handlingsplan for 2008.

Kommissionen træffer foranstaltninger med henblik på at korrigere de fejl, der påvises af Revisionsretten, ved at anvende finansielle korrektioner, hvor det er passende, og koncentrerer sin indsats om de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater⁽¹⁾.

5.71.

a) Kommissionen understreger, at effektiviteten og kvaliteten af revisionsmyndighedernes arbejde er forskelligt fra program til program og fra medlemsstat til medlemsstat, som det fremgår af Revisionsretten vurdering i punkt 5.41 samt af resultaterne af Kommissionens revisionsarbejde. I overensstemmelse med artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006 sætter Kommissionen fra og med juli 2012 formelt sin lid til det arbejde, som EFRU/Samhørighedsfondens 13 revisionsmyndigheder og ESF's 9 revisionsmyndigheder udfører. Kommissionen vil fortsætte med at revidere de øvrige revisionsmyndigheders arbejde og med at overvåge situationen for programmer, for hvilke der blev bevillet et artikel 73-brev.

b) Kommissionen vurderer, at den har fastlagt robuste procedurer og retningslinjer for afslutningsprocessen, og anser, at de fleste medlemsstater har udført et væsentligt og professionelt arbejde for at muliggøre afslutningen af programmerne samt at øge sikkerheden ved afslutningen. Kommissionen vurderer desuden, at den har udført et omfattende arbejde i forbindelse med afslutningen ved omhyggeligt at gennemgå alle afslutningsdokumenter og udføre yderligere revisioner og undersøgelser, hvor det var nødvendigt, hvilket har ført til mange tilfælde, hvor yderligere finansielle korrektioner er blevet anvendt ved afslutning for at tage hånd om tilbageværende risici.

5.72. Udgifts- og kontrolcyklussens flerårige karakter omfatter afslutningsprocessen, hvor der udføres endelige kontroller af udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, og endelige korrektioner foretages, hvor det måtte være nødvendigt.

Afslutningsprocessen for programmerne for perioden 2007-2013 vil blive styrket yderligere sammenlignet med perioden 2000-2006, navnlig taget i betragtning de skærpede krav til revision af en repræsentativ statistisk stikprøve på årsbasis samt de årlige udtalelser.

⁽³³⁾ Jf. årsberetningen for 2010, punkt 1.25, og særberetning nr. 3/2012.

⁽¹⁾ Som anført i arbejdsdokumentet »Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009« (jf. SEC(2011) 1179 af 5.10.2011) og i GD for Regionalpolitik's årlige aktivitetsrapport for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

5.73. Retten anbefaler, at Kommissionen:

— **Anbefaling 1:** gør sanktionssystemerne mere effektive ved at øge effekten af finansielle korrektioner og ved at begrænse mulighederne for at erstatte de ikke-støtteberettigede udgifter med andre udgifter, som Kommissionen har foreslået det på samhørighedsområdet vedrørende den næste programmeringsperiode. Der bør være en forventning om, at enhver uregelmæssighed, der påvises, efter at årsregnskabet er blevet fremlagt, vil medføre en finansiell nettokorrektion.

— **Anbefaling 2:** kræver, at bestemmelserne om berettigelse til at modtage EU-støtte overholdes strengt, herunder særlig, at EU's regler og de nationale regler for offentlige indkøb anvendes korrekt.

For et begrænset antal operationelle programmer påviste resultaterne af Kommissionens revisioner desuden, at programmyndighederne stadig skal forbedre deres forvaltning og kontrolsystemer uanset de korrektioner, der er anvendt. I sådanne tilfælde anvender Kommissionen yderligere indsatser, såsom afbrydelser eller suspensioner.

Kommissionen har i den retlige ramme for 2014-2020 foreslået at udvide muligheden for at lave finansielle nettokorrektioner.

Se samlet svar til punkterne 1.12-1.13.

5.73.

Kommissionen mener, at medlemsstaterne bør have ret til at erstatte de ikke-støtteberettigede udgifter, som de konstaterer, med lovlige og formelt rigtige udgifter for at optimere anvendelsen af samhørighedsmidlerne, hvilket bidrager til deres merværdi, og for at sikre en effektiv kontrol på medlemsstatsniveau. I Kommissionens forslag til den retlige ramme for 2014-2020 bestemmes det, at »hvis Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret konstaterer uregelmæssigheder, der påvirker det årsregnskab, Kommissionen har fået tilsendt, skal den deraf følgende finansielle korrektion reducere støtten fra fondene til det operationelle program« (artikel 137, stk. 6), således at mulighederne for tilbagetrækning/erstatning begrænses til det igangværende regnskabsår. Formålet med denne bestemmelse er at tilskynde til, at de udgifter, der indgår i det attesterede årsregnskab, er lovlige og formelt rigtige.

Kommissionen har gjort betragtelige bestræbelser for at sikre, at udvælgelseskravene opfyldes, og at reglerne om offentlige indkøb overholdes strengt. Eksempler:

— For regionalpolitik har Kommissionen givet de myndigheder, der forvalter programmerne, uddannelse og vejledning om støtteberettigelsesregler for at sikre, at de viderebringer den viden til alle organer med ansvar for at forvalte midlerne. Desuden laver Kommissionen, når den identificerer komplekse regler på programniveau, anbefalinger om forenklinger af reglerne. Kommissionen har endvidere sendt en analyse til medlemsstaterne af de fejltypen i forbindelse med indkøb, der er opdaget inden for samhørighedspolitikken ved EU-revisioner i de foregående år, og har iværksat en øvelse med henblik på at indsamle bedste praksis og mulige svar fra medlemsstaterne for at rette op på sådanne fejl og reducere forekomsten af disse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

— **Anbefaling 3:** afhjælper svaghederne ved »kontrollerne på første niveau« hos forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden, hvor det er relevant, gennem videreuddannelsesforanstaltninger og specifikt vejledningsmateriale.

— **Anbefaling 4:** for så vidt angår systemet til kontrol af revisionsmyndigheder på samhørighedsområdet:

— giver revisionsmyndighederne mere vejledning vedrørende den aktuelle programmeringsperiode, særlig om stikprøveudtagning, omfanget af de kontroller, der skal udføres i forbindelse med revisionen af projekter, og kvalitetskontrol

— tilskynder revisionsmyndighederne til at udføre specifikke systemrevisioner vedrørende de »kontroller på første niveau«, som forvaltningsmyndigheder og formidlende organer foretager.

KOMMISSIONENS SVAR

— Hvad angår TEN-T-programmet, insisterer man på streng overholdelse af udvælgelseskravene gennem hele finansieringsprocessen, f.eks. indeholder vejledningen for ansøgere klare instruktioner om at respektere disse krav. Respekten for disse regler kontrolleres gennem stikprøvekontroller, når der foretages mellemliggende og endelige betalinger.

Kommissionen har udstukket retningslinjer til medlemsstaterne for forvaltningsmyndighedernes fastlæggelse og gennemførelse af forvaltningskontrollen.

I 2009 udviklede Kommissionen desuden omfattende retningslinjer for kontrol på første niveau og et selvevalueringsredskab for forvaltningsmyndigheder, som de kan anvende til at øge deres effektivitet. I 2011 udarbejdede og fremsendte Kommissionen endvidere tjeklister til revisionsmyndighederne vedrørende revisionen af forvaltningskontrollen, som forvaltningsmyndighederne selv kan anvende som en benchmark.

— Siden starten af programmeringsperioden har Kommissionen givet detaljerede og tekniske retningslinjer, tilbudt uddannelse og afholdt tekniske møder med revisorer fra de nationale revisionsmyndigheder. Derudover er de retningslinjer for anvendelsesområdet for og omfanget af revisioner af transaktioner, der blev givet i programmeringsperioden 2000-2006, stadig gyldige, da sådanne revisioner ikke varierer betydeligt mellem de to programmeringsperioder. Hvad angår stikprøver, organiserede Kommissionen en særlig workshop i juni 2012.

— Kommissionen gennemfører aktivt denne anbefaling og vil fortsætte med at gøre dette. Når Kommissionen identificerer svagheder i forvaltningskontrollen (gennem resultaterne af forskellige revisioner på nationalt og EU-niveau), henstiller den til revisionsmyndigheden om at revidere den revisionsstrategi og -plan, således at den omfatter revisioner af forvaltningskontrollen, alternativt udfører Kommissionen som følge af en revideret risikovurdering sådanne revisioner direkte (under revisionsundersøgelsen »brobygning over sikkerhedskløften«). På grundlag af en vurdering af, hvordan forvaltningskontrollen fungerede, som var foretaget på tværs af samtlige medfinansierede programmer med udgangspunkt i alle til rådighed værende revisionsresultater, opfordrede Kommissionen desuden i oktober 2011 revisionsmyndighederne til at udvise særlig opmærksomhed i deres revisioner af systemer til kontrol på første niveau (jf. homologeringsgruppen, en workshop om revisionsmyndighedernes rolle hvad angår bidrag til forbedring af forvaltningskontrollerne).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 5:** med henblik på at gøre proceduren for afslutning af flerårige programmer på samhørighedsområdet mere effektiv:
 - minder medlemsstaterne om at sikre, at de endelige erklæringer, der er indsendt om 2007-2013-programmerne, er pålidelige
 - undersøger de specifikke svagheder, som Retten har konstateret i afslutningserklæringerne med henblik på lukning af 2000-2006-programmerne
 - overvejer, om disse problemer også er forekommet i forbindelse med andre OP, og foretager finansielle korrektioner, hvor det er nødvendigt
 - sørger for, at dens igangværende afslutningsrevisioner i tilstrækkelig grad adresserer de spørgsmål, som Retten har rejst.

KOMMISSIONENS SVAR

- Lovgivningsrammen for 2007-2013 omhandler ganske forskellige krav til den årlige revision af en repræsentativ statistisk stikprøve, som understøtter revisionsmyndighedernes formelle revisionspåtegninger. Dette vil sikre et mere solidt grundlag for afslutningserklæringerne, som vil gøre det muligt at påvise den resterende fejlrisiko efter gennemførelse af alle korrektioner under programgennemførelsen. Det skal bemærkes, at retningslinjerne for afslutning 2007-2013 allerede blev præsenteret for medlemsstaterne under mødet i Koordinationsudvalget for Fondene i juni 2012.
- Kommissionen har påvist disse svagheder og taget hånd om dem.
- Mere generelt analyserer Kommissionen grundigt hver afslutningserklæring og drager sine konklusioner, herunder anvendelse af nødvendige finansielle korrektioner.
- Kommissionen er sikker på, at dens afslutningsproces vil gøre det muligt efter behov at foretage hensigtsmæssige finansielle korrektioner ved afslutning, når dens tjenestegrene har gennemført de krævede vurderinger af alle modtagne afslutningsdokumenter og af de yderligere oplysninger, der er anmodet om, og på baggrund af den dokumentation, der er indsamlet under afslutningsrevisionerne.

BILAG 5.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE REGIONALPOLITIK, ENERGI OG TRANSPORT

2011					2010	2009	2008
EFRU	Samhørighedsfonden	Energi	Transport	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt (bestående af):	129	39	8	4	180	177	165	140
Forskud	0	0	0	0	0	0	20	9
Mellemliggende/endelige betalinger	129	39	8	4	180	177	145	131

RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel (antal) af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	49 % (63)	18 % (7)	38 % (3)	0 % (0)	41 % (73)	43 %	64 %	49 %
var behæftet med en eller flere fejl	51 % (66)	82 % (32)	62 % (5)	100 % (4)	59 % (107)	57 %	36 %	51 %

Analyse af fejlbehæftede transaktioner

Analyse pr. udgiftstype

Forskud	f.i.	f.i.	f.i.	f.i.	f.i.	f.i.	3 %	0 %
Mellemliggende/endelige betalinger							97 %	100 %

Analyse pr. fejltyp

Ikke-kvantificerbare fejl:	58 % (38)	81 % (26)	20 % (1)	75 % (3)	64 % (68)	60 %	59 %	41 %
Kvantificerbare fejl:	42 % (28)	19 % (6)	80 % (4)	25 % (1)	36 % (39)	40 %	41 %	59 %
Støtteberettigelse	96 % (27)	100 % (6)	100 % (4)	0 % (0)	94 % (37)	97 %	71 %	93 %
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	100 % (1)	3 % (1)	0 %	0 %	0 %
Nøjagtighed	4 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	3 % (1)	3 %	29 %	7 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Den mest sandsynlige fejlprocent

6,0 %

Øvre fejlgrænse
Nedre fejlgrænse

9,0 %
3,0 %

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikker blev stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer: Revisionsmyndigheder — overholdelse af centrale krav i forordningerne og effektivitet med hensyn til at sikre aktiviteterens formelle rigtighed

Centrale krav omfattet af Rettens test		Den Tjekkiske Republik Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Grækenland Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Italien-Sicilien Revisionsmyndighed vedrørende vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden/ ESF	Letland Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Ungarn Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Portugal Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Rumænien Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF
Generelle aspekter	Forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program har en struktur, som sikrer en korrekt definition, fordeling og adskillelse af funktioner i revisionsmyndigheden og mellem revisionsmyndigheden og andre kompetente forvaltnings- og kontrolorganer.	Ikke overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Revisionshåndbogens anvendelsesområde	Der findes en revisionshåndbog (både for revision af systemer og af aktiviteter), som er i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, og som klart beskriver revisionshandlingerne.	Delvis overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Revisionsmetoder til systemrevision	Det arbejde, revisionsmyndigheden udfører for at evaluere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, er baseret på en tjekliste med spørgsmål, som skal bruges til at efterprøve, om de centrale krav i de relevante forordninger er overholdt (udspecificeret for forvaltningsmyndigheder, formidlende organer og atterende myndigheder), og på passende vurderingskriterier for hvert af disse centrale krav.	Delvis overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Gennemgang af systemrevisioner	Revisionsmyndighedernes revisionsplan var gennemført i overensstemmelse med den godkendte strategi for perioden, systemrevisionerne var udført i overensstemmelse med de metoder, der var fastlagt af revisionsmyndigheden, og alle faser i systemrevisionerne var korrekt dokumenteret.	Ikke effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive

Centrale krav omfattet af Rettens test		Den Tjekkiske Republik Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Grækenland Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Italien-Sicilien Revisionsmyndighed vedrørende vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden/ ESF	Letland Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Ungarn Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Portugal Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Rumænien Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF
Stikprøvemethode til revision af aktiviteter	Der er defineret passende stikprøveudtagningsmetoder med henblik på udtagelsen af den stikprøve af aktiviteter, der skal revideres i den pågældende referenceperiode.	Delvis overholdt	Overholdt	Delvis overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Udtagning af en stikprøve til revision af aktiviteter	Stikprøveudtagningsmetoderne er blevet anvendt som defineret til udtagning af den stikprøve af aktiviteter, der skal revideres i referenceperioden.	Delvis effektive	Effektive	Delvis effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive
Revisionsmetoder til revision af aktiviteter	Det revisionsarbejde, der var udført med henblik på at undersøge aktiviteterernes formelle rigtighed, er baseret på en tjekliste med spørgsmål, som skal efterprøve overholdelsen af kravene i den relevante forordning, og som er tilstrækkelig detaljerede til, at der kan tages højde for de dermed forbundne risici.	Ikke overholdt	Delvis overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvis overholdt	Overholdt	Delvis overholdt
Gennemgang af revisioner af aktiviteter	Revisionerne var udført i overensstemmelse med den udvalgte stikprøve for perioden, de var udført i overensstemmelse med de metoder, revisionsmyndigheden havde fastlagt, og alle faser i revisionerne var korrekt dokumenteret.	Delvis effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Delvis effektive
Genudførelse af revisioner af aktiviteter	Rettens egen genudførelse af revisionsmyndighedens revisioner gav samme resultater som dem, revisionsmyndigheden havde indberettet til Kommissionen.	Ikke effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive

Centrale krav omfattet af Rettens test		Den Tjekkiske Republik Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Grækenland Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Italien-Sicilien Revisionsmyndighed vedrørende vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden/ ESF	Letland Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Ungarn Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Portugal Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF	Rumænien Revisionsmyndighed vedrørende EFRU/ Samhørighedsfonden/ESF
Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse	Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse var udarbejdet i overensstemmelse med forskrifterne og de retningslinjer, Kommissionen og medlemsstaterne har aftalt, og rapporten og udtalelsen er i overensstemmelse med resultaterne af de revisioner af systemer og aktiviteter, revisionsmyndigheden har udført.	Ikke overholdt	Overholdt	Delvis overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvis overholdt
Samlet vurdering ⁽¹⁾		Ikke effektive	Effektive	Delvis effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Delvis effektive

⁽¹⁾ Ligesom ved sidste års undersøgelse af revisionsmyndigheder (jf. årsberetningen for 2010, bilag 4.2) er følgende kriterier anvendt for at nå den samlede vurdering af revisionsmyndigheden på grundlag af vurderingen af de specifikke centrale testede krav:

- »Effektive«: Vurderingen af det centrale krav »Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse« er »Overholdt«, og vurderingen af de centrale krav »Gennemgang af systemrevisioner«, »Udtagning af en stikprøve«, »Gennemgang af revisioner af aktiviteter« og »Genudførelse af revisioner af aktiviteter« er »Effektive«.
- »Delvis effektive«: Vurderingen af det centrale krav »Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse« er som minimum »Delvis overholdt«, og vurderingen af de centrale krav »Gennemgang af systemrevisioner«, »Udtagning af en stikprøve«, »Gennemgang af revisioner af aktiviteter« og »Genudførelse af revisioner af aktiviteter« er som minimum »Delvis effektive«.
- »Ikke effektive«: Vurderingen af det centrale krav »Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse« er »Ikke overholdt«, eller vurderingen af mindst ét af de centrale krav »Gennemgang af systemrevisioner«, »Udtagning af en stikprøve«, »Gennemgang af revisioner af aktiviteter« og »Genudførelse af revisioner af aktiviteter« er »Ikke effektive«.

KAPITEL 6

Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	6.1-6.12
Særlige karakteristika ved politikområdet	6.3-6.11
Politiske mål	6.3
Politiske instrumenter	6.4-6.9
Risici med hensyn til formel rigtighed	6.10-6.11
Revisionens omfang og revisionsmetoden	6.12
Transaktionernes formelle rigtighed	6.13-6.18
Systemernes effektivitet	6.19-6.26
Dybtgående undersøgelse af to revisionsmyndigheder	6.19-6.20
Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder	6.21-6.23
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	6.24-6.26
Konklusioner og anbefalinger	6.27-6.30
Konklusioner	6.27-6.28
Anbefalinger	6.29-6.30

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

6.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af politikområde 04 — Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2011 gives i **tabel 6.1**.

6.2. Politikken vedrørende beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling finansieres hovedsageligt af Den Europæiske Socialfond (ESF), der er underlagt de samme regler som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, jf. kapitel 5. Yderligere bestemmelser vedrørende ESF er fastsat i en særskilt forordning. Hvad angår forhold, der er fælles for alle tre fonde, henvises der i dette kapitel til kapitel 5.

Tabel 6.1 — Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
04	Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling	Administrative udgifter	93	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Socialfond	9 966	Delt forvaltning
		Arbejde i Europa — Social dialog og mobilitet	59	Direkte central forvaltning
		Beskæftigelse, social solidaritet og ligestilling	132	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen	114	Delt forvaltning
		Instrument til førtiltrædelsesbistand	28	Decentral forvaltning
			10 392	
		Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	93	
		Aktionsudgifter i alt	10 299	
		Bestående af: — forskud	128	
		— mellemliggende/endelige betalinger	10 171	
		Regnskabsårets betalinger i alt	10 392	
		Regnskabsårets forpligtelser i alt	11 638	

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 9.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2011.

Særlige karakteristika ved politikområdet

Politiske mål

6.3. Politikområdet beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling er en del af EU's samhørighedspolitik, hvis mål er at fremme den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU ved at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau. Nærmere bestemt tager EU's politik for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling sigte på at bekæmpe arbejdsløshed, udvikle menneskelige ressourcer og fremme integration på arbejdsmarkedet.

Politiske instrumenter

6.4. Den Europæiske Socialfond (ESF) er det væsentligste redskab til gennemførelse af politikken for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling, og det tegnede sig for 97 % af udgifterne på dette politikområde i 2011. ESF finansierer investeringer i menneskelig kapital gennem uddannelses- og andre beskæftigelsesforanstaltninger.

6.5. Andre udgifter er støtte og tilskud til organisationer, som gennemfører og koordinerer sociale foranstaltninger og beskæftigelsesforanstaltninger. Der ydes bl.a. støtte til Den Europæiske Beskæftigelsestjeneste (Eures), som er et netværk, der fremmer samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi, og til Progress-programmet, som støtter gennemførelsen af politikken i medlemsstaterne ved hjælp af undersøgelser, analyser og andre foranstaltninger.

6.6. Der ydes også støtte til følgende EU-agenturer: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene samt Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur.

6.7. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) støtter arbejdstagere i EU, der bliver afskediget som følge af større strukturændringer i verdenshandelsmønstrene og som følge af den finansielle og økonomiske krise. Instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) yder støtte til udvikling af menneskelige ressourcer i kandidatlande.

Forvaltning og kontrol af udgifterne

6.8. ESF-udgifterne forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. ESF er underlagt de forvaltnings- og kontrolsystemer, som gælder for samhørighedsudgifterne generelt, og som er beskrevet i det foregående kapitel (punkt 5.8-5.14).

6.9. EGF forvaltes også ved delt forvaltning. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om bevillingerne, og Kommissionen gennemgår de finansieringsansøgninger, som medlemsstaterne har indsendt, og godkender betalingerne. IPA forvaltes ved decentral forvaltning, mens de øvrige udgifter vedrørende politikken for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling forvaltes ved direkte central forvaltning.

6.8. *Selv om forvaltnings- og kontrolsystemerne for ESF, EFRU og Samhørighedsfonden forvaltes ved delt forvaltning, som nævnt under punkt 5.8, har de fleste operationelle ESF-programmer i praksis deres egne specifikke bemyndigelser og kontrolsystemer.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Risici med hensyn til formel rigtighed

6.10. De væsentligste risici vedrørende ESF-udgifterne udspringer af, at investeringerne i menneskelig kapital (f.eks. uddannelsesforanstaltninger) er immaterielle, at der medfinansieres meget forskellige aktiviteter, og at et meget stort antal — ofte små — partnere er involveret i gennemførelsen af projekterne. Disse faktorer øger faren for, at ikke-støtteberettigede omkostninger kan blive godkendt, eller at beregningsfejl kan påvirke anmeldelsernes nøjagtighed, og at dette ikke opdages med de anvendte systemer.

6.11. I forbindelse med EGF er den væsentligste risiko, at ansøgningerne indeholder ukorrekte oplysninger, og at dette ikke opdages af Kommissionen under godkendelsen eller ved de senere kontroller. I forbindelse med IPA vedrører den væsentligste risiko kandidatlandenes evne til at etablere og anvende de nødvendige strukturer og kontroller. I forbindelse med de øvrige udgifter vedrørende denne politik er den væsentligste risiko, at støttemodtagerne kan medtage ikke-støtteberettigede omkostninger i deres anmeldelser.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

6.12. I **bilag 1.1, del 2** til kapitel 1, beskrives Rettens overordnede revisionstilgang og den valgte metode. Med hensyn til revisionen vedrørende beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) Revisorerne gennemgik en stikprøve på 180 mellemliggende og endelige betalinger
- b) Vurderingen af overvågnings- og kontrolsystemerne havde fokus på to revisionsmyndigheder vedrørende samhörighed i programmeringsperioden 2007-2013
- c) Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser omfattede den årlige aktivitetsrapport fra GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion (GD EMPL).

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

6.13. I **bilag 6.1** gives et resumé af resultaterne af testen af transaktioner i stikprøven. Under denne test konstaterede Retten, at 40 % af de 180 reviderede betalinger var behæftet med fejl. Retten skønner, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er 2,2 % ⁽¹⁾.

6.10. Kommissionen har sat specifikt ind for at afbøde de konstaterede risici, hvilket især omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger, såsom vejledning, uddannelse og betalingsafbrydelser.

6.13. Den fejlfrekvens, Retten skønner, er mest sandsynlig i 2011, stemmer overens med de seneste års positive udvikling. Det er resultatet af, at medlemsstaterne har forbedret deres forvaltnings- og kontrolsystemer, at der er ført en konsekvent afbrydelses- og suspensionspolitik, som GD EMPL har anvendt siden 2008, og af at den forenklingsforanstaltning, som findes i reglerne for indeværende programmeringsperiode, har haft en positiv indflydelse.

⁽¹⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlprocent). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger på mellem 0,9 % og 3,4 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.14. Overvågnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne skal omfatte procedurer til sikring af, at de anmeldte udgifter er korrekte og formelt rigtige⁽²⁾. Resultaterne af Rettens revision viser, at der især er svagheder i udgiftskontrollen »på første niveau«, som foretages af forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer i medlemsstaterne.

6.15. Efter at have gennemgået hver enkelt fejlbehæftet transaktion mener Retten, at myndighederne i medlemsstaterne for så vidt angår 76 % af de fejlbehæftede ESF-transaktioner havde tilstrækkelig mange oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret i hvert fald nogle af fejlene, før de attesterede udgifterne over for Kommissionen.

Ikke-støtteberettigede og forkert beregnede omkostninger

6.16. Retten konstaterede, at der var godtgjort ikke-støtteberettigede omkostninger (*støtteberettigelsesfejl*) i 13 % af de 180 reviderede transaktioner. Alle disse støtteberettigelsesfejl vedrørte ESF-projekter. Disse fejl udgør 77 % af samtlige kvantificerbare fejl og tegner sig for ca. 73 % af den skønnede fejlfrekvens for dette politikområde (jf. eksempel 6.1).

Eksempel 6.1 — Ikke-støtteberettigede omkostninger

- a) *Ikke-støtteberettigede kursusedtagere*: Der blev ydet ESF-støtte til kurser, der skulle give ansatte i elektroniksektoren øgede kvalifikationer og kundskaber. Retten konstaterede, at mange af deltagerne var ansat uden for elektroniksektoren og derfor ikke var berettigede til at deltage i kurserne. De anmeldte omkostninger, der vedrørte de ikke-støtteberettigede deltagere, udgjorde 29 % af det reviderede beløb
- b) *Overanmeldelse af personaleomkostninger*: En branchesammenlutning fik ESF-støtte til sine aktiviteter, herunder rådgivning af små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Omkostningerne vedrørende flere af sammenlutningens ansatte blev anmeldt under ESF-projektet, selv om der ikke kunne fremlægges dokumentation for, at de havde brugt arbejdstid på dette projekt. Efter Rettens mening er projektets personaleomkostninger overanmeldt med 60 %

Som vist i tabel 1.3 i kapitel 1 er den mest sandsynlige fejlfrekvens for Regionalpolitik, Energi og transport og Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling faldet betragteligt sammenlignet med 2010 fra 7,7 % til 5,1 %.

6.14. Forvaltningsmyndighederne skal foretage dokumentkontrol for alle ansøgninger, der indsendes af modtagerne, før udgifterne attesteres. Der kan dog også udføres kontrol på stedet på et senere tidspunkt i implementeringen af projektet efter attesteringen og indtil afslutningen, hvilket forklarer, hvorfor en del af fejlene i Rettens stikprøve ikke kunne opdages. Kontrolsystemets effekt i form af reduktion af fejlfrekvensen ses oftest først i de efterfølgende år, efter at alle lag af kontroller er blevet indført.

6.15. Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at de hensigtsmæssige handlingsplaner bliver implementeret i de pågældende systemer for at forhindre fejl før attestering af udgifterne i fremtiden.

Se også svar på punkt 6.14.

6.16 og 6.17. Kommissionen vil følge op på alle de fejl, Retten har konstateret, og den vil sikre, at medlemsstaterne træffer korrigerende foranstaltninger og om nødvendigt foretager finansielle korrektioner.

⁽²⁾ Artikel 58, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- c) *Ikke-støtteberettigede personaleomkostninger*: I forbindelse med et videreuddannelseskursus havde støttemodtageren i sin omkostningsanmeldelse medtaget beløb, der var udbetalt til projektpersonalet som fratrædelsesgodtgørelser. I henhold til de nationale støtteregler er sådanne betalinger imidlertid ikke støtteberettigede. Retten betragter derfor 2,5 % af de anmeldte omkostninger vedrørende det reviderede projekt som ikke-støtteberettigede.

6.17. Yderligere 3 % af de 180 reviderede transaktioner vedrørte projekter, hvor de omkostninger, der var anmeldt med henblik på godtgørelse, var beregnet forkert (*nøjagtighedsfejl*). Disse fejl vedrører 20 % af de transaktioner, der er behæftet med kvantificerbare fejl, og tegner sig for ca. 9 % af den samlede skønnede fejlfrekvens (jf. eksempel 6.2).

Eksempel 6.2 — Forkert beregnede omkostninger

- a) *Forkert beregning af generalomkostninger*: I forbindelse med et projekt vedrørende kurser for arbejdsløse blev den forholdsmæssige fordeling af generalomkostningerne foretaget på grundlag af, hvor stor en del af den anvendte bygning der blev brugt til projektet. Retten konstaterede, at dette forhold var beregnet forkert og havde ført til en overanmeldelse svarende til 2,4 % af det reviderede beløb
- b) *Forkert beregning i en omkostningsanmeldelse*: Projektet vedrørte foranstaltninger til opgradering af uddannelseskvaliteten og modernisering af uddannelsessystemet, og det blev forvaltet af lokale myndigheder. Retten konstaterede en difference mellem det beløb vedrørende projektet, som den reviderede nationale myndighed havde anmeldt til forvaltningsmyndigheden, og det beløb, som forvaltningsmyndigheden havde anmeldt til Kommissionen. Forvaltningsmyndigheden havde lavet regnefejl, da den samlede de indsendte oplysninger fra den lokale myndighed, og det førte til en overanmeldelse af de støtteberettigede omkostninger svarende til 6,7 % af det reviderede beløb.

Mange tilfælde, hvor procedurekrav ikke var overholdt

6.18. I næsten alle de transaktioner, hvor Retten konstaterede ikke-kvantificerbare fejl (40 ud af 42), havde forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne forsømt at overholde procedurekrav vedrørende forvaltning og gennemførelse af ESF-projekter. I 23 sager betragter Retten forsømmelserne som alvorlige tilfælde af manglende overholdelse. Eksempel 6.3 viser de væsentligste fejltyper i denne kategori.

6.18. Kommissionen vil følge op på alle de fejl, Retten har konstateret, og sikre, at der gennemføres korrigerende foranstaltninger.

Eksempel 6.3 — Manglende overholdelse af procedurekrav

- a) *Der var ikke ført særskilt regnskab:* I forbindelse med en række erhvervsuddannelsesforanstaltninger rettet mod unge arbejdsløse havde man i projektregnskabet ikke klart identificeret alle de udgifter, der vedrørte projektet, f.eks. lønomkostningerne. Hvis der ikke føres et fyldestgørende særskilt regnskab, er der ingen sikkerhed for, at omkostningerne ikke også er blevet anmeldt under andre projekter
- b) *Manglende overholdelse af regler for godkendelse af uddannelsesvirksomheder:* Støttmodtageren var en uddannelsesvirksomhed, som for at bevare sin godkendelse skulle have indført procedurer med henblik på at måle kursisternes tilfredshed og følge op på, om de var kommet i beskæftigelse som følge af kurserne. Retten konstaterede, at støttmodtageren ikke havde opfyldt dette krav
- c) *Meddelelsen om ordretildeling var sendt for sent:* I henhold til reglerne for offentlige indkøb skal ordregivende myndigheder fremsende en meddelelse om resultaterne af udbudsproceduren senest 48 dage efter indgåelsen af kontrakten. Retten fandt tre tilfælde, hvor denne regel ikke var overholdt.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET**Dybtgående undersøgelse af to revisionsmyndigheder**

6.19. Som led i sin undersøgelse af i alt syv revisionsmyndigheder vedrørende EFRU, Samhørighedsfonden og ESF foretog Retten en vurdering af det arbejde, der i 2011 var blevet udført af to revisionsmyndigheder i to forskellige medlemsstater. Revisionens omfang er beskrevet i punkt 5.40. Med hensyn til de to revisionsmyndigheder i henholdsvis Italien (Sicilien) og Letland fokuserede Retten på ESF-udgifter, da den gennemgik deres arbejde og genudførte deres revision af transaktioner. Resultaterne af Rettens revision af de syv revisionsmyndigheder vedrørende alle strukturfondene er gengivet i kapitel 5 (punkt 5.41-5.43 og i **bilag 5.2**).

6.19. Revisionsmyndighederne spiller en særdeles central rolle i kvalitetskontrolprocessen fra starten af programperioden og ved indførelsen af systemerne. Derefter indgiver de hvert år en revisionserklæring vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemernes virkning til Kommissionen. Den er baseret på kontroller af forvaltnings- og kontrolsystemerne og på statistiske stikprøver udført i overensstemmelse med revisionsstrategien. Derfor indgår Kommissionen i tæt samarbejde og koordinering med revisionsmyndighederne, og den begyndte allerede at gennemgå deres metode og revisionsresultater så tidligt som i 2009. Dette medvirkede til at opbygge kapacitet, idet Kommissionen ydede rådgivning, vejledning og anbefalinger til Revisionsmyndighederne gennem Kommissionens gentagne kontrolarbejde. Forordningen giver Kommissionen mulighed for at anvende en revisionsmyndigheds arbejde for at opnå den fornødne sikkerhed på visse betingelser (artikel 73).

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.20. Revisionsmyndigheden i Letland vurderes som effektiv med hensyn til at opfylde de centrale lovkrav og sikre transaktionernes formelle rigtighed. Revisionsmyndigheden i Italien (Sicilien) vurderes som delvis effektiv. Retten konstaterede specifikke problemer med hensyn til revisionsmyndighedens udtagelse af transaktioner til revision og ekstrapolering af fejl, som havde medført, at revisionsmyndigheden angav en for lav fejlprocent i sin årlige kontrolrapport. På grundlag af sit eget arbejde vurderede Kommissionen også, at denne fejlprocent var upålidelig (jf. punkt 5.42 og 5.43).

Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder

6.21. Resultaterne af Rettens gennemgang af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder er beskrevet i punkt 5.44-5.51.

6.22. Retten konstaterede, at medlemsstaterne i alle de tilfælde, hvor Kommissionen afdækkede specifikke svagheder, fik meddelelse om, hvilke korrigerende foranstaltninger der burde træffes (punkt 5.47).

6.23. Retten mener, at Kommissionen drog rimelige konklusioner af sin gennemgang af de årlige kontrolrapporter, og at Kommissionen på grundlag af sin vurdering havde justeret de rapporterede fejlprocenter, hvor det var nødvendigt (punkt 5.51).

Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser

6.24. Retten vurderede den årlige aktivitetsrapport og den ledsagende erklæring for 2011 fra generaldirektøren for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion. Nærmere bestemt gjorde Retten følgende for at undersøge den formelle rigtighed af de betalinger, der blev godkendt i 2011:

- a) vurderede forbeholdene i den årlige aktivitetsrapport
- b) kontrollerede Kommissionens beregning af restfejlfrekvensen med hensyn til konsekvens og nøjagtighed.

6.25. GD EMPL anslår, at den samlede fejlforekomst i de mellemliggende betalinger, der i 2011 blev foretaget med hensyn til programmeringsperioden 2007-2013, ligger mellem 2 % og 2,5 %. I den årlige aktivitetsrapport tager GD EMPL et forbehold med hensyn til betalinger på 58,7 millioner euro vedrørende 24 ud af 117 operationelle programmer i programmeringsperioden 2007-2013 og et forbehold uden finansiel effekt vedrørende programmeringsperioden 2000-2006.

KOMMISSIONENS SVAR

6.20. I 2011 gennemførte GD EMPL revisioner af 42 ESF-revisionsmyndigheders arbejde, herunder revisionsmyndighederne på Sicilien og i Letland. I denne stikprøvekontrol blev 12 revisionsmyndigheder udvalgt på baggrund af en risikoanalyse, der ajourføres årligt, og de øvrige 30 blev tilfældigt udvalgt. GD EMPL er på baggrund af eget revisionsarbejde enig i vurderingen af de to revisionsmyndigheder, som Retten lavede stikprøver på.

6.25. I forlængelse af Rettens positive vurdering af GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2010 fremsatte Retten en anbefaling, som angår den risiko, der er forbundet med operationelle programmer med en anslået fejlfrekvens under 5 %. For at forebygge disse risici har GD EMPL styrket sin metode, som nu også medtager denne kategori i vurderingen af, om der skal tages forbehold. Derfor er den anvendte metode i den årlige aktivitetsrapport for 2011 strengere, hvilket er på linje med Rettens anbefaling.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.26. GD EMPL's forbehold vedrører de operationelle programmer i programmeringsperioden 2000-2006, hvor medlemsstaterne endnu ikke i tilstrækkelig grad havde afhjulpet de svagheder, der blev konstateret i forbindelse med afslutningsprocessen. Kommissionen har ikke kvantificeret disse forbehold (den betegner dem selv som opfølgningen på sidste års forbehold). Som Rettens arbejde har vist, er der fortsat en risiko for, at afslutningen vil blive baseret på upålidelige afslutningsdokumenter, og at dette kan føre til utilstrækkelige finansielle korrektioner (jf. punkt 5.63 og 5.64 samt særberetning nr. 3/2012⁽³⁾, punkt 65-67).

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Konklusioner

6.27. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne vedrørende beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, var væsentlig fejlbehæftede.

6.28. På grundlag af sin revision vedrørende de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer konkluderer Retten, at:

- a) revisionsmyndighederne var delvis effektive med hensyn til at sikre den formelle rigtighed af transaktionerne vedrørende programmeringsperioden 2007-2013
- b) Kommissionens og medlemsstaternes procedurer har været delvis effektive med hensyn til at gennemføre den indledende fase i afslutningsprocessen vedrørende programmeringsperioden 2000-2006.

KOMMISSIONENS SVAR

6.26. Kommissionen finder, at de resterende risici, som Retten henviser til for programperioden 2000-2006, er tilstrækkeligt dækket af den igangværende afslutningsprocedure. Kommissionens tjenestegrene har foretaget en grundig vurdering af de afslutningsdokumenter, som afviklingsorganerne har indmeldt, og igangsat de nødvendige tiltag for at løse de konstaterede problemer, herunder afbrydelse af afslutningsprocessen, anmodning om yderligere oplysninger, gennemførelse af afsluttende revisioner på baggrund af Kommissionens risikovurdering og endelig, for visse programmer, gennemførelse af finansielle korrektioner.

På baggrund af ovenstående afslutningsprocedure foretager Kommissionen den endelige udbetaling, men først når restfejlraten for hvert af de operationelle programmer vurderes til at ligge under væsentlighedstærskelen på 2 %. Derfor er der ikke foretaget nogen kvantificering af de opfølgende forbehold for programperioden 2000-2006 i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport, eftersom disse ikke havde nogen indflydelse på de endelige udbetalinger foretaget i 2011.

6.27. Kommissionen bemærker den lave fejlrate i 2011, som bekræfter de seneste års positive udvikling. Der er opnået forbedringer takket være medlemsstaternes indsats, en effektiv politik for afbrydelse og udsættelse af betalinger, som GD EMPL har anvendt siden 2008, og en vellykket indførelse af forenklingsforanstaltninger.

Kommissionen har til hensigt i samarbejde med medlemsstaterne at fortsætte sin indsats for yderligere at forbedre sine resultater som anbefalet af Retten.

6.28. Kommissionen understreger, at effektiviteten og kvaliteten af revisionsmyndighedernes arbejde varierer fra program til program og fra medlemsstat til medlemsstat, som det fremgår af Rettens vurdering i punkt 5.41 og af resultaterne af Kommissionens revisionsarbejde. I henhold til artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 anvender Kommissionen fra juni 2012 formelt de ni ESF-revisionsmyndigheders arbejde. Kommissionen vil fortsat evaluere de resterende revisionsmyndigheder og overvåge de programmer, der fungerer i overensstemmelse med artikel 73.

⁽³⁾ <http://eca.europa.eu>

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen finder, at den har etableret robuste procedurer og vejledning for afslutningsprocessen, og den finder, at de fleste medlemsstater har udført et stykke vigtigt og professionelt arbejde for at muliggøre afslutningen af programmerne og for at øge kontrollen ved programmernes afslutning. Kommissionen finder ligeledes, at den har gjort et omfattende stykke arbejde ved programafslutningen, idet den grundigt har analyseret alle de afsluttende dokumenter, gennemført yderligere revisioner og undersøgelser, hvor nødvendigt, hvilket i mange tilfælde har ført til yderligere finansielle korrektioner ved programafslutningen for at imødegå de resterende risici.

Anbefalinger

6.29. **Bilag 6.2** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne vedrørende samhørighedsområdet i Rettens tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Følgende punkter bør bemærkes:

- a) I maj 2011 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument om de væsentligste revisionsresultater vedrørende anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb. Hensigten var at indlede en dialog med medlemsstaterne om at få reduceret den manglende overholdelse af disse regler
- b) Kommissionen har fortsat sit program for revision i medlemsstaterne i den aktuelle programmeringsperiode, men som resultaterne af Rettens revision viser, er de nationale overvågnings- og kontrolsystemer kun delvis effektive
- c) Kommissionen har fortsat sin praksis med at afbryde eller suspendere betalinger og pålægge finansielle korrektioner, men de udgifter, som medlemsstaterne attesterer over for Kommissionen, er stadig væsentlig fejlbehæftede.

6.29.

- a) Kommissionen har gjort en væsentlig indsats for at sikre en striks overholdelse af støtteberettigelseskravene og en korrekt anvendelse af reglerne for offentlige indkøb. Den har stillet uddannelse og vejledning om reglerne for støtteberettigelse og offentlige indkøb til rådighed. Endvidere fremlægger Kommissionen, når den konstaterer komplekse regler på programniveau, anbefalinger til forenkling af reglerne. Den har delt en analyse med medlemsstaterne af de fejltypen inden for offentlige indkøb, der er opdaget ved EU-revisioner af samhørighedspolitikken i de foregående år, og den har iværksat en øvelse med henblik på at indsamle bedste praksis og mulige svar fra medlemsstaterne for at rette op på sådanne fejl og reducere forekomsten af disse.

Anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb er primært relevant i forbindelse med finansiering via EFRU og Samhørighedsfonden, og de har en begrænset indvirkning på ESF-finansierede projekter.

- b) og c) I løbet af dens omfattende revisionsarbejde har Kommissionen overfor ledelses- og kontrolmyndighederne fremsat målrettede anbefalinger for at udbedre de konstaterede svagheder.

Kommissionen vil fortsætte sin konsekvente tilgang til udsættelser og afbrydelser af betalinger. Som følge af denne politik og medlemsstaternes indsats kan man se en positiv effekt på fejlraten inden for samhørighedsområdet (se kapitel 1, tabel 1.3).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.30. På grundlag af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne vedrørende 2011 anbefaler Retten, at Kommissionen:

- **Anbefaling 1:** stiller strenge krav om, at bestemmelserne om berettigelse til at modtage ESF-støtte overholdes, og på grundlag af erfaringerne i programmeringsperioden 2007-2013 foretager en vurdering af anvendelsen af de nationale støtteberettigelsesregler med henblik på at identificere mulige områder, hvor reglerne kan forenkles yderligere, og for at eliminere potentielle kilder til fejl i perioden efter 2013
- **Anbefaling 2:** minder medlemsstaterne om deres ansvar for at indføre procedurer, som sikrer, at de anmeldte udgifter er korrekte og formelt rigtige, og adresserer svaghederne i forvaltningsmyndighedernes og de formidlende organers »kontrol på første niveau« gennem yderligere vejledning og uddannelsesforanstaltninger
- **Anbefaling 3:** opfordrer de nationale myndigheder til at anvende korrektionsmekanismen strengt, inden de atterer udgifterne over for Kommissionen (2008). Hver gang nationale organer eller EU-organer påviser væsentlige svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde, bør Kommissionen afbryde eller suspendere betalingerne, indtil medlemsstaten har truffet korrigerende foranstaltninger til afhjælpning af svaghederne, og foretage finansielle korrektioner, hvis det er nødvendigt
- **Anbefaling 4:** giver revisionsmyndighederne yderligere vejledning for den aktuelle programmeringsperiode, særlig om stikprøveudtagning, omfanget af de kontroller, der skal udføres i forbindelse med revisionen af projekter, og kvalitetskontrol
- **Anbefaling 5:** nøje kontrollerer, at revisionsmyndighedernes oplysninger i de årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer er rigtige og fuldstændige. Alle foreliggende oplysninger om revisionsmyndighedernes system- og transaktionsrevisioner bør tages i betragtning i forbindelse med Kommissionens kontrol

6.30. Se fælles svar på punkt 1.12-1.13.

Kommissionen har i 2010 forpligtet sig til fortsat at overvåge overholdelsen af reglerne for støtteberettigelse ved hjælp af regelmæssige revisioner og opfølgning på alle revisioner i EU og på nationalt niveau. Oplysninger om dette fremgår af generaldirektøren for GD EMPL's årlige aktivitetsrapport. Kommissionen vil om nødvendigt fortsat træffe de korrigerende foranstaltninger.

Hvad angår vurdering af de nationale regler for støtteberettigelse og måder at forenkles disse yderligere på, henviser Kommissionen til den væsentlige indsats, den allerede har ydet som en del af dens målrettede handlingsplan om specifikke medlemsstater, hvor der er konstateret tilbagevendende problemer. Kommissionen vil fortsætte sin indsats med særligt fokus på at takle ikke-støtteberettigede omkostninger, for meget opkrævede personaleomkostninger og strømning af nationale regler.

Kommissionen vil fortsat henlede medlemsstaternes opmærksomhed på, at de gentagne fejl i forvaltningskontrollen, som Retten har konstateret, er kritiske.

Kommissionen gav i 2010 tilsagn om fortsat rettidigt at afbryde eller suspendere betalinger om nødvendigt. Denne strikse politik afspejles igen i generaldirektøren for GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2011 (se Kommissionens svar til punkt 6.29 c).

Kommissionen vil fortsat løbende sørge for retningslinjer og rådgivning til revisionsmyndighederne om en række tekniske og forskriftsmæssige forhold. I den forbindelse afholdt GD REGIO og GD EMPL et seminar i juni 2012, hvor der blev vejledt om, hvordan man tager prøver.

De årlige kontrolrapporter er et af de hovedelementer, som Kommissionen bygger sin sikkerhed på. Der tages som sådan fuldt hensyn til de oplysninger, der fremgår af rapporterne. Der er yderligere blevet vejledt om, hvordan fejlrapporter kan behandles i den årlige kontrolrapport for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- **Anbefaling 6:** opfordrer medlemsstaterne til at anvende de forenklede omkostningsordninger, som forordningerne tillader, med henblik på at begrænse mulighederne for fejl.

Som forklaret i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2011, bliver der hvert år foretaget en grundig evaluering af alle årlige kontrolrapporter. Den er grundlaget for, hvilke forbehold der tages for at sikre ovennævnte vejlednings pålidelighed og ensartethed.

Kommissionen fortsætter sin indsats med at yde rådgivning, uddannelse og vejledning til medlemsstaterne, således at de muligheder, lovgivningen stiller til rådighed, fører til reel forenkling for alle interessenter.

Omkring 70 % af de operationelle programmer anvender mindst en af de forenklede omkostningsmetoder. Blandt de forskellige muligheder er metoderne med en fast sats for indirekte omkostninger og standardsets for enhedsomkostninger de mest anvendte.

BILAG 6.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE BESKÆFTIGELSE, SOCIALE ANLIGGENDER, ARBEJDSMARKEDSFORHOLD OG LIGESTILLING

	2011				2010	2009	2008
	ESF	IPA	Andre sociale anliggender	I alt			
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR							
Transaktioner i alt (<i>bestående af</i>):	160	6	14	180	66	44	49
Forskud	0	0	0	0	0	0	0
Mellemliggende/endelige betalinger	160	6	14	180	66	44	49
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾							
Andel af de testede transaktioner, der:							
ikke var behæftet med fejl	56 % (90)	100 % (6)	86 % (12)	60 % (108)	73 %	75 %	82 %
var behæftet med en eller flere fejl	44 % (70)	0 % (0)	14 % (2)	40 % (72)	27 %	25 %	18 %
Analyse af fejlbehæftede transaktioner							
Analyse efter fejltype							
Ikke-kvantificerbare fejl	59 % (41)	0 % (0)	50 % (1)	58 % (42)	39 %	0 %	56 %
Kvantificerbare fejl	41 % (29)	0 % (0)	50 % (1)	42 % (30)	61 %	100 %	44 %
Støtteberettigelse	79 % (23)	0 % (0)	0 % (0)	77 % (23)	91 %	64 %	50 %
Forekomst	4 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	3 % (1)	9 %	0 %	0 %
Nøjagtighed	17 % (5)	0 % (0)	100 % (1)	20 % (6)	0 %	36 %	50 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL							
Den mest sandsynlige fejlprocent				2,2 %			
Øvre fejlgrænse				3,4 %			
Nedre fejlgrænse				0,9 %			
⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for politikområdet blev stikprøven opdelt i segmenter.							
⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.							

BILAG 6.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE SAMHØRIGHED

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	<p>Samhørighed:</p> <p>Kommissionen bør overvåge, at betingelserne for at modtage EU-støtte overholdes, herunder at EU's regler og de nationale regler for offentlige indkøb anvendes korrekt</p> <p>(jf. punkt 4.38 i årsberetningen for 2009).</p>	<p>Kommissionen giver vejledning til medlemsstaternes forvaltnings- og revisionsmyndigheder. I maj 2011 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument om de væsentligste revisionsresultater vedrørende anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb. Hensigten var at indlede en dialog med medlemsstaterne om at få reduceret antallet af fejl med hensyn til offentlige indkøb i strukturfondsprojekter. Kommissionens samlede evaluering af effekten og effektiviteten af EU's lovgivning om offentlige indkøb blev offentliggjort i juni 2011.</p>	<p>Det er i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2011) 1179 af 5.10.2011) forklaret specifikt, hvad der er gjort for at afhjælpe de konstaterede risici, hvilket især omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger, såsom vejledning, uddannelse og betalingsafbrydelser.</p>
	<p>Samhørighed:</p> <p>Kommissionen bør sikre, at erstatningen af udgifter, der ikke er støtteberettigede, med nye udgifter (tilbagetrækning) ikke medfører, at medlemsstaterne anmelder nye uregelmæssige udgifter</p> <p>(jf. punkt 4.37 b) i årsberetningen for 2009).</p>	<p>Kommissionen følger op på denne risiko i forbindelse med afslutningen af programmerne for perioden 2000-2006. Kommissionens forslag til regler vedrørende perioden 2014-2020 fastsætter, at når der ved EU-revisorer konstateres uregelmæssigheder med indvirkning på årsregnskaberne, skal den korrektion, der pålægges, reducere finansieringen til det operationelle program, hvilket vil betyde, at tilbagetrækning og erstatning af udgifter begrænses til det aktuelle regnskabsår.</p>	<p>Kommissionens forslag til den retlige ramme for 2014-2020 fastslår på grundlag af princippet om en årlig regnskabsafslutning, at »hvis Kommissionen eller Retten konstaterer uregelmæssigheder, der påvirker det årsregnskab, Kommissionen har fået tilsendt, skal den deraf følgende korrektion reducere støtten fra fondene til det operationelle program«. Dermed begrænser forslaget mulighederne for tilbagetrækning/erstatning.</p>
2009 og 2008	<p>Samhørighed:</p> <p>Kommissionen bør gennem sin overvågning sikre, at de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt</p> <p>(jf. punkt 4.37 c) i årsberetningen for 2009 og punkt 6.37 a) og c) i årsberetningen for 2008).</p>	<p>Kommissionen foretager overensstemmelsesvurderinger af de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer i begyndelsen af programmeringsperioden og udfører revision i hele programmeringsperioden. I forbindelse med programmeringsperioden 2007-2013 forlader Kommissionen sig desuden i stigende grad på de nationale revisionsmyndigheder, når den skal opnå sikkerhed for, at systemerne fungerer effektivt. I 2011 fortsatte Kommissionen sin undersøgelse af revisionsmyndighedernes arbejde vedrørende de operationelle programmer for perioden 2007-2013 og har bl.a. foretaget dybtgående undersøgelser af revisionsmyndigheder (jf. punkt 5.35-5.37 og 5.44-5.51). Som helhed er forvaltnings- og kontrolsystemerne delvis effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed: Betalingerne vedrørende EFRU, Samhørighedsfonden og ESF er fortsat væsentlig fejlbehæftede.</p>	<p>Kommissionen har styrket sin tilsynsfunktion siden vedtagelsen af 2008-handlingsplanen, og den fører fortsat en striks politik for betalingsudsættelser og -afbrydelser, så snart der konstateres mangler. Dette vedvarende tiltag har forbedret overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet i medlemsstaterne, og de lavere fejlprocenter, som Retten har indberettet til den årlige revisionserklæring (DAS) for 2011, bekræfter denne positive udvikling.</p> <p>Jf. forklaringen i svar på punkt 5.44 er Kommissionens tillid til revisionsmyndighederne baseret på omfattende revisionsarbejde. Kommissionen hilser Retten vurdering velkommen, og den har i alle tilfælde, hvor der er konstateret specifikke svagheder (se punkt 5.47), meddelt medlemsstaterne, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes. På baggrund af dette revisionsarbejde anvender Kommissionen fra juli 2012 officielt de 13 revisionsmyndigheders arbejde i forbindelse med EFRU/Samhørighedsfonden og de ni revisionsmyndigheder for ESF.</p>

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009 og 2008	<p>Samhørighed:</p> <p>Kommissionen bør opfordre de nationale myndigheder til at anvende korrektionsmekanismerne strengt, inden de attesterer udgifterne over for Kommissionen</p> <p>(jf. punkt 4.37 a), i årsberetningen for 2009 og punkt 6.37 b) og d), i årsberetningen for 2008).</p>	<p>Kommissionen har fortsat sin politik med at afbryde eller suspendere betalinger, når der er væsentlige uregelmæssigheder eller systemsvagheder. Medlemsstaterne skal indsende oplysninger om finansielle korrektioner til Kommissionen senest den 31. marts hvert år. Hvis en medlemsstat ikke træffer passende korrigerende foranstaltninger, kan Kommissionen pålægge finansielle korrektioner. Vedrørende programmerne for perioden 2007-2013 vedtog Kommissionen i 2011 finansielle korrektioner på 217,6 millioner euro for ESF og 2,7 millioner euro for EFRU. De attesterede udgiftsanmeldelser, som medlemsstaterne indsender til Kommissionen, er imidlertid stadig væsentlig fejlbehæftede.</p>	<p><i>Der blev i begyndelsen af 2011 igangsat en revision af medlemsstaternes systemer med det formål at forbedre indberetningen af nationale finansielle korrektioner til Kommissionen og sikre indberetningernes fuldstændighed, nøjagtighed og rettidighed. Den viste forbedringer i medlemsstaternes systemer for anvendelse og indberetning af finansielle korrektioner. Endvidere tillader udgifts- og kontrolcyklussens flerårige natur, at der foretages finansielle korrektioner ved flere forskellige implementeringstrin, herunder ved regnskabsafslutning, hvor de sidste kontroller udføres vedrørende udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, og hvor de endelige korrektioner foretages om nødvendigt.</i></p>

KAPITEL 7

Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	7.1-7.14
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	7.2-7.6
Karakteristik af risici	7.7-7.11
Budgetstøtte	7.9-7.10
De medfinansierede aktioners støtteberettigelse	7.11
Revisionens omfang og revisionsmetoden	7.12-7.14
Transaktionernes formelle rigtighed	7.15-7.20
Systemernes effektivitet	7.21-7.25
GD ECHO	7.22
FPI	7.23-7.24
Kommissionens ledelsesudtalelser	7.25
Konklusioner og anbefalinger	7.26-7.28
Konklusioner	7.26-7.27
Anbefalinger	7.28

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

7.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse, som omfatter følgende politikområder: 19-Eksterne forbindelser, 21-Udvikling og forbindelser med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) ⁽¹⁾, 22-Udvidelse og 23-Humanitær bistand. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og om udgifterne i 2011 gives i **tabel 7.1**.

Tabel 7.1 — Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
19	Eksterne forbindelser	Administrative udgifter	157	Direkte central forvaltning
		Samarbejde med tredjelande inden for migration og asyl	39	Direkte central forvaltning
		Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)	308	Indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
		Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)	123	Direkte central forvaltning
		Forbindelser og samarbejde med industrialiserede tredjelande	20	Direkte central forvaltning
		Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden	238	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning
		Den europæiske naboskabspolitik og forbindelserne med Rusland	1 448	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning
		Forbindelser med Latinamerika	282	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning
		Forbindelser med landene i Asien, Centralasien og Mellemøsten	670	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning/fælles forvaltning
	Politisk strategi og koordination	28	Direkte central forvaltning	
		3 313		
21	Udvikling og forbindelser med AVS-lande	Administrative udgifter	338	Direkte central forvaltning
		Fødevarerikkerhed	320	Direkte central forvaltning
		Ikke-statslige udviklingsaktører	202	Direkte central forvaltning
		Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi	136	Direkte central forvaltning
		Menneskelig og social udvikling	172	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning
		Geografisk samarbejde med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS)	300	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning/fælles forvaltning
		Udviklingssamarbejdsforanstaltninger og ad hoc-programmer	30	Direkte central forvaltning
		Politisk strategi og koordinering	15	Direkte central forvaltning
		1 513		

⁽¹⁾ Den bistand, der ydes over de europæiske udviklingsfonde, finansieres ikke over det almindelige budget og gennemgås derfor i en særskilt beretning.

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
22	Udvidelse	Administrative udgifter	93	Direkte central forvaltning
		Udvidelsesprocessen og udvidelsesstrategi	835	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning/decentral forvaltning
			928	
23	Humanitær bistand	Administrative udgifter	33	Direkte central forvaltning
		Humanitær bistand	1 008	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning
		Det finansielle civilbeskyttelsesinstrument	27	Direkte central forvaltning
			1 068	
Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾			621	
Aktionsudgifter i alt			6 201	
Bestående af: — forskud			4 080	
— mellemliggende/endelige betalinger			2 121	
Regnskabsårets betalinger i alt			6 822	
Regnskabsårets forpligtelser i alt			8 285	

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 9.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

7.2. Budgettet for eksterne forbindelser og udvikling blev i 2011 implementeret af GD for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid samt af Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI).

7.3. Det budget (ca. 3 840 millioner euro ⁽²⁾), der gennemføres af EuropeAid, dækker:

- udviklingsbistand til og økonomisk samarbejde med lande i Asien, Latinamerika og AVS-staterne
- den europæiske naboskabspolitik inklusive det strategiske partnerskab med Rusland
- temaprogrammer inklusive fødevarerikkerhed, ikke-statslige aktører og lokale myndigheder, miljø, sundhed og uddannelse samt demokrati og menneskerettigheder.

7.4. Udviklingsprojekterne er spredt over mere end 150 lande, og gennemførelsesorganisationerne er meget forskellige, både hvad angår størrelse og erfaring. For at være berettigede til EU-støtte skal projekterne overholde komplekse regler, herunder udbuds- og ordretildelingsprocedurer.

⁽²⁾ Under budgetafsnit 19 og 21 som vist i **tabel 7.1**.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.5. Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter er en tjenestegren i Kommissionen, der blev oprettet pr. 1. januar 2011, og som rapporterer direkte til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik. De udgifter, der forvaltes af FPI (ca. 490 millioner euro ⁽³⁾), vedrører hovedsagelig aktioner under:

- a) den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) (indirekte central forvaltning), der støtter bevarelse af stabilitet i følsomme lande og ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben
- b) stabilitetsinstrumentet (IfS) (direkte central forvaltning/fælles forvaltning), der støtter forebyggelse, styring og løsning af konflikter og de fredsskabende aktiviteter
- c) valgobservationsmissioner (EOM) (direkte central forvaltning) med henblik på at styrke demokrati, god regeringsførelse og konfliktforebyggelse og
- d) instrumentet for industrialiserede lande (ICI) (direkte central forvaltning), der er det vigtigste redskab til forbedring af samarbejdet med industrialiserede lande.

7.6. Udvidelsesbudgettet ⁽⁴⁾ (835 millioner euro ⁽⁵⁾) blev forvaltet af Generaldirektoratet for Udvidelse (GD ELARG) og budgettet til humanitær bistand ⁽⁶⁾ af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse — ECHO (1 008 millioner euro ⁽⁷⁾). GD ECHO er også ansvarligt for den europæiske civilbeskyttelsesordning ⁽⁸⁾ (27 millioner euro ⁽⁹⁾).

⁽³⁾ Under budgetafsnit 19.

⁽⁴⁾ Navnlig under instrumentet for førtiltrædelsesbistand, Phareprogrammet, herunder eftertiltrædelsesstøtte, CARDS samt førtiltrædelsesstøtten til Tyrkiet.

⁽⁵⁾ Under budgetafsnit 22.

⁽⁶⁾ Ca. halvdelen af budgettet ydes til ikke-statslige organisationer (ngo'er) og den anden halvdel til FN eller andre internationale organisationer. Der indgås kun finansieringsaftaler med ngo'er, der har underskrevet partnerskabsrammeaftalen, eller FN-organisationer, der har underskrevet den finansielle og administrative rammeaftale.

⁽⁷⁾ Under budgetafsnit 23.

⁽⁸⁾ Hensigten er at støtte indsatsen i medlemsstaterne, EFTA-lande, kandidatlande og tredjelande med hensyn til håndtering af katastrofer, beredskab og forebyggelse, når det gælder naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, terrorhandlinger og teknologiske, radiologiske og miljømæssige uheld.

⁽⁹⁾ Under budgetafsnit 23.

Karakteristik af risici

7.7. Hovedparten af de udgifter, der forvaltes af generaldirektorater/Tjenesten, afholdes i form af forskud, hvor der kun skal opfyldes et begrænset antal betingelser. Mellemliggende og endelige betalinger er derimod betinget af, at de faktisk afholdte udgifter for projektet er anmeldt og godkendt, og disse betalinger er derfor forbundet med større risici for fejl med hensyn til lovlighed og formel rigtighed end forskud.

7.8. Nogle instrumenter og bestemmelser vedrørende betalingerne på politikområdet indebærer, at Kommissionen får en betydelig grad af fleksibilitet til at afgøre, om udgifterne er støtteberettigede. Derfor er det mindre sandsynligt, at der er fejl med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed i disse transaktioner.

Budgetstøtte

7.9. EU-forordningerne om samarbejde med partnerlande⁽¹⁰⁾ fastsætter, at der kun ydes direkte budgetstøtte⁽¹¹⁾ til makroøkonomiske eller sektorspecifikke reformer, såfremt den offentlige finansielle forvaltning i modtagerlandene er tilstrækkelig gennemsigtig, ansvarlig og effektiv.

7.10. Disse lovbestemmelser overlader en vid fortolkningsmargen⁽¹²⁾, og hvad der anses for at være »tilstrækkelig« gennemsigtig, ansvarlig og effektiv offentlig finansiel forvaltning kan variere meget, afhængig af landets specifikke situation, men også af den kurs, regeringen tager. Der skal derfor erindres om følgende:

⁽¹⁰⁾ Artikel 25 b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41), artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til fortiltrædelsesbistand (Ipa) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82), artikel 15, stk. 2, litra e) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1) og artikel 11, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ I 2011 beløb budgetstøttebetalingerne afholdt over det almindelige budget sig til 1 milliard euro.

⁽¹²⁾ Jf. punkt 46 i Rettens årsberetning om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter for regnskabsåret 2003 (EUT C 293 af 30.11.2004, s. 315).

7.8. Kommissionen arbejder inden for rammerne af gældende lovgivning, som er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet.

7.9-7.10. Kommissionen er ikke fuldt ud enig i Rettens analyse af, hvordan budgetstøtten forvaltes.

Der ydes budgetstøtte i udviklingsøjemed i lande, hvor der kan være alvorlige svagheder i de grundlæggende statslige systemer, bl.a. i de offentlige finansielle forvaltningssystemer. Der gælder dog strenge betingelser for at få adgang til budgetstøtte. Et partnerland bliver først berettiget til budgetstøtte, når regeringen har fastsat en relevant og realistisk strategi til afhjælpning af ovennævnte svagheder. Kommissionen kan også kræve, at der indføres specifikke kortfristede foranstaltninger til afbødning af risici. De nye retningslinjer for budgetstøtte⁽¹⁾ (som blev revideret i 2012 på grundlag af forslag fra Kommissionen⁽²⁾ og Rådets konklusioner af 14. maj 2012 om en ny tilgang til budgetstøtte) indeholder en række nye bestemmelser, som sikrer klarere regler. Der er bl.a. tale om nye regler om åbenhed og tilsyn, en formel risikovurderingsproces og en forvaltningsramme for det øverste ledelsesniveau.

⁽¹⁾ Se http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic-support/documents/guidelines_budget_support_en.pdf

⁽²⁾ Se Kommissionens meddelelse om EU's fremtidige tilgang til budgetstøtte til tredjelande (KOM(2011) 638 endelig)

RETTENS BEMÆRKNINGER

- a) Der ydes ofte budgetstøtte til lande med svage offentlige finansielle forvaltningssystemer. En af de store risici er, at modtagerlandets budget kan være omfattet af besvigelser og korrupsion. De midler, der overføres i form af budgetstøtte, smeltes sammen med andre budgetmidler i landets budget (kendt som »funktionalitet«), og derfor er de udsat for samme svagheder i den offentlige finansielle forvaltning.
- b) Da budgetstøtetransaktioner gennemføres gennem partnerlandenes offentlige finansielle forvaltningssystemer, processer og institutioner, kan Rettens revision af lovligheden og den formelle rigtighed ikke gå ud over det stade, hvor støtten udbetales til partnerlandenes budgetter.
- c) Kommissionen har stor fleksibilitet, når den skal afgøre, om et partnerland er berettiget til budgetstøtte. På grund af den vide fortolkningsmargen er Kommissionens budgetstøtetransaktioner mindre tilbøjelige til at være behæftet med fejl med hensyn til lovlighed og formel rigtighed.

De medfinansierede aktioners støtteberettigelse

7.11. Kommissionen kanalisere en del af sin støtte gennem multidonorforanstaltninger, der implementeres af internationale organisationer og FN-organisationer⁽¹³⁾. Disse bidrag er ifølge deres natur fungible. Men i nogle tilfælde yder Kommissionen ikke generel støtte, men forsøger at begrænse sine bidrag ved at henvise til specifikke udgiftskriterier. Hvis en anden donor har samme strategi og anvender samme støtteberettigelseskriterier for sit bidrag, er der risiko for, at de samlede udgifter ikke opfylder kravene både fra Kommissionen og fra den anden (de andre) donor(er).

KOMMISSIONENS SVAR

Ikke-øremærket budgetstøtte skal belønne resultater snarere end finansiere aktiviteter. Det er derfor klart, at revisionen ikke kan række ud over det stade, hvor midlerne overføres efter de vedtagne betingelsers opfyldelse. Revisionen af de aktiviteter, som budgetstøttemidlerne finansierer, er imidlertid en opgave, der varetages af de nationale revisionsmyndigheder, som kan få konkret støtte gennem ledsageprogrammer.

Denne mekanisme til formidling af bistand er en af de måder, hvorpå Kommissionen har imødekommet det internationale udviklingssamfund og EU-aktørers ønske om mere effektive indgreb, som har fokus på resultater og ejerskab, er mindre krævende administrativt set og dermed reducerer partnerlandenes transaktionsomkostninger.

7.11. Kommissionen er ikke bekendt med, at der har været nogen specifikke problemer med den såkaldte »teoretiske tilgang« (notional approach), som er blevet udviklet inden for de seneste år for at give Kommissionen mulighed for at deltage i multidonorforanstaltninger, herunder trustfonde. Denne tilgang garanterer, at de retlige krav til EU-finansiering i forbindelse med foranstaltninger over for tredjelande er opfyldt (ved at sikre, at det beløb, som andre donorer yder, er tilstrækkeligt til at dække udgifterne til eventuelle aktiviteter, som ikke er støtteberettigede i henhold til EU's regler), samtidig med at EU-midlerne anvendes på den mest effektive måde (gennem donorkoordination) i overensstemmelse med princippet om forsvarlig finansiel forvaltning.

Kommissionen begrænser denne risiko ved at vurdere de internationale partnerorganisationers regnskabs- og revisionsprocedurer, interne kontrolprocedurer og indkøbsprocedurer forud for et eventuelt samarbejde, ved at se på deres medarbejders tilstedeværelse i området (og deltagelse i styregrupper) og ved hjælp af de strenge overordnede regnskabsindberetningskrav for internationale organisationer. I forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger i tredje-lande gennemgås systemerne desuden regelmæssigt ved hjælp af kontrolbesøg, som forestås af eksterne revisorer.

Revisorer fra EuropeAid og ECHO har foreløbig ikke rapporteret om sådanne tilfælde eller om »særlige risici« herfor, og Kommissionen er heller ikke bekendt med, at en anden donor skulle have de »samme støtteberettigelseskriterier«.

⁽¹³⁾ Kontrakternes værdi vurderes til 1,5 milliarder euro.

Det er Kommissionens opfattelse, at de interne kontrolforanstaltninger, som den har indført, tilsammen med den pågældende internationale organisations kontrolforanstaltninger gør denne teoretiske risiko særdeles ubetydelig.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

7.12. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) Revisorerne gennemgik en stikprøve på 150 betalinger, der bestod af 30 forskud og 120 mellemliggende og endelige betalinger. De reviderede forskud dækkede 18 lande. Retten testede mellemliggende/endelige betalinger, der var godkendt af Kommissionens centrale tjenester eller af EU-delegationer i 11 lande ⁽¹⁴⁾. Med hensyn til GD ECHO blev de reviderede mellemliggende/endelige betalinger afholdt under projekter, der blev forvaltet af fire af GD ECHO's partnere ⁽¹⁵⁾.
- b) Vurderingen af systemer omfattede EuropeAids, GD ECHO's og FPI's overvågnings- og kontrolsystemer både i hovedsædet og i EU-delegationerne. Vurderingen omfattede, hvis det var relevant:
 - i) forudgående kontrol
 - ii) overvågning og tilsyn
 - iii) efterfølgende kontrol/eksterne revisioner
 - iv) intern revision.

7.13. Retten har identificeret disse fire lag af intern kontrol for at vurdere den række af kontroller, som GD'erne for eksterne aktioner kan bruge til at forebygge, konstatere og korrigere fejl, som påvirker udgifternes lovlighed og formelle rigtighed.

7.14. Retten anvender en rotationsstrategi i vurderingen af overvågnings- og kontrolsystemerne. GD ELARG blev ikke vurderet i 2011; men der blev fulgt op på tidligere års anbefalinger (jf. **bilag 7.3**).

⁽¹⁴⁾ Cameroun, Georgien, Malawi, Palæstina, Filippinerne, Rusland, Tunesien og Vietnam (EuropeAid) og Albanien, Montenegro og Serbien (GD ELARG).

⁽¹⁵⁾ To i Schweiz, en i Frankrig og endnu en i Irland (der blev revideret betalinger afholdt under 16 humanitære bistandsprojekter gennemført i 11 lande).

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

7.15. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 7.1**. Ved Rettens test af stikprøven af transaktioner konstateredes det, at 33 % var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlprocent er på 1,1 %⁽¹⁶⁾. Alle fejl blev fundet i de mellemliggende og endelige betalinger. Retten fandt desuden en høj frekvens af ikke-kvantificerbare fejl.

7.16. 22 af de 150 transaktioner var behæftet med kvantificerbare fejl. De fleste af disse fejl (16) blev fundet i endelige betalinger. Disse fejl var ikke blevet opdaget ved Kommissionens kontrol. Fejlene vedrører ikke-støtteberettigede udgifter hos den endelige støttemodtager, f.eks. udgifter afholdt uden for den støtteberettigede periode, medtagelse af ikke-støtteberettigede udgifter (f.eks. moms, personaleudgifter og uberettigede indirekte omkostninger) i udgifts anmeldelserne fra projekterne og udgifter, der ikke er underbygget af dækkende dokumentation. I det følgende gives der eksempler på fejl (jf. eksempel 7.1).

7.17. Kommissionen har godtgjort ikke-støtteberettigede udgifter, der er blevet anmeldt af de endelige støttemodtagere eller af tjenesteydere, og det viser, at de forebyggende og detekterende kontroller, Kommissionen anvender, ikke er fuldt ud effektive (der gennemføres f.eks. et utilstrækkeligt antal besøg på stedet og direkte test af de anmeldte udgifter, og disse er af begrænset omfang; de udgiftskontroller, støttemodtagerne havde givet i underentreprise, var af utilstrækkelig kvalitet).

7.16. Kommissionens kontrol er udformet på en sådan måde, at det fortsat er muligt at opdage og korrigere fejl ved hjælp af efterfølgende revision, som foretages efter de endelige betalinger. De generaldirektorater, som beskæftiger sig med ekstern bistand, forvalter hvert år et omfattende program for efterfølgende revision på grundlag af en formel risikovurderingsproces.

Kommissionen anfører, at den opererer i lande, hvor det ofte er vanskeligt, om ikke umuligt, at forhindre eller korrigere en række af de fejl, som Retten påpeger. Det er eksempelvis tilfældet med kontrahenter (ofte ngo'er), som har vanskeligt ved at få obligatoriske momsbetalinger refunderet af staten.

7.17. Kommissionen mener, at de foranstaltninger, som gennemføres for at afsløre og korrigere fejl forud for de endelige betalinger (f.eks. akkreditering af støttemodtagere, indgivelse af rapporter, eksterne revisioner samt Kommissionens personales udgiftskontrol og kontrol af transaktioner), er effektive⁽³⁾. Desuden kan potentielle uregelmæssigheder fortsat korrigeres senere, hvis der foretages efterfølgende revision og passende tilbagesøgning af støtte. Risikoen for finansielle fejl kan dog realistisk set ikke reduceres til nul.

⁽¹⁶⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0 % og 2,4 % (dvs. mellem den nedre og den øvre fejlgrænse).

⁽³⁾ På grundlag af konklusionerne i de årlige aktivitetsrapporter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 7.1 — Ikke-støtteberettigede udgifter i en endelig betaling

EuropeAid — Cameroun

En endelig betaling for et projekt, hvor der ydes støtte til bananleverandører i Cameroun, var behæftet med alvorlige støtteberettigelsesfejl⁽¹⁷⁾. Der var uregelmæssigheder i de udbudsprocedurer, som støttemodtageren gennemførte. Endvidere overholdt støttemodtageren ikke oprindelsesreglen⁽¹⁸⁾, når der blev indkøbt udstyr.

En ECHO-partner

En endelig betaling i henhold til en tilskudsaftale for at fremme og støtte fordrevne befolkningsgruppers velfærd i Darfur var behæftet med adskillige uregelmæssigheder (f.eks. var der afholdt omkostninger uden for støtteberettigelsesperioden, fordelingen af delte omkostninger var ikke korrekt, og nogle udgifter var ikke underbygget af passende bilag)⁽¹⁹⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 7.1 — Ikke-støtteberettigede udgifter i en endelig betaling

EuropeAid — Cameroun

Gældende lovgivning giver specifikt mulighed for formelt og i behørigt begrundede tilfælde at fravige de begrænsninger, som følger af oprindelsesreglerne. Det er i dag næsten umuligt at undgå, at udstyr leveres af ikke-støtteberettigede lande, når denne type projekter gennemføres i Afrika. Støttemodtageren burde have anmodet Kommissionen om en dispensation, som ville være blevet givet, såfremt der forelå en behørig begrundelse, hvilket der gjorde i dette tilfælde (på grund af de særlige omstændigheder ved udbuddet), idet der kun blev indgivet ét tilbud (fra Colombia).

En ECHO-partner

I det givne eksempel understreger ECHO, at den humanitære indsats blev ydet i Darfur, som er et af de vanskeligste steder i verden at operere på grund af uforudsigelighed, omskiftelighed, usikkerhed og problematisk adgang til den berørte befolkning, hvilket er en kæmpe ledelsesmæssig udfordring. Selv om visse kontraktuelle krav ikke blev overholdt til fulde i dette tilfælde, sikrede partneren, at der blev opnået resultater. Det er også værd at bemærke, at de to andre transaktioner, som denne partner gennemførte i forskellige lande, og som Retten kontrollerede, ikke var behæftet med nogen fejl. ECHO mindede ikke desto mindre partneren om dens kontraktuelle forpligtelser og om nødvendigheden af at forbedre dens interne kontrolsystemer yderligere.

7.18. 27 ud af 150 transaktioner var behæftet med 51 ikke-kvantificerbare fejl, herunder 31 fejl i kontraktindgåelsesprocedurer, som Kommissionen havde gennemført eller godkendt, 8 fejl i forbindelse med budgetstøttebetalinger og 11 vedrørende manglende opfyldelse af retlige og kontraktmæssige forpligtelser.

7.19. De 31 fejl i kontraktindgåelsesprocedurerne blev konstateret i 22 af de 85 betalinger, der vedrørte en konkurrencebaseret udbudsprocedure. Disse fejl i indgåelsen af offentlige aftaler omfatter:

- a) Uklare udvælgelseskriterier eller anvendelse af en forkert type udbudsprocedure (16)

7.19.

⁽¹⁷⁾ Det reviderede beløb i projektet er 1,6 millioner euro med en fejlprocent på 81,7 %.

⁽¹⁸⁾ Leverandøren og varerne skal komme fra en AVS-stat eller en medlemsstat.

⁽¹⁹⁾ Det reviderede beløb i aftalen om tilskud er 0,42 millioner euro med en fejlprocent på 13,2 %.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Utilstrækkelig dokumentation af evalueringsprocedurerne og ulige behandling af ansøgerne (9)
- c) Kontrakter, der blev ændret efter gennemførelsesperioden (3)

Et eksempel gives i det følgende (jf. eksempel 7.2).

Eksempel 7.2 — Uregelmæssighed i en udbudsprocedure

GD ELARG (hovedsædet)

Det konstateredes, at en udbudsprocedure for TAIEX ⁽²⁰⁾ vedrørende tre mellemliggende betalinger var uregelmæssig. Kommissionen tildelte kontrakten til et firma, der ikke overholdt klausulen om, at der skulle være eksperter til rådighed, mens andre firmaer overholdt den. Ifølge de udbudsbetingelser, tilbudsgiverne fik udleveret, skulle eksperterne være til rådighed fra den 1. april 2008. De eksperter, som tilslagsmodtageren havde foreslået, var først disponible pr. 21. maj 2008. Kontrakten blev alligevel tildelt dette firma. Denne fejl er blevet behandlet som en ikke-kvantificerbar fejl.

Eksempel 7.2 — Uregelmæssigheder i en udbudsprocedure

GD ELARG (hovedsædet)

Som Kommissionen fortolker klausulen om, at der skal være eksperter til rådighed, fik den vindende tilbudsgiver ikke en konkurrencefordel. Det var åbenlyst, at de eksperter, som tilbudsgiveren foreslog, ikke skulle arbejde parallelt under to forskellige kontrakter med Kommissionen.

7.20. Med hensyn til 4 af de 8 reviderede budgetstøtetransaktioner, konstaterede Retten 8 ikke-kvantificerbare fejl. Det skyldes den kendsgerning, at Kommissionen ikke sammenlignede resultaterne med hensyn til offentlig finansiel forvaltning i modtagerlandene med de mål, der var fastsat for den undersøgte periode, og at den ikke sikrede, at modtagerlandet anvendte den korrekte valutakurs.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

7.21. Resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemer er sammenfattet i **bilag 7.2**. Retten konstaterede, at systemerne i EuropeAid, GD ECHO og FPI var delvis effektive. De detaljerede resultater af vurderingen af EuropeAids systemer præsenteres i Rettens årsberetning om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond.

7.21. Med hensyn til EuropeAid henvises til EUF-årsberetningen for 2011, punkt 56.

⁽²⁰⁾ TAIEX — instrumentet for teknisk bistand og informationsudveksling.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

GD ECHO

7.22. I de seneste år har GD ECHO fortsat med at forbedre alle delene af sine overvågnings- og kontrolsystemer. Men på grund af hyppigheden af kvantificerbare fejl konstateret i de endelige betalinger (10 ud af 16) anses procedurerne for forudgående kontrol kun for at være delvis effektive (jf. punkt 7.16 og 7.17).

FPI

7.23. De vigtigste instrumenter, der forvaltes af FPI, er IfS og FUSP, der udgør 87 % af FPI's driftsbudget. Retten vurderede disse to instrumenters overvågnings- og kontrolsystemer separat i betragtning af deres vidt forskellige karakteristikker og konstaterede, at de generelt var delvis effektive.

7.24. De vigtigste af de konstaterede svagheder har relation til følgende:

a) at der ikke findes nogen effektiv intern revisionsfunktion

7.22. GD ECHO mener bestemt, at det har forbedret sine kontrolsystemer, som har nået et tilfredsstillende effektivitetsniveau. Den endelige restrisiko er begrænset og godtgjort, og en videreudvikling af systemerne vil ikke være omkostningseffektiv.

GD ECHO mener, at visse af de fejl, som Retten påpegede, er af meget lille betydning både i relativ og absolut forstand. GD ECHO anslår sin restfejlfrekvens til under 1 % i 2011.

ECHO understreger desuden, at den forudgående kontrol skal vurderes i lyset af det samlede kontrolsystem. De indførte overvågnings- og kontrolsystemer kunne stadig have opdaget fejlene ved en efterfølgende kontrol, for Rettens revision fandt sted, inden de sidste trin i ECHO-kontrolkæden var blevet gennemført.

7.24.

a) Dette skyldes faktorer, som FPI ikke har indflydelse på. EuropaAids interne revisionsenhed var af samme årsag ikke i stand til at foretage nogen revision af FPI's aktiviteter i 2011.

Findes der ikke en intern revisionsenhed, mener Kommissionen, at en tjenestegren kan anvende de øvrige byggesten, der er beskrevet i den årlige aktivitetsrapport, bl.a. Den Interne Revisionstjenestes arbejde, som en sikkerhed. FPI's interne revisionsbehov indgår i 2012-arbejdsplanen for EuropaAids interne revisionsenhed (én ny revision og én opfølgingsrevision af FPI-aktiviteter).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) at der ikke foretages tilstrækkelig risikovurdering i forbindelse med udvælgelse af kontrakter, som der skal foretages efterfølgende kontrol af (FUSP), og at de kriterier, der anvendes til udvælgelse af kontrakter med henblik på risikovurdering, ikke er tilstrækkeligt udviklede (IfS)
- c) at procedurerne for forudgående kontrol ikke hindrede, at nogle af fejlene opstod (IfS)
- d) den forudgående opfyldelse af betingelserne for FUSP-missioner ⁽²¹⁾
- e) at der er en pukkel af FUSP-kontrakter, der skal afsluttes.
- b) *Udvælgelsen af FUSP- og IfS-projekter med henblik på efterfølgende kontrol og planerne for efterfølgende kontrol for de to berørte operationelle enheder var baseret på objektive kriterier (såsom værdien af de forvaltede kontrakter, datoen for den seneste efterfølgende kontrol og forekomsten af eventuel svig eller mistanke svig). Kommissionen erkender, at FPI's risikovurdering kan forbedres. Der gøres i 2012 en indsats for at forbedre risikovurderingsmetoden for alle instrumenter, der forvaltes af FPI, inklusive FUSP.*
- c) *I de tilfælde, hvor Kommissionen erkender, at der opstod fejl, bemærker den samtidig, at disse fejl blev opdaget i dens efterfølgende kontrolprocedure i næsten alle de tilfælde, som Retten nævner, og at ledelsen desuden traf passende opfølgende foranstaltninger.*
- d) *Kommissionen minder om, at FUSP-missionerne i overensstemmelse med princippet om forsvarlig finansiel forvaltning skal bevise, at de anvender midlerne fra EU-budgettet effektivt. Eftersom FSFP-missioner opbygges fra bunden og skal være operationelle fra start, kan de ikke straks opfylde kravene i finansforordningens artikel 56. Kommissionen er dog stadig forpligtet til at sikre, at de missioner, som den finansierer, er effektive i overensstemmelse med ovennævnte princip. Den forebyggende kontrol, som er omhandlet i den årlige aktivitetsrapport, giver et passende grundlag for den sikkerhed, der skal sikres, selv om betingelserne for opfyldelse af artikel 56 ikke er overholdt.*
- FPI vil fortsætte sine vurderinger af de »seks søjler«, idet den vurderer to søjler om året, hvilket betyder, at de vigtigste missioner finansielt set forventes at være vurderet ved udgangen af 2013.*
- e) *FPI vil fortsætte sin indsats for at afslutte gamle FUSP-kontrakter og har udarbejdet en handlingsplan til det formål. Den er desuden i gang med at revidere sine procedurer for fremover at kunne afslutte FUSP-kontrakter på en enklere måde.*

⁽²¹⁾ I finansforordningens artikel 56 fastsættes de betingelser, der skal opfyldes, for at gennemførelsen af EU-budgettet kan overdrages til en enhed. Denne bestemmelse er ikke hensigtsmæssig i forbindelse med FUSP-missioner, da det ikke er muligt for Kommissionen at opnå bevis for, at disse betingelser er opfyldt, inden missionerne påbegyndes. Det er derfor FPI's mål at akkreditere missionerne hurtigst muligt, efter de er begyndt. Der er indført forebyggende kontroller for at begrænse risiciene i denne overgangsperiode. Men ved udgangen af 2011 havde kun én (EULEX Kosovo) ud af ni igangværende FUSP-missioner modtaget akkreditering.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens ledelsesudtalelser

7.25. Generaldirektørerne for EuropeAid og GD ECHO og direktøren for FPI erklærer, at de har fået høj grad af sikkerhed for, at de indførte kontrolprocedurer giver de nødvendige garantier vedrørende de underliggende transaktioners formelle rigtighed ⁽²²⁾. Men:

- a) FPI angiver ikke restfejlfrekvensen ⁽²³⁾ i sin årlige aktivitetsrapport, som den bygger sin konklusion på
- b) GD ECHO bruger en særlig metode til at beregne restfejlfrekvensen, der ikke er tilstrækkeligt forklaret i dets årlige aktivitetsrapport.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER**Konklusioner**

7.26. For gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse konkluderer Retten på grundlag af sin revision, at betalingerne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, var uden væsentlig fejlforekomst. Men de mellemliggende og endelige betalinger (ca. en tredjedel af det udbetalte beløb i 2011) var væsentligt fejlbehæftede.

7.27. På grundlag af revisionsarbejdet konstaterede Retten, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer for eksterne forbindelser, bistand og udvidelse var delvis effektive.

7.25.

- a) Som nævnt i den årlige aktivitetsrapport for 2011 vil FPI tilstræbe at fastsætte en restfejlfrekvens for den årlige aktivitetsrapport for 2012 på grundlag af en metode, der minder om den, som EuropeAid anvender, men som er tilpasset FPI's kontrolopgaver.
- b) Den restfejlfrekvens, som GD ECHO har beregnet, bygger på gennemførelsen af GD ECHO's revisionsstrategi.

GD ECHO mener, at denne metode på passende vis afspejler risikoen i forbindelse med dets driftsbudget, eftersom:

- den reviderede population er yderst repræsentativ
- systemiske fejl påvises, og virkningerne heraf nøje undersøges
- det reviderede budget »renses« takket være tilbagesøgning af ikkestøtteberettigede beløb.

7.26. Kommissionen glæder sig over Rettens konklusion om, at transaktionerne under gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse var uden væsentlig fejlforekomst i 2011.

7.27. Kommissionen har udformet sin kontrol, så den dækker hele varigheden af dens flerårige projekter. Den mener, at disse overvågnings- og kontrolsystemer er effektive og er blevet væsentligt forbedret fra år til år, idet de både dækker driften af EUF'erne og de aktiviteter, der finansieres over EU-budgettet. Trods de udfordringer, der er forbundet med den høje risiko ved at yde bistand til tredjelande, lå Rettens mest sandsynlige anslåede årlige fejlfrekvens for bistand til tredjelande via EU-budgettet under væsentlighedsgrænsen for 2010 og 2011 og under væsentlighedsgrænsen for EUF'erne i 2009.

⁽²²⁾ De detaljerede resultater vedrørende EuropeAids årlige aktivitetsrapport findes i Rettens årsberetning om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter. Som anført i punkt 7.14 blev overvågnings- og kontrolsystemerne i GD ELARG ikke vurderet i 2011.

⁽²³⁾ Jf. punkt 1.21-1.23.

Anbefalinger

7.28. **Bilag 7.3** er Rettens gennemgang af de fremskridt, Kommissionen har gjort med hensyn til at imødekomme de anbefalinger, Retten har fremsat i tidligere årsberetninger. Kommissionen har behandlet alle anbefalingerne, og fire af dem er allerede blevet implementeret. Anbefalingerne vedrørende EuropeAids overvågnings- og kontrolsystemer er medtaget i Rettens årsberetning om 8., 9. og 10. EUF. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2011 anbefaler Retten, at:

— **Anbefaling 1:** EuropeAid, GD ECHO og FPI forbedrer overvågningen af tilskudskontrakter og gør bedre brug af besøg på stedet for at forebygge og afsløre ikke-støtteberettigede udgifter, der er blevet anmeldt, og/eller at de øger dækningen af de revisioner, Kommissionen har bestilt.

— **Anbefaling 2:** FPI:

- sikrer, at den interne revisionsfunktion bliver operationel
- angiver klart, hvilke kriterier der anvendes til risikovurderinger, når der udvælges kontrakter til revision under IfS og FUSP
- sikrer, at alle FUSP-missioner akkrediteres i overensstemmelse med en vurdering på grundlag af »seks søjler«
- fremskynder afslutningen af gamle FUSP-kontrakter.

7.28. Se det samlede svar på punkt 1.12-1.13.

Kommissionens forskellige tjenestegrene anvender forskellig praksis med hensyn til karakteren af og formålet med »kontrol på stedet« inden for rammerne af deres overordnede kontrolsystemer og med hensyn til, hvorvidt de anvender dem som en sikkerhed. Af hensyn til omkostningseffektiviteten kan Kommissionen derfor ikke tilslutte sig en overordnet anbefaling om, at en forbedret kontrol på stedet i væsentlig grad vil forbedre den finansielle forvaltning af tilskudsaftaler hvad angår udgifternes støtteberettigelse.

Med hensyn til dækningen af bestilte revisioner mener Kommissionen, at revisionsdækningen vedrørende tilskud er omfattende og tilstrækkelig. I lyset af den fejlfrekvens, som Retten selv har fastsat for dette kapitel, kan Kommissionen kun tilslutte sig den del af anbefalingen, der vedrører den løbende indsats for at forbedre eksisterende ordninger.

- FPI vil samarbejde fuldt ud med EuropeAids interne revisionsenhed i sin egenskab af den reviderede.
- FPI gør allerede en indsats for at forbedre de risikovurderinger, der har tilknytning til den efterfølgende kontrol, som den foretager, herunder en bedre fastlæggelse af kriterierne for udvælgelse af de kontrakter/projekter, der skal revideres.
- FPI har udarbejdet en tidsplan for akkreditering af sine FUSP-missioner og vil fortsætte sin indsats på dette område. Ifølge denne tidsplan forventes alle vigtige missioner i finansiel forstand at være akkrediteret ved udgangen af 2013.
- FPI vil øge sin indsats for at afslutte gamle FUSP-kontrakter og har udarbejdet en handlingsplan til det formål.

BILAG 7.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE EKSTERNE FORBINDELSER, BISTAND OG UDVIDELSE

	2011					2010	2009	2008
	EuropeAid ⁽³⁾	FPI	ELARG	ECHO	I alt			
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR								
Transaktioner i alt (bestående af):	81	8	38	23	150	165	180	180
Forskud	17	2	4	7	30	75	83	71
Mellemliggende/endelige betalinger	64	6	34	16	120	90	97	109
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾								
Andel (antal) af de testede transaktioner, der:								
ikke var behæftet med fejl	73 % (59)	50 % (4)	68 % (26)	52 % (12)	67 % (101)	77 %	87 %	73 %
var behæftet med en eller flere fejl	27 % (22)	50 % (4)	32 % (12)	48 % (11)	33 % (49)	23 %	13 %	27 %
Analyse af fejlbehæftede transaktioner								
Analyse pr. udgiftstype								
Forskud	0 % —	0 % —	0 % —	0 % —	0 % —	11 %	17 %	19 %
Mellemliggende/endelige betalinger	100 % (22)	100 % (4)	100 % (12)	100 % (11)	100 % (49)	89 %	83 %	81 %
Analyse pr. fejlttype								
Ikke-kvantificerbare fejl:	59 % (13)	50 % (2)	92 % (11)	9 % (1)	55 % (27)	53 %	74 %	60 %
Kvantificerbare fejl:	41 % (9)	50 % (2)	8 % (1)	91 % (10)	45 % (22)	47 %	26 %	40 %
Støtteberettigelse	67 % (6)	100 % (2)	100 % (1)	100 % (10)	86 % (19)	72 %	100 %	79 %
Forekomst	0 % —	0 % —	0 % —	0 % —	0 % —	17 %	0 %	21 %
Nøjagtighed	33 % (3)	0 % —	0 % —	0 % —	14 % (3)	11 %	0 %	0 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL								
Den mest sandsynlige fejlprocent						1,1 %		
Øvre fejlgrænse						2,4 %		
Nedre fejlgrænse						0,0 %		

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikområder var stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

⁽³⁾ Inklusive to transaktioner under EACEA.

BILAG 7.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE EKSTERNE FORBINDELSER, BISTAND OG UDVIDELSE

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer i EuropeAid

	Forudgående kontrol	Overvågning og tilsyn	Ekstern revision	Intern revision	Samlet vurdering
Centrale systemer	Delvis effektiv	Effektiv	Effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektive
Delegationer	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektiv	I/R	Delvis effektive

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer i GD ECHO

	Forudgående kontrol	Overvågning og tilsyn	Efterfølgende kontrol	Intern revision	Samlet vurdering
Centrale systemer	Delvis effektiv	Effektiv	Effektiv	Effektiv	Delvis effektive

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer i FPI

	Forudgående kontrol	Overvågning og tilsyn	Efterfølgende kontrol	Intern revision	Samlet vurdering
IFS	Delvis effektiv	Effektiv	Effektiv	Ikke effektiv	Delvis effektive
FUSP	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektiv		Delvis effektive

BILAG 7.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM EKSTERNE FORBINDELSER, BISTAND OG UDVIDELSE

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	GD ECHO bør dokumentere vurderingerne af forslag til aktioner vedrørende humanitær bistand bedre (f.eks. ved at indføre standardiserede evalueringsrapporter).	GD ECHO har forbedret dokumentationen af forslag til aktioner vedrørende humanitær bistand.	<i>GD ECHO er enig i Rettens analyse.</i>
	GD ECHO bør definere og etablere en mekanisme til indsamling og analyse af data vedrørende dets partners anvendelse af »Humanitarian Procurement Centres« (HPC).	GD ECHO implementerede i 2011 en midlertidig løsning for at indsamle så mange oplysninger som muligt direkte fra HPC i afventning af indførelsen af en automatisk mekanisme til indsamling af disse oplysninger fra partnerne selv.	<i>GD ECHO er enig i Rettens analyse.</i>
	GD RELEX bør afsætte tilstrækkelige ressourcer til at analysere og lukke de gamle RRM-kontrakter og de FUSP-kontrakter, hvis gennemførelsesfrister allerede er udløbet.	FPI har truffet passende foranstaltninger med henblik på lukning af RRM-og IfS-kontrakter. Men for FUSP er det stadig nødvendigt med en yderligere indsats for at kunne implementere Rettens anbefaling.	<i>Kommissionen erkender, at der skal gøres en større indsats for at afslutte gamle FUSP-kontrakter, og der er derfor udarbejdet en handlingsplan med henblik på at forbedre situationen inden udgangen af 2012.</i>
	GD ELARG bør gennemgå sine tjeklister for intern kontrol med henblik på at kunne dokumentere alle udførte kontroller.	Der er udarbejdet nye tjeklister, som er sendt til de relevante ansatte og uploadet på GD ELARG's Intranet. Revisionsarbejdet med henblik på DAS 2010 og 2011 bekræfter, at EU-delegationerne på nuværende tidspunkt bruger de opdaterede tjeklister.	
	GD ELARG bør afsætte tilstrækkelige ressourcer til at analysere de endnu ikke behandlede endelige udgiftsanmeldelser vedrørende Phare og overgangsfaciliteten i de nye medlemsstater.	Ophobningen af endelige udgiftsanmeldelser er blevet reduceret yderligere i regnskabsåret. Der var 401 programmer, og 88 endelige udgiftsanmeldelser var stadig ikke afsluttet ved udgangen af 2011, og det er stadig nødvendigt, at der gøres en yderligere indsats for at implementere Rettens anbefaling fuldt ud.	<i>GD ELARG er opsat på at gøre den nødvendige indsats for yderligere at reducere det tilbageværende efterslæb. GD ELARG vil fortsat gøre den fornødne indsats for at afslutte regnskaberne for Phare og overgangsfaciliteten EU-12.</i>

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	<p>GD ELARG bør opstille mere detaljerede kriterier for ophør af forudgående kontrol og suspension af »overdragelse af forvaltning« til lande med decentral forvaltning og teste resultaterne af de systemer, der anvendes af de nationale myndigheder.</p> <p><i>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fremsat i 2009)</i></p>	<p>I 2011 påbegyndte GD ELARG en analyse af mulighederne for at definere mere detaljerede kriterier og benchmarks for overdragelse af forvaltningsbeføjelser og for ophævelse af den forudgående kontrol.</p> <p>Der blev gennemført fire revisioner af delsystemer i 2011, hvor det blev undersøgt, hvordan nogle centrale aspekter i de nationale systemer i Kroatien og Tyrkiet fungerer. De berørte EU-delegationer gennemførte deres planer for revision og besøg på stedet og fik således yderligere sikkerhed med hensyn til de nationale systemers ydeevne.</p>	<p><i>Denne analyse vil blive uddybet inden for rammerne af det nye instrument til førtiltrædelsesbistand. Den regelmæssige overvågning af de nationale systemer, som forestås af Kommissionen i Bruxelles og delegationerne, fortsætter. Revision af undersystemer er således et af de anvendte værktøjer.</i></p>
	<p>GD ELARG bør fortsætte med at forbedre kvaliteten af de data, der indlæses i dets ledelsesinformationssystem.</p> <p><i>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fremsat i 2009)</i></p>	<p>GD ELARG godkendte et dokument med nye retningslinjer for at sikre kvaliteten af CRIS-data. De nye betalingsjekklister under det decentrale gennemførelsessystem (DIS) omfatter tjek af iPerseus kontraktdata. Det vil stadig være nødvendigt at vurdere effektiviteten af de nye procedurer fremover.</p>	
	<p>GD ELARG bør udvikle et instrument til at fremme konsolideringen af resultaterne af besøgene med hensyn til lovlighed og formel rigtighed.</p> <p><i>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fremsat i 2009)</i></p>	<p>Nogle EU-delegationer er begyndt at udvikle deres egne konsolideringsredskaber, men det kræver en yderligere indsats at etablere en fælles baseline, harmonisere de forskellige metoder og efterprøve, at de reelt implementeres.</p>	<p><i>ELARG i Bruxelles vil i forbindelse med udførelsen af sine overvågningsaktiviteter fremme og overvåge gennemførelsen af foranstaltningerne.</i></p>
	<p>GD ELARG bør intensivere den efterfølgende revision af transaktioner, der forvaltes centralt.</p> <p><i>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fremsat i 2009)</i></p>	<p>De efterfølgende kontroller blev øget væsentligt i 2011. Fire ud af seks »centraliserede« delegationer blev besøgt med henblik på efterfølgende kontrol.</p>	<p><i>Indsatsen fortsætter i 2012, der er aflagt besøg i endnu et land, og det indledende arbejdsprogram vil blive færdiggjort inden årets udgang.</i></p>
2008	<p>GD RELEX bør konsolidere sin metode til efterfølgende kontrol og straks gå i gang med at imødekomme den interne revisors anbefalinger om dette. (Også medtaget i årsberetningen for regnskabsåret 2008)</p>	<p>FPI konsoliderede sin efterfølgende kontrolmetodologi for FUSP og IfS. Men disse retningslinjer er stadig ufuldstændige, og kriterierne for risikovurderingerne bør defineres nærmere.</p>	<p><i>FPI har allerede færdiggjort sin metodevejledning og vil fortsætte med at forbedre den i løbet af året på grundlag af feedback fra den gennemførte kontrol. Kriterierne for risikovurdering præciseres i 2012 for at sikre større klarhed med hensyn til udvælgelsen af de projekter, der skal kontrolleres i 2013. Den interne revisors samtlige anbefalinger til GD RELEX vedrørende efterfølgende kontrol er blevet fulgt.</i></p>

KAPITEL 8

Forskning og andre interne politikker

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	8.1-8.11
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	8.2-8.10
Forskningsrammeprogrammerne	8.3-8.8
Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP)	8.9-8.10
Revisionens omfang og revisionsmetoden	8.11
Transaktionernes formelle rigtighed	8.12-8.18
Systemernes effektivitet	8.19-8.36
Forskningsrammeprogrammerne	8.20-8.30
Forudgående skrivebordskontrol	8.20-8.21
Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser	8.22-8.24
Kommissionens efterfølgende finansielle revision	8.25-8.30
Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) — støtteprogrammet for ikt-politik (ICT-PSP)	8.31-8.36
Forudgående skrivebordskontrol	8.31
Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser	8.32
Kommissionens efterfølgende finansielle revision	8.33-8.34
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	8.35-8.36
Konklusioner og anbefalinger	8.37-8.40
Konklusioner	8.37-8.38
Anbefalinger	8.39-8.40
Resultaterne af revisionen af Garantifonden for Aktioner i Forhold til Tredjeland	8.41-8.43

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

8.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen forskning og andre interne politikker, som omfatter politikområderne 01 — Økonomiske og finansielle anliggender, 02 — Erhvervs politik, 03 — Konkurrence, 08 — Forskning, 09 — Informationssamfundet og medier, 10 — Direkte forskning, 12 — Det indre marked, 15 — Uddannelse og kultur, 16 — Kommunikation, 18 — Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og 20 — Handel. Dernæst følger resultaterne af Rettens tilbagevendende revision af Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland⁽¹⁾. De centrale oplysninger om de dækkede aktiviteter og udgifterne i 2011 gives i **tabel 8.1**.

Tabel 8.1 — Forskning og andre interne politikker — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
08	Forskning	Administrative udgifter	321	Direkte central forvaltning
		RP7	3 494	Direkte central forvaltning
		RP7 Euratom	271	Indirekte central forvaltning
		Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP)	518	Direkte central forvaltning
		4 604		
15	Uddannelse og kultur	Administrative udgifter	131	Direkte central forvaltning
		Livslang læring, herunder flersprogethed	1 376	Indirekte central forvaltning
		Udvikling af det kulturelle samarbejde i Europa	167	Indirekte central forvaltning
		Fremme af samarbejde vedrørende ungdom og sport	156	Indirekte central forvaltning
		People — Program for mobilitet blandt forskere	584	Indirekte central forvaltning
		2 414		
09	Informations-samfundet og medier	Administrative udgifter	132	Direkte central forvaltning
		RP7	1 218	Direkte central forvaltning
		Andet	139	Direkte central forvaltning
		1 489		

⁽¹⁾ I betragtningerne til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10) hedder det, at Revisionsretten bør føre kontrol med fondens finansielle forvaltning efter procedurer aftalt mellem Revisionsretten, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
02	Erhvervspolitik	Administrative udgifter	123	Direkte central forvaltning
		Konkurrenceevne, industripolitik, innovation og iværksætterånd	187	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning via EACI
		Det indre marked for varer og sektorpolitik	33	Direkte central forvaltning
		RP7 — Samarbejde — sikkerhed og rummet	423	Direkte central forvaltning
		EU-satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo)	570	Direkte central forvaltning
			1 336	
18	Frihed, sikkerhed og retfærdighed	Administrative udgifter	76	Direkte central forvaltning
		Solidaritet — ydre grænser, visumpolitik og fri bevægelighed for personer	445	Delt forvaltning/direkte central forvaltning
		Migrationsstrømme — fælles indvandrings- og asylpolitik	159	Delt forvaltning/direkte central forvaltning
		Grundlæggende rettigheder og statsborgerskab	48	Direkte central forvaltning
		Sikkerhed og sikring af friheder	133	Direkte central forvaltning
		Retspleje i strafferetlige og civile anliggender	62	Direkte central forvaltning
		Information om og bekæmpelse af narkotika	18	Direkte central forvaltning
		Politisk strategi og koordinering	3	Direkte central forvaltning
			944	
10	Direkte forskning	Personaleomkostninger, løbende omkostninger og investeringer	352	Direkte central forvaltning
		RP7	41	Direkte central forvaltning
		Fortidsbyrden efter nukleare aktiviteter	24	Direkte central forvaltning
		Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP)	24	Direkte central forvaltning
01	Økonomiske og finansielle anliggender	Administrative udgifter	70	Direkte central forvaltning
		Den Økonomiske og Monetære Union	12	Direkte central forvaltning
		Internationale økonomiske og finansielle anliggender	55	Direkte central forvaltning
		Finansielle transaktioner og instrumenter	252	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning med EIF/indirekte central forvaltning via EIF
			389	
16	Kommunikation	Administrative udgifter	125	Direkte central forvaltning
		Kommunikation og medierne	35	Direkte central forvaltning
		Kommunikation på lokalt niveau	37	Direkte central forvaltning
		Analyse- og kommunikationsværktøjer	26	Direkte central forvaltning
		Stærkere tilhørsforhold til EU blandt befolkningen	36	Direkte central forvaltning
			259	
20	Handel	Administrative udgifter	93	Direkte central forvaltning
		Handelspolitik	11	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning med IO
			104	

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
12	Det indre marked	Administrative udgifter	61	Direkte central forvaltning
		Politisk strategi og koordinering for Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser	34	Direkte central forvaltning
			95	
03	Konkurrence	Administrative udgifter	94	Direkte central forvaltning
		Karteller, monopoler og liberalisering	0	Direkte central forvaltning
			94	

Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	1 578
Rammeprogrammer (RP)	5 965
Livslang læring, herunder flersprogethed	1 376
Andre aktionsudgifter	3 250
Aktionsudgifter i alt	10 591
Bestående af: — forskud ⁽²⁾	6 911
— mellemliggende/endelige betalinger ⁽³⁾	3 680
Regnskabsårets betalinger i alt	12 169
Regnskabsårets forpligtelser i alt	13 968

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 9.

⁽²⁾ Forskuddene under syvende rammeprogram (2007-2013) og under programmet for livslang læring beløb sig til henholdsvis 3 837 millioner euro og 1 208 millioner euro.

⁽³⁾ De mellemliggende/endelige betalinger under syvende rammeprogram (2007-2013) og under programmet for livslang læring beløb sig til henholdsvis 2 128 millioner euro og 168 millioner euro.

Kilde: Den Europæiske Unions foreløbige årsregnskab for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

8.2. De væsentligste komponenter i denne gruppe af politikområder er rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling (RP), som tegner sig for 56 % af de samlede aktionsudgifter (eller 5 965 millioner euro). Andre interne politikker omfatter programmet for livslang læring, som tegner sig for 11 % af de samlede aktionsudgifter (eller 1 376 millioner euro), det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (SOLID), som tegner sig for 4 % (eller 445 millioner euro), og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, som tegner sig for 2 % (eller 258 millioner euro).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Forskningsrammeprogrammerne

8.3. Sjette og syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (RP6 og RP7) er Den Europæiske Unions vigtigste instrumenter til støtte af forskning og innovation. Begge rammeprogrammer er udformet med det formål at støtte Lissabonstrategien, Europa 2020-strategien og det europæiske forskningsrum ⁽²⁾.

8.4. Rammeprogrammerne forvaltes ved direkte central forvaltning og indirekte central forvaltning af seks generaldirektorater og to forvaltningsorganer ⁽³⁾. En del af budgettet forvaltes også ved indirekte central forvaltning af forskellige organer som for eksempel fællesforetagenderne ⁽⁴⁾ og Den Europæiske Investeringsbank.

8.5. Begge rammeprogrammer er primært projekt- og konkurrencebaserede finansieringsprogrammer, hvor de potentielle modtagere skal konkurrere om finansieringen, når de fremlægger deres projekt. Der indgås tilskudsaftaler mellem de udvalgte ansøgere og Kommissionen. Når tilskudsaftalen er underskrevet, udbetales det første forskud efterfulgt af mellemliggende og endelige betalinger, som udløses af de omkostningsanmeldelser, som modtagerne har indsendt.

8.6. Den største risiko for uregelmæssigheder er, at modtagerne overanmelder de støtteberettigede omkostninger i deres omkostningsanmeldelser, og at dette måske ikke opdages og efterfølgende korrigeres af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer. Risikoen forstærkes af de komplicerede regler, der gælder for beregning af støtteberettigede omkostninger, og på nogle områder anvender gennemførelsesorganerne (jf. punkt 8.4) reglerne forskelligt.

⁽²⁾ Det europæiske forskningsrum består af alle de forsknings- og udviklingsaktiviteter, programmer og politikker i Europa, som har et tværnationalt perspektiv. Sammen giver de forskere, forskningsinstitutioner og virksomheder langt bedre muligheder for at færdes, konkurrere og samarbejde på tværs af grænserne.

⁽³⁾ De seks generaldirektorater er: GD for Forskning og Innovation (RTD), GD for Informationsindsamlingen og Medier (INFOS), GD for Uddannelse og Kultur (EAC), GD for Erhvervs politik (ENTR), GD for Mobilitet og Transport (MOVE) og GD for Energi (ENER). De to forvaltningsorganer er: i) Forvaltningsorganet for Forskning (REA) og ii) Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Unions fællesforetagender inden for forskning er: Det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling, fællesforetagendet Clean Sky, fællesforetagendet Artemis, fællesforetagendet for initiativet om innovative lægemidler, fællesforetagendet ENIAC og fællesforetagendet for brændselsceller og brint.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.7. Den 24. januar 2011 iværksatte Kommissionen følgende tre foranstaltninger med henblik på at forenkle reglerne for FP7:

- a) Bredere accept af modtagernes metoder til beregning af gennemsnitspersonaleudgifter.
- b) Indførelse af faste tilskudsbeløb til ejere af SMV'er.
- c) Etablering af et clearingudvalg for forskning for at få en ensartet fortolkning og anvendelse af reglerne.

Det er for tidligt at vurdere effekten af disse foranstaltninger på niveauet af støtteberettigede omkostninger.

8.8. På dette politikområde er Europa-Kommissionen også ansvarlig for at gennemføre to store rumprogrammer: Galileo-programmet og programmet for global miljø- og sikkerheds-overvågning (GMES). Disse opgaver uddelegeres til eller gennemføres i samarbejde med Den Europæiske Rumorganisation (ESA). Kommissionens samlede betalinger til ESA i 2011 beløb sig til 660 millioner euro (133,6 millioner euro til GMES og 526,4 millioner euro til Galileo).

8.8. *Udbetalingerne til ESA i 2011 som årlige bidrag fra EU-budgettet til i det i fællesskab administrerede GMES-program og de beløb, der er fastsat til gennemførelsen af Galileo-programmet, er forfinansieringsbetalinger. Det endelige beløb, der anvendes af ESA, bliver først fastsat af Kommissionen ved afslutningen af de to programmer.*

Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP)

8.9. Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (den del af gruppens andre interne politikker, som Retten udvalgte til systemrevision efter en rotationsordning) omfatter tre delprogrammer, som forvaltes af tre GD'er (i 2011, GD ECFIN⁽⁵⁾: 29 millioner euro, GD ENTR⁽⁶⁾: 114 millioner euro og GD INFSO: 115 millioner euro). GD INFSO forvalter støtteprogrammet for informations- og kommunikationsteknologipolitik (støtteprogrammet for ikt-politik — ICT-PSP), som har til formål at stimulere innovation og konkurrenceevne ved at fremme udbredelsen af ikt og bedste praksis i brugen af ikt blandt borgere, offentlige administrationer og virksomheder, særlig SMV'er.

⁽⁵⁾ GD ECFIN støtter små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ved at give dem adgang til egenkapital, risikovillig kapital og lånefinansiering gennem Unionens finansielle instrumenter, som Den Europæiske Investeringsfond (EIF) forvalter for Kommissionen.

⁽⁶⁾ GD ENTR forvalter delprogrammet med relation til iværksætterånd og innovation via CIP-tilskud, der forvaltes af Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation (EACI).

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.10. Programmet gennemføres ved direkte central forvaltning af tilskud. Der ydes direkte finansielle bidrag via medfinansierede tilskudsaftaler, som Kommissionen indgår med modtagere, der indgår i et konsortium. Den største risiko for uregelmæssigheder i forbindelse med PSP-forskningsprojekter er, at modtagerne i deres anmeldelser medtager ikke-støtteberettigede omkostninger, som måske ikke opdages og korrigeres af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, før de godtgøres.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

8.11. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende gruppen forskning og andre interne politikker skal følgende særlige punkter bemærkes:

- a) Revisorerne undersøgte en stikprøve på 150 betalinger bestående af 25 forskud til forskningsrammeprogrammer, 39 forskud til andre foranstaltninger i denne gruppe af politikområder, 60 mellemliggende og endelige betalinger til forskningsrammeprogrammer og 26 mellemliggende og endelige betalinger, der dækkede andre foranstaltninger i denne gruppe af politikområder.
- b) Vurderingen af overvågnings- og kontrolsystemerne omfattede
 - den forudgående skrivebordskontrol i Kommissionen ⁽⁷⁾
 - de uafhængige revisorerers revisionsattester vedrørende omkostningsanmeldelserne ⁽⁸⁾
 - den efterfølgende finansielle revision af projekterne ⁽⁹⁾ og
 - Kommissionens ledelsesudtalelser ⁽¹⁰⁾.
- c) Revisionen af garantifonden havde fokus på overholdelsen af aftalen mellem Kommissionen og EIB om forvaltningen af fondens aktiver og på Kommissionens overvågningsprocedurer. Revisorerne gennemgik også det arbejde, der var udført af en privat revisionsvirksomhed.

⁽⁷⁾ For så vidt angår forskning var vurderingen baseret på en stikprøve af de 85 betalinger med relation til forskningsrammeprogrammerne. For så vidt angår gruppens andre interne politikker var denne vurdering og vurderingen af den efterfølgende finansielle revision af projekter baseret på en supplerende stikprøve på 30 betalinger vedrørende det program under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, der forvaltes af GD INFSO, nemlig ICT-PSP.

⁽⁸⁾ På basis af en stikprøve på 31 omkostningsanmeldelser fra modtagere, for hvilke der var udstedt attester.

⁽⁹⁾ Primært på basis af en gennemgang af 30 efterfølgende revisioner.

⁽¹⁰⁾ Retten gennemgik de årlige aktivitetsrapporter fra generaldirektørerne for GD RTD, GD INFSO, GD ENTR og GD EAC og fra to forvaltningsorganer: ERCEA og REA.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

8.12. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 8.1**. Ved Rettens test af stikprøven af transaktioner konstateredes det, at 49 % var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er 3,0 % ⁽¹⁾.

8.13. Samlet set konstaterede Retten, at 74 af de 150 transaktioner i stikprøven var behæftet med fejl. Den primære kilde til fejl er, at modtagerne anmelder for høje omkostninger i forbindelse med projekter, der finansieres under forskningsrammeprogrammerne. Det stemmer overens med de fejl, som blev opdaget ved Kommissionens efterfølgende finansielle revisioner ⁽¹²⁾ (jf. punkt 8.25 til 8.30). Som påpeget af Retten i tidligere årsberetninger ⁽¹³⁾ konstateres der fejl i alle omkostningskategorier: personaleomkostninger og andre direkte og indirekte omkostninger.

8.14. Personaleomkostninger: Beregningen af de faktiske personaleomkostninger bør baseres på et pålideligt tidsregistreringssystem. Ved revisionen konstaterede Retten uoverensstemmelser mellem timesedler og andre personaleoversigter (f.eks. fraværs- og ferieoversigter), tilfælde, hvor ansatte ifølge anmeldelsen arbejdede fuld tid på et projekt, mens timesedlerne viste, at de arbejdede på flere projekter, og tilfælde, hvor der blev anmeldt omkostninger til Kommissionen for ikke-betalt overarbejde (jf. eksempel 8.1).

8.14. *Fejl identificeret i en udgiftsanmeldelse har ikke nødvendigvis nogen finansiel effekt på EU-midlerne.*

⁽¹⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlprocent). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger på mellem 1,1 % og 4,9 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

⁽¹²⁾ Det blev også bekræftet af Kommissionen i en note til støttemodtagerne af 19. marts 2012 om, hvordan man undgår de mest almindelige fejl i omkostningsanmeldelser («How to avoid common errors identified in costs claims»), hvoraf det fremgår, at de fleste fejl opstår, fordi reglerne fejlfortolkes, eller fordi modtagerne ikke tager behørigt hensyn til bestemmelserne i tilskudsaftalen og i de finansielle retningslinjer.

⁽¹³⁾ Jf. punkt 6.13 i årsberetningen for 2010, punkt 5.19-5.20 og 8.11-8.12 i årsberetningen for 2009, og punkt 7.12-7.15 og 10.12-10.13 i årsberetningen for 2008.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksempel 8.1 — Fejl i en anmeldelse af personaleomkostninger

En modtager, der var involveret i et RP7-projekt, anmeldte 308 000 euro i personaleomkostninger. Rettens revision viste, at modtageren havde:

- sat det antal produktive timer, som de ansatte havde arbejdet, for lavt
- anmeldt for mange timer for adskillige ansatte, som var involveret i det reviderede projekt.

I alt førte disse forhold til, at der var anmeldt 45 000 euro for meget i personaleomkostninger.

8.15. Andre direkte omkostninger: Andre direkte omkostninger er kun støtteberettigede, hvis der er tale om faktiske omkostninger, der er tilstrækkeligt dokumenterede (f.eks. med fakturaer og betalingsbeviser), og der er en klar forbindelse til projektet og rapporteringsperioden. Under revisionen konstaterede Retten ofte, at modtagerne medtog fakturaer for hjælpematerialer, der enten var bestilt eller blev leveret efter afslutningen af projektet, samt fakturaer for eksterne tjenesteydelser, der skulle have været klassificeret som underleverancer. Nogle modtagere kunne ikke fremlægge fakturaer til underbygning af omkostningerne eller bevis på betaling. For så vidt angår udstyr konstaterede Retten en række tilfælde, hvor hele anskaffelsesprisen var bogført under forskningsprojektet i stedet for at være afskrevet i henhold til modtagerens almindelige regnskabspraksis.

8.16. Indirekte omkostninger: Hvis modtagerne anvender faktiske indirekte omkostninger, skal disse have relation til projektet. Modtagerne undlod ofte at udelukke ikke-støtteberettigede omkostninger i tilknytning til kommercielle aktiviteter, hensættelser og omkostninger, der var opført direkte under projektet (jf. eksempel 8.2).

Eksempel 8.2 — Fejl i en anmeldelse af andre indirekte omkostninger

En modtager anmeldte 366 891 euro i generalomkostninger. Modtageren inkluderede de indirekte omkostninger for alle virksomhedens afdelinger, men anvendte kun forskningspersonalet som fordelingsnøgle ved opførelsen af disse omkostninger under forskningsprojekterne. Det resulterede i, at der blev opført omkostninger, som ikke havde relation til projekterne, hvilket førte til, at der blev anmeldt 180 670 euro for meget.

KOMMISSIONENS SVAR

Eksempel 8.1 — Fejl i en anmeldelse af personaleomkostninger

I det tilfælde, der er citeret af Revisionsretten, er det beløb, der krævedes uretmæssigt, allerede blevet modregnet i den følgende betaling.

8.16.**Eksempel 8.2 — Fejl i en anmeldelse af andre indirekte omkostninger**

Kommissionen har foretaget den kontradiktoriske procedure med modtageren. Efter supplerende oplysninger og forklaringer, der er forelagt af modtageren, har Kommissionen konkluderet, at de for meget krævede indirekte omkostninger til dette projekt beløber sig til 39 735 EUR, som er blevet fuldt tilbagebetalt i 2012. Derudover har Kommissionen meddelt modtageren, at denne systemiske fejl bør rettes også i de andre projekter, som han deltager i, hvad han har accepteret at gøre.

Problemet med beregningen af indirekte omkostninger er velkendt for Kommissionen. Forslaget »Horisont 2020« vil, hvis det vedtages, undgå dette problem, ved at de indirekte omkostninger betales som en fast procentdel af de direkte omkostninger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.17. 19 ud af 65 transaktioner (29 %) vedrørende gruppens andre interne politikker var behæftet med fejl. En række af disse fejl vedrørte godtgørelse af ikke-støtteberettigede omkostninger svarende til dem, der blev konstateret i RP6 og RP7.

8.18. Under revisionen konstaterede Retten en række fejl som for eksempel forskud, som skulle have været omfattet af betalingsanmodninger i den efterfølgende rapporteringsperiode, og ikke-støtteberettigede hensættelser i ESA's regnskaber (jf. også punkt 8.36) samt svagheder i de procedurer for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, der blev gennemført ved implementeringen af de to rumprogrammer (jf. punkt 8.8).

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

8.19. **Bilag 8.2** giver et resumé af resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemerne. Retten konstaterede, at systemerne var delvis effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed vedrørende både forskningsområdet og støtteprogrammet for ikt-politik.

Forskningsrammeprogrammerne

Forudgående skrivebordskontrol

8.20. Inden der foretages betaling, foretages der skrivebordskontrol af alle relevante operationelle og finansielle aspekter for at efterprøve betalingernes formelle rigtighed og sikre, at kontraktbestemmelserne er overholdt. Som følge af Kommissionens bestræbelser på så vidt muligt at forenkle procedurerne for forudgående kontrol, består denne kontrol ofte blot i en skrivebordskontrol af modtagernes omkostningsanmeldelser og af de opnåede resultater.

8.21. Ved revisionen af 108 ⁽¹⁴⁾ af de 150 betalinger i stikprøven (jf. punkt 8.11) blev der i 51 tilfælde konstateret svagheder i den forudgående skrivebordskontrol. Disse svagheder, som efter Rettens opfattelse dog ikke er væsentlige, var for eksempel, at projektets startdato havde tilbagevirkende kraft (uden forudgående skriftlig anmodning fra modtageren), at betalinger var forsinket, og at der var uoverensstemmelser i godkendelsesproceduren. Denne kontrol anses derfor for at være delvis effektiv.

8.18. Kommissionen udfører på-stedet-revision for hver finansiell rapport fra ESA. Eventuelle konstaterede fejl er rettet. Optagelsen i 2010-rapporteringen af forskud, som skulle have været krævet i den følgende rapporteringsperiode, har ikke nogen finansiell indvirkning på programmet. Hensættelsen, der blev identificeret af Revisionsretten blev allerede rettet af ESA i den næste rapporteringsperiode. Efter Kommissionens opfattelse har de indkøbsforhold, som blev påpeget af Revisionsretten, ikke ført til spild af EU-midler. Kommissionen mener, at udbudsprocedurerne, som ændret efter Revisionsrettens revision, er tilstrækkelige og tilpasset indkøbenes særlige karakter.

8.20. Kommissionen er af den opfattelse, at kontrolsystemet skal betragtes i sin helhed, herunder forudgående og efterfølgende kontroller.

⁽¹⁴⁾ Disse betalinger er 60 mellemliggende og endelige betalinger vedrørende forskningsrammeprogrammerne, 25 forskud vedrørende forskningsrammeprogrammerne, 21 betalinger vedrørende bidragene til fællesforetagenderne inden for forskning, finansieringsfaciliteten for risikodeling samt Egnos- og Galileoprogrammerne og 2 forskud til Kul- og Stålforskningsfonden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser

8.22. Det fastsættes i tilskudsaftalerne, om støttemodtagernes omkostningsanmeldelser skal ledsages af en revisionsattest (RP6) eller en attest for årsregnskaberne (FP7) ⁽¹⁵⁾ udstedt af en uafhængig revisor. Formålet med disse attester er at give Kommissionen relevante oplysninger, så den kan vurdere, om de omkostninger, modtagerne anmelder, er støtteberettigede, og om modtagerne oplyser om alle de indtægter og renter, som forskudsfinansieringen har genereret.

8.23. Med hensyn til de omkostningsanmeldelser, hvor der var udstedt en attest (31 af de 60 mellemliggende og endelige betalinger), sammenlignede Retten resultaterne af sin egen revision med konklusionerne i attesten. I 25 tilfælde, hvor den uafhængige revisor havde givet en blank påtegning, konstaterede Retten fejl. I 14 af tilfældene havde fejlene en finansiel effekt på over 2 %.

8.24. På linje med revisionsresultaterne for de tidligere år og til trods for Kommissionens bestræbelser på at gøre modtagerne og revisorerne mere bevidste (jf. **bilag 8.3**), er denne kontrol stadig kun delvis effektiv, eftersom der fortsat er ikke-støtteberettigede poster, som ikke opdages af de uafhængige revisorer.

8.24. Kommissionen er klar over, at attesterne for årsregnskaberne ikke helt undgår fejl, men ikke desto mindre reducerer de betydeligt niveauet for fejl. De er derfor et vigtigt bidrag til det samlede niveau af sikkerhed for Kommissionen.

Kommissionens efterfølgende finansielle revision

8.25. De generaldirektorater, der beskæftiger sig med forskning, har fælles strategier for efterfølgende revision vedrørende begge rammeprogrammer. De vigtigste mål er:

- a) at vurdere omkostningsanmeldelsernes lovlighed og formelle rigtighed og dermed bidrage til de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes årlige erklæringer, og
- b) at danne grundlag for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte EU-midler.

8.26. Generelt vurderede Retten, at Kommissionens system for efterfølgende revision var effektivt.

Anvendelse af arbejde udført af eksterne revisorer

8.27. Størstedelen af Kommissionens repræsentative revisioner ⁽¹⁶⁾ udføres af eksterne revisionsfirmaer under Kommissionens ansvar og kontrol.

⁽¹⁵⁾ RP7-modtagere skal fremlægge en attest, hvis EU-bidraget overstiger 375 000 euro. Kommissionen skønner, at 80 % vil være under denne tærskel.

⁽¹⁶⁾ Revisioner med tilfældig udvælgelse af transaktioner og en udformning, der gør det muligt at beregne en fejlprocent, som er repræsentativ for hele populationen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.28. Retten foretog en detaljeret gennemgang af 30 efterfølgende revisioner, hvor den havde fokus på kvaliteten af revisionsdokumentationen, sammenhængen i de anvendte metoder og rapporteringen til Kommissionen. Retten identificerede en række svagheder med hensyn til revisionsdokumentationen og de revisionsmetoder⁽¹⁷⁾, som de eksterne revisorer anvendte, men den vurderede, at rapporteringen generelt var tilfredsstillende.

Systemer vedrørende inddrivelse af uretmæssigt udbetalte EU-midler

8.29. Når der konstateres fejl under Kommissionens efterfølgende finansielle revisioner, skal de uretmæssigt udbetalte EU-midler inddrives (enten via indtægtsordrer eller ved modregning i fremtidige betalinger). Konsoliderede data for GD RTD og GD INFOS viser, at inddrivelse er en langvarig proces. Ved udgangen af 2011 blev det vurderet, at der var truffet hensigtsmæssige foranstaltninger på baggrund af henholdsvis 81 % og 33 % af de revisioner⁽¹⁸⁾, der var afsluttet i henholdsvis 2010 og 2011.

8.30. Hertil kommer, at ekstrapolering af systematiske fejl til ikke-reviderede projekter gennemført af de reviderede modtagere er en endnu længere proces. GD RTD's gennemførelsesgrad for systematiske fejl⁽¹⁹⁾ for både RP6- og RP7-programmerne var på 44,8 % ved udgangen af 2011.

Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) — støtteprogrammet for ikt-politik (ICT-PSP)*Forudgående skrivebordskontrol*

8.31. Retten sammenlignede dokumentationen for den forudgående kontrol i ABAC-regnskabssystemet med dokumentationen i GD INFOS's lokale system. I 23 ud af 30 tilfælde var de personer, som godkendte transaktionen i ABAC, ikke de samme som dem, der godkendte den i det lokale system. For så vidt angår ICT-PSP-programmet identificerer ABAC-systemet ikke pålideligt, hvem der reelt foretager kontrollen. Denne kontrol kan derfor kun betragtes som værende delvis effektiv.

⁽¹⁷⁾ De konstaterede svagheder vedrørte primært ukorrekt godkendelse af ikke-støtteberettigede omkostninger, stikprøver, der ikke var repræsentative for populationen, og godkendelse af ukorrekte indrekte omkostninger.

⁽¹⁸⁾ Revisionerne dækkede både RP6 og RP7.

⁽¹⁹⁾ En fejl anses for at være »gennemført«, når modtageren accepterer den faste korrektion, som Kommissionen har foreslået, eller fremlægger korrigerede omkostningsanmeldelser for de projekter, der er berørt af ekstrapoleringen.

KOMMISSIONENS SVAR

8.28. Kommissionen mener, at de svagheder, som Revisionsretten påpeger, havde en lav finansiell effekt. Ikke desto mindre vil den intensivere sine bestræbelser på at sikre, at de eksterne revisionsfirmaer opfylder de specifikke krav, der er fastsat i rammekontrakten for hver revisionsopgave.

8.29 og 8.30. Til rettelse af fejl i flerårige FP-projekter er modregning i næste betaling den sædvanlige praksis. I mange tilfælde bliver anmodning om de næste betalinger fremsat 1 eller 1½ år senere, hvilket væsentligt påvirker niveauet af gennemførelsen af revisioner afsluttet i 2010 og 2011. Da ekstrapolering kræver ombehandling og genindlevering af omkostningskrav fra modtagerne vil korrektioner via ekstrapolering af resultaterne af revisionen tage endnu mere tid end gennemførelsen af resultaterne af revisionen som omhandlet i punkt 8.29.

8.31. Det lokale system i GD INFOS registrerer viseringerne af alle aktører involveret i validering af transaktioner. Dette system er automatisk og sikkert og tilbyder derfor en 100 % sikkerhed, om hvem der har gjort hvad, der er baseret på de elektroniske viseringer, der registreres i dette system.

Navnene på de personer, der er angivet i ABAC, kan være anderledes, da de svarer til folk, der faktisk har været involveret i transaktioner, men med en anden rolle i forbindelse med foreløbige og endelige betalinger. Dette skyldes en bevidst beslutning truffet af GD INFOS om at begrænse adgangen i ABAC til erfarne folk for at begrænse risikoen for fejl. Dette princip er korrekt dokumenteret i beskrivelsen af GD INFOS's finansielle kredsløb.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser

8.32. Der skulle fremlægges revisionsattester for 3 af de 30 transaktioner, som Retten reviderede i forbindelse med sin undersøgelse af den forudgående kontrol. Attesterne var blevet fremlagt, og der var taget hensyn til konklusionerne heri ved fastsættelsen af det skyldige beløb.

Kommissionens efterfølgende finansielle revision

8.33. I 2011 var der ikke vedtaget en formel strategi for efterfølgende revision af de ikke-forskningsprogrammer, der forvaltes af GD INFSO. Der var derfor i 2011 ikke fastsat specifikke revisionsprocedurer for efterfølgende revision af ICT-PSP-projekter, og der blev ikke gennemført en specifik risikovurdering af ICT-PSP-programmet.

8.34. Da Retten gennemførte sin revision, havde Kommissionen kun foretaget to revisioner af ICT-PSP-projekter (én i 2011 og én i 2010). I begge tilfælde var fejlprocenten meget høj: henholdsvis 96 % og 100 %. Retten reviderede desuden to ICT-PSP-projekter som led i sin substansrevision. Fejlprocenterne var på 99,82 % og 2,86 %. Det er en alvorlig svaghed i overvågnings- og kontrolsystemerne, at der ikke er fastsat en strategi for efterfølgende revision vedrørende ICT-PSP-programmet, navnlig i betragtning af de høje fejlprocenter, der er konstateret. Denne kontrol betragtes som værende ikke effektiv.

For at løse det problem, der er identificeret af Revisionsretten, har GD INFSO til hensigt i løbet af 2013 at udvikle en teknisk løsning på spørgsmålet om visninger i ABAC i forbindelse med den næste generation af programmer (Horisont 2020).

8.33. GD INFSO's ikke-forskningsprogrammer er genstand for regelmæssig kontrol. I 2011 blev i forbindelse med dette finansieringsområde afsluttet 12 efterfølgende revisioner, hvoraf 2 vedrører ikt-politik (ICT-PSP). De udførte revisioner er udvalgt på baggrund af risikoovervejelser og bliver typisk bestilt af de tjenester, der har ansvaret for den operationelle projektledelse.

I lyset af den stigende økonomiske betydning af dette finansieringsområde har GD INFSO's tjenester udviklet en revisionsstrategi, der er ved at blive implementeret i 2012. Yderligere har GD INFSO's tjenester i 2011 indgået en rammeaftale for efterfølgende revisionsydelse i forbindelse med dette finansieringsområde. Et første parti af 22 revisioner om ikke-forskningsmidler er blevet lanceret i første halvår af 2012 på grundlag af denne rammeaftale.

De foreløbige og endelige betalinger for ikke-forskningsprogrammer udgjorde mindre end 4 % af de samlede INFSO-udbetalinger i 2011. GD INFSO mener, at de foranstaltninger, der blev indledt i 2011 og som bliver implementeret i 2012, er tilstrækkelige i betragtning af den økonomiske betydning af den pågældende aktivitet.

8.34. De to revisioner, der er foretaget af Kommissionen i 2010 og 2011 for støtteprogrammet for ikt-politik (ICT-PSP), som er et af de ikke-forskningsprogrammer, der forvaltes af GD INFSO, blev udvalgt på grundlag af en risikovurderingsovervejelse; for disse revisioner er den konstaterede fejlrate ofte meget høj og ikke repræsentativ for området som helhed.

Et af formålene med revisionsstrategien, som bliver implementeret i 2012 for ikke-forskningsprogrammer, er at definere stikprøvetilgange, der gør det muligt at bestemme en meningsfuld fejlprocent samtidig med at maksimere revisionsøkonomien ved at fokusere på store og risikoudsatte modtagere.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser

8.35. De årlige aktivitetsrapporter, som Retten reviderede, giver en rimelig vurdering af den finansielle forvaltning for så vidt angår lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner. Oplysningerne bekræfter Rettens bemærkninger og konklusioner.

8.36. Tre GD'er ⁽²⁰⁾ tog forbehold med hensyn til resterende fejl, der indvirker på nøjagtigheden af omkostningsanmeldelser i forbindelse med RP7, og to GD'er ⁽²¹⁾ opretholdt forbeholdet vedrørende omkostningsanmeldelser i RP6. GD ENTR tog også forbehold med hensyn til pålideligheden af ESA's regnskabs-aflæggelse (jf. punkt 8.18).

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER**Konklusioner**

8.37. På baggrund af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne vedrørende gruppen forskning og andre interne politikker for det regnskabsår, der sluttede den 31. december 2011, var væsentligt fejlbehæftede ⁽²²⁾.

8.38. På grundlag af revisionen konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne vedrørende gruppen forskning og andre interne politikker var delvis effektive.

Anbefalinger

8.39. **Bilag 8.3** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne i Rettens tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Følgende punkter bør bemærkes:

a) Når der ved den efterfølgende revision konstateres store forskelle mellem de attesterede og de reviderede beløb, som det var tilfældet ved udgangen af 2011, er der ikke en direkte feedbackprocedure, som gør de attesterende revisorer opmærksomme på Kommissionens revisionsresultater.

8.36. *Kommissionen vil fortsætte med revision af regnskaberne fra ESA og vil opmuntre og støtte ESA i forbindelse med gennemførelsen af sin indsats mod yderligere at forbedre kvaliteten af den finansielle rapportering til Kommissionen. I betragtning af de igangværende aktioner forventer Kommissionen, at de udestående spørgsmål hurtigt vil kunne korrigeres, hvilket vil gøre det muligt at reducere og til sidst ophæve dette forbehold.*

8.38. *Kommissionen mener, at dens forvaltnings- og kontrolsystemer set fra et ledelsesmæssigt perspektiv — dvs. ved afvejningen af målene med hensyn til lovlighed med overvejelser om risikoproportionalitet og omkostningseffektivitet i kontrollerne — giver rimelig sikkerhed, for så vidt angår de forbehold, der er nævnt i punkt 8.36.*

8.39.

a) *Kommissionens tjenestegrene har en proces for at give feedback til de attesterende revisorer, hvor der i Kommissionens efterfølgende revisioner er identificeret væsentlige forskelle mellem de attesterede udgiftsopgørelser og egne resultater. Dette opnås enten ved at skrive til modtagerne og opfordre dem til at kommunikere denne feedback til den attesterende revisor eller ved direkte at henvende sig til de attesterende revisorer.*

⁽²⁰⁾ GD ENTR, GD INFSO og GD RTD.

⁽²¹⁾ GD ENTR og GD RTD.

⁽²²⁾ Jf. punkt 8.12 og 8.13.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Kommissionen fortsatte sine bestræbelser på at gennemføre resultaterne af revisionen (ved at justere omkostningsanmeldelserne eller udstede indtægtsordrer), når det var konstateret, at deltagere havde anmeldt for høje omkostninger i deres omkostningsanmeldelser. Retten noterede imidlertid, at inddrivelse, navnlig baseret på ekstrapolering, i praksis er en langvarig proces (jf. punkt 8.29 og 8.30).

8.40. På baggrund af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne vedrørende 2011 anbefaler Retten, at Kommissionen:

— i forbindelse med forskningsrammeprogrammerne:

- **Anbefaling 1:** gør en større indsats for at korrigere de fejl, der konstateres i de mellemliggende og endelige betalinger

- **Anbefaling 2:** styrker sine initiativer til at gøre støtte-modtagerne og de uafhængige revisorer mere bevidste om de fejl, der konstateres under Rettens og Kommissionens efterfølgende revisioner

- **Anbefaling 3:** sikrer, at de eksterne revisionsfirmaer, der gennemfører revisioner på Kommissionens vegne, tilpasser deres procedurer til Kommissionens retningslinjer og faste praksis og navnlig øger kvaliteten af deres revisionsdokumentation

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Kommissionen har allerede behandlet Revisionsrettens konklusion. Til rettelse af fejl i flerårige FP-projekter er modregning i næste betaling den sædvanlige praksis. I mange tilfælde bliver anmodning om de næste betalinger fremsat 1 eller 1½ år senere, hvilket væsentligt påvirker niveauet af gennemførelsen af revisioner afsluttet i 2010 og 2011.

8.40. Se fælles svar på punkterne 1.12-1.13.

- Mulighederne for at forenkle FP7-reglerne er blevet udtømt. Kommissionen vil dog fortsat søge at undgå fejl gennem følgende tiltag:

— Forstærkelse af de igangværende bestræbelser på at rådgive og give feedback til deltagere og attesterende revisorer.

— Gennemgang af de forudgående kontrolprocedurer, dog uden at øge tiden til betaling.

— Fortsætte sine revisions- og inddrivelsesaktioner.

— Overvågning af de finansielle konsekvenser af de konstaterede fejl, som meget vel over en flerårig periode kan være lavere end fejlen isoleret set.

Yderligere forenkling er blevet foreslået i Horisont 2020, som, hvis det vedtages, vil føre til en reduceret fejlprocent.

- Kommissionens tjenestegrene har en proces for at give feedback til de attesterende revisorer, hvor der i Kommissionens efterfølgende revisioner er identificeret væsentlige forskelle mellem de attestede udgiftsopgørelser og egne resultater. Dette opnås enten ved at skrive til modtagerne og opfordre dem til at kommunikere denne feedback til den attesterende revisor eller ved direkte at henvende sig til de attesterende revisorer.

- Kommissionen vil intensivere sine bestræbelser på at sikre, at de eksterne revisionsfirmaer opfylder alle de specifikke krav, der er fastsat i rammekontrakten for hver revisionsopgave. I denne forbindelse skal der udføres en kontrol af de arbejdsopgaver, der indehaves af eksterne revisionsfirmaer for at sikre, at disse er i overensstemmelse med kravene i rammeaftalen. De første sådanne kontroller vil finde sted inden udgangen af 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

— i forbindelse med gruppens andre interne politikker:

- **Anbefaling 4:** hurtigst muligt udformer en strategi for efterfølgende revision af ICT-PSP-programmet, der bygger på GD INFOSOs erfaringer med hensyn til strategier for risikobaseret efterfølgende revision af ramme-programprojekter.

- *GD INFOSO har udarbejdet en revisionsstrategi for ikke-forskningsprogrammer, der bl.a. omfatter støtteprogrammet for ikt-politik (ICT-PSP), der vil blive implementeret i 2012.*

RESULTATERNE AF REVISIONEN AF GARANTIFONDEN FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELAND

8.41. Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland⁽²³⁾ («fonden»), der yder garantier for lån til tredjelands, har til formål at godtgøre Unionens kreditorer⁽²⁴⁾ i tilfælde af, at en låntager misligholder sine forpligtelser, så det undgås, at der trækkes direkte på EU-budgettet. Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN) varetager den administrative forvaltning af fonden, mens Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er ansvarlig for den finansielle styring.

8.42. Som det fremgår af EU's konsoliderede regnskaber for 2011 androg fondens nettoaktiver pr. 31. december 2011 1 475 millioner euro mod 1 346 millioner euro pr. 31. december 2010⁽²⁵⁾. Fonden modtog ingen anmodninger om garantistillelse.

8.43. EIB og Kommissionen anvender et benchmarkindeks for at undersøge fondens årsafkast. I 2011 var afkastet af fondens portefølje 0,72 %, hvilket er en underpræstation på 139 basispoint sammenlignet med benchmark.

⁽²³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 89/2007 (EUT L 22 af 31.1.2007, s. 1).

⁽²⁴⁾ Primært EIB, men også Euratoms eksterne långivning og EF-lån til tredjelands i form af makrofinansiel bistand.

⁽²⁵⁾ Inden konsolideringen androg fondens nettoaktiver 1 495 millioner euro.

BILAG 8.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

2011					2010	2009	2008
RP6	RP7	Programmet for livslang læring	Andet	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt (bestående af):	17	68	10	55	150	150	351	361
Forskud	2	23	9	30	64	77	125	237
Mellemliggende/endelige betalinger	15	45	1	25	86	73	226	124

RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	47 %	(8)	32 %	(22)	100 %	(10)	65 %	(36)	51 %	(76)	61 %	72 %	86 %
var behæftet med en eller flere fejl	53 %	(9)	68 %	(46)	0 %	(0)	35 %	(19)	49 %	(74)	39 %	28 %	14 %

Analyse af de fejlbehæftede transaktioner

Analyse efter udgiftstype

Forskud	0 %	(0)	11 %	(5)	0 %	(0)	63 %	(12)	23 %	(17)	12 %	9 %	19 %
Mellemliggende/endelige betalinger	100 %	(9)	89 %	(41)	0 %	(0)	37 %	(7)	77 %	(57)	88 %	91 %	81 %

Analyse efter fejltype

Ikke-kvantificerbare fejl	0 %	(0)	39 %	(18)	0 %	(0)	53 %	(10)	38 %	(28)	33 %	35 %	34 %
Kvantificerbare fejl	100 %	(9)	61 %	(28)	0 %	(0)	47 %	(9)	62 %	(46)	67 %	65 %	66 %
Støtteberettigelse	100 %	(9)	96 %	(27)	0 %	(0)	100 %	(9)	98 %	(45)	97 %	55 %	65 %
Forekomst	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	6 %	3 %
Nøjagtighed	0 %	(0)	4 %	(1)	0 %	(0)	0 %	(0)	2 %	(1)	3 %	39 %	32 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Den mest sandsynlige fejlprocent:

3,0 %

Øvre fejlgrænse

4,9 %

Nedre fejlgrænse

1,1 %

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 8.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

Vurdering af de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer

System vedrørende:	Forudgående skrivebordskontrol	Revisionsattestering	Efterfølgende finansielle revisioner	Samlet vurdering
Forskningsrammeprogrammerne	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektive	Delvis effektive
Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation — støtteprogrammet for ikt-politik	Delvis effektiv	I/R	Ikke effektive	Delvis effektive

BILAG 8.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
2009	<p>Kommissionen bør gøre de attesterende revisorer mere bevidste om udgifternes støtteberettigelse med henblik på at øge pålideligheden af de revisionsattester, de udsteder.</p> <p>(punkt 8.32).</p>	<p>Når der ved den efterfølgende revision konstateres store forskelle mellem de attesterede og de reviderede beløb, er der ikke en feedbackprocedure, som gør de attesterende revisorer opmærksomme på Kommissionens revisionsresultater. Kommissionen agter at indføre en sådan praksis i 2012.</p> <p>I 2012 har Kommissionen endvidere iværksat en kommunikationskampagne rettet mod modtagerne og disses attesterende revisorer med det formål at forbedre pålideligheden af de indsendte omkostningsanmeldelser og (hvis det er relevant) de respektive revisionsattester.</p>	<p>Kommissionens tjenestegrene har en proces for at give feedback til de attesterende revisorer, hvor der i Kommissionens efterfølgende revisioner er identificeret væsentlige forskelle mellem de attesterede udgiftsopgørelser og egne resultater. Dette opnås enten ved at skrive til modtagerne og opfordre dem til at kommunikere denne feedback til den attesterende revisor eller ved direkte at henvende sig til de attesterende revisorer.</p>
2008	<p>Kommissionen bør sikre, at kontrollerne anvendes konsekvent, navnlig ved at iværksætte sanktioner, hvor det er relevant, og foretage inddrivelse eller justeringer i tilfælde, hvor anmeldte omkostninger uberettiget er blevet godtgjort.</p> <p>(punkt 7.42).</p>	<p>I 2011 fortsatte Kommissionen sine bestræbelser på at gennemføre resultaterne af revisionen ved at justere omkostningsanmeldelserne eller udstede indtægtsordrer. Siden 2009 har Kommissionen endvidere systematisk krævet erstatning af deltagere, som har anmeldt for høje omkostninger og derfor uberettiget har modtaget et finansielt bidrag fra Kommissionen. Retten noterede imidlertid, at der i praksis - navnlig i forbindelse med ekstrapolering - indledes flere sager, end der afsluttes.</p>	<p>Da Kommissionens tjenestegrene er nødt til at tage hensyn til modtagernes rettigheder i alle faser, er iværksættelsen af resultatene af revisionen, specielt i forbindelse med ekstrapolering, en vanskelig og langvarig proces. Desuden kan nogle sager kun gennemføres, efter at projektet er afsluttet. På det seneste er der blevet givet høj prioritet til forvaltningen af ekstrapoleringssager. Som et eksempel er teamet, der er ansvarlig for denne proces i GD RTD blevet styrket, og som følge heraf er 17 ekstrapoleringssager blevet afsluttet og 13 åbnet pr. den 8. maj 2012.</p>

KAPITEL 9

Administrationsudgifter og andre udgifter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	9.1-9.8
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	9.4-9.5
Revisionens omfang og revisionsmetoden	9.6-9.8
Transaktionernes formelle rigtighed	9.9
Systemernes effektivitet	9.10
Bemærkninger om specifikke institutioner og organer	9.11-9.29
Europa-Parlamentet	9.12-9.17
Det Europæiske Råd og Rådet	9.18
Kommissionen	9.19-9.21
Revisionsretten	9.22
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	9.23-9.24
Tjenesten for EU's Optræden Udadtil	9.25-9.28
Andre institutioner og organer	9.29
Konklusioner og anbefalinger	9.30-9.34
Konklusioner	9.30-9.32
Anbefalinger	9.33-9.34

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

9.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af EU-institutionernes og -organernes administrationsudgifter og andre udgifter. De centrale oplysninger om de reviderede institutioner og organer og om udgifterne i 2011 gives i **tabel 9.1**.

Tabel 9.1 — Administrationsudgifter og andre udgifter — Centrale oplysninger 2011

(millioner euro)

Budgetafsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
14, 24-31	Administrationsudgifter og andre udgifter	Europa-Parlamentet	1 580	Direkte central forvaltning
		Rådet	547	Direkte central forvaltning
		Kommissionen	6 264	Direkte central forvaltning
		Domstolen	334	Direkte central forvaltning
		Revisionsretten	137	Direkte central forvaltning
		Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	126	Direkte central forvaltning
		Regionsudvalget	91	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Ombudsmand	9	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	7	Direkte central forvaltning
		Tjenesten for EU's Optræden Udadtil	682	Direkte central forvaltning
		Administrationsudgifter i alt		
Aktionsudgifter i alt			—	
Regnskabsårets betalinger i alt			9 777	
Regnskabsårets forpligtelser i alt			11 721	

Kilde: Den Europæiske Unions foreløbige årsregnskab for 2011.

9.2. Dette kapitel omfatter også udgifter, som i det almindelige budget betragtes som aktionsudgifter, selv om de i de fleste tilfælde mere vedrører driften af Kommissionens administration end gennemførelsen af politikker. Disse udgifter omfatter følgende afsnit på det almindelige budget: afsnit 14 (beskatning og toldunion), afsnit 24 (bekæmpelse af svig), afsnit 25 (koordinering af Kommissionens politik og juridisk rådgivning), afsnit 26 (Kommissionens administration), afsnit 27 (budget) og afsnit 29 (statistik).

9.3. Retten rapporterer særskilt om EU-agenturerne og forvaltningsorganerne og om Europaskolerne⁽¹⁾. Finansiell revision af Den Europæiske Centralbank indgår ikke i Rettens mandat.

⁽¹⁾ Rettens særlige årsberetning om Europaskolerne sendes til Europaskolernes Øverste Råd og i kopi til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

9.4. Administrationsudgifter og andre udgifter omfatter udgifter til menneskelige ressourcer (lønninger, godtgørelser og pensioner), som tegner sig for 60 % af de samlede administrationsudgifter og andre udgifter, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi.

9.5. De væsentligste risici vedrørende gruppen administrationsudgifter og andre udgifter er manglende overholdelse af procedurerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler og for gennemførelse af kontrakter, ansættelsesprocedurerne samt procedurerne for beregning af lønninger og godtgørelser.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

9.6. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af administrationsudgifter og andre udgifter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 56 transaktioner, hvoraf tre var forskud og 53 endelige betalinger
- Systemundersøgelsen omfattede en vurdering af, om de overvågnings- og kontrolsystemer ⁽²⁾, som de enkelte institutioner og organer anvender, opfylder kravene i finansforordningen
- Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser omfattede de årlige aktivitetsrapporter fra de fire af Kommissionens generaldirektorater og kontorer, som primært er ansvarlige for administrationsudgifter ⁽³⁾.

9.7. I alle institutioner og organer indgik følgende udvalgte emner også i revisionen ⁽⁴⁾:

- a) støtteberettigelseskræfter, beregning og betaling af tillæg af social karakter til de ansatte (husstandstillæg, tillæg for et forsørgelsesberettiget barn eller dermed ligestillet person og uddannelsesstillæg, herunder også fradrag af eventuelle tillæg af samme art, som de ansatte får fra anden side)

⁽²⁾ Forudgående og efterfølgende kontrol, den interne revisionsfunktion, rapportering af undtagelser og interne kontrolstandarder.

⁽³⁾ Gennemgangen omfattede følgende generaldirektorater og kontorer i Kommissionen: Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO), Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles (OIB), Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg (OIL) og Generaldirektoratet for Informationsteknologi (DIGIT).

⁽⁴⁾ Bortset fra i Revisionsretten (jf. punkt 9.8).

RETTENS BEMÆRKNINGER

b) procedurerne for forlængelse og ændring af kontrakter for midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere

c) åbne og begrænsede udbud og udbud efter forhandling.

9.8. Revisionsretten revideres af et eksternt revisionsfirma⁽⁵⁾, som har udsendt en revisionsberetning om årsregnskabet for det regnskabsår, som løb fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2011, og afgivet en erklæring med sikkerhed for så vidt angår den formelle rigtighed af anvendelsen af Rettens ressourcer og de kontrolprocedurer, der var indført for regnskabsåret fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2011 (jf. punkt 9.22).

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

9.9. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 9.1**. Ved Rettens test konstateredes det, at 7 % af transaktionerne i stikprøven var behæftet med fejl. Retten skønner, at den mest sandsynlige fejlforekomst er 0,1 %⁽⁶⁾.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

9.10. **Bilag 9.2** giver et resumé af resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemerne.

BEMÆRKNINGER OM SPECIFIKKE INSTITUTIONER OG ORGANER

9.11. De specifikke bemærkninger, der i det følgende fremsættes om de enkelte af Den Europæiske Unions institutioner og organer, påvirker ikke vurderingerne i punkt 9.9 og 9.10. Selv om de ikke er væsentlige for administrationsudgifterne som helhed, er de af betydning for den/det berørte institution eller organ.

⁽⁵⁾ PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.

⁽⁶⁾ Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlforekomst). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,0 % og 0,3 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Europa-Parlamentet**Betaling af tillæg og ydelser af social karakter til de ansatte**

9.12. I to af de fem sager, der indgik i revisionen, var Parlamentets oplysninger om de pågældendes personlige forhold og familiemæssige situation enten ikke blevet ført ajour, eller oplysningerne var ikke blevet behandlet korrekt. I én af disse sager havde dette medført overbetalinger.

Ansættelse af akkrediterede parlamentariske assistenter

9.13. Ifølge de interne regler⁽⁷⁾ for ansættelse af akkrediterede parlamentariske assistenter kan disse fremlægge lægeattesten og de andre dokumenter, der kræves, før der kan indgås en kontrakt, inden for tre måneder efter den dato, hvor kontrakten for den første ansættelse træder i kraft. Denne undtagelse er i strid med artikel 128 og 129 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (AØA)⁽⁸⁾, hvoraf det fremgår, at alle betingelser for ansættelse skal være opfyldt, før kontrakten indgås. Det kan således konstateres, at i fem af de 10 sager, der indgik i revisionen, havde de parlamentariske assistenter indsendt den krævede lægeattest mellem tre og syv måneder efter, at kontrakten var indgået. For så vidt angår overholdelse af bestemmelsen om sprogkundskaber⁽⁹⁾, indeholdt ingen af sagsmapperne vedrørende de ti sager, der indgik i revisionen, dokumentation for, at der var blevet udført kontrol.

PARLAMENTETS SVAR

9.12. Tilbagesøgningen af de for meget betalte beløb indledtes i november 2011, idet de fratrækkes den pågældendes løn. Der er i øvrigt truffet foranstaltninger med henblik på at sikre ajourføring og korrekt behandling af oplysningerne vedrørende de ansattes personlige og familiemæssige situation, især gennem en vedvarende indsats til forbedring af kontrolfunktionerne og en individuel opfølgning ad tjenestevejen af den årlige validering/ajourføring af de personlige data, således at svarsatsen omfatter samtlige ansatte. Denne individualiserede opfølgning udgør et foreløbigt skridt, inden der eventuelt træffes mere indgribende foranstaltninger i tilfælde af manglende besvarelse.

PARLAMENTETS SVAR

9.13. Parlamentet tager til efterretning, at Revisionsretten finder, at bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, og artikel 16, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne ikke fuldstændigt opfylder kravene i artikel 128 i forordning (EF) nr. 160/2009. Parlamentet tager til efterretning, at lovgiveren, hvad angår de fysiske krav, ikke har ønsket at opstille bestemmelser, der er fuldstændigt identiske med dem, der gælder for tjenestemænd og midlertidigt ansatte, og følgelig ikke så udtrykkeligt har angivet, at lægeundersøgelsen skal være foretaget, før ansættelseskontrakten indgås, som i tjenestemandsvedtægtens artikel 33.

Siden februar 2012 indeholder ansættelsesformularen en formulering, ifølge hvilken parlamentsmedlemmet på tro og love erklærer, at den akkrediterede parlamentariske assistent, der ønskes ansat, er i besiddelse af de krævede sprogkundskaber.

⁽⁷⁾ Gennemførelsesbestemmelser for afsnit VII i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (vedtaget af Præsidiumet den 9. marts 2009).

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 160/2009 af 23. februar 2009 om ændring af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (EUT L 55 af 27.2.2009, s. 1).

⁽⁹⁾ Ifølge artikel 128, stk. 2, litra e), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber skal assistenten have indgående kendskab til et af Fællesskabets sprog og tilfredsstillende kendskab til et andet af disse sprog, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af den pågældendes opgaver.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Forudgående kontrol i forbindelse med ansættelsesprocedurer

9.14. Ifølge artikel 47 og 48 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen skal enhver handling, der foretages som led i budgetgennemførelsen, være genstand for forudgående kontrol. I ni af de ti procedurer for ansættelse af akkrediterede parlamentariske assistenter, der indgik i revisionen, indeholdt sagsmapperne ingen dokumentation for, at der var udført forudgående kontrol af ansættelsesdokumenterne. Bedste praksis foreskriver, at alle formelle dokumenter udfyldes behørigt og arkiveres med henblik på intern kontrol.

Indgåelse af indkøbsaftaler

9.15. Som led i revisionen gennemgik revisorerne ti udbudsprocedurer. I to udbud om vedligeholdelse af bygninger og trykning af dokumenter var der svagheder med hensyn til anvendelsen af udvælgelses- og tildelingskriterier.

9.16. I udbuddet vedrørende vedligeholdelse af bygninger fik tilbudsgiverne ikke detaljerede oplysninger om den metode, der blev anvendt til evaluering af deres bud. For en delydelse værdiansat til 750 000 euro over fire år (ud af en samlet kontraktværdi på 23 141 740 euro) var den anslåede værdi af de materialer, der skulle anvendes, og som beløb sig til 40 % af delydelsens værdi, ikke anført i udbudsmaterialet. Tilbudsgiverne blev kun bedt om at anføre deres bruttofortjenstmargen på materialer og blev dermed forhindret i at afgive et mere konkurrencedygtigt bud ved at kombinere de forskellige elementer i det finansielle tilbud bedst muligt.

9.17. I forbindelse med et udbud efter forhandling vedrørende trykning af dokumenter var specifikationen for det sted, hvor ydelserne skulle udføres, ikke formuleret klart og gennemsigtigt. De potentielle tilbudsgivere, der blev kontaktet, var endvidere alle placeret i Luxembourg, hvilket begrænsede den grænseoverskridende konkurrence. Af de 11 potentielle tilbudsgivere, der blev kontaktet, var det kun den tidligere kontraktindehaver, som afgav et bud og fik tildelt kontrakten på 60 000 euro over fire år. Endvidere var der ingen kontrol af, at udvælgelseskriterierne var overholdt, før forhandlingerne begyndte, hvilket er i strid med artikel 122, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen.

PARLAMENTETS SVAR

9.14. Den forudgående kontrol i enheden med ansvar for ansættelse undergår i øjeblikket betydelige forbedringer (nye kontroltjeklister og krydskontrol). Dokumentationen for den forudgående kontrol vil for fremtiden blive bevaret behørigt.

PARLAMENTETS SVAR

9.16. I forbindelse med denne bestemte delydelse, inkluderede Parlamentet materialer som et fast beløb for således at sikre en individuel og gennemsigtigt opgørelse af de faktiske omkostninger.

PARLAMENTETS SVAR

9.17. Parlamentet er enig i Revisionsrettens betragtninger og vil tage hensyn til dem ved forberedelsen af den kommende procedure. Parlamentet understreger dog, at denne meget lille kontrakt omhandlede hovedsageligt lokale tjenester.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Det Europæiske Råd og Rådet**Indgåelse af indkøbsaftaler**

9.18. Revisionen omfattede en undersøgelse af fire udbud. I forbindelse med to af udbuddene, som vedrørte rengøringsydelse (kontraktværdi 16 214 000 euro over fire år) og indkøb af arbejdstøj og -sko (kontraktværdi 344 000 euro over fire år) gjaldt det, at hvis tilbudsgiverne ikke anførte en pris for bestemte elementer i udbuddet, gav specifikationerne Rådet mulighed for at anslå en pris baseret på et gennemsnit af de andre tilbudsgivers pris for det pågældende element. Rådet ændrede dermed udbuddets værdi på en måde, som der ikke er hjemmel til i finansforordningen.

Kommissionen**Beregning og betaling af tillæg af social karakter til de ansatte**

9.19. I 15 af de 28 sager, der indgik i revisionen, var de oplysninger om de ansattes personlige forhold og familiemæssige situation, der var til rådighed i Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO), ikke ajourført. I seks af sagerne var betalingerne derfor forkerte, fordi de fratrukne beløb ikke afspejlede den senest gældende værdi af de ydelser, de nationale myndigheder betalte ⁽¹⁰⁾.

RÅDETS SVAR

9.18. Rådet anfører for det første, at der ikke er sket nogen overtrædelse af finansforordningen, eftersom artikel 148, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne, omfatter kontakter, der fører til en ændring af buddets værdi. Sådanne kontakter har ikke fundet sted i de procedurer, som Revisionsretten har undersøgt. Rådet erkender fuldt ud, at denne bestemmelse ikke tillader, at en institution anmoder om en pris, som en bydende har glemt.

For ikke at udelukke kandidaten og bevare konkurrencen i forbindelse med komplicerede bud, som dækker en bred vifte af produkter eller tjenesteydelser, nævnes det imidlertid udtrykkeligt i udbudsdokumenterne, at vurderingsudvalget selv (uden at tage kontakt med de bydende) kan anvende en teoretisk gennemsnitspris, hvis der mangler en pris. For ikke at forvrænge den bydendes hensigter anvendes denne metode kun for at korrigere et begrænset antal udeladelser. Metoden blev kun anvendt i et af de tilfælde, som Revisionsretten omtaler, for så vidt angår en mindre budgetpost, som manglede på en liste over 81 priser (som svarer til en finansiel virkning på 0,67 % af buddet).

Generalsekretariatet for Rådet er af den opfattelse, at denne tilgang fuldt ud overholder ånden bag og principperne for finansforordningen: gennemsigtighed, proportionalitet og ikke-diskrimination. Sammen med en afmålt og forsigtig gennemførelse er dette

KOMMISSIONENS SVAR

9.19. Kommissionen har siden april 2012 været i gang med at gennemføre en automatisk ajourføring af lignende tillægsbeløb fra den belgiske stat i SYSPER2/Rights (Informationssystemet til forvaltning af individuelle rettigheder). Automatikken vil reducere risikoen for fejl væsentligt, idet ajourføringer ikke længere vil blive foretaget manuelt. De andre medlemsstater vil komme med senere.

Tillige vil der blive indført et nyt modul i brugerdelen af SYSPER2/Rights. Personalet vil blive bedt om at angive deres ægtefælles erhvervsmæssige beskæftigelse. De andre moduler, der skal indføres i SYSPER2/Rights, omfatter dele af tillæg af lignende art.

⁽¹⁰⁾ Ifølge artikel 67, stk. 2, i vedtægten skal tillæg af samme art, de ansatte får fra anden side, fratrækkes de tillæg, der betales af institutionerne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Indgåelse af indkøbsaftaler

9.20. Revisionen omfattede en undersøgelse af fire udbud, som Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg (OIL) havde gennemført. I tre af disse, som vedrørte levering af sikkerhedsydelse (kontraktværdi 46 000 000 euro over fire år), uddannelsesydelser (kontraktværdi 860 000 euro over fire år) og vedligeholdelsesydelser (kontraktværdi 11 000 000 euro over fire år), og som blev gennemført under den procedure, hvor udbyderen antager det billigste bud, blev der konstateret svagheder: Tildelingskriterierne var anvendt i udvælgelsesstadiet, de samme kriterier var anvendt flere gange under bedømmelsen af buddene, og definitionen og evalueringen af udvælgelseskriterierne var ikke konsekvente.

9.21. OIL afholdt også et åbent udbud om bistand og rådgivning inden for teknik og arkitektur og på det finansielle område. Markedets samlede værdi er 3 124 000 euro over fire år. Man har valgt en såkaldt kaskadekontrakt med flere kontrahenter, som er indgået med tre virksomheder. Det betyder, at hvis den virksomhed, som står som nummer et i rækkefølgen, ikke kan levere den rekvirerede ydelse, bliver den næste virksomhed i rækkefølgen bedt om at afgive et bud og så fremdeles. Den virksomhed, som stod som nummer to i rækkefølgen, burde være blevet udelukket under gennemgangen af udvælgelseskriterierne, fordi kravet om tidligere erfaring på det område, som kontrakten dækkede, ikke var overholdt.

Revisionsretten

9.22. I den eksterne revisors beretning ⁽¹¹⁾ hedder det, at årsregnskabet efter revisors opfattelse »iver et retvisende billede af Den Europæiske Revisionsrets finansielle stilling pr. den 31. december 2011 samt af resultatet af dens finansielle transaktioner og af dens pengestrømme i det regnskabsår, der afsluttedes pr. denne dato, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002, Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til denne rådsforordning og Den Europæiske Unions regnskabsregler«. Beretningen vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KOMMISSIONENS SVAR

9.20. Alle de udbudsprocedurer, Revisionsretten analyserede, blev søsat i slutningen af 2010 eller i begyndelsen af 2011. Midtvejs gennem 2011 reviderede Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg (OIL) sin tilgang til udbudsprocedurer med henblik på at strømline alle aspekter af udbudsbetingelserne, f.eks. ved at reducere antallet af udvælgelses- og tildelingskriterier og definere dem mere præcist. For så vidt angår alle nye udbudsprocedurer søsat efter dette tidspunkt er de fleste formelle svagheder, Revisionsretten har fremhævet, blevet udbedret. (Der er blevet taget skridt til at eliminere de tilbageværende svagheder, Revisionsretten fandt).

KOMMISSIONENS SVAR

9.21. Under udbudsproceduren burde OIL have anmodet den relevante tilbudsgiver om nyere dokumentation for erfaring inden for kontraktens område. Hvis disse oplysninger ikke kunne tilvejebringes, og kun i så fald, burde tilbudsgiver være blevet udelukket fra udbudsproceduren.

Ikke desto mindre bør det noteres, at OIL kun har foretaget et indkøb til en værdi af 1 116 EUR hos bemeldte selskab fra kontraktens underskrift den 4. marts 2011 og frem til slutningen af maj 2012.

⁽¹¹⁾ Jf. den revisionsberetning om regnskabet, som nævnes i punkt 9.8.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg**Indgåelse af kontrakter med midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere**

9.23. Under en gennemgang af procedurerne for forlængelse og ændring af kontrakter for midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere konstateredes det, at bestemmelserne i de interne regler og i retningslinjerne for udvælgelse og indplacering af sådanne medarbejdere ikke konsekvent tog hensyn til disse medarbejders faglige erfaring. For en af de anvendte retningslinjer gjaldt det endvidere, at der ikke var nogen dato for, hvornår den skulle træde i kraft. Disse uoverensstemmelser øger risikoen for, at de medarbejdere, der ansættes som midlertidigt ansatte i henhold til artikel 2 b), i AØA, indplaceres forkert.

9.24. En af de fire medarbejdere, som indgik i undersøgelsen, var ved ansættelsen som midlertidigt ansat efter ovennævnte bestemmelser blevet indplaceret en lønklasse over den laveste lønklasse i den relevante stillingsgruppe. Denne medarbejder blev omplaceret til den laveste lønklasse seks måneder senere, da man konstaterede, at der manglede forfremmelsesstillinger til fastansatte medarbejdere. Denne situation viser også, at der er en svaghed i planlægningen af fordelingen af de stillinger, der er til rådighed for de forskellige kategorier af ansatte.

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

9.23. De gældende retningslinjer for indplacering af midlertidigt ansatte (DRHF 001/08) blev vedtaget den 14. januar 2008. Siden juli 2010 er alle midlertidigt 2b-ansatte imidlertid blevet indplaceret i lønklasse AD5, først fordi der ikke var ledige stillinger i de højere lønklasser, efterfølgende er det blevet den almindelige politik. Retningslinjerne er ikke blevet opdateret for at afspejle denne ændrede politik, og EØSU vil ændre bestemmelserne i det gældende reglement/retningslinjerne vedrørende indplacering af personale, som ansættes midlertidigt i medfør af bestemmelserne i artikel 2, litra b) i AØAF, for at sikre, at anvendelsen af bestemmelserne er konsekvent og gennemsigtig. Retten vil blive orienteret om datoen for gennemførelsen af den fremtidige beslutning, som formentlig vil blive truffet sidst på efteråret 2012.

Det omtalte ikke-daterede dokument var et internt arbejdsdokument, som udelukkende skulle udstikke praktiske retningslinjer for ansættelsesprocedurer for kontraktansatte og midlertidigt ansatte og vil blive indarbejdet i de opdaterede retningslinjer som anført ovenfor.

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

9.24. I det tilfælde, som Retten henviser til, blev den ansatte rigtigt nok i forbindelse med en kontraktforlængelse, 6 måneder efter hans oprindelige kontrakt var trådt i kraft, indplaceret i den laveste lønklasse i sin kategori, fordi der på det pågældende tidspunkt ikke var en ledig stilling i den lønklasse, han først var blevet indplaceret i.

Udvalget bestræber sig hele tiden på at blive bedre til at forhånd-splanlægge udnyttelsen af stillinger. For de mindre institutioner er der imidlertid begrænset manøvrerum, hvorfor følgerne af blot nogle få uforudsete personalerokeringer kan være store og derfor vanskelige at opveje.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil**Betaling af tillæg og ydelser af social karakter til de ansatte**

9.25. I seks af de 17 sager, som indgik i revisionen, havde tjenesten ikke opdaterede oplysninger til rådighed om medarbejdernes personlige forhold og familiemæssige situation. I tre af sagerne medførte dette ukorrekte betalinger, fordi de fratrukne beløb ikke afspejlede den seneste gældende værdi af de tillæg, de nationale myndigheder betaler.

Indgåelse af kontrakter med midlertidigt ansatte

9.26. En analyse af den udbetalte løn viste, at ansættelseskontrakterne for tre af de otte midlertidigt ansatte i stikprøven var blevet underskrevet af begge parter mellem tre og syv måneder efter, at medarbejderne var tiltrådt. Denne praksis skaber juridisk usikkerhed for begge parter.

Forvaltning af en kontrakt om levering af sikkerhedsydelser

9.27. Fakturaen vedrørende den månedlige betaling på 5 340 euro for levering af sikkerhedsydelser til delegationen i Venezuela havde ukorrekt fået påtegningen »i overensstemmelse med de faktiske forhold«, selv om ydelserne endnu ikke var leveret. Denne praksis er i strid med finansforordningens artikel 79. Den pågældende sikkerhedskontrakt havde endvidere været i kraft i 24 år uden ændringer. Revisorerne konstaterede også, at delegationen kun uformelt havde opnået momsfritagelse, selv om lovgivningen om tilbagebetaling af moms har været gældende i Venezuela siden 2000. Den har ikke beregnet, hvor stort et momsbeløb der ikke er blevet tilbagebetalt i denne periode.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

9.25. EU-Udenrigstjenesten vil regelmæssigt, nemlig en gang om året, anmode sit personale om at opdatere deres personlige dossierer og i den forbindelse understrege, at der er pligt til at angive denne form for ydelser. Dette vil ske i september.

IT-ordningerne skal gøre det muligt at opdatere de modtagne ydelser i overensstemmelse med den nationale eller regionale lovgivning og/eller bestemmelser om forhøjelse af disse ydelser. EU-Udenrigstjenesten har forstået, at PMO har udviklet et IT-redskab og for nylig afprøvet det i forbindelse med ydelser udbetalt af de belgiske myndigheder, og at redskabet efterhånden vil blive udvidet til at omfatte andre grupper, herunder EU-Udenrigstjenestens personale. EU-Udenrigstjenesten vil anmode PMO om at kunne udnytte dette redskab så hurtigt som muligt.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

9.26. I overgangsperioden, hvor et stort antal diplomater fra medlemsstaterne blev ansat som midlertidigt ansatte, kan der have været tilfælde, hvor kontrakterne først er blevet undertegnet, efter at den ansatte var startet i sit arbejde. Dette var en undtagelse. Alle ansatte blev ansat efter standardprocedurerne og den foreskrevne fremgangsmåde. EU-Udenrigstjenesten træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at det gentager sig i fremtiden.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

9.27. Delegationen har fået besked på at udbyde en ny sikkerhedskontrakt og at inddrive den moms, der uberettiget er blevet betalt siden 2000.

Mere generelt er der over for delegationerne og på alle niveauer gentagne gange blevet gjort opmærksom på, at det er vigtigt regelmæssigt at gennemføre udbudsrunder for tjenesteydelseskontrakter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Indgåelse af indkøbsaftaler

9.28. I tre af de fem begrænsede udbud vedrørende levering af sikkerhedsydelse, der indgik i revisionen, konstateredes der svagheder med hensyn til definitionen og anvendelsen af tildelingskriterier og bedømmelsen af buddene, udarbejdelsen af udbudsdokumenter, definitionen og anvendelsen af udvælgelseskriterier og udførelsen af de respektive opgaver i de udvalg, som skulle åbne og bedømme buddene. I en af disse sager havde bedømmelsesudvalget uden at undersøge sagen nærmere valgt at afvise et tilbud, hvori indgik et unormalt lavt bud, selv om tilbudsgiveren bekræftede, at der var tale om en skrivefejl. I to andre udbud vedrørende levering af facility management-ydelse (kontraktværdi 285 000 euro over fire år) og leje af kontorer (kontraktværdi 9 000 000 euro over ti år) kunne Retten ikke få forelagt centrale dokumenter vedrørende gennemførelsen af en række stadier i procedurene.

Andre institutioner og organer

9.29. Der blev ikke konstateret væsentlige svagheder med hensyn til de emner, der indgik i revisionen for så vidt angår Domstolen, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER**Konklusioner**

9.30. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne vedrørende institutionernes og organernes administrationsudgifter og andre udgifter for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2011, som helhed betragtet var uden væsentlig fejlforekomst (jf. punkt 9.9).

9.31. På grundlag af sin revision konkluderede Retten, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer for administrationsudgifter og andre udgifter var effektive.

9.32. Retten henleder opmærksomheden på fejl og svagheder, som ikke har betydning for Rettens konklusion. Retten undersøgte en stikprøve af indkøbsprocedurer (jf. punkt 9.15, 9.16, 9.17, 9.18, 9.20, 9.21 og 9.28) og bemærkede flere svagheder med hensyn til anvendelsen af udvælgelses- og tildelingskriterier, hvoraf nogle indvirkede på resultaterne af proceduren. Andre svagheder vedrørte grænseoverskridende konkurrence, forvaltning af den procedure, hvor udbyderen antager det billigste bud, og med hensyn til overholdelsen af bestemmelserne for udarbejdelse og arkivering af udbudsdokumenter. Retten konstaterede også svagheder i forbindelse med undersøgelsen af en stikprøve af beregninger og betalinger af tillæg af social karakter (jf. punkt 9.12, 9.19 og 9.25) og i en stikprøve af ansættelseskontrakter for ikke-fastansatte medarbejdere (jf. punkt 9.13, 9.23, 9.24 og 9.26).

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

9.28. Udbudsdokumenterne blev før april 2011 udarbejdet af det tidligere kontor RELEX K8 (nu MDR-B1). Med oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten er der blevet åbnet en kontraktafdeling (MDR-A2), hvorefter kvaliteten af udbudsdokumenterne er blevet bedre.

Den facility management, der omtales her, drejer sig om et udbud, der blev gennemført uden MDR-A2's deltagelse. Hvad angår bemærkningerne om kontrakten til 9 mio. EUR om leje af kontorlokaler, så er hoveddokumenterne i mellemtiden (juni 2012) blevet sendt til Revisionsretten (delegationens bygningsrapport og den positive udtalelse fra hovedsædet).

KOMMISSIONENS SVAR

9.30-9.31. Kommissionen bemærker, at transaktioner forbundet med administrationsudgifter i mange år i træk har været uden materielle fejl som helhed, og at de dertil hørende overvågnings- og kontrolsystemer er effektive.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Anbefalinger

9.33. I **bilag 9.3** vises resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at imødekomme de anbefalinger, den fremsatte i årsberetningen for 2009. Følgende punkter bør bemærkes:

- a) Tillæg af social karakter: Retten anbefalede Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (jf. punkt 9.14, 9.19 og 9.26 i årsberetningen for 2009) at anmode de ansatte om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation og at indføre et system, der sikrer rettidig overvågning af disse dokumenter.
- b) Det konstateredes, at de problemer, Retten havde peget på i årsberetningen for 2009, stadig forekommer i 2011, om end i mindre omfang, i Europa-Parlamentet og i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (tidligere Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Eksterne Forbindelser). Der er derfor stadig risiko for, at der foretages forkerte eller uretmæssige betalinger i tilfælde, hvor en medarbejders forhold har ændret sig. De foranstaltninger, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse havde gennemført som følge af Rettens revision, var effektive.

KOMMISSIONENS SVAR

9.33.

- a) Kommissionen vil indføre et nyt modul i brugerdelen af SYSPER2/Rights. Personalet vil blive bedt om at angive deres ægtefælles erhvervs-mæssige beskæftigelse. De andre moduler, der skal indføres i SYSPER2/Rights, omfatter dele af tillæg af lignende art.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

9.33. EU-Udenrigstjenesten vil regelmæssigt, nemlig en gang om året, anmode sit personale om at opdatere deres personlige dossierer og i den forbindelse understrege, at der er pligt til at angive denne form for ydelser. Dette vil ske i september.

IT-ordningerne skal gøre det muligt at opdatere de modtagne ydelser i overensstemmelse med den nationale eller regionale lovgivning og/eller bestemmelser om forhøjelse af disse ydelser. EU-Udenrigstjenesten har forstået, at PMO har udviklet et IT-redskab og for nylig afprøvet det i forbindelse med ydelser udbetalt af de belgiske myndigheder, og at redskabet efterhånden vil blive udvidet til omfatte andre grupper, herunder EU-Udenrigstjenestens personale. EU-Udenrigstjenesten vil anmode PMO om at kunne udnytte dette redskab så hurtigt som muligt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.34. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2011 anbefaler Retten følgende:

— **Anbefaling 1:** De berørte institutioner og organer (jf. punkt 9.12, 9.19 og 9.25) bør træffe skridt til at sikre, at de ansatte med regelmæssige mellemrum indsender dokumentation for deres personlige forhold, og indføre en ordning, som sikrer rettidig overvågning af disse dokumenter. De it-systemer, der anvendes til at forvalte disse betalinger, bør styrkes, så de sikrer, at de tillæg, de nationale myndigheder betaler, automatisk ajourføres.

— **Anbefaling 2:** De berørte institutioner og organer (jf. punkt 9.13, 9.23, 9.24 og 9.26) bør tage skridt til at sikre, at bestemmelserne i de relevante forordninger anvendes, når der indgås kontrakter med ikke-fastansatte medarbejdere, eller når disse kontrakter forlænges eller ændres.

KOMMISSIONENS SVAR

9.34.

Kommissionen har siden april 2012 været i gang med at gennemføre en automatisk ajourføring af lignende tillægsbeløb fra den belgiske stat i SYSPER2/Rights (Informationssystemet til forvaltning af individuelle rettigheder). Automatikken vil reducere risikoen for fejl væsentligt, idet ajourføringer ikke længere vil blive foretaget manuelt. De andre medlemsstater vil komme med senere.

Tillige vil der blive indført et nyt modul i brugerdelen af SYSPER2/Rights. Personalet vil blive bedt om at angive deres ægtefælles erhvervsmæssige beskæftigelse. De andre moduler, der skal indføres i SYSPER2/Rights, omfatter også dele af tillæg af lignende art.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

EU-Udenrigstjenesten vil regelmæssigt, nemlig en gang om året, anmode sit personale om at opdatere deres personlige dossierer og i den forbindelse understrege, at der er pligt til at angive denne form for ydelser. Dette vil ske i september. IT-ordningerne skal gøre det muligt at opdatere de modtagne ydelser i overensstemmelse med den nationale eller regionale lovgivning og/eller bestemmelser om forhøjelse af disse ydelser. EU-Udenrigstjenesten har forstået, at PMO har udviklet et IT-redskab og for nylig afprøvet det i forbindelse med ydelser udbetalt af de belgiske myndigheder, og at redskabet efterhånden vil blive udvidet til omfatte andre grupper, herunder EU-Udenrigstjenestens personale. EU-Udenrigstjenesten vil anmode PMO om at kunne udnytte dette redskab så hurtigt som muligt.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

I overgangsperioden, hvor et stort antal diplomater fra medlemsstaterne blev ansat som midlertidigt ansatte, kan der have været tilfælde, hvor kontrakterne først er blevet undertegnet, efter at den ansatte var startet i sit arbejde. Dette var en undtagelse.

Alle ansatte blev ansat efter standardprocedurerne og den foreskrevne fremgangsmåde. EU-Udenrigstjenesten træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at det gentager sig i fremtiden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 3:** De berørte institutioner og organer (jf. punkt 9.15, 9.16, 9.17, 9.18, 9.20, 9.21 og 9.28) bør sørge for, at de anvisningsberettigede forbedrer udformningen, samordningen og gennemførelsen af indkøbsprocedurerne ved hjælp af hensigtsmæssig kontrol og bedre vejledning.

KOMMISSIONENS SVAR

OIL har allerede revideret sin tilgang til udbudsprocedurer med henblik på at strømline alle aspekter af udbudsbetingelserne.

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDAD TIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

er blevet efterfulgt gennem oprettelsen af afdelingen MDR-A2 og den store indsats, der er blevet gjort for at forbedre kvaliteten af udbudsprocedurerne. MDR-A2 har desuden udarbejdet en udbudsvejledning og en template for sikkerhedskontrakter i delegationerne. Flere andre templates er ved at blive udarbejdet.

BILAG 9.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER

	2011				2010	2009	2008
	Udgifter vedrørende personale	Udgifter vedrørende bygninger	Andre udgifter	I alt			
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR							
Transaktioner i alt (<i>bestående af</i>):	43	4	9	56	58	57	57
Forskud	0	0	3	3	4	2	0
Endelige betalinger	43	4	6	53	54	55	57
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾							
Andel af de testede transaktioner, der:							
ikke var behæftet med fejl	91 % (39)	100 % (4)	100 % (9)	93 % (52)	93 %	93 %	91 %
var behæftet med en eller flere fejl	9 % (4)	0 % (0)	0 % (0)	7 % (4)	7 %	7 %	9 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL							
Mest sandsynlige fejlprocent				0,1 %			
Øvre fejlgrænse				0,3 %			
Nedre fejlgrænse				0,0 %			

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder var stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 9.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE
UDGIFTER

Vurdering af de undersøgte systemer

System	Samlet vurdering
Alle systemer	Effektive

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Institutionens svar
2009	<p>Parlamentet</p> <p><i>Betaling af tillæg af social karakter til de ansatte</i></p> <p>De ansatte bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation. Parlamentet bør endvidere indføre et system, der sikrer rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>	<p>Som nævnt i bilag 7.4 til årsberetningen for 2010 har Parlamentet indført procedurer, som skal mindske risikoen: For nogle af tillæggenes vedkommende blev der iværksat en kampagne for at kontrollere, om kriterierne for udbetaling var overholdt, der blev indført et automatiseret kontrolværktøj («elektronisk registrering»), som muliggør en årlig kontrol af de ansattes personlige og administrative data, og fastsættelsen af individuelle rettigheder kontrolleres under ansættelsesprocedurerne, eller når de ansatte overgår til en anden kategori. Retten revision viste imidlertid, at der fortsat er risiko for, at der foretages forkerte eller uretmæssige betalinger.</p>	<p><i>Der er som led i den vedvarende forbedring af kontrolforanstaltningerne på området og for at sikre, at en betydelig højre svarsats fra de ansatte indført en individuel opfølgning ad tjenestevejen af den årlige validering/ajourføring af de personlige data. Afdelingerne for menneskelige ressourcer har i denne forbindelse modtaget en liste over de ansatte i deres generaldirektorater, der ikke har deltaget i kampagnen i 2012. Denne foranstaltning udgør et foreløbigt skridt, inden der træffes mere indgribende foranstaltninger i tilfælde af manglende besvarelse.</i></p>
	<p>Kommissionen — GD RELEX</p> <p><i>Betaling af tillæg og ydelser af social karakter til de ansatte</i></p> <p>De ansatte bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation til Kommissionen. Endvidere bør GD RELEX indføre et system, der sikrer rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>	<p>Som nævnt i bilag 7.4 til årsberetningen for 2010 ville etableringen af EU's udenrigstjeneste være en god lejlighed til at minde personalet om, at oplysningerne om de ansattes rettigheder skal ajourføres, og indføre hensigtsmæssig kontrol. Retten revision har imidlertid vist, at der fortsat er risiko for, at der foretages forkerte eller uretmæssige betalinger.</p>	<p>Kommissionen</p> <p><i>Kommissionen har siden april 2012 været i gang med at gennemføre en automatisk ajourføring af lignende tillægsbeløb fra den belgiske stat i SYSPER2/Rights (Informationssystemet til forvaltning af individuelle rettigheder). Automatikken vil reducere risikoen for fejl væsentligt, idet ajourføringer ikke længere vil blive foretaget manuelt. De andre medlemsstater vil komme med senere.</i></p> <p><i>Tillige vil der blive indført et nyt modul foran SYSPER2/Rights. Personalet vil blive bedt om at angive deres ægtefælles erhvervs-mæssige beskæftigelse. De andre moduler, der skal indføres i SYSPER2/Rights, omfatter dele af tillæg af lignende art.</i></p> <p>EU-Udenrigstjenesten</p> <p><i>I PMO, som står for administrationen af personalet i EU-Udenrigstjenestens hovedsæde, sker der en automatisk ajourføring af ydelser, der udbetales af tredjepart. Denne ajourføring vil allerede fra efteråret 2012 blive udvidet til at omfatte de ansatte i EU-Udenrigstjenestens hovedsæde. Med hensyn til EU-Udenrigstjenestens ansatte i delegationerne vil EU-Udenrigstjenesten samtidig med ibrugtagningen af en applikation, der gør det muligt at angive »ydelser, som modtages fra tredjepart« i Sysper2, opfordre sine ansatte til at være opmærksom på de forpligtelser, som de har i henhold til artikel 67 i vedtægten.</i></p>

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket	Institutionens svar
2009	<p>Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse</p> <p><i>Betaling af tillæg af social karakter til de ansatte</i></p> <p>Personalet bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør i den forbindelse forbedre sit system til sikring af rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>	<p>Som nævnt i bilag 7.4 til årsberetningen for 2010 har EDPS implementeret værktøjer, som skal sikre bedre forvaltning af tillæggene (formelle kontakter inden for EDPS og med Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder og et årligt oplysningsskema). Rettens revision viste, at disse foranstaltninger var effektive.</p>	<p><i>EDPS tager resultaterne af Rettens analyse til efterretning. EDPS har til hensigt fortsat at forbedre sit system for rettidig overvågning og kontrol.</i></p>

KAPITEL 10

Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	10.1-10.2
Rapport om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået	10.3-10.4
Kommissionens ledelsesrapportering om årets resultater	10.5-10.18
Indledning	10.5-10.6
En række positive ændringer i forhold til året før	10.7
Der er stadig problemer med relevans i nogle tilfælde	10.8-10.12
Sammenligneligheden begrænses af, at der mangler forklaringer	10.13-10.16
Ensartethed i målsætninger, indikatorer og mål	10.14-10.15
Forklaringer på de opnåede resultater	10.16
Det er en udfordring at sikre pålideligheden af oplysninger modtaget udefra	10.17-10.18
Resultaterne af Rettens revision vedrørende performance	10.19-10.33
Indledning	10.19-10.21
Behovsanalyse: Ingen robuste beviser	10.22-10.24
Udformning: Det er ikke tilstrækkelig klart, hvad der skal opnås	10.25-10.30
EU-merværdi: Den værdi, der berettiger en EU-intervention	10.31-10.33
Konklusioner og anbefalinger	10.34-10.39
Konklusioner	10.34-10.38
Anbefalinger	10.39

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

10.1. Dette kapitel har fokus på performance. Det indledes med et kort afsnit om Kommissionens første evalueringsrapport ⁽¹⁾. Resten af kapitlet indeholder Rettens bemærkninger til Kommissionens vurdering af sin egen performance, som beskrevet i del 1 i de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens generaldirektører ⁽²⁾, og en gennemgang af nogle af de vigtigste temaer i Rettens særberetninger fra 2011 om performance ⁽³⁾.

10.2. Performance vurderes på grundlag af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet) ⁽⁴⁾. Det er en central opgave at måle performance gennem hele processen i de offentlige interventioner og dække input (de finansielle, menneskelige, materielle og organisatoriske ressourcer og reguleringstiltag, som kræves til gennemførelsen af programmet), output (programmets produkter), resultater (programmets umiddelbare indvirkning på de direkte adressater eller modtagere) og effekt (de langsigtede ændringer i samfundet, som i det mindste delvis kan tilskrives EU-foranstaltningen).

RAPPORT OM EVALUERINGEN AF UNIONENS FINANSER PÅ GRUNDLAG AF DE RESULTATER, DER ER OPNÅET

10.3. I februar 2012 offentliggjorde Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået (evalueringssrapporten) ⁽⁵⁾. Ifølge traktaten skal Kommissionen udarbejde en sådan rapport, og rapporten skal være en del af den dokumentation, som danner grundlaget for den decharge, som Parlamentet hvert år meddeler Kommissionen for gennemførelsen af budgettet ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Artikel 318 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (EUT C 83 af 30.3.2010) fastsætter, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringssrapport om Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået.

⁽²⁾ Det er fastsat i artikel 60, stk. 7, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1), at de årlige aktivitetsrapporter »skal redegøre for resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål og for de dermed forbundne risici samt for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og for det interne kontrolsystems effektivitet og produktivitet«.

⁽³⁾ Rettens særberetninger dækker både EU-budgettet og De Europæiske Udviklingsfonde.

⁽⁴⁾ Finansforordningens artikel 27.

⁽⁵⁾ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået (COM(2012) 40 final).

⁽⁶⁾ Artikel 318 og 319 i TEUF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.4. På Parlamentets anmodning afgav Retten i juni 2012 udtalelse nr. 4/2012 om evalueringsrapporten (7). I denne udtalelse anfører Retten, at evalueringsrapporten er vag og mangler substans, og at dens nytteværdi derfor er begrænset, samt at Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør benytte lejligheden til at drøfte og blive enige om, hvordan evalueringsrapporten kan blive til nytte for dechargemyndigheden.

10.4. Rapporten om evaluering fra 2010 var genstand for drøftelser med dechargemyndigheden i begyndelsen af 2012. På baggrund af disse drøftelser har Kommissionen genovervejet den fremgangsmåde, som blev anvendt i den første evalueringsrapport, og med udgangspunkt i det eksisterende rapportmateriale rapporteret mere omfattende om resultaterne af de aktiviteter, der finansieres over budgettet. Kommissionen arbejder i lyset af dechargemyndighedens reaktioner imidlertid fortsat på evalueringsrapporten, der udgør et centralt bidrag til dechargeproceduren.

KOMMISSIONENS LEDELSESRAPPORTERING OM ÅRETS RESULTATER

Indledning

10.5. Kommissionens generaldirektører opstiller resultatmål for deres generaldirektorater (GD'er) i de årlige forvaltningsplaner og rapporterer om de opnåede resultater i de årlige aktivitetsrapporter. Retten vurderede rapporteringen fra tre GD'er: GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI), GD for Regionalpolitik (GD REGIO) og GD for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid (EuropeAid) (8). Tilsammen var disse tre GD'er ansvarlige for ca. tre fjerdedele af betalingerne fra EU-budgettet i 2011 (9).

10.6. Retten undersøgte de ændringer, som Kommissionen havde foretaget i sine ordninger for intern rapportering i forhold til året før, og i de nævnte tre GD'er analyserede Retten, om de angivne målsætninger og resultatindikatorer var:

- a) r e l e v a n t e — om indikatorerne var afstemt med de politiske målsætninger og forvaltningsmåden, og om de var knyttet til kvantificerede mål

(7) Udtalelse nr. 4/2012 om Kommissionens rapport om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået, jf. artikel 318 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 179 af 20.6.2012).

(8) Retten undersøgte også GD AGRI's og GD REGIO's årlige aktivitetsrapporter i forbindelse med sin årsberetning for 2010. EuropeAid blev oprettet i januar 2011 ved sammenlægning af GD for Udvikling og Forbindelser med Landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (GD DEV) og Samarbejdskontoret EuropeAid (GD AIDCO).

(9) GD AGRI: 56,2 milliarder euro, GD REGIO: 32,9 milliarder euro, EuropeAid: 4,1 milliard euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) sammenlignelige — om de indikatorer, der blev valgt under planlægningen, også blev brugt senere i forbindelse med rapporteringen, og om eventuelle ændringer blev forklaret
- c) pålidelige — om læseren får rimelig sikkerhed for, at de rapporterede oplysninger er rigtige ⁽¹⁰⁾.

En række positive ændringer i forhold til året før

10.7. Med henblik på udarbejdelsen af de årlige aktivitetsrapporter for 2011 udsendte Kommissionen i november 2011 en revideret udgave af retningslinjerne til sine generaldirektører. Retningslinjerne blev bl.a. revideret for at imødekomme bemærkningerne i Rettens årsberetning for 2010 ⁽¹¹⁾. For eksempel var instrukserne vedrørende rapporteringen af politiske resultater i første del af den årlige aktivitetsrapport blevet præciseret, så det var et krav, at generaldirektørerne skulle sætte mere fokus på fremskridt med hensyn til målopfyldelse i form af resultater og effekt, og at de skulle beskrive de opnåede output.

Der er stadig problemer med relevans i nogle tilfælde

10.8. På det strategiske plan skal GD'erne opstille et begrænset antal generelle målsætninger og fastlægge et sæt effektindikatorer, som gør det muligt at måle de fremskridt, der gøres med hensyn til at opfylde de generelle målsætninger. De generelle målsætninger og effektindikatorerne udgør tilsammen et redskab, der sætter Kommissionens ledelse — og dermed også læserne af de årlige aktivitetsrapporter såsom dechargemyndigheden — i stand til at vurdere, i hvor høj grad GD'erne opfylder deres overordnede mål. Som beskrevet i de følgende punkter konstaterede Retten, at der er en række problemer med disse målsætninger og indikatorer, som begrænser deres nytteværdi.

⁽¹⁰⁾ Retten foretog kun en begrænset gennemgang vedrørende dette aspekt — jf. punkt 10.17.

⁽¹¹⁾ På grund af tidspunktet for offentliggørelsen af Rettens årsberetning har Kommissionens generaldirektorater kun begrænset tid til at tage hensyn til Rettens bemærkninger i forbindelse med deres årlige aktivitetsrapporter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.9. I nogle tilfælde er sammenhængen mellem målsætninger og indikatorer mangelfuld (jf. eksempel 10.1).

Eksempel 10.1**GD AGRI: En effektindikator, der ikke vedrører hele målsætningen**

En af de generelle målsætninger består ifølge den årlige aktivitetsrapport i:

- at fremme et levedygtigt og konkurrencedygtigt landbrug
- der følger med miljø- og produktionsudviklingen
- samtidig med at landbrugsbefolkningen sikres en rimelig levestandard.

Den eneste effektindikator i forbindelse med denne målsætning er »farmers' income standards« (landbrugernes indkomststandard). Den vedrører kun den tredje af de nævnte målsætninger, og der er således ingen indikatorer vedrørende de to første målsætninger.

EuropeAid: En effektindikator formuleret som en målsætning

Effektindikatoren »EU coordinated approach« (EU-koordineret tilgang) vedrører den generelle målsætning nr. 4 om at fremme en international udviklingsramme på grundlag af bedre multilateralt samarbejde og global styring, og målet er, at nye kontrakter om EU-budgetstøtte skal indgås i overensstemmelse med principperne i dokumentet COM 638, men effektindikatoren er formuleret som en målsætning snarere end som en indikator.

10.10. Mange af de tre reviderede GD'ers overordnede målsætninger og indikatorer er ikke velegnede til de årlige målinger, der skal foretages i forbindelse med udarbejdelsen af den årlige aktivitetsrapport. Det skyldes, at nogle politikker er udformet med henblik på at skabe en effekt på længere sigt, og at der derfor går meget lang tid fra investering til udbytte. De fleste indikatorer og mål vedrørte hele perioden 2007-2013, og der var ikke opstillet foreløbige indikatorer eller delmål.

10.9.

Eksempel 10.1

Den interne kontrolstandard nr. 5 har som mindstekrav, at der i forvaltningsplaner for at muliggøre overvågning og rapportering af resultater skal anføres mindst én indikator pr. mål, både på politikområdeniveau og på aktivitetsniveau. Dette krav gentages i Generalsekretariatets stående instrukser, og GD AGRI lever op til det.

Kommissionen har gjort en betydelig indsats for at definere målene og indikatorerne på en kohærent og fyldestgørende måde. På visse politikområder er dette særdeles vanskeligt, og det bør tages med i overvejelserne, at indikatorerne i den årlige aktivitetsrapport ikke bør læses isoleret.

Kommissionen finder, at indikatoren »landbrugernes indkomst-udvikling« dækker hele den generelle målsætning nr. 1, da den ikke blot lever op til målet om at sikre en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen, men også landdistrikternes levedygtighed. Da landmænd for at kunne modtage enkeltbetalinger desuden skal holde jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand, overholdes også det generelle mål nr. 1 om at holde »høje miljø- og produktionsstandarder«.

Kommissionen vil med udgangspunkt i SMART-mål undersøge alternative måder at definere indikatorerne på.

10.10. Kommissionen kan bekræfte, at flerårige programmer i sagens natur investerer langsigtet, så det først er muligt at evaluere deres virkning efter et længere tidsrum. For så vidt angår perioden 2014-2020, har Kommissionen foreslået milepæle for output-indikatorer, der er mere direkte knyttet til politikområdet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.11. Der bør fastsættes kvantificerede mål for effektindikatorer. Retten konstaterede imidlertid:

- a) at der ikke var fastsat kvantificerede mål — eller tidsfrister — for 11 af de 29 effektindikatorer i de tre årlige aktivitetsrapporter, som den undersøgte ⁽¹²⁾
- b) at GD REGIO ganske vist har fastsat frister for alle sine mål på nær ét, men at disse frister ofte ligger et stykke ude i fremtiden. Det betyder, at GD'et i sin årlige aktivitetsrapport for 2011 ofte rapporterer om opnåelse af resultater, der har relation til den foregående programmeringsperiode, 2000-2006.

10.12. Retten bemærkede i sin årsberetning for 2010, at GD'erne ikke opstillede og rapporterede om målsætninger vedrørende de operationelle aktiviteter med henblik på at vurdere sparsommelighed (inputomkostninger) og produktivitet (forholdet mellem input, output og resultater). Som en særskilt bemærkning rapporterede Retten også sidste år, at beskrivelsen af de politiske resultater i del 1 i de årlige aktivitetsrapporter kun giver begrænsede oplysninger om resultater og effekt, da der generelt er mere fokus på input og output end på foranstaltningernes udfald. Ved dette års undersøgelse af forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter kunne Retten ikke konstatere væsentlige fremskridt i denne henseende.

Sammenligneligheden begrænses af, at der mangler forklaringer

10.13. Principielt indebærer god praksis både, at der rapporteres om de opstillede målsætninger/mål, og at oplysningerne om performance er ensartede fra periode til periode, eller at eventuelle ændringer er forklaret, så brugerne kan sammenligne oplysningerne og vurdere eventuelle tendenser.

KOMMISSIONENS SVAR

10.11. Det er ikke altid muligt, endsige tilstrækkeligt eller blot hensigtsmæssigt, at opstille kvantificerede mål, navnlig fordi en række eksterne faktorer spiller ind på virkningsindikatorerne. I sådanne tilfælde er en tendens tilstrækkelig som benchmark til at måle resultatet.

- a) Kommissionen stræber efter at opstille kvantificerede mål, hvor det er muligt. Imidlertid giver det i nogle tilfælde, f.eks. med hensyn til menneskerettigheder i tredjelande, ikke altid mening og er uhensigtsmæssigt at opstille kvantitative mål.
- b) I den årlige aktivitetsrapports afsnit 1.2 anvendes der virkningsindikatorer, som tager udgangspunkt i makroøkonomiske modeller og statistisk materiale for at skabe et sammenligningsgrundlag for politikområdets overordnede målsætninger, med 2006 som referencenår i de fleste tilfælde. Udviklingen i virkningsindikatorerne afspejler ændringer i mange faktorer, hvoraf samholdspolitikken blot er den ene.

10.12. Kommissionens tjenestegrene overholdt forpligtelserne i finansforordningen og i vejledningen til udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter.

Kommissionen forbedrede de stående instrukser for de årlige aktivitetsrapporter for 2011, hvad angår økonomi, resultater og effektivitet, og anmodede generaldirektoraterne om på eget initiativ at tilføje indikatorer vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning i del 3.

Kommissionen har tillid til, at de årlige aktivitetsrapporter samlet set giver tilstrækkelig information om resultater og virkninger.

10.13. Kommissionen finder, at oplysninger om performance, hvor det måtte være nødvendigt, bør tage udgangspunkt i en kontinuerlig udviklingsproces, snarere end i et krav om ensartethed. Kommissionen er enig i, at eventuelle ændringer bør forklares. Imidlertid mener Kommissionen, at oplysningerne har været tilstrækkelige i denne henseende.

⁽¹²⁾ GD AGRI: fem indikatorer — EuropeAid: fem indikatorer — GD REGIO: én indikator.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Ensartethed i målsætninger, indikatorer og mål

10.14. Den årlige aktivitetsrapport bør rapportere om de målsætninger, indikatorer og mål, der er opstillet i forvaltningsplanen. Dette princip er generelt overholdt i rapporten fra GD AGRI, der har omklassificeret nogle af sine effektindikatorer på den måde, som Retten anbefalede i forbindelse med de årlige aktivitetsrapporter for 2010. Betydningen af to andre ændringer er imidlertid hverken forklaret i forvaltningsplanen eller i den årlige aktivitetsrapport. Og eftersom medlemsstaterne frit kunne ændre de kvantificerede mål, har ajourføringen af deres udviklingsplaner for landdistrikterne medført, at tre af de fire kvantificerede mål i den årlige aktivitetsrapport for 2011 er ændret i forhold til forvaltningsplanen for 2011 (jf. eksempel 10.2).

Eksempel 10.2		
Mål	Forvaltningsplanen for 2011	Den årlige aktivitetsrapport for 2011
Stigning i produktionen af vedvarende energi	20 500 ktoe ⁽¹³⁾	12 300 ktoe
Jobskabelse	346 000	344 000
Udnyttet landbrugsareal med høj landskabsværdi	3 400 000 ha	3 620 000 ha

10.15. Ud over de generelle målsætninger opstiller GD REGIO også flerårige prioriteter. Antallet af flerårige prioriteter er steget fra fire i forvaltningsplanen for 2011 til fem i planen for 2012, og nogle af de andre prioriteter er omformuleret. I forvaltningsplanen for 2012 er antallet af de specifikke operationelle prioriteter desuden steget fra 28 til 39. Planen indeholder ingen forklaringer på nogen af disse ændringer.

10.14. Kommissionen finder, at indikatorerne og målene er stabile gennem årene. Som Revisionsretten anfører, udgør ændringen i indikatorer og mål en undtagelse, og den følger Rettens anbefaling om at omklassificere to virkningsindikatorer som resultatindikatorer. Dette fremgår tydeligt af ajourføringen af forvaltningsplanen for 2011.

Det er korrekt, at medlemsstaterne kan ændre deres mål for at forbedre udviklingsplanen for landdistrikterne (se svar til eksempel 10.2).

Eksempel 10.2
Medlemsstaterne kan ændre deres mål og gør det, når de finder det nødvendigt, og midtvejsevalueringer var en relevant lejlighed til at finpudse oplysninger og metoder.
Det betydelige fald i målet »Stigning i produktionen af vedvarende energi« skyldes en nu udbedret fejl i en udviklingsplan for landdistrikterne. Det har i kraft af midtvejsevalueringerne været muligt at udføre yderligere kvalitetskontroller og således rette op på denne fejl.

10.15. Titlen og antallet af flerårige prioriteter såvel som antallet af specifikke årlige operationelle prioriteter fastsættes af GD REGIO på baggrund af en analyse af, hvordan det bedst kan gennemføres sine opgaver på den retligt set bedste og den mest effektive måde.

De ændringer, som Retten har bemærket, afspejler de udfordringer, som EU står over for netop nu i og med den finansielle og økonomiske krise og de deraf følgende justeringer i regionalpolitikens og GD REGIO's prioriteter.

⁽¹³⁾ Et kiloton olieækvivalent (ktoe) er den mængde energi, der frigøres ved forbrænding af et kiloton råolie.

Forklaringer på de opnåede resultater

10.16. Formålet med resultatrapportering er at give oplysninger til interessenterne. Men selv i de tilfælde, hvor der kunne være givet en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor de opnåede resultater ikke opfyldte den relevante målsætning eller det fastsatte mål, giver de årlige aktivitetsrapporter ingen forklaringer. Dette gør sig gældende i GD AGRI's rapport, selv når resultaterne ligger langt under målet: Med hensyn til fire indikatorer var målene ikke engang halvt opfyldt. I GD REGIO's årlige aktivitetsrapport analyseres resultaterne detaljeret punkt for punkt i forhold til de flerårige prioriteter (jf. punkt 10.15), men der foretages ikke en tilsvarende analyse af resultaterne i forhold til de generelle målsætninger og effektindikatorerne.

Det er en udfordring at sikre pålideligheden af oplysninger modtaget udefra

10.17. Det lå uden for omfanget af Rettens revision at undersøge pålideligheden af samtlige oplysninger i de tre årlige aktivitetsrapporter. På grundlag af sin begrænsede vurdering konstaterede Retten, at oplysningerne vedrørende EuropeAid generelt er pålidelige, eftersom indikatorerne for de flestes vedkommende er internationalt anerkendte og kan verificeres uafhængigt. Til gengæld fandt Retten en række problemer i de årlige aktivitetsrapporter fra GD AGRI og GD REGIO, som begge i høj grad forlader sig på data fra medlemsstaterne, jf. eksempel 10.3.

10.16. Kommissionen finder, at den har givet tilstrækkelige forklaringer. Indikatorerne i den årlige aktivitetsrapport bør ikke læses isoleret. Det er forvaltningsplanens samlede system af indikatorer, der gør det muligt at drage konklusioner om politikens virkning og resultater, idet indikatorerne er baseret på makroøkonomiske modeller og statistikker med tilknytning til politikudviklingens generelle målsætninger.

10.17.

Eksempel 10.3**GD AGRI: Resultatrapportering baseret på ufuldstændige data**

88 udviklingsplaner for landdistrikterne er i kraft i Den Europæiske Union. Men rapporteringen af resultaterne på EU-niveau med hensyn til tre forskellige indikatorer bygger på data fra henholdsvis 6, 9 og 32 af disse 88 planer. Og med hensyn til en anden indikator rapporteres resultaterne på EU-niveau på grundlag af data fra kun 8 af de 27 medlemsstater.

Eksempel 10.3**GD AGRI: Resultatrapportering baseret på ufuldstændige data**

Den kumulerede EU-nettoeffekt på virkningsindikatorerne af politikken om udvikling af landdistrikterne er foretaget med de tilgængelige kvantificerede oplysninger, som er indgivet af medlemsstaterne. I størstedelen af midtvejsevalueringerne blev der ikke givet oplysninger om kvantificeret virkning, idet der blev henvist til, at evalueringerne blev udført for tidligt i programmeringsperioden til, at der kunne registreres målbare virkninger og konsekvenser. Virkningerne har at gøre med langsigtede processer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

GD REGIO: Uoverensstemmelser i den årlige aktivitetsrapport

Antallet af skabte arbejdspladser angives ét sted at være 200 000 i 25 medlemsstater (side 34), og et andet sted at være 165 000 i 21 medlemsstater (bilag 6, side 169) — mens fodnoten til den sidste oplysning kun nævner 19 medlemsstater (fodnote 126).

Antallet af indbyggere, der har fået adgang til bredbånd, angives ét sted at være 900 000 (side 34) og et andet sted at være 806 826 (bilag 6, side 172).

Med hensyn til nyanlagte veje oplyses det ét sted, at der er anlagt 920 km i 12 medlemsstater (side 34), og et andet sted, at der er anlagt 805 km i 10 medlemsstater (bilag 6, side 171).

KOMMISSIONENS SVAR

GD REGIO: Uoverensstemmelser i den årlige aktivitetsrapport

Kommissionen ønsker at understrege, at der er to tilgange til præsentationen af oplysninger med hensyn til mål og de senest kendte resultater. Alle uoverensstemmelser forklares udtømmende i teksten.

— I den årlige aktivitetsrapports hovedafsnit gives der oplysninger om samhørighedspolitikens resultater på et overordnet niveau, og der anvendes tal fra samtlige medlemsstater, hvad enten disse har mål eller ej (det er ikke et krav at have mål).

— I bilag 6 sammenlignes mål og resultater direkte. Der medtages kun tal for de medlemsstater, der indberetter både mål og resultater (dvs., at medlemsstater, der indberetter resultater uden at indberette mål, holdes ude). Denne tilgang har været anvendt gennem en årrække og er beregnet til at muliggøre en vurdering af relevante fremskridt set i forhold til målet.

10.18. GD AGRI's og GD REGIO's mulighed for at sikre kvaliteten af dataene fra medlemsstaterne er begrænset. GD REGIO har anbefalet, at medlemsstaterne fokuserer på kerneindikatorer, og udsendt retningslinjer vedrørende datainput. GD'et har desuden indført en årlig verificeringsprocedure, som afslørede nogle fejl i de indsendte data. Den »resultatreserve«, der i den kommende programmeringsperiode indføres for fondene i den fælles strategiske ramme⁽¹⁴⁾, kan gøre det muligt at give medlemsstaterne et incitament til at indsende relevante, sammenlignelige og pålidelige resultatdata. Det vil dog fortsat være en udfordring at sikre, at de indsendte data er aktuelle. F.eks. er den nuværende frist for medlemsstaternes indsendelse af data til GD REGIO juni måned det følgende år, hvilket betyder, at de data, der rapporteres i den årlige aktivitetsrapport for 2011, som offentliggøres i 2012, vedrører 2010.

10.18. Kommissionen vil fortsætte og intensivere sine kvalitetskontroller af medlemsstaternes oplysninger om den nuværende programmeringsperiode.

I henhold til Kommissionens forslag til lovgivning for den nye periode skal 5 % af midlerne ikke være tildelt i starten af den nye programmeringsperiode for at kunne give yderligere midler til de medlemsstater, der har nået deres milepæle. Det skal virke som en tilskyndelse for medlemsstaterne (se KOM(2011) 615 endelig).

Kommissionen betragter det ikke som en udfordring at sikre oplysningernes aktualitet. GD REGIO benytter altid de nyeste tilgængelige oplysninger, men erkender, at oplysningerne for det foregående år ikke vil være tilgængelige før det følgende års april måned under indberetningsordningerne i de nuværende og de foreslåede fremtidige forordninger.

⁽¹⁴⁾ Der er tale om følgende fonde: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

RETTENS BEMÆRKNINGER

**RESULTATERNE AF RETTENS REVISION
VEDRØRENDE PERFORMANCE****Indledning**

10.19. I sine særberetninger undersøger Retten, om principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (punkt 10.2) overholdes i forbindelse med Den Europæiske Unions budget. Retten vælger særberetningernes emner — specifikke budgetområder eller forvaltningstemaer — med henblik på maksimal effekt og ud fra en række kriterier, f.eks. omfanget af de pågældende indtægter eller udgifter (væsentlighed), karakteren af de risici, der kan indvirke negativt på en forsvarlig økonomisk forvaltning, og graden af de berørte aktørers interesse.

10.20. I 2011 vedtog ⁽¹⁵⁾ Retten 16 særberetninger, jf. tekstboks 10.1:

Tekstboks 10.1**Særberetninger vedtaget af Revisionsretten i 2011 ⁽¹⁶⁾**

- Nr. 1/2011 »Har dekoncentreringen af Kommissionens forvaltning af bistand til tredjelande fra hovedsædet til delegationerne ført til bedre bistandslevering?«
- Nr. 2/2011 »Opfølgning af særberetning nr. 1/2005 om forvaltningen af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig«
- Nr. 3/2011 »Produktiviteten og effektiviteten af EU-bidrag, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers organisationer i konfliktramte lande«
- Nr. 4/2011 »Revision af SMV-garantifaciliteten«
- Nr. 5/2011 »Enkeltbetalingsordningen (SPS): emner, der bør tages op til behandling, for at den økonomiske forvaltning kan blive mere forsvarlig«
- Nr. 6/2011 »Var de turismeprojekter, der blev samfinansieret af EFRU, effektive?«
- Nr. 7/2011 »Er støtten til miljøvenligt landbrug udformet og forvaltet godt?«
- Nr. 8/2011 »Inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb under den fælles landbrugspolitik«
- Nr. 9/2011 »Har de EFRU-støttede e-forvaltningsprojekter været effektive?«

⁽¹⁵⁾ Vedtagelse af en beretning betyder, at den godkendes til offentliggørelse. Selve offentliggørelsen, efter layout og oversættelse osv., finder normalt sted ca. to måneder senere.

⁽¹⁶⁾ Revisionsrettens særberetninger kan findes på Rettens websted: <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/specialreports>

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Nr. 10/2011 »Er ordningerne for skolemælk og skolefrugt effektive?«
- Nr. 11/2011 »Er ordningen for geografiske betegnelser udformet, og forvaltes den på en måde, som sikrer, at ordningen er effektiv?«
- Nr. 12/2011 »Har EU's foranstaltninger bidraget til at tilpasse fiskerflådernes kapacitet til de disponible fiskerimuligheder?«
- Nr. 13/2011 »Forebygges og afsløres momsunddragelse ved kontrollen af toldprocedure 42?«
- Nr. 14/2011 »Har EU's bistand forbedret Kroatiens kapacitet til at forvalte eftertiltrædelsesstøtte?«
- Nr. 15/2011 »Sikrer Kommissionens procedurer en effektiv forvaltning af statsstøttekontrollen?«
- Nr. 16/2011 »EU's finansielle bistand til nedlæggelse af kernekraftværker i Bulgarien, Litauen og Slovakiet: resultater og fremtidige udfordringer«.

10.21. I sin seneste årsberetning viste Retten, hvordan revisionsresultaterne i dens særberetninger fra 2010 dækkede hele den typiske forvaltningscyklus fra strategisk planlægning og identifikation af behov til rapportering af resultater. I 2011 dækkede Rettens særberetninger lige så bredt. Unionen står imidlertid på tærsklen til den nye programmeringsperiode 2014-2020, og Retten beskriver derfor i det følgende, hvilken lære der kan udtrækkes af dens særberetninger fra 2011 med hensyn til udarbejdelse af nye programmer og projekter. Fokus ligger på tre temaer: behovsanalyse, udformning og EU-merværdi. Disse tre temaer afspejles også i forskellig grad i Rettens seneste udtalelser om den fælles strategiske ramme og om den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁷⁾ Udtalelse nr. 7/2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT C 47 af 17.2.2012) og udtalelse nr. 1/2012 om visse forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020 (<http://eca.europa.eu>).

Behovsanalyse: Ingen robuste beviser

10.22. I sin årsberetning for 2010 bemærkede Retten, at en klar identificering af de behov, som et program skal dække, er vigtig, hvis der skal opnås gode resultater⁽¹⁸⁾. Et eksempel, hvor Kommissionen generelt har sikret identificering af de centrale behov, er programmet vedrørende den bistand, der ydes til Kroatien for at sætte landet i stand til at forvalte EU-midler efter tiltrædelsen⁽¹⁹⁾.

10.23. I 2011 kunne Retten fortsat konstatere og rapportere om tilfælde, hvor der ikke var foretaget hensigtsmæssige behovsanalyser. F.eks. blev de tidlige strategier for e-forvaltning — hvor projekter kunne støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — primært udformet på grundlag af politiske erklæringer snarere end stringente behovsvurderinger, og projekterne tog derfor ikke fat på de vigtigste forhold⁽²⁰⁾. Og i forbindelse med to af de tre programmer for nedlæggelse af kernekraftværker, som Retten reviderede, var der ikke foretaget nogen behovsvurdering med relation til programmernes mål om at afbøde virkningen af at lukke kernekraftværker tidligere end oprindelig planlagt⁽²¹⁾.

10.24. En mangelfuld behovsanalyse har bl.a. som konsekvens, at det bliver sværere at afgøre, hvilket af de konkurrerende projekter der vil give mest værdi for pengene. Dette konstaterede Retten både ved sin revision af e-forvaltningsprojekter⁽²²⁾ og ved sin revision af EU-støtten til miljøvenligt landbrug. I forbindelse med den sidstnævnte revision bemærkede Retten, at målretning af midler til de områder, hvor behovene er størst, er afgørende for at øge miljøvirkningerne af støtten til fremme af miljøvenligt landbrug. Medlemsstaterne havde imidlertid ikke overvejet målretning på basis af en analyse af omkostninger og fordele⁽²³⁾.

10.22. Kommissionen er enig i, at en forsvarlig behovsanalyse udgør en vigtig del af programcyklussen og analyserer grundigt de sager, hvor Retten har fundet, at der ikke var blevet udført en tilstrækkeligt grundig behovsanalyse.

10.23. Der er meget høje omkostninger forbundet med overgangen til e-forvaltning. Det er nødvendigt at fastsætte prioriteter, og det er fornuftigt, at det gøres gennem politiske udtalelser og erklæringer, hvilket har betydet øget opmærksomhed om prioriteterne og givet strategier på et tidligt stadie. Imidlertid er fastsættelsen af prioriteter blevet væsentligt forbedret i den mellemliggende periode, og i dag har alle medlemsstater udviklet mere sofistikerede strategier for e-forvaltning.

I tiltrædelsestraktaterne og de efterfølgende forordninger blev det fastslået, at der var et behov for afhjælpende foranstaltninger. EU-støtteordningen er udformet, så medlemsstaternes forslag til foranstaltninger er i overensstemmelse med og baseres på deres nationale energistrategier, der ikke kan undgå at tage virkningen af atomkraftværkernes lukning i betragtning.

10.24. Kommissionen er enig i, at behovsanalyser kan hjælpe til at identificere prioritetsprojekterne. For så vidt angår støtte til miljøvenligt landbrug, har nogle medlemsstater på baggrund af en cost-benefit-analyse imidlertid overvejet, hvilken grad af målretning der er ønskelig. Rumænien målretter f.eks. støtte til miljøvenligt landbrug med høj natur- og landskabsværdi med udgangspunkt i geografiske forhold, og de støtteberettigede områder findes ved brug af oplysninger på makroniveau. Alle medlemsstater har i dag med udgangspunkt i handlingsplanen for e-forvaltning for perioden 2011-2015 udviklet mere avancerede e-forvaltningsstrategier med henblik på e-forvaltningsprojekter og i forlængelse af politiske initiativer på EU-plan.

⁽¹⁸⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 2010, punkt 8.36.

⁽¹⁹⁾ Særberetning nr. 14/2011 »Har EU's bistand forbedret Kroatiens kapacitet til at forvalte eftertiltrædelsesstøtte?«, punkt 17 (<http://eca.europa.eu>).

⁽²⁰⁾ Særberetning nr. 9/2011 »Har de EFRU-støttede e-forvaltningsprojekter været effektive?«, punkt 56 a) (<http://eca.europa.eu>).

⁽²¹⁾ Særberetning nr. 16/2011 »EU's finansielle bistand til nedlæggelse af kernekraftværker i Bulgarien, Litauen og Slovakiet: resultater og fremtidige udfordringer«, punkt 26 og figur 7 (<http://eca.europa.eu>).

⁽²²⁾ Særberetning nr. 9/2011, punkt 56 b).

⁽²³⁾ Særberetning nr. 7/2011 »Er støtten til miljøvenligt landbrug udformet og forvaltet godt?«, punkt 72 og 78 (<http://eca.europa.eu>).

Udformning: Det er ikke tilstrækkelig klart, hvad der skal opnås

10.25. Identificeringen af behovene er kun begyndelsen på processen. Både programmerne og de enkelte projekter under dem skal være godt udformet for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning, så der opnås maksimal effekt med minimale omkostninger. I udformningen af programmerne og de enkelte projekter skal der etableres en forbindelse mellem de aktiviteter, der finansieres af budgettet, og de forventede output, resultater og virkninger.

10.26. I ét tilfælde tog Kommissionen på baggrund af udformningsproblemerne i én ordning skridt til, i hvert fald delvis, at forbedre udformningen af en tilsvarende ordning. Det har medført, at foranstaltningerne til at fremme forbruget af frugt i skolen ikke er uattraktive for støttemodtagerne og derfor ikke har samme dødvægtseffekt⁽²⁴⁾ som den tilsvarende skolemælksordning⁽²⁵⁾. Som beskrevet i de følgende punkter kunne Retten dog fortsat konstatere en række svagheder i udformningen af de finansieringsstrømme, som den reviderede i 2011.

10.27. Kommissionen kanalisere en del af støtten til konfliktramte lande gennem De Forenede Nationers organisationer. Næsten alle de bidragsaftaler, som Retten reviderede (18 ud af 19), havde imidlertid en eller flere svagheder i udformningen, f.eks. at der ikke var nogen referencekriterier, at målene var uspecifikke, eller at der manglede indikatorer. Som følge heraf fremstod det ikke klart, hvad der skulle opnås, eller hvordan det kunne vurderes, om resultatet var tilfredsstillende⁽²⁶⁾.

10.26. Kommission finder, at den seneste revision af skolemælksordningen, der havde en forbedring af systemets overordnede effektivitet som mål, i høj grad udgør svar på Rettens bemærkninger.

10.27. Kommissionen erkender vigtigheden af projekters udformning men finder, at kun to ud af de 18 citerede sager havde svagheder, som kunne påvirke projektsresultaterne direkte.

Kommissionen har i 2011 indført ny uddannelse og vejledning for at forbedre projektudformningen, hvilket Kommissionen finder i rigelig grad udgør svar på Rettens bemærkninger.

Desuden erkendte Retten i sin særberetning, at der selv under ekstremt vanskelige forhold opnås gode og rimeligt stabile resultater gennem projekter, der gennemføres med FN i konfliktramte lande.

⁽²⁴⁾ Der er tale om dødvægt, hvis en foranstaltning bruges til at støtte modtagerne, der ville have handlet på samme måde uden støtte.

⁽²⁵⁾ Særberetning nr. 10/2011 »Er ordningerne for skolemælk og skolefrugt effektive?«, punkt 53 (<http://eca.europa.eu>).

⁽²⁶⁾ Særberetning nr. 3/2011 »Produktiviteten og effektiviteten af EU-bidrag, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers organisationer i konfliktramte lande«, punkt 23, 24 og 48 (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.28. Den fælles landbrugspolitik enkeltbetalingsordning skulle tilskynde landbrugere til at dække efterspørgslen på markedet og fremme mere miljøvenlige landbrugspraksis. Der ligger imidlertid en selvmodsigelse i udformningen af ordningen: Den er ment som en støtte til den individuelle landbrugerens indkomst, men i praksis tages der ved fordelingen af støtten kun i ringe grad hensyn til modtagerens særlige omstændigheder, hvilket medfører, at fordelingen af subsidierne til de enkelte landbrugere hovedsagelig forbliver baseret på arealet af den udnyttede jord, og at en stor del af støtten under enkeltbetalingsordningen således stadig går til store landbrug, som det var tilfældet under den tidligere ordning ⁽²⁷⁾.

10.29. Ordningen for geografiske betegnelser er en ordning, der tilsigter at beskytte betegnelser, der identificerer landbrugsprodukter, hvis kvalitet, omdømme eller andre egenskaber navnlig kan tilskrives deres geografiske oprindelse (f.eks. prosciutto di Parma, Bayerisches Bier osv.). Ordningens succes afhænger blandt andet af producenternes anvendelse af den. Der er mulighed for at tilskynde yderligere producenter til at tilslutte sig ordningen, navnlig i medlemsstater, hvor tilslutningen er ringe. De foreliggende foranstaltninger og anvendte procedurer er imidlertid ikke nok til at tilskynde disse producenter til at deltage ⁽²⁸⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.28. Enkeltbetalingsordningen har vist sig at være et effektivt redskab til at give grundlæggende indkomststøtte og samtidig gøre det muligt for landbrugeren at træffe produktionsbeslutninger på baggrund af markedssignaler. Det skyldes, at betalingerne er uafhængige af produktionen og ikke har indflydelse på produktionsbeslutninger. For at være støtteberettigede skal modtagerne, jordlodderne og aktiviteterne leve op til præcise betingelser, der er fastlagt i Rådets forordning, og som er forenelige med Verdenshandelsorganisationens regler, dvs., at de ikke må være knyttet til produktionsfaktorer.

Behovet for grundlæggende indkomstsikring til »store landbrug« bør ikke systematisk betragtes som værende lavere end andre landbrugs, da indkomst generelt er stærkt afhængig af produktionsformer, input- og outputomkostninger, arbejdet på bedriften osv.

Betalingsrettighedernes værdi og antal blev beregnet ved hjælp af historiske referenceværdier for produktion og arealer for at sikre en gnidningsløs overgang til afkoblingen af støtte og produktion. Den nuværende fordeling af direkte betalinger mellem landbrugsbedrifterne afspejler derfor blot, at landbrugsarealerne og landbrugsproduktionen ikke er ligeligt fordelt mellem landbrugsbedrifterne i EU.

Spørgsmålet om omfordeling af støtten mellem landbrugere og medlemsstaterne overvejes ikke desto mindre i forslagene til lovgivning om den fælles landbrugspolitik efter 2013 og bør også føre til, at støtte udbetalt gennem enkeltbetalingsordningen bliver mere målrettet. For at tilføre udgifterne værdi og kvalitet har Kommissionen foreslået at forbedre og tilføje andre elementer, der dækker nogle af de spørgsmål, som Retten har nævnt i sin særberetning, nemlig ordningens udformning og bedre målretning af støtten.

10.29. Ordningen er hovedsagelig et system til beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Der er etableret egnede instrumenter og retlige foranstaltninger, og producenterne opfordres til at deltage i ordningen på frivillig basis. Det bekræftes også af producenternes åbenlyse interesse i ordningen: Der er blevet registreret et betydeligt antal produktnavne (over 1 000), svarende til en markedsværdi på over 14,5 mia. euro (i 2008).

De medlemsstater, der er blevet medlem efter 2004, er stadig i færd med at indhente de øvrige medlemsstater med hensyn til ordningen. Der er iværksat en række initiativer, herunder oplysningskampagner, handelsmesser, og internationale tematiske udstillinger og der er blevet udarbejdet vejledninger til ansøgere om geografiske betegnelser (BOB eller BGB) for yderligere at tiltrække potentielle ansøgere.

⁽²⁷⁾ Særberetning nr. 5/2011 »Enkeltbetalingsordningen (SPS): emner, der bør tages op til behandling, for at den økonomiske forvaltning kan blive mere forsvarlig«, punkt 44 (<http://eca.europa.eu>).

⁽²⁸⁾ Særberetning nr. 11/2011 »Er ordningen for geografiske betegnelser udformet, og forvaltes den på en måde, som sikrer, at ordningen er effektiv?«, punkt 61 (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.30. Som led i den fælles fiskeripolitik yder Kommissionen støtte til medlemsstaterne, for at de kan reducere fiskerflådernes kapacitet med det endelige formål at bevare fiskebestandene. Effektiviteten af denne støtte begrænses af problemer med udformningen. F.eks. konstaterede Retten, at støtteberettigelses- og udvælgelseskriterierne i oplægningsordningerne for fiskerfartøjer ikke var særlig målrettede, hvilket betød, at nogle fiskerfartøjer blev ophugget, selv om dette kun havde ringe, hvis overhovedet nogen, indvirkning på de fiskebestande, som ordningerne var rettet mod ⁽²⁹⁾.

EU-merværdi: Den værdi, der berettiger en EU-intervention

10.31. Kommissionen har defineret EU-merværdi som den værdi, der følger af et EU-tiltag og forøger den værdi, der ellers ville være opnået ved en enkelt medlemsstats handling ⁽³⁰⁾. Retten har tidligere fremført, at en definition af dette begreb bør baseres på de principper, der er gengivet i tekstboks 10.2, og anbefalet, at det defineres i en passende politisk erklæring eller EU-retsakt som en vejledning, EU's politiske myndigheder kan bruge, når de fastlægger udgiftsprioriteter ⁽³¹⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.30. De sager, som Retten har analyseret, er blevet revideret og drøftet med medlemsstaterne. Medlemsstaterne foretager ændrende indgreb, herunder inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, hvor det måtte være nødvendigt.

10.31. Kommissionen ønsker at understrege, at begrebet EU-merværdi kan anvendes i mange forskellige sammenhænge såsom i akademiske overvejelser om EU-budgettet, til definition af mål og/eller kriterier for udvælgelse af projekter i specifikke EU-programmer, i finansforordningens bestemmelser og i evalueringen af eksisterende programmer. Men Kommissionen finder også, at et politisk projekts merværdi overskrider, hvad man kan vise alene ved brug af tal.

Et af formålene med det omtalte arbejdsdokument var at forklare merværdien af at have et EU-budget og at give mange eksempler på, hvordan det fungerer i praksis i medlemsstaterne, således at EU's beslutningstagende organer kan referere sig til det grundlag, der er nødvendigt for at prioritere udgifterne.

Desuden udgør Kommissionens konsekvensanalyseproces dokumentationsmateriale for politiske beslutningstagere, hvad angår fordelene og ulemperne ved mulige politiske valg, ved at vurdere disses potentielle konsekvenser. Dermed drejer processen sig også om merværdien af Kommissionens forslag.

⁽²⁹⁾ Særberetning nr. 12/2011 »Har EU's foranstaltninger bidraget til at tilpasse fiskerflådernes kapacitet til de disponible fiskerimuligheder?«, punkt 51-58 og 76 (<http://eca.europa.eu>).

⁽³⁰⁾ Afsnit 1.1 i Kommissionens arbejdsdokument »The added value of the EU budget«, SEK(2011) 867 endelig, der ledsager Kommissionens meddelelse Et budget for Europa 2020, KOM(2011) 500 endelig.

⁽³¹⁾ Udtalelse nr. 1/2010 »Forbedring af den finansielle forvaltning af Den Europæiske Unions budget: risici og udfordringer«, punkt 18 (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 10.2**De principper, Retten foreslår som basis for begrebet EU-merværdi:**

- Udgifter, som afholdes i Den Europæiske Union over Unionens budget, skal give EU og unionsborgerne klare og synlige fordele, som ikke kunne være opnået ved hjælp af udgifter på nationalt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan opnås på EU-plan
- Udgifter, der har grænseoverskridende virkninger eller vedrører fælles interesser, er ved en umiddelbar betragtning en »stærkere kandidat« til EU-foranstaltninger end udgifter med begrænsede geografiske virkninger
- En rimelig koncentration af udgifterne vil umiddelbart kunne støtte målet om at tilføre merværdi
- Også med hensyn til udgifter uden for Unionen, f.eks. udviklingsbistand, er det sandsynligt, at merværdien kan øges ved en selektiv tilgang, f.eks. ved at fokusere på koordinering af udviklingsbistand i områder, hvor der er global donortilslutning, og ved at fokusere på aktiviteter, hvor EU's ekspertise har særlig værdi ⁽³²⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 10.2

Kommissionen finder, at merværdien af et politisk projekt bør udgøre et vigtigt kriterium for, om det er berettiget at give penge ud på EU-plan.

Kommissionen har allerede vurderet merværdien af de foreslåede udgifter på alle politikområder, da den fremsatte forslag til EU's budget for perioden 2007-2013, og anvendte følgende kriterier:

- effekt: hvor en indsats på EU-plan er den eneste mulighed for at nå resultater
- effektivitet: hvor EU giver mere for pengene
- synergi: hvor en indsats fra EU's side er nødvendig for at supplere, stimulere og forstærke foranstaltninger.

Kommissionen udformede både de nye flerårige finansielle rammer og sektorspecifikke instrumenter og programmer på en måde, der sikrer, at:

- målsætningerne bedre kan opnås gennem EU-støtte
- der skabes synlighed om EU-støtten
- EU-merværdien er iøjnefaldende
- samling af ressourcerne på EU-plan giver stordriftsfordele og bedre resultater.

I Kommissionens meddelelse om dagsordenen for forandring fra oktober 2011 og de efterfølgende konklusioner fra Rådet af 14. maj 2012 anbefales det i højere grad at målrette støtten til de lande, som har mest brug for hjælp, og et begrænset antal sektorer, hvor virkningen er størst, og EU-merværdien fremgår klart.

10.32. Retten har udtalt, at udgiftsprogrammer, som ikke tilfører EU-merværdi, pr. definition ikke kan formodes at være en produktiv og effektiv måde at anvende EU-skatteborgernes penge på ⁽³³⁾. I sine særberetninger fra 2011 beskriver Retten tilfælde, hvor det i bedste fald var tvivlsomt, om der var tilført EU-merværdi:

- Der var ingen dokumentation for, at garantifaciliteten for små og mellemstore virksomheder (SMV-garantifaciliteten) tilførte EU-merværdi, for facilitetens resultater kunne også være opnået med finansiering fra nationale ordninger ⁽³⁴⁾.

10.32. Kommissionen er af den mening, at evalueringen af udgiftsprogrammernes merværdi skal udføres med hensyntagen til de fastsatte mål og de kriterier, der blev anvendt, da Kommissionens forslag oprindeligt blev undersøgt (se tekstboks 10.2).

- Kommissionen tager allerede hensyn til bemærkningen i drøftelserne og tilrettelæggelsen af den næste generation af finansielle instrumenter i den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2013, i forbindelse med hvilket sikring af EU-merværdi er et af de centrale principper, der skal tages højde for ved alle forslag om instrumenter.

⁽³²⁾ »Response by the European Court of Auditors to the Commission's communication »Reforming the Budget, Changing Europe« », punkt 8, april 2008.

⁽³³⁾ Udtalelse nr. 7/2011, punkt 9.

⁽³⁴⁾ Særberetning nr. 4/2011 »Revision af SMV-garantifaciliteten«, punkt 104 (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- I forbindelse med de turismeprojekter, der blev samfinansieret af EFRU, var det vanskeligt at vurdere omfanget af EU-merværdien, fordi der manglede et hensigtsmæssigt system til opstilling af målsætninger og overvågning af resultater ⁽³⁵⁾.
- Med hensyn til EU's støtte til nedlæggelse af kernekraftværker i tre medlemsstater konkluderede Retten, at politikrammerne var relativt løse, og den anbefalede at basere en eventuel beslutning om at yde yderligere finansiel bistand på en evaluering af en sådan interventions EU-merværdi ⁽³⁶⁾.

10.33. I sine seneste udtalelser har Retten gjort opmærksom på svagheder med hensyn til Kommissionens fastlæggelse af politiske mål i form af resultater, der tilsigtes opfyldt ved hjælp af EU-midlerne ⁽³⁷⁾. Uden klare mål for de forventede resultater vil det fortsat være svært for Kommissionen at dokumentere, at dens udgifter tilfører EU-merværdi — og dermed svært at give sikkerhed for, at udgifterne anvendes produktivt og effektivt.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Konklusioner

10.34. Den proces, hvorved Kommissionens GD'er udarbejder deres årlige aktivitetsrapporter, er under udvikling. Retten konstaterede, at der er tegn på forbedringer sammenlignet med det foregående år (punkt 10.7).

10.35. Der er stadig problemer med relevans, især når det gælder sammenhængen mellem målsætninger og indikatorer, fastsættelsen af meningsfulde kvantificerede mål og den årlige måling af fremskridt. Retten konstaterede ligesom sidste år, at de tre undersøgte GD'er ikke rapporterer om sparsommelighed og produktivitet i del 1 i de årlige aktivitetsrapporter (jf. punkt 10.8-10.12).

KOMMISSIONENS SVAR

- Kommissionen noterer sig, at Rettens forvaltningsrevision konstaterede en høj beskæftigelseseffekt af de undersøgte turismeprojekter.
- Kommissionen finder, at programmernes EU-merværdi fremgik tydeligt. Uden disse programmer ville det have været ekstremt vanskeligt at nå det overordnede mål om væsentligt at forbedre den nukleare sikkerhed i EU og at hjælpe medlemsstaterne til at afhjælpe konsekvenserne af tidlig lukning.

Den 24. november 2011 stillede Kommissionen forslag om Rådets forordning om EU-støtte til programmerne for bistand til nuklear nedlukning i Bulgarien, Litauen og Slovakiet (KOM(2011) 783) i perioden 2014-2020. Med forslaget fulgte en omfattende konsekvensanalyse, herunder en vurdering af EU-merværdien.

10.33. Det er et af Kommissionens hovedmål med forslagene »Et budget for EU 2020« til fastlæggelse af Unionens langsigtede strategiske mål, der indeholder budgettet for de kommende syv år, at øge fokus på performance og resultater.

Således er alle programmerne og instrumenterne i forslaget om den flerårige finansielle ramme blevet udformet, så de sikrer, at deres resultater og virkninger bidrager væsentligt til at nå EU's centrale strategiske mål. Med andre ord fremhæves de forventede resultater og den forventede performance.

10.34. Kommissionen stræber efter til stadighed at forbedre ansvarlighedsrapporternes kvalitet og tydelighed.

10.35. Kommissionen forbedrede de stående instrukser for de årlige aktivitetsrapporter for 2011, hvad angår virkning og effektivitet, og anmodede generaldirektoraterne om på eget initiativ at tilføje indikatorer vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning i del 3. Flere generaldirektorater rapporterede tilbage herom i 2011.

⁽³⁵⁾ Særberetning nr. 6/2011 »Var de turismeprojekter, der blev samfinansieret af EFRU, effektive?«, punkt 46 (<http://eca.europa.eu>).

⁽³⁶⁾ Særberetning nr. 16/2011, punkt 42 b).

⁽³⁷⁾ Udtalelse nr. 7/2011, punkt 10, og udtalelse nr. 1/2012, punkt 8 og 151.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.36. GD AGRI og GD REGIO anvender generelt målsætningerne, indikatorerne og målene fra deres forvaltningsplaner til rapporteringen i de årlige aktivitetsrapporter, og de er generelt de samme som året før. Der er dog tilfælde, hvor der er foretaget ændringer, og de er ikke altid forklaret (jf. punkt 10.13-10.16).

10.37. Lovgivningsmæssige og praktiske begrænsninger forringede pålideligheden af de oplysninger, som GD'erne indhentede fra medlemsstaterne vedrørende programmer under delt forvaltning. Der træffes i øjeblikket foranstaltninger, som skal give medlemsstaterne incitamentet til at indsende relevante, sammenlignelige og pålidelige resultatdata vedrørende fondene i den fælles strategiske ramme i den kommende programmeringsperiode, og erfaringerne med disse kan måske være nyttige fremover. Der er desuden et tidsmæssigt problem (jf. punkt 10.17 og 10.18).

10.38. Med hensyn til de tre analyseområder, der er omhandlet i dette kapitel, konstaterede Retten følgende i sine særberetninger fra 2011:

- a) Ofte foreligger der ingen behovsvurderinger af høj kvalitet, selv om sådanne vurderinger er væsentlige for at sikre, at EU-udgifterne målrettes mod de (geografiske eller emnemæssige) områder, hvor behovene er størst (punkt 10.22-10.24).
- b) Nogle programmer har udformningssvagheder, som indvirker negativt på Kommissionens evne til at konstatere og rapportere om resultaterne og effekten af EU-udgifterne (punkt 10.25-10.30).
- c) Det er en udfordring for Kommissionen at dokumentere, at EU-udgifterne tilfører EU-merværdi (punkt 10.31-10.33).

KOMMISSIONENS SVAR

10.36. Kommissionen er enig i, at ændringer i forrige års årlige aktivitetsrapport kræver en forklaring. Kommissionen finder imidlertid, at den har givet tilstrækkelige forklaringer i den henseende.

10.37. Kommissionen vil fortsætte og intensivere sine kvalitetskontroller af medlemsstaternes indberetninger om den nuværende programmeringsperiode. Kommissionen betragter det imidlertid ikke som en udfordring at sikre oplysningernes aktualitet.

Den syvårige programmeringsperiode taget i betragtning er oplysninger, der er tilgængelige 16 måneder efter årets udløb, stadig brugbare i forbindelse med tilpasning af programmer, der måtte vise tegn på utilstrækkelig performance (se svar til afsnit 10.18).

10.38.

- a) Kommissionen er enig i, at en forsvarlig behovsanalyse udgør en vigtig del af programcyklussen, og analyserer grundigt de sager, hvor Retten har fundet, at der ikke var blevet udført en tilstrækkeligt grundigt behovsanalyse.
- b) Kommissionen erkender vigtigheden af projekters udformning, men er ikke enig i alle Rettens vurderinger med hensyn til de sager, der nævnes i afsnit 10.25-10.30. Kommissionen analyserer imidlertid grundigt Rettens vurderinger i denne henseende og tilpasser sin praksis, hvor det måtte være hensigtsmæssigt, for at forbedre projekters udformning yderligere.
- c) Kommissionen har indarbejdet de principper, der blev opstillet i revisionen af budgettet for 2010, i udformningen af den næste flerårige finansielle ramme, herunder navnlig øget fokus på EU-budgettets merværdi.

Anbefalinger

10.39. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2011 anbefaler Retten, at:

— **Anbefaling 1:** Kommissionen ved udformningen af nye udgiftsprogrammer forsøger at fokusere sine aktiviteter på de resultater og den effekt, som den ønsker at opnå. Hvis det ikke umiddelbart er muligt at måle resultaterne og effekten, bør Kommissionen opstille indikatorer og delmål baseret på »SMART-målsætninger«⁽³⁸⁾, der kan dokumentere, at aktiviteterne støtter opfyldelsen af de ønskede mål.

— **Anbefaling 2:** Kommissionen samarbejder med medlemsstaterne om at forbedre kvaliteten af de indsendte data og sikre, at de er aktuelle. Navnlige bør den trække på erfaringerne med de foranstaltninger, der træffes med hensyn til fondene i den fælles strategiske ramme for at give medlemsstaterne incitament til at indsende resultatdata af høj kvalitet.

— **Anbefaling 3:** Kommissionen i den kommende programmeringsperiode, 2014-2020, dokumenterer og rapporterer om, hvordan den sikrer EU-merværdi.

10.39.

Kommissionen er enig med Rettens anbefaling og har som beskrevet allerede taget forholdsregler i den henseende.

Kommissionen har indarbejdet de principper, der blev opstillet i revisionen af budgettet for 2010, i udformningen af den næste flerårige finansielle ramme:

— *fokus på at virkeliggøre de centrale politiske mål*

— *fokus på EU-merværdi*

— *fokus på virkninger og resultater*

— *opnå gensidige fordele på tværs af EU.*

Kommissionen er enig i, at samarbejde med medlemsstaterne er vigtigt for at forbedre oplysningernes kvalitet og rettidige indberetning. Kommissionen har i forlængelse af en kontroløvelse foretaget i samarbejde med medlemsstaterne, der skulle bekræfte, at de elektronisk indberettede indikatorer var korrekte, tillid til, at der fortsat vil ske forbedringer i oplysningernes kvalitet. Under indberetningsordningerne i de nuværende og de foreslåede fremtidige forordninger vil oplysningerne for det foregående år imidlertid ikke være tilgængelige før det følgende års april måned.

Alle Kommissionens specifikke forslag til den lovgivende myndighed fastsætter generelle og specifikke mål, som, hvis de nås, vil bidrage til at styrke EU-merværdien af de foreslåede finansielle instrumenter.

⁽³⁸⁾ Specifikke, målelige, attraktive, realistiske og tidsbestemte. Jf. Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2010, punkt 8.33.

